

ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ମାସିକ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ଇ-ପତ୍ରିକା

ଆହ୍ୱାନ

ଜାନୁଆରୀ ୨୦୨୫ ସଂସ୍କରଣ

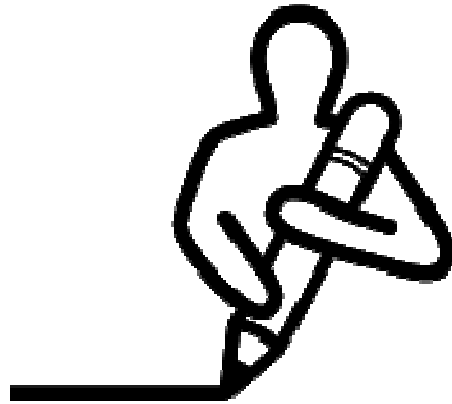
କଥା ଓ କାହାଣୀ
ପଦ୍ୟ ଓ କବିତା
ହାସ୍ୟ ଓ ବ୍ୟଙ୍ଗ
ଇତିହାସ ଓ ପ୍ରବନ୍ଧ
ଅନୁବାଦ ସାହିତ୍ୟ
ସମ୍ବଲପୁରୀ ଲେଖା
ଶିଶୁ କଥା
ଏବଂ
ଆହୁରି ଅନେକ

ଡା. ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ
ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଓ ସଂପାଦକ, ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରିକା

ଆହ୍ୱାନ

ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓଡ଼ିଆ ମାସିକ ସାହିତ୍ୟ ଇ-ପତ୍ରିକା

ଆସ ଓଡ଼ିଆରେ ଲେଖିବା, ପଢ଼ିବା ଓ ପଢ଼ାଇବା

ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା - ସମ୍ପାଦକ

ଡା. ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଏମ୍.ବି.ବି.ଏସ୍., ପି.ଜି.ଡି.ଏମ୍.ସି.ଏଚ୍., ପି.ଜି.ଡି.ଏଚ୍.ଏମ୍

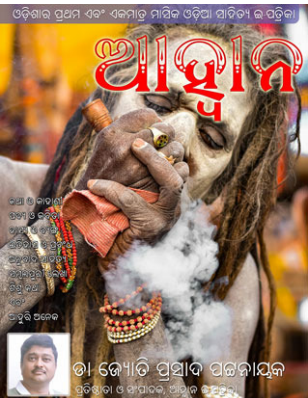
ପ୍ଲଟ୍ ସଂ: ୨୦୨, ଚିଦାନନ୍ଦ ଆବାସ, ବୀମା ନଗର, ବ୍ରହ୍ମପୁର, ୭୬୦୦୧୦, ଓଡ଼ିଶା

ଭ୍ରାମ୍ୟତାସ : ୯୦୪ ୦୯୮ ୫୪୭୩ | ଇମେଲ୍ : aahwaan@gmail.com

ସାର୍ବଜନୀନ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକରଣ

‘ଆହ୍ୱାନ’ ଇ-ପତ୍ରିକାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତଃ ମୌଳିକ, ଅପ୍ରକାଶିତ ଲେଖା ଗୁଡ଼ିକ ହିଁ ଲେଖାର ମାନ ଏବଂ ଭାଷା ତଥା ଉପାଦେୟତା ଆଧାରରେ ଚୟନ କରାଯାଇଥାଏ । କୌଣସି ବେନାମୀ ଲେଖା ଉପରେ ଆମର କୌଣସି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ / ଦାୟିତ୍ୱ ରହିବ ନାହିଁ । ଲେଖାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ବିଚାର ଲେଖକଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଜସ୍ୱ, ତାହା ଉପରେ ସମ୍ପାଦକ କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶକଙ୍କ ସହମତି ରହିବ ବୋଲି କୌଣସି ଲିଖିତ ନିୟମ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେଖାକୁ ଭଲଭାବରେ ପଢ଼ିବା ଏବଂ ବୁଝିବାପରେ ହିଁ ପ୍ରକାଶନ ହେତୁ ନିର୍ବାଚନ କରାଯାଇଥାଏ । ତଥାପି ଲେଖାର ଶତପ୍ରତିଶତ ସତ୍ୟତାର ଦାବୀ କେବଳ ଲେଖକଙ୍କର । କୌଣସି ଲେଖାକୁ ନେଇ ଉଠିଥିବା ବିବାଦର ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱ କେବଳ ଲେଖାର ମୂଳ ଲେଖକଙ୍କର, ଏଥିରେ ସମ୍ପାଦକ କିମ୍ବା ପତ୍ରିକାର କୌଣସି ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱ ରହିବ ନାହିଁ । ଲେଖା ପ୍ରକାଶନର ଅଧିକାର ସମ୍ପାଦକଙ୍କ ବିଚାର ଅଧୀନ ।

ଏହି ପତ୍ରିକାର କୌଣସି ଅଂଶ ବା ଲେଖା ସମ୍ପାଦକଙ୍କ ଲିଖିତ ଅନୁମତି ବିନା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମାଧ୍ୟମ (ପତ୍ର ପତ୍ରିକା / ଗଣମାଧ୍ୟମ / ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଇତ୍ୟାଦି)ରେ ପ୍ରକାଶିତ କରିବା ଅପରାଧ ବୋଲି ଧରିନିଆଯିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେଖା ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାର ଲେଖକଙ୍କର ରହିବ, ସେ ଚାହିଁଲେ ତାହାକୁ ଫେସବୁକ ଏବଂ ଟ୍ୱିଟର ଆଦି ଗଣମାଧ୍ୟମରେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକାଶିତ କରିପାରିବେ ।

ମକର ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଉପଲକ୍ଷେ ଆହ୍ୱାନ ଓଡ଼ିଆ ପରିବାରର ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ହାର୍ଦ୍ଦିକ ଅଭିନନ୍ଦନ ଓ ଶୁଭେଚ୍ଛା...

ସୂଚୀପତ୍ର

ସମ୍ପାଦକୀୟ ଡା ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ ୧୦

IIT, Kharagpur Kshitij 2025,

ଏସିଆ ମହାଦେଶରେ ସର୍ବବୃହତ୍ ସୂଚନା ପ୍ରଦ୍ୟୋଗିକୀ - ବୈଷୟିକ ଉତ୍ସବ ୨୭

ଏକ୍ସଆଇଏମ୍ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଦ୍ୱାରା ଏକ୍ସ-ଏମିନେନ୍ସ୍ ୨୦୨୫ ଆୟୋଜିତ ୩୦

ଗଳ୍ପ ବିଭାଗ ୩୩

ଅନେକ କଳାଛାଇ - ୨୩ ଅଶୋକ ବିଶ୍ୱାଳ ୩୬

ରେବତୀର ପୁନର୍ଜନ୍ମ ସୁନନ୍ଦା ମହାନ୍ତି ୪୮

ଦାଢ଼ୀର କରାମତି ସୁଧାଂଶୁ ଶେଖର ଦ୍ୱିବେଦୀ ୫୦

ପୁନର୍ମିଳନ ଦିବାକର ନାୟକ ୫୫

କମିଟ୍‌ମେଣ୍ଟ୍ : ଏକ ଅନୁଭୂତି ସୌମ୍ୟରଞ୍ଜନ ପାଢ଼ୀ ୬୦

କାଚ ଆଇନା ରୁଦ୍ରକାନ୍ତ ରାଉତରାୟ ୬୪

କବିତା ବିଭାଗ ୬୮

ମୁଁ ପୁଣି ଫେରି ଆସିବି ଶିବନାରାୟଣ ଦାସ ୬୯

ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ବାସନ୍ତୀ ଲତା ଜେନା ୭୪

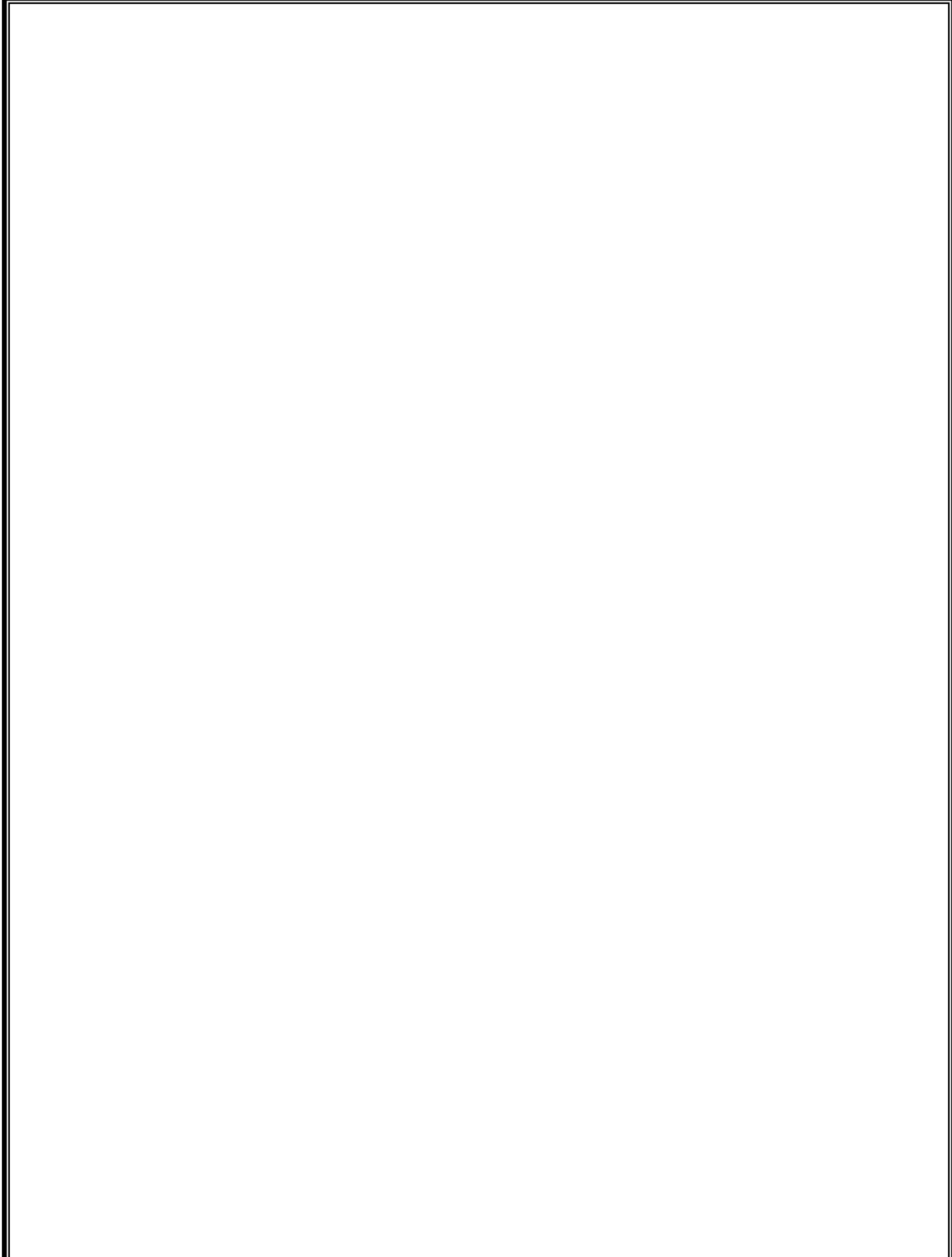
ଦୁଃଖ ସୁଖ ଦୁହେଁ ଜାଆଁଳା ଭାଇ	ରବି ନାରାୟଣ ମିଶ୍ର	୭୫
ମାଟିର ଦ୍ରୋଣ	ସୁଜିତ କୁମାର ମିଶ୍ର	୭୬
ଶ୍ରୀବତୀ ଚପଳଛନ୍ଦା	ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ଦାଶ	୭୮
ଚିତ୍ରିଆଅ ସମାଜର ଶତ୍ରୁକୁ	ହରେରାମ ପଣ୍ଡା	୭୯
ଅବଲୁପ୍ତ ପ୍ରେମର ଫସଲ	ସିଦ୍ଧେଶ୍ୱର ତ୍ରିପାଠୀ	୮୦
ସମ୍ବେଦନା ବାଣୀ	ଅଲେଖ ମେହେର ଯାଯାବର	୮୧
ଦାନାର ଅପମୃତ୍ୟୁ	ସୁଶାନ୍ତ ଶେଖର ଦାଶ	୮୨
ନୂତନ ରାହା	ଆଶୁତୋଷ ମେହେର	୮୪
ଯୁପକାଠ	ବିନୟ ମହାପାତ୍ର	୮୫
ହୃଦୟର ଠାକୁର	ଦୀପକ ରଂଜନ ଜେନା	୮୭
ଜୀବନେ ଏମିତି ନାଟକ ଚାଲିଛି	ତାରା ପ୍ରସାଦ ଜେନା	୮୮
ଶୀତ ଦିନ	ସଞ୍ଜୟ ନାଏକ	୮୯
ଫଗୁଣ ବି କଥା କହେ	ଶିଶିର କୁମାର ପଣ୍ଡା	୯୦
କଣ କାହାଠୁ ମିଳିବ	ବିନୟ କୁମାର ମିଶ୍ର	୯୧
ପ୍ରୟାଗରାଜରେ କୁମ୍ଭମେଳା	ନୀଳମଣି ଚାନ୍ଦ	୯୩

କଳାକର କଳାମୁଖ	ଡଃ ଅର୍ଜୁନ ଚନ୍ଦ୍ର ବାରିକ	୯୪
କହିଲ ଦେଖି	ଅମରନାଥ ବାରିକ	୯୫
ଅବନା ଚଉତିଶା	ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ଜିଲିକାରା	୯୭
ସଭିଙ୍କୁ ଦିଅ ହେ ଖୁସି	ବିଦ୍ୟୁତ ପ୍ରଭା ମିଶ୍ର	୯୯
	ଭାସ୍କର ରାଉତ	୧୦୦
	ଭରତବନ୍ଧୁ ବିଶ୍ୱାଳ	୧୦୧
ପ୍ରଥମ ପ୍ରଣାମ ଘେନ ନୀଳାଚଳ ନାଥ	ବାସନ୍ତୀ ଦେଇ	୧୦୨
ଜଗା ମୋ ଜୀବନ	ଏଲିଜା ଜେନା	୧୦୩
କେତେ କନ୍ଦାଈବ ଆହେ ଶ୍ରୀହରି	ନଳିନୀ ଦାଶ	୧୦୪
ନୁଆ ବରଷର ନୁଆ କବିତା	ବଟକୃଷ୍ଣ ପଣ୍ଡା	୧୦୫
ନୁଆ ସକାଳର ମିଠା ସମ୍ପର୍କ	ଯାଜ୍ଞସେନୀ ପଣ୍ଡା	୧୦୬
ନୁଆବର୍ଷ ସ୍ୱାଗତିକା	ଦେବାଶିଷ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ	୧୦୮
ସ୍ୱାଗତ ହେ ନବବର୍ଷ	ଝୁମୁରୀ ସାହୁ	୧୧୦
ବିଦାୟ ଚବିଶି ସ୍ୱାଗତ ପଚିଶି	ସୌଦାମିନୀ ତ୍ରିପାଠୀ	୧୧୨
ନୁଆ ବରଷର ବାର୍ତ୍ତା	ବସନ୍ତ କୁମାର ମଲ୍ଲିକ	୧୧୪

କିଛି ସ୍ମୃତି କିଛି ଅନୁଭୂତି	ମନ୍ଦାକିନୀ ପାଢ଼ୀ	୧୧୭
ଅନେକରେ ଏକ	ପ୍ରଭଞ୍ଜନ ତ୍ରିପାଠୀ	୧୧୭
ଦୋହଲୁପିବା ବସା	ସୌଦାଗର ବିଶ୍ୱାଳ	୧୧୯
ପ୍ରେମ ପତ୍ର	ଲୋପାମୁଦ୍ରା ମହାପାତ୍ର	୧୨୦
ଶୂନ୍ୟ ଜୀବନ	ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ସୂତାର	୧୨୧
ଚନ୍ଦ୍ରମା ଗୋ...	ଶିଳ୍ପାଲିପି ବେହେରା	୧୨୩
ଜୟ ଶ୍ରୀ ରାମ	ଜୟନ୍ତ ଦାସ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ	୧୨୪
ମନେ ରହେ କିଛି କଥା	ଗୋଲୋକବିହାରୀ ବେହେରା	୧୨୬
ବିରହ ଯନ୍ତ୍ରଣା	ସାଗର ଖରା	୧୨୭
ମାଣିକ ପାଟଣା	ଆକୁଳାନନ୍ଦ ପୃଷ୍ଟି	୧୩୦
ବାପା	ରୋସନୀ ସାହୁ	୧୩୨
ନୀରବ ସାଜିଛ	ଦୁଷ୍ମନ୍ତ ବେହେରା	୧୩୫
ନମ୍ର ନୟନା	ଅଶୋକ କୁମାର ବାରିକ	୧୩୬
ବେଇମାନି ପ୍ରେମ	ତୃପ୍ତିମୟୀ ହୋଜ୍ରା	୧୩୭
ଭୟ (ମୃତ୍ୟୁର)	ତପସ୍ୱିନୀ ସାହୁ	୧୩୮

ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ	ଅରୁଣ କୁମାର ଦାସ	୧୪୦
ସ୍ମୃତି	ଅମୃତନାରାୟଣ ଶତପଥୀ	୧୪୨
ପଞ୍ଚମର ଏ ଜନ୍ମଦିନେ	କିରନ୍ ସ୍ୱାଇଁ	୧୪୩
ପ୍ରବନ୍ଧ ବିଭାଗ		୧୪୪
ଦୁ୍ୟମାନ୍ ମେଟାନୁ୍ୟମୋ ଭୂତାଶୁ	ଡା ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ	୧୪୫
ଜୀବନ୍ତ ଦେବତା	ଅଭୟ କୁଣ୍ଡ	୧୫୦
ବଞ୍ଚି ରହିବା ପାଇଁ ଜୀବନ ସଂଗ୍ରାମ	ଆଶୁତୋଷ ନାୟକ	୧୫୩
ଅଯୋଗ୍ୟ ପଦାଧିକାରୀଙ୍କ ବରଖାସ୍ତ୍ର	ପଙ୍କଜ କୁମାର ପାଣିଗ୍ରାହୀ	୧୬୦
ବିର୍ସା ମୁଣ୍ଡା : ଅନ୍ୟାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂଗ୍ରାମର ପ୍ରତୀକ	ଅସିତ ମହାନ୍ତି	୧୬୭
ବିଶେଷ ସୂଚନା		୧୭୨

ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରିକାରେ ନିଜ ଲେଖା ପ୍ରକାଶିତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ବନ୍ଧୁମାନେ, ନିଜ ଲେଖାକୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର କିମ୍ବା ମୋବାଇଲରେ ଟାଇପ୍ କରି ଆମ ଇମେଲ୍ ଠିକଣାରେ ପଠାଇ ପାରିବେ । ଛବି, ହାତଲେଖା କିମ୍ବା ଅତ୍ୟଧିକ ବ୍ୟାକରଣତ୍ରୁଟି ଥିବା ଲେଖାକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ । ଅଧିକ ସହାୟତା ପାଇଁ ଆମ ହ୍ୱାଟ୍ସଆପ୍ ନମ୍ବର ୯୦୪୦୯୮୫୪୭୩ରେ ଯୋଗାଯୋଗ କରି ପାରିବେ ।

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ସମ୍ବାଦକୀର୍ତ୍ତୀ

ନମସ୍କାର

ଆହ୍ୱାନ ଓଡ଼ିଆ ଇ-ପତ୍ରିକାର ନୂତନ ଇଂରାଜୀ ନବବର୍ଷ ୨୦୨୫ର ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ ସହ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ । ନୂତନ ବର୍ଷ, ନୂଆ ଆଶା ଓ ଆକାଂକ୍ଷା । ସୁଖ ଓ ସମୃଦ୍ଧି ପାଇଁ କେତେ କାମନା ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା । ଇଂରାଜୀ ନବବର୍ଷ ହେଉଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ଅନିଦ୍ରା କରାଇ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ଆକୁଳ ଆବେଦନ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରାଯାଇ ପାଳନ ହେଉଛି ଯେତେବେଳେ ଏହା ବିଶେଷ ତାପୂର୍ଯ୍ୟ ବହନ କରେ ନିଶ୍ଚୟ । ପ୍ରତିବର୍ଷ ଇଂରାଜୀ ନବବର୍ଷ ପାଳନକୁ ନେଇ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଚାହିଟାପରା ଓ ଚିତ୍ତଶୀ ଶୁଣିବାକୁ ମିଳେ, ଯାହା ଚଳିତ ବର୍ଷ ବି ଶୁଣାଯାଇଛି । ଏହାର ଏକ ସୁନ୍ଦର ଉତ୍ତର ସାନଭାଇ ବଳଭଦ୍ର ନିଜର ଏକ ପୋଷ୍ଟରେ ଫେସବୁକର ପଞ୍ଜଳରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ଯାଇଛନ୍ତି, ଯାହା ଅନେକଙ୍କ ମନକୁ ପାଇଛି । ସଂକ୍ଷେପରେ ତାହା ଏହି ଭଳି ।

ଗତକାଲିର ନୂଆବର୍ଷରେ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣେଇବାକୁ ନେଇ ଜଣେ ନବ୍ୟ ଦୀକ୍ଷିତ (ଏକ ପତ୍ନୀରେ), ନୂଆ ସଂସାରୀ ଆଜି ବାଦ କଲେ । ବୃତ୍ତିରେ ବାରୁ ଜଣଙ୍କ ଜଣେ ଇଂଜିନିୟର, ଏକ Multinational Companyରେ ଓଡ଼ିଶା ବାହାରେ ତାଙ୍କର ପାଇଟି ।

ନିଜକୁ ଜଣେ ସେ ଧାର୍ମିକ, ମାର୍ମିକ ବୋଲି ମନେ କରି କହିଲେ "ଏଇଟା ଆମର ନୂଆବର୍ଷ ନୁହେଁ, ଆମର ପଣା ସଂକ୍ରାନ୍ତି । ତମ ଭଳିଆ ଲୋକ ସବୁ ଏ New Year Wish କରି ଆମ ସଂସ୍କୃତିକୁ କଲୁଷିତ କରୁଛ ।" ମୁଁ କହିଲି ହଉ ଭାଇ ତମେ ଆମ ସଂସ୍କୃତିର

ଧୂଜାବାହକ ଦୁଅ ଯେ,

୧. ପ୍ରଥମରେ ଚଢ଼ି ନୁହଁ କାଛିଆ ପିନ୍ଧ । ବାନିଆନ୍ ନୁହଁ ଫତେଲ ପିନ୍ଧ ।

୨. ଦ୍ୱିତୀୟରେ ଅଙ୍ଗି (Shirt) ପେଣ୍ଟୁ (Pant) ନପିନ୍ଧି ଧୋତି ପିନ୍ଧ । କୁର୍ତ୍ତା, ପାଇଜାମା ବି ପିନ୍ଧନ୍ତି । କାରଣ ସେଇଟା ବି ଆମର ନୁହଁ ।

୩. ପାଣ୍ଡେଇ, ଜୋତା, ମୋଜା ପିନ୍ଧିବା ଛାଡ଼ । କଠଉ ପିନ୍ଧ ।

୪. ଫୋନ୍, ଲାପଟପ୍ ହେରିକା କିଛି ଧରନ୍ତି ।

୫. ତମେ ଯୋଉ MNCରେ କାମ କରୁଛ, ଯୋଉଥିରୁ କମଉଛ-ସେ କାମିନୀ ଛାଡ଼ । ଗାଁକୁ ଯାଇକି ରୁହ । ଖଟି ଖାଅ, କୁଟି ପିନ୍ଧ ।

୬. ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ ରହୁଛ ପରା । କାଲିଠୁ ସେଇଟା ଛାଡ଼ । ଚାଲିଆଟେ ଯୋଗାଡ଼ କର ।

୭. କାରଟା ବିକିଦିଅ । ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱଦେଶୀ ହେଲ ପଦ୍ମଚରଣ ଯାନକୁ ଆପଣାଅ । ଦୂର ବାଟ ଯିବାକୁ ଯଦି ଅସୁବିଧା ହବ ଶଗଡ଼ଟେ ନହେଲେ ଘୋଡ଼ା ଗାଡ଼ିଟେ ରଖିବ । Trainରେ କି Flightରେ କେବେ ଯିବନ୍ତି । ସେଯାକ ଆମର ନାହିଁ ।

୮. ତମେ ଯୋଉଠେ ରହୁଛ ସେଇଠେ ନଦୀ, ବନ୍ଧକି, ପୋଖରୀ ଦେଖିକି ସେଇଠୁ ପାଣି ଆଣିକି ପିଅ ।

୯. ତା'ପରେ ରୋଗବ୍ୟାଧି ହେଲେ ଏଲୋପାଥିକ୍, ହୋମିଓପାଥିକ୍ ନଖାଇକି କେବଳ ଚେରମୂଳିକା ଖଅ । ଝଡ଼ାଫୁଙ୍କା କର ।

୧୦. ହଁ, ମଝିରେ ମଝିରେ କାଠ ଗିଲାସରେ ବରଫକୁ ସୋଓଡ଼ା ପକେଇକିରି ଯୋ ଭାଙ୍ଗୁଣିଟା ଟିକେ ଟିକେ ତେଣୁଟ ସେଯାକୁ ଛାଡ଼ । କାଦମ୍ବରୀ, ସଲପ, ଖଜିରି, ଚାଉଳିଆ

ଭଳି ସ୍ୱଦେଶୀ ପ୍ରଦାନ ନିଅ ।

୧୧. Multinational Companyରେ ତମେ ଯୋ Software Engineer ଅଛ ତା'ର ଦେଶୀୟ ଅର୍ଥୁଟା କୁହ, ତା'ପରେ ମୁଁ ମାନିବି ଆମେ କଲୁଷିତ କରୁଛୁ, ଆଉ ତମେ ଟେକିକି ଧରିଛ ।

ଫୋନ୍ ରଖି ଦେଇକି ପଲେଇଲେ

ହଇକିହେ ମଇତ୍ରେ, ଏ ନେଖାଟା ନୁକିକିରି ପତୁଧିବ ବୋଇଲେ ଦିହକୁ ନବନି ହେ ।

ନେଲେ ଓଲ ଆମ୍ବିଳା

#balabhadrarath

ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନ ନଶ୍ୱର । ବିଶେଷତଃ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟସେବା କ୍ଷେତ୍ରରେ କାମ କରୁଥିବା ହେତୁ ମୁଁ ଜୀବନ ଓ ମୃତ୍ୟୁର ସୁସ୍ଥ ପ୍ରଭେଦଟିକୁ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରି ଆସିଛି । କ୍ଷଣକରେ ଜଣେ ଜୀବିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଡ଼ ବସ୍ତୁରେ ପରିଣତ ହେଉଥିବା ଦେଖୁଛି । ତେଣୁ ବେଳେ ବେଳେ ମନେ ହୁଏ, ଏତେ ଆଡ଼ମ୍ବର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନ, ସମ୍ପତ୍ତି, ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବ, ପରିଜନ ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ମୃତ୍ୟୁଭଳି ବନ୍ଧନରୁ କେହି ବି ଆମକୁ ଦୂରେଇ ଦେଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଯେଉଁ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ସବୁ ମିଳୁଛି ସେ ସବୁକୁ ମନଭରି ବଞ୍ଚିବା ହିଁ ଜୀବନ । ସ୍ୱଳ୍ପ ବୟସରେ ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ହେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ମନ ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇଉଠେ । ସେହିଭଳି ବୟସ୍କ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ମୃତ୍ୟୁଶଯ୍ୟାରେ ଥିବା ବେଳେ ତାଙ୍କୁ କେମିତି ହେଲେ ବଞ୍ଚାଇ ଆଣିବାପାଇଁ ଆକୁଳ ଅନୁରୋଧ କରୁଥିବା ବନ୍ଧୁ ପରିଜନଙ୍କ ଆଖିରେ ଛଳ ଛଳ ହେଉଥିବା ଲୁହ ମଧ୍ୟ ଆମ ଆଖିକୁ ଓଦା କରିଦେଇଥାଏ । ସେଇଥିପାଇଁ ଜୀବନକୁ ଭଲ କରି ବଞ୍ଚିବା ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ ଧ୍ୟେୟ ହେବା ଉଚିତ ।

ସମସ୍ତେ ଚାହାନ୍ତି ଆନନ୍ଦ । ଦୁଃଖ, ଶୋକ, ଅଭାବ, ଅନାଟନ ଏ ସବୁ ଶବ୍ଦ କେହି ବି ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ତେଣୁ ସବୁବେଳେ ଆମେ ଖୁସିରେ ରହିବା ପାଇଁ ହିଁ ପ୍ରଚେଷ୍ଟାରତ ଥାଉ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି, ଖୁସି ରହିବା ପାଇଁ କଣ କିଛି କାରଣ ଖୋଜିବା ଆବଶ୍ୟକ କି ? ଦୁଃଖ ବାଲ୍ୟ, ଶୈଶବ ଓ ଯୌବନାବସ୍ଥାରେ ଆମେ ବସ୍ତୁମୋହରେ ପଡ଼ିଥାଉ, କିନ୍ତୁ ବୟସ ବଢ଼ିବା ସହ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଜାଣିଯାଉ ଯେ ବସ୍ତୁ ମୋହ ଅପେକ୍ଷା ଜୀବନର ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତ କେବେ ମୂଲ୍ୟବାନ । ତେଣୁ ସୁଯୋଗ ପାଇଲେ କେମିତି ଟିକେ ଖୁସିର ମୁହୂର୍ତ୍ତ ବିତେଇବା ତାହା ଖୋଜିଥାଉ ।

ଇଂରାଜୀ ନବବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ଏକ ସମୟ, ଯେତେବେଳ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ଏକୀକୃତ ହୋଇ ଆନନ୍ଦ ଭଲ୍ଲାସ ପାଳନ କରୁଥିବା ବେଳେ ଆମେ ବି କିଛି ମୁହୂର୍ତ୍ତର ଖୁସି ସାଉଁଟିବା କୌଣସି ଅପରାଧ ନୁହେଁ । ହଁ କିନ୍ତୁ ଏହିଭଳି ସମୟରେ ମଦ୍ୟପାନ କରିବା ବିଶୃଙ୍ଖଳିତ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଆଦୌ ସ୍ୱହଣୀୟ ନୁହେଁ । ଖୁସି ହେବାପାଇଁ କୌଣସି କାରଣର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ଆଉ ଯଦି ସତରେ ଖୁସି ହେବାପାଇଁ ସୁଯୋଗ ମିଳୁଛି ତା ହେଲେ ଖୁସି ହେଲେ କିଛି ଖରାପ ବି ନାହିଁ । ତେଣୁ ଆମେ ଇଂରାଜୀ ନବବର୍ଷକୁ ମଧ୍ୟ ଆନନ୍ଦ ଭଲ୍ଲାସର ସହ ପାଳନ କରିବା ।

ବର୍ଷ ୨୦୨୫ ଆରମ୍ଭ ନ ହେଉଣୁ, ଏକ ମାରାତ୍ମକ ବ୍ୟାଧି ବିଶ୍ୱରେ ବ୍ୟାପୀବାର ସମ୍ଭାବନା ଦେଖା ଦେଇଛି । ସମସ୍ତେ ବର୍ଷ ୨୦୨୦ ଏବଂ ୨୧ର ସେହି ହୃଦୟ କମ୍ପାଇଥିବା ମହାମାରୀ ବିଷୟ ଭୁଲିନଥିବେ । ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ଯେତେବେଳେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ମାସ ମାସ ଧରି ଲୋକମାନେ ନିଜ ଘରୁ ବାହାରିବାକୁ ଭୟ କରିଥିଲେ । ଅନେକ ନିରୀହ ଜୀବନ ଅକାଳରେ ଝଡ଼ି ପଡ଼ିଥିଲା । କରୋନା ଭୂତାଶୁ ଜନିତ କୋଭିଡ଼

ସଂକ୍ରମଣର ଘଟଣା ନିଜ ଜୀବନକାଳରେ ଆଉଥରେ ଦେଖିବାକୁ ନ ହେଉ ବୋଲି ସମସ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିବେ ନିଶ୍ଚୟ ।

କରୋନା ଭୂତାଣୁକୁ ଉତ୍ତାନ୍ ଭୂତାଣୁ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଥିଲା । କାରଣ କିଛି ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ମତରେ ଏହି ଭୂତାଣୁ, ଚୀନରେ ଉତ୍ତାନ୍ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଥିବା ଏକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଗବେଷଣାଗାରରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ଯାହା ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ବ୍ୟାପୀ ଯାଇଥିଲା । ଅବଶ୍ୟ ଚୀନ ଏହି ମାମଲାରେ ସବୁବେଳେ ଏହିଭଳି ଦାବୀକୁ ଖଣ୍ଡନ କରି ଆସିଥିଲା । ଏବେ ପୁଣିଥରେ ଚୀନରେ ଅନେକ ପ୍ରଦେଶରେ ଏକ ଭୂତାଣୁ ବ୍ୟାପୀବାକୁ ଲାଗିଥିବା ଖବର ଚର୍ଚ୍ଚାରେ ରହିଛି । ବିଗତ ସପ୍ତାହରେ ଭାରତରେ ଏହି ଭୂତାଣୁ ଜନିତ ପାଖାପାଖି ପାଞ୍ଚଟି ନୂଆ ମାମଲା ସାମନାକୁ ଆସିବା ପରେ ବିଶ୍ୱରେ ଭାରତ ଏବେ ତୃତୀୟ ସ୍ଥାନରେ ରହିଛି । ଏର୍-ଏମପିଭି ବା ହ୍ୟୁମାନ୍ ମେଟାନ୍ୟମୋ ଭାଇରସ ନାମକ ଏହି ଭୂତାଣୁ କୌଣସି ନୂତନ ଭୂତାଣୁ ନୁହେଁ । ବର୍ଷ ୨୦୦୧ରେ ଏହା ନେଦେରଲାଣ୍ଡର ଜର୍ନିକା ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବିଷ୍କୃତ ହୋଇ ସାରିଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ସେ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ହେଉଥିବା ସାମାନ୍ୟ ଥଣ୍ଡାଜ୍ୱର ପାଇଁ କେଉଁ ସବୁ ଭୂତାଣୁ ଦାୟୀ ତାହାର ଗବେଷଣା କରୁଥିଲେ । ସାଧାରଣତଃ ରେସ୍ପିରାଟୋରି ସିନ୍-ସିଟିଆଲ୍ ଭାଇରସ୍ ନାମକ ଭୂତାଣୁ ଥଣ୍ଡାଜ୍ୱର କରାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ନେଦେରଲାଣ୍ଡରେ ହୋଇଥିବା ଗବେଷଣାରେ ଜଣା ପଡ଼ିଥିଲା ଯେ ଏର୍-ଏମପିଭି ନାମକ ଏହି ଭୂତାଣୁ ମଧ୍ୟ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥଣ୍ଡା ଜ୍ୱର ଭଳି ସମସ୍ୟା କରିଥାଏ ।

ଯେଉଁଭଳି କରୋନା ଭୂତାଣୁ ବହୁତ ପୁରୁଣା ଭୂତାଣୁ ହୋଇଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ବର୍ଷ ୨୦୨୦ରେ ଏହାର ଏକ ନୂତନ ପ୍ରକାର ବା ଶ୍ରେଣୀର ଭୂତାଣୁ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱକୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ

କରିଥିଲା ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ଏଚଏମପିଭି ନାମକ ଏହି ଭୂତାଶୁ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ରୂପ ହୋଇ ଅଧିକ ଆକ୍ରମଣାତ୍ମକ ଓ ଭୟଙ୍କର ହୋଇଛି ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । କରୋନା ଭୂତାଶୁ ସଂକ୍ରମଣରେ କେହି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରୁନଥିବା ବେଳେ ବର୍ଷ ୨୦୧୯-୨୦ରେ ଦେଖା ଦେଇଥିବା କରୋନା ଅତ୍ୟଧିକ ମାରାତ୍ମକ ଥିଲା ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ଏହି ଭୂତାଶୁରେ କୌଣସି ବୈଜ୍ଞାନିକ ଗବେଷଣା ହୋଇଥିବା କଥା କୁହାଯାଉଥିଲା । ବୈଜ୍ଞାନିକ ମାନେ ଏହି ଭୂତାଶୁର ଜୀବକୋଷରେ ଥିବା ଗୁଣସୂତ୍ରକୁ ବଦଳାଇ ଏହାକୁ ଅଧିକ ଭୟଙ୍କର ଓ ମାରାତ୍ମକ କରି ଦେଇଥିବା କଥା କୁହାଯାଉଥିଲା । ଯଦି ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ଏଚଏମପିଭି ଭୂତାଶୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ହୁଏ ତା ହେଲେ ଏହା ଫଳରେ ବ୍ୟାପକ ଜନଜୀବନ ହାନୀ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି ।

ଏଚଏମପିଭି ଭୂତାଶୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ଆଲୋଚ୍ୟ ଏହି ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ ଯାହା ଆପଣମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବାର ଉପାୟ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ସୂଚନାପ୍ରଦାନ କରିବ । ମନେ ରଖନ୍ତୁ ସତର୍କ ରହିବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଆମେ ଅନେକ ରୋଗଠାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ହୋଇ ପାରିବା ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଓଡ଼ିଶାରେ ପ୍ରବାସୀ ଭାରତୀୟଙ୍କ ଉତ୍ସବ ପାଳନ ହେଉଛି । ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ଓ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ମିଳିତ ପ୍ରଚେଷ୍ଟାରେ ବିଦେଶାଗତ ଅନେକ ପ୍ରବାସୀ ଓଡ଼ିଆ ଓ ଅଣଓଡ଼ିଆ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ସମ୍ମିଳନୀରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି । ଆଶା କରାଯାଉଛି ଯେ ସେମାନେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଅର୍ଥ ବିନିବେଶ କରିବେ, ସିଧା ସଳଖ କିମ୍ବା ପରୋକ୍ଷ ଭାବରେ ଓଡ଼ିଶାର ଆର୍ଥିକ ପ୍ରଗତିରେ ସହାୟକ ହେବେ । ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଓଡ଼ିଶାରେ ଆୟୋଜିତ ହେଉଛି । ମୁଖ୍ୟତଃ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ପୁରୀ, କୋଣାର୍କ, ଆଦି ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମମାନ ଆୟୋଜନ କରାଯାଉଛି । ଯେଉଁ ଓଡ଼ିଆମାନେ ନିଜ ନିଜ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉନ୍ନତ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ବିଦେଶ ଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଓଡ଼ିଶାର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ କିଭଳି ଅବଦାନ ଦେବେ ତାହା ଦେଖିବାକୁ ରହିଲା ।

ହେଲେ ଏହି ପ୍ରବାସୀ ଓଡ଼ିଆ ମହୋତ୍ସବକୁ ନେଇ ଦୁଇପ୍ରକାରର ମତ ଦେଖିବାକୁ ବା ଶୁଣିବାକୁ ମିଳୁଛି । ଜଣେ ବନ୍ଧୁ କହିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଓଡ଼ିଶାରେ ରହି ଏହି ମାଟି ପାଣିପବନରେ ବଡ଼ ହେଲେ, ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ମାନଙ୍କରେ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିଲେ, ସେମାନେ ଚାକିରୀ କରିବା ଅର୍ଥ ଉପାର୍ଜନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଓଡ଼ିଶା ତ୍ୟାଗ କରିଦେଇ ବିଦେଶ ଚାଲିଗଲେ । ସେମାନେ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ଗଠନରେ କୌଣସି ଭୂମିକା ନିଅନ୍ତି ନାହିଁ । କାରଣ ସେମାନେ ଭୋଗ୍ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ସ୍ୱାର୍ଥସର୍ବସ୍ୱ ହୋଇ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଗାଁ ମାଟି ଛାଡ଼ିଦେଲେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୋଟି କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ଏଭଳି ଆୟୋଜନ କରିବାର ଯଥାର୍ଥତା କଣ ରହିଛି ?

ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଅନେକେ ଆଶାବାଦୀ ଅଛନ୍ତି ଯେ, ଯେଉଁମାନେ ସବୁ ବିଦେଶ ଯାଇ ସଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜ ନିଜ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭଲ ନାଁ କରିଛନ୍ତି ଯଦି ସେମାନେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଅର୍ଥ ବିନିଯୋଗ କରନ୍ତି କିମ୍ବା ଓଡ଼ିଶାରେ ନୂଆ ଶିଳ୍ପ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା, ଅନୁଷ୍ଠାନ ତିଆରି କରିବାରେ ସହାୟକ ହୁଅନ୍ତି ତା ହେଲେ ଏହା ରାଜ୍ୟର ସାମଗ୍ରିକ ବିକାଶରେ ସହଯୋଗ ହୋଇ ପାରନ୍ତା । ବିଦେଶରେ ବିଶେଷତଃ ଆମେରିକା, ଲଣ୍ଡନ ଆଦି ସ୍ଥାନରେ ଅସଂଖ୍ୟ ଓଡ଼ିଆ ଲୋକ ରହୁଛନ୍ତି । ଅନେକ ସେଠାକାର ବାସିନ୍ଦା ବି ହୋଇ ସାରିଲେଣି । ବିଦେଶରେ ଭଲ ଆୟ ବି କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଚାହିଁଲେ ନିଜ ନିଜ

ଗାଁ ବା ଅଞ୍ଚଳର ସାମଗ୍ରିକ ବିକାଶ ପାଇଁ ଯୋଜନାମାନ ପ୍ରଣୟନ କରି ପାରନ୍ତେ । ସେମାନଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଯୁବବର୍ଗ ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କରିବାକୁ ଆଗଭର ହୁଅନ୍ତେ । ଦେଖାଯାଉ ଏହି ପ୍ରବାସୀ ଉତ୍ସବର ସୁଫଳ କଣ ମିଳୁଛି । ଆପଣ କଣ ଭାବୁଛନ୍ତି ଏହା ବିଷୟରେ ନିଜସ୍ୱ ମତ ନିଶ୍ଚୟ ଜଣାଇବେ ।

ବିଗତ ଅନେକ ଦଶନ୍ଧି ଧରି ଓଡ଼ିଶାବାସୀ ବିଦେଶମୁଖୀ ହୋଇଛନ୍ତି । ମୋର ମନେ ହୁଏ ବିଗତ ଶତାବ୍ଦୀର ଅଣୀ ଦଶକରେ ଅନେକ ଓଡ଼ିଆ ସୁଦୂର ଇରାନ ଇରାକ୍ ଆଦି ଅଞ୍ଚଳରେ କାମ କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ । ଆମ ଗାଁର ଅନେକ ଲୋକ ସେ ସବୁ ଦେଶ ଯାଇ କାମ କରୁଥିଲେ । ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ସେ ସବୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଗୃହଯୁଦ୍ଧ ଭଳି ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହେବାପରେ ପରେ ସେମାନେ ଫେରି ଆସିଥିଲେ । ଏହାପରେ ଅନେକ ଲୋକ ଦେଶ ଭିତରେ ହିଁ ଗୁଜରାତର ସହର ସୁରତରେ ଘର କରିଲେ । ସେତେବେଳେ ସୁରତରେ ଶିଳ୍ପକ୍ରାନ୍ତି ଆସିଥିଲା । ନୂଆ ନୂଆ ଅନେକ ଶିଳ୍ପ ଗଢ଼ି ଉଠୁଥିଲା । ସେହି ସମୟରେ ଓଡ଼ିଶାର ବିଶେଷ କରି ଗଞ୍ଜାମ, ନୟାଗଡ଼, କନ୍ଧମାଳ ଆଦି ଅଞ୍ଚଳର ଅନେକ ଲୋକ ସୁରତ ଯାଉଥିଲେ କାମ କରିବା ପାଇଁ । ଏହା ସହ କାଶ୍ମୀର, ବମ୍ବେ, ମାଦ୍ରାଜ ଆଦି ଅଞ୍ଚଳକୁ ମଧ୍ୟ କାମ କରିବାପାଇଁ ଯାଉଥିଲେ । କିଛି ଲୋକ ଦୁବାଇ ଯାଇଥିବା କଥା ମଧ୍ୟ ଆମେ ଦେଖିଛୁ ।

ବିଗତ ଶତାବ୍ଦୀରୁ ହିଁ ଓଡ଼ିଶାର ଶିଳ୍ପାୟନର ଗତି ନିମ୍ନମୁଖୀ ହେବା ଏହାର ପ୍ରମୁଖ କାରଣ ଥିଲା । ପାଠ ପଢ଼ି ଯୋଗ୍ୟ ହେଉଥିବା ଓଡ଼ିଆ ମାନଙ୍କୁ କର୍ମସଂସ୍ଥାନ ଯୋଗାଇବାରେ ଓଡ଼ିଶା ବିଫଳ ହେଉଥିବା ବେଳେ ଶିକ୍ଷିତ ବର୍ଗ ବିଦେଶ ଯିବାକୁ ଶ୍ରେୟସ୍କର ମଣିଥିଲେ । ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ସୂଚନା ପ୍ରଦ୍ୟୋଗିକୀ କ୍ରାନ୍ତି ଆସିଲା ଏବଂ ଶସ୍ତ୍ରୀ

ଶ୍ରମିକ ପାଇବା ଆଶାରେ ଭାରତରେ କାମ କରୁଥିବା ଇଞ୍ଜିନିୟର୍ ମାନଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ରପାର ଅନେକ ଦେଶ କାମରେ ଲଗାଇଲେ । ଯେଉଁମାନେ ବିଦେଶ ଗଲେ ସେମାନେ ଆଉ ଭାରତ ଫେରିବା କଥା ଭୁଲିଗଲେ । ଉଚ୍ଚ ଅଙ୍କର ଦରମା, ସଫା ସୁତରା ସହରାଞ୍ଚଳ, ଉଚ୍ଚମାନର ରହଣୀ, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟସେବା ସହ ଅବସର ବିନୋଦନ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ସାଧନ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଦେଶରେ ଘର କରି ରହିବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇଲା । ସେମାନେ ସେଠାରେ ଘର କରି ରହିଗଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଦେଖାଶିଖା ଆଗକୁ ଅନେକ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରି ବିଦେଶରେ ରହିଲେ । ଶୁଣାଯାଏ ଏକା ଆମେରିକାରେ ପ୍ରାୟ ଦୁଇଲକ୍ଷରୁ ଅଧିକ ଓଡ଼ିଆ ଲୋକ ରହୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ବିଦେଶ ଯିବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଅବସ୍ଥାରେ ଦୁଏତ ଏତେ ବେଶୀ ଆନନ୍ଦଦାୟକ ହୋଇନଥିବ କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ କର୍ମସଂସ୍ଥାନର ଅଭାବ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଦେଶ ଯିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରିଥିବ ।

ଆଜି ଯଦି ଆମେ ଓଡ଼ିଶା କଥା କହୁ, ତାହେଲେ ଗୋଟିଏ ସମସ୍ୟା ଯାହା ବିଗତ ଅନେକ ଦଶନ୍ଧି ଧରି ଲାଗି ରହିଛି ତାହା ହେଉଛି ଦାଦନ ସମସ୍ୟା । ଅଧିକାଂଶ ଓଡ଼ିଆ ଯୁବବର୍ଗ ବିଦେଶ ବା ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ଯିବାକୁ ବାଧ୍ୟ । କାରଣ ଏଠି ସେଭଳି କୌଣସି ଆନୁସଙ୍ଗିକ କର୍ମସଂସ୍ଥାନ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇନାହିଁ । ଏହା ରାଜନୈତିକ ଉଦାସୀନତା ହୋଇପାରେ କିମ୍ବା ଆମ ରାଜ୍ୟର ଜଳବାୟୁ ହୋଇପାରେ, ଯେଉଁଠି ଶିଳ୍ପ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଅନେକ ସଂସ୍ଥା ମନ ଉଣା କରନ୍ତି । ଏକଦା ଚୌଦ୍ୱାର, ନୟାଗଡ଼, ଆସିକା ଆଦି ସ୍ଥାନରେ ଶିଳ୍ପାୟନ ହୋଇଥିଲା । ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ନିର୍ମିତ କୋଣାର୍କ ଚିତ୍ରିର ଚାହିଦା ସମଗ୍ର ଭାରତବର୍ଷରେ ରହିଥିଲା । ଓଡ଼ିଶାର ଫେରୋକ୍ରୋମ୍ କାରଖାନା ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଜୀବିକା ଯୋଗାଇଥିଲା । କେଉଁଠି ସୁତାକଳ ତ କେଉଁଠି ଚିନିକଳ । ସବୁକିଛି

ଥିଲା । ସେସବୁ ବନ୍ଦ କାହିଁକି ହୋଇଗଲା ସେ ବିଷୟରେ ପୁଞ୍ଜାନୁପୁଞ୍ଜ ତଦନ୍ତ କରାଯାଇ ଯଦି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଆନ୍ତା ଏବଂ ସେହି ସବୁ ଶିଳ୍ପକୁ ପୁନଃ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇ ପାରନ୍ତା ତା ହେଲେ ଓଡ଼ିଶାର ଦାଦନ ସମସ୍ୟା ଅନେକାଂଶରେ କମ ହୋଇ ପାରନ୍ତା । ଦେଖାଯାଉ ଦୀର୍ଘ ପରିଶିବର୍ଷର ଶାସନ ପରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ଶାସନ ଭାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ଭାଜପା ସରକାର ଓଡ଼ିଶାକୁ କେଉଁ ଦିଗରେ ଅଗ୍ରସର କରାଉଛନ୍ତି ।

ଦୀର୍ଘ ୧୪୪ ବର୍ଷ ପରେ ଏକ ବିରଳ ଯୋଗରେ ଚଳିତ ବର୍ଷ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି ଭାରତର ସନାତନ ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କର ମହାନ ପର୍ବ କୁମ୍ଭ ମେଳା । ପ୍ରୟାଗ ଠାରେ ଆୟୋଜିତ ହେଉଥିବା କୁମ୍ଭମେଳା ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ପର୍ବପର୍ବାଣୀ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଓ ବିଶାଳ ଆୟୋଜନ । ଅତୀତରେ ଅନେକ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଓ କାହାଣୀରେ ଆମେ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଛୁ ଯେ କୁମ୍ଭମେଳା ଯାଇ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟମାନେ ପରସ୍ପରଠାରୁ ହଜି ଯାଇଥିବାର ଅନେକ କାହାଣୀ । କୋଟି କୋଟି ସଂଖ୍ୟାରେ ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁ ଓ ଭକ୍ତ ଏହି ଆୟୋଜନରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି । ପ୍ରତି ବାରବର୍ଷରେ ଆୟୋଜିତ ହେଉଥିବା କୁମ୍ଭମେଳା ସର୍ବୋପରି ହିନ୍ଦୁ ଆତ୍ମା ଓ ବିଶ୍ୱାସର ସବୁଠାରୁ ବିଶାଳ ନିଦର୍ଶନ । ହେଲେ ପ୍ରତି ୧୪୪ ବର୍ଷରେ ଆୟୋଜିତ ହୁଏ ମହା କୁମ୍ଭମେଳା । ଏହିଭଳି ଘଟଣା ନିଜ ଜୀବନକାଳରେ ଦେଖିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମିଳିନଥାଏ ।

କୁମ୍ଭମେଳା ପ୍ରତି ବାରବର୍ଷରେ, ପ୍ରୟାଗରାଜ, ହରିଦ୍ୱାର, ଉଜ୍ଜୈନ ଏବଂ ନାଶିକ ଆଦି ଚାରି ସ୍ଥାନରେ ଚାରିଥର ଆୟୋଜିତ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରୟାଗରାଜ ହେଉଛି ମହାନ ନଦୀ ଗଙ୍ଗା, ଯମୁନା ଓ ସରସ୍ୱତୀଙ୍କ ମିଳନସ୍ଥଳ । କୁହାଯାଏ ଏଠାରେ ଥିବା ତ୍ରିବେଣୀ

ସଙ୍ଗମରେ ସ୍ନାନ କରିଲେ ଜନ୍ମଜନ୍ମାନ୍ତରର ପାପରୁ ମୁକ୍ତି ମିଳେ ଓ ମୋକ୍ଷ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳରେ ଥିବା ଅସଂଖ୍ୟ ନକ୍ଷତ୍ରମାନଙ୍କ ପାରସ୍ପରିକ ସ୍ଥିତିରେ ଏକ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ରହିବା ଦ୍ୱାରା ଏହି ସ୍ଥାନର ନଦୀର ଜଳ ପବିତ୍ର ଓ ମୋକ୍ଷପ୍ରଦ ହୋଇଥାଏ ତେଣୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀଧିକ ଶ୍ରଦ୍ଧାକୁ ଏଠାରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ନଦୀ ଜଳରେ ସ୍ନାନ କରିଥାନ୍ତି । ଅନେକ ସାଧୁସନ୍ଥ, ଆଖଡ଼ା ଓ ଆଶ୍ରମ ଏଠାରେ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଏ । ସେମାନେ ଏଠାରେ ସାମୁହିକ ସ୍ନାନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କରିଥାନ୍ତି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଆତ୍ମା ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇଥାଏ ।

ଚଳିତ ବର୍ଷ ଏହି ମହାକୁମ୍ଭ ମେଳା ମକର ସଂକ୍ରାନ୍ତି, ଜାନୁଆରୀ ୧୪ ତାରିଖରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ମହାଶିବରାତ୍ରୀ, ଫେବୃଆରୀ ୨୬ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଳନ ହେବ । ଗତ ଥର କୁମ୍ଭମେଳା ୨୦୧୩ ମସିହାରେ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ପରେ ୨୦୧୯ ମସିହାରେ ଅର୍ଦ୍ଧକୁମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଆଶା କରାଯାଉଛି ଯେ ଚଳିତ ବର୍ଷ ମହାକୁମ୍ଭ ମେଳାରେ ଅନୁ୍ୟନ ଦଶ କୋଟି ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁ ଯୋଗ ଦେବେ । ୧୪୪ ବର୍ଷ ପରେ ଏଭଳି ଏକ ଯୋଗ ହେଉଛି ଯେତେବେଳେ କେବଳ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଭକ୍ତମାନେ ସ୍ନାନ କରିବେ ନାହିଁ ବରଂ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଦେବତାମାନେ ମଧ୍ୟ କୁମ୍ଭ ସ୍ନାନ କରିବେ ।

ପୁରାଣ ଅନୁସାରେ ଅମୃତ ପାଇବା ଆଶରେ ଦେବତା ଓ ଅସୁର ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାରଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୟଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହାର ଶେଷରେ ଦେବତାମାନଙ୍କ ବିଜୟ ହୋଇଥିଲା । ଦେବତାମାନଙ୍କ ବାର ଦିନ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ବାର ବର୍ଷ ସହ ସମାନ । ଏହି ଯୁଦ୍ଧପରେ ବିଜୟୀ ଦେବଗଣ ସ୍ୱର୍ଗରେ ସ୍ନାନ କରିଥିଲେ । ଏହି ପବିତ୍ର ପରମ୍ପରାକୁ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଗଙ୍ଗାସ୍ନାନ କରି ପାଳନ କରାଯାଏ । ଏହିଭଳି ପ୍ରତି

ବାରବର୍ଷରେ ଥରେ ହେଉଥିବା ବେଳେ ପ୍ରତି ୧୪୪ ବର୍ଷରେ ଥରେ ବିରଳ ଯୋଗ ହୁଏ ଯେତେବେଳେ କୁହାଯାଏ ଯେ ଦେବଲୋକରେ ଦେବଗଣ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର କୁମ୍ଭସ୍ନାନ କରନ୍ତି । ମାଘ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ବେଳେ ଭଗବାନ ଶିବ ମାତା ପାର୍ବତୀଙ୍କ ସହ ନିଜ ଚରଣଙ୍କ ସହ ରୂପବଦଳାଇ କୁମ୍ଭ ମେଳାରେ ପଦଚାରଣ କରନ୍ତି । ନିଜର ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମନୋସ୍ଥାପନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତି ।

ଚଳିତ ବର୍ଷ ଦିଲ୍ଲୀ ବିଧାନସଭା କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିର୍ବାଚନ ଆୟୋଜନ ହେଉଛି । ସମ୍ଭବତଃ ଫେବୃଆରୀ ମାସ ଶେଷ ସୁଦ୍ଧା ଦିଲ୍ଲୀର ବିଧାନ ସଭା ନିର୍ବାଚନ ସମାପନ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ବାଚନ ଆୟୋଗ ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ସମୟରେ ଫେବୃଆରୀ ୫ ତାରିଖରେ ନିର୍ବାଚନ ହେବ ଏବଂ ୮ ତାରିଖରେ ଫଳାଫଳ ଘୋଷଣା କରାଯିବ ବୋଲି ଅଧିସୂଚନା ଜାରୀ ହୋଇଛି । ଏଥିରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦୀମାନଙ୍କ ନାମାଙ୍କନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଜାନୁଆରୀ ଦଶରୁ ସତର ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିବ । ସୂଚନାଯୋଗ୍ୟ ଯେ ୭୦ ବିଧାନ ସଭା ଆସନ ଥିବା ଦିଲ୍ଲୀର ଚଳିତ ସରକାରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ୨୩ ଫେବୃଆରୀକୁ ସମାପ୍ତ ହେଉଛି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଦିଲ୍ଲୀରେ ଆମ ଆଦମୀ ପାର୍ଟିର ସରକାର ରହିଛି । ବିଗତ ଦୁଇବର୍ଷରେ ଏହି ଦଳ ଉପରେ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଭୁଷ୍ଟାଚାରର ଆରୋପ ଲାଗିଛି । ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଆମ୍ ଆଦମୀ ପାର୍ଟିର ଅନେକ ନେତା ଜେଲଦଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ଭୋଗିଛନ୍ତି । ସତ୍ୟେନ୍ଦ୍ର ଜୈନ, ମନୀଷ ଶିଶୋଦିଆ, ସଞ୍ଜୟ ସିଂ ସମେତ ନିଜେ ଅରବିନ୍ଦ କେଜରିବାଲ୍ ମଧ୍ୟ ମଦ ଘୋଗାଲାରେ ଜେଲ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବା ସହ ନିଜ ପଦବୀରୁ ଇସ୍ତଫା ଦେଇଛନ୍ତି । ପୁଣିଥରେ ଦିଲ୍ଲୀର ଆସନ ପାଇବା ଆଶାୟୀ କେଜରିବାଲ୍ ନିର୍ବାଚନ ରଣାଙ୍ଗନରେ ପାଦ ପକାଇ ସାରିଛନ୍ତି ।

ଅବଶ୍ୟ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକାଳରେ ହୋଇଥିବା ଅନେକ ଦୁର୍ନୀତିକୁ ଲୋକଲୋଚନକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଭାଜପା ପ୍ରାଣପଣେ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା କରୁଛି । ଦେଶର ସର୍ବସାଧାରଣ ନିର୍ବାଚନ ସମୟରେ ଇଣ୍ଡି ଗଠବନ୍ଧନରେ କଂଗ୍ରେସ ସହ ହାତ ମିଳାଇଥିବା ଆମ ଆଦମୀ ପାର୍ଟି ଏବେ କଂଗ୍ରେସ ଠାରୁ ଦୂରତା ବଜାୟ ରଖିବାକୁ ନିବେଦନ କରିଛି ଏବଂ ଦିଲ୍ଲୀ ନିର୍ବାଚନ ଏକା ଏକା ଲଢ଼ିବେ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିଛି । ତେଣେ ଦିଲ୍ଲୀର ଶାସନ ଗାଦି ପାଇବା ପାଇଁ ଭାଜପା ଆଶାୟୀ ହୋଇଛି ।

ଦେଖାଯାଉ ଆଗାମୀ ଦିନରେ କଣ ହେଉଛି । ବିଗତ ଅନେକ ଥର ଦେଇଥିବା ନିର୍ବାଚନୀ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପୂରଣ କରିବାକୁ ଅକ୍ଷମ କେଜରିବାଲ ପୁଣିଥରେ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ମାସିକ ଏକୋଇଶି ଶହ ଟଙ୍କା ଦେବା ଲୋଭ ଦେଖାଇ ନିର୍ବାଚନ ଜିତି ପାରୁଛନ୍ତି ନା ନାହିଁ । ମାଗଣା ବିଜୁଳୀ, ପାଣି ଆଉ ଏବେ ଭଉ ଆଦିର ଲୋଭ ଦେଖାଇ ସେ ନିର୍ବାଚନ ଜିତିବା ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିଛନ୍ତି । ଭାଜପା କିନ୍ତୁ ଆମ ଆଦମୀ ସରକାରଙ୍କ ଅପାରଗତାକୁ ଦେଖାଇ ନିର୍ବାଚନ ଜିତିବା ମସୁଧା କରୁଛି । ଦିଲ୍ଲୀର ଲୋକମାନଙ୍କ ମନରେ କଣ ଅଛି କିଛି କହି ହେବନାହିଁ । କାରଣ ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ଶାସନ କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଯଦି କେଜରିବାଲ ଜିତି ପାରିଥିଲା ତା ହେଲେ ଏହା କେବଳ ଦିଲ୍ଲୀ ବାସୀଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ହିଁ ସମ୍ଭବ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ଚଳିତ ନିର୍ବାଚନରେ ଦିଲ୍ଲୀବାସୀ ପୁଣିଥରେ କେଜରିବାଲଙ୍କୁ ଜିତାଇବେ ନାହିଁ ବୋଲି କିଏ କହିବ ?

ଗ୍ରେଟ୍ ବ୍ରିଟେନରେ କୋମଳମତି କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଫୁସୁଲାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାରୀରିକ ଭାବରେ ଶୋଷଣ କରୁଥିବା ଏକ ବିଶାଳ ଗୋଷ୍ଠୀ ଯାହା ମୁଖ୍ୟତଃ ପାକିସ୍ତାନୀ ନାଗରିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେଉଛି ଏବଂ ଏହାକୁ ମୁସଲିମ୍ ଗ୍ରୁମିଂ ଗ୍ୟାଙ୍ଗ୍ ବୋଲି

କୁହାଯାଏ, ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଚକିତ କରିଦେବା ଭଳି ଅନେକ ଖବର ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରସାରିତ ହେବା ପରେ ପାକିସ୍ତାନ ସରକାର ଏହିଭଳି ଘଟଣାରେ ସଂପୃକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଏତାଦୃଶ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ନିନ୍ଦା କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଏହା ଇସ୍ଲାମୋଫୋବିଆ ବା ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ପ୍ରତି ଲୋକଙ୍କ ବିରୋଧାଚରଣ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇ ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ସମାଲୋଚନାର ଶରବ୍ୟ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ଜାନୁଆରୀ ୧୩ ତାରିଖରେ ପାକିସ୍ତାନରେ ବୈଦେଶିକ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ତରଫରୁ ପ୍ରକାଶିତ ଏକ ସୂଚନାରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ବ୍ରିଟେନ ହୋଇଥିବା ମୁଷ୍ଟିମେୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କୁକର୍ମ ପାଇଁ ବ୍ରିଟେନରେ ରହୁଥିବା ୧୭ ଲକ୍ଷ ପାକିସ୍ତାନୀଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କରିବା ଅନୁଚିତ । କାରଣ ବ୍ରିଟେନରେ ରହୁଥିବା ପାକିସ୍ତାନୀମାନେ ବ୍ରିଟେନର ଉନ୍ନତିରେ ସହଭାଗିତା କରୁଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି ଖବର ପ୍ରସାରଣ କରୁଥିବା ସଂସ୍ଥାମାନେ ବସ୍ତୁତଃ ଇସ୍ଲାମୋଫୋବିଆର ଶୀକାର ହୋଇ ଏକ ପାଖିଆ ଖବର ପ୍ରସାରଣ କରି ବ୍ରିଟେନରେ ରହୁଥିବା ପାକିସ୍ତାନୀ ସମୁଦାୟଙ୍କୁ ନିନ୍ଦିତ କରୁଛନ୍ତି । ବ୍ରିଟେନରେ ରହୁଥିବା ପାକିସ୍ତାନୀମାନେ ବ୍ରିଟେନର ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥା, ସେବା, ଖାଉଟି ଏବଂ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ନିଭାଉଛନ୍ତି ବୋଲି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି ।

ସର୍ବୋପରି ଏହିଭଳି ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇ ବ୍ରିଟେନରେ ରହୁଥିବା ପାକିସ୍ତାନୀ ସମୁଦାୟଙ୍କ ଉତ୍ସାହ ବର୍ଦ୍ଧନ କରୁଥିବା ବେଳେ କିନ୍ତୁ ସରକାର ପାକିସ୍ତାନୀ ନାଗରିକ ଯେଉଁମାନେ ସେଠାରେ କୁକର୍ମରେ ଲିପ୍ତ ରହିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କିନ୍ତୁ କୌଣସି ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେବାକୁ ଭୁଲି ଯାଇଥିଲେ ।

ବ୍ରିଟେନର ଅନେକ ଅଞ୍ଚଳ ଯଥା, ରୋସଡେଲ୍, ରଦରହାମ୍, ଅକ୍ସଫର୍ଡ୍, ଟେଲଫର୍ଡ୍,

ଲୀଡ଼ର୍ସ, ବର୍ମିଙ୍ଗହାମ୍, ନରଞ୍ଜିର୍, ବର୍ନଲି, ହାଇ ଡ୍ରାଇକମ୍ପ୍ରେ, ଲିଚେଷ୍ଟର୍, ଡ୍ୟୁସେଲ୍ଡର୍, ମିଡଲ୍ସବ୍ରୋ, ପିଟରବରୋ, ବ୍ରିଷ୍ଟୋଲ୍, ହାଲିଫାକ୍ସ, ନ୍ୟୁକାସଲ୍, ହଡ଼ରଫିଲ୍ଡ୍ ଏବଂ ହଲ୍ ଆଦି ଅଞ୍ଚଳରେ ଏହିଭଳି ଅନେକ ଘଟଣା ପୁନରାବୃତ୍ତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ୨୦୨୩ରେ ତତ୍କାଳୀନ ରକ୍ଷି ସୁନକଙ୍କ ସରକାର ଏହିଭଳି ଘଟଣା ଉପରେ ତଦନ୍ତ କରି ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲେ ଯେ ମୁଖ୍ୟତଃ ପାକିସ୍ତାନୀ ମୂଳର ଶରଣାର୍ଥୀମାନେ ଏହି ସବୁ ଅଞ୍ଚଳରେ କମ ବୟସର ଝିଅମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ ଫାଶରେ ଫସାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାରୀରିକ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହି କ୍ରମରେ ଗତ ନଭେମ୍ବର ମାସରେ କୋଡିଏ ଜଣ ମୁସଲିମ୍ ଯୁବକ ଏହିଭଳି ଅପରାଧରେ ସଂପୃକ୍ତଥିବା ଜଣାପଡ଼ିବା ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ୨୧୯ ବର୍ଷର କାରାଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଇଛି ।

ବ୍ରିଟେନର ବିଶ୍ୱବିଖ୍ୟାତ ଗଣମାଧ୍ୟମ ବ୍ରିଟିଶ୍ ବ୍ରୋଡକାଷ୍ଟିଂ ଚାନେଲ୍ ସବୁବେଳେ ହିଁ ଭାରତ ବିରୋଧୀ ଖବର ପ୍ରସାରଣରେ ଅଗ୍ରଣୀ ଭୂମିକା ନେଇ ଆସିଛି । ଏହି ଶୃଙ୍ଖଳାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ବର୍ଷ ଭାରତରେ ଆୟୋଜିତ ହେଉଥିବା ମହାକୁମ୍ଭ ମେଳାକୁ ନେଇ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଶାଳୀନ ଚିତ୍କଣ୍ଠା ଦେଇ ଖବର ପ୍ରସାରଣ କରିଥିବା ଦେଖାଯାଇଛି ।

ମହାକୁମ୍ଭରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ନାଗା ସାଧୁମାନଙ୍କୁ ଭସ୍ମ ଲେପିହୋଇଥିବା ଲଙ୍ଗଳା ସାଧୁ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଗୋଟିଏ ଟ୍ୱିଟ୍ ପୋଷ୍ଟ କରିଥିଲେ । ଏହି ଟ୍ୱିଟ୍ରେ ମହାକୁମ୍ଭକୁ ମାତ୍ର ଏକ ଲୋକ ଦେଖାଣିଆ ସ୍ଥାନ ଯାତ୍ରା ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ବିବିସିର ସାମ୍ବାଦିକା ଗୀତା ପାଣ୍ଡେ ଏହି ପୋଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ।

ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ଏହି ବିଷୟରେ ଅଧିକ ସମାଲୋଚନାର ଶୀକାର ହେବାପରେ ବିବିସି ନିଜ ଟ୍ୱିଟରୁ ଲଙ୍ଗଳା ଶବ୍ଦକୁ ହଟାଇ ଦେଇଥିବା ବେଳେ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ

ସମସ୍ତ ଯଥା ପୂର୍ବଂ ତଥା ପରଂ କରି ରଖିଛନ୍ତି । ଏହା ଭାରତର ଅଗଣିତ ସନାତନୀ ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ଆତ୍ମା ଓ ଧାର୍ମିକ ଭାବନାକୁ ଆହତ କରୁଥିବା କଥା ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ହେଉଥିବା ପ୍ରତିକ୍ରିୟାରୁ ଜଣା ପଡ଼ିଛି ।

ଅନୁରୂପ ଭାବରେ ଅପ୍ରେଲ ୨୦୨୩ରେ ବିବିସି ସାମ୍ବାଦିକା ଗୀତା ପାଣ୍ଡେ, ଗ୍ୟାଙ୍ଗ୍‌ଷ୍ଟର୍ ଆତିକ୍ ଅହମ୍ମଦଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ପୋଷ୍ଟ କରି ମଧ୍ୟ ସମାଲୋଚନାର ଶିକାର ହୋଇଥିଲେ ।

ଫ୍ରାନ୍ସର ଜଣେ ୫୩ ବର୍ଷ ବୟସ୍କା ମହିଳା ମାନସିକ ଅବସାଦର ଶୀକାର ହୋଇ ଚିକିତ୍ସିତ ହେଉଛନ୍ତି, କାରଣ ସେ ସାଇବର ଠକଙ୍କ ଶୀକାର ହୋଇ ଆଠ ଲକ୍ଷ ଡଲାର ହଜାର ଯୁରୋ ଅର୍ଥ ହରାଇଛନ୍ତି । ସୂଚନା ମିଳିଛି ଯେ ଅନଲାଇନରେ ଏହି ମହିଳା ଜଣଙ୍କ ସୁପ୍ରସିଦ୍ଧ ସିନେମା ତାରକା ବ୍ରାଡ୍ ପିଟଙ୍କ ସହ ସଂପର୍କରେ ରହିଥିବା କଥା ମନେ କରି ଏହି ସବୁ ଅର୍ଥ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଛନ୍ତି ।

କୁହାଯାଉଛି ଯେ ଏହି ମହିଳାଙ୍କୁ ସୋସିଆଲ୍ ମିଡ଼ିଆରେ ଆଉ ଜଣେ ମହିଳା ସଂପର୍କ କରିଥିଲେ ଯିଏ ନିଜକୁ ବ୍ରାଡ୍ ପିଟଙ୍କ ମାଆ ବୋଲି କହିଥିଲେ । ଧିରେ ଧିରେ ସେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ପୁରୁଷଙ୍କ ସହ ସଂପୃକ୍ତ ମହିଳାଙ୍କୁ ପରିଚିତ କରାଇଥିଲେ ଯେ ନିଜକୁ ବ୍ରାଡ୍ ପିଟ୍ ବୋଲି କହିଥିଲେ ଏବଂ ଏଆଇ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଫଟୋ ଓ ଭିଡ଼ିଓ ଆଦି ଦେଖାଇ ମହିଳାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଜିତି ପାରିଥିଲେ । ସେ ଏଥିପାଇଁ ଅନେକ ମୂଲ୍ୟବାନ ଉପହାର ମଧ୍ୟ ମହିଳାଙ୍କୁ ପଠାଇ ଥିଲେ ।

ପରେ ପରେ ସେ କହିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଆଞ୍ଜେଲିନା ଜୋଲି ତାଙ୍କର ବ୍ୟାଙ୍କ୍ ଏକାଉଣ୍ଟ ରୁକ୍ କରି ଦେଇଛନ୍ତି ତେଣୁ ନିଜର କ୍ୟାନ୍ସର୍ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ଅର୍ଥ ବାଧକ

ହେଉଛି, ତେଣୁ ମହିଳା ଜଣକ ଅନେକ କିସ୍ତିରେ ସେହି ଠକକୁ ପ୍ରାୟ ସାତେ ଆଠଲକ୍ଷ ଯୁରୋ ପଠାଇଥିଲେ ।

ପରେ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ବ୍ରାଡ୍ ପିଟ୍ ଓ ତାଙ୍କର ନୁଆ ବାନ୍ଧବୀଙ୍କ ବିଷୟରେ ଜାଣିବା ପରେ ମହିଳା ଜଣଙ୍କୁ ଜଣା ପଡ଼ିଥିଲା ଯେ ସେ ଠକାମୀର ଶୀକାର ହୋଇଛନ୍ତି ।

ଏଇ ବା କୃତ୍ରିମ ବୁଦ୍ଧିମତା ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଗର ସତ୍ୟ । ଅନେକ ଲୋକ ଏଆଇ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି । ମୋବାଇଲ୍ ଫୋନ୍ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଉଡ଼ାଯାହାଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବୁଠାରେ ଏବେ ଏଆଇ ରାଜୁତି କରୁଛି । ଏହା ସହ ମଧ୍ୟ ଠକମାନେ ଏଆଇ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଅସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଏଆଇ ବ୍ୟବହାର କରି ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅବିକଳ ନକଲ କରିବା ଅସମ୍ଭବ ହେଉନାହିଁ । ଛବି ସହ ସେମାନଙ୍କ ଅବିକଳ କଣ୍ଠସ୍ୱର ମଧ୍ୟ ନକଲ କରି ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଯଦି କାଲି ଆପଣଙ୍କୁ କେହି ଫୋନ୍ କରେ ଆଉ ସେପାଖରୁ ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ପରିଜନଙ୍କ ସ୍ୱର ଶୁଣାଯାଏ ତା ହେଲେ ଆପଣ ମଧ୍ୟ ବିଚଳିତ ହୋଇ ପାରନ୍ତି । ତେଣୁ ସାବଧାନ ରହନ୍ତୁ । କୌଣସି ଅଜଣା ନମ୍ବରରୁ ଫୋନ୍ ଆସିଥିଲେ ସେହି ଫୋନ୍ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ହଠାତ୍ ବିଚଳିତ ହୋଇ କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ନିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ । ସନ୍ଦେହ ହେଉଥିଲେ ତୁରନ୍ତ ପୋଲିସକୁ ଜଣାନ୍ତୁ ।

ଇଂରାଜୀ ନବବର୍ଷ ୨୦୨୫ ସମସ୍ତଙ୍କ ଜୀବନରେ ସୁଖ, ସମୃଦ୍ଧି ଓ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟ ନେଇ ଆସୁ, ଏହି ଆଶା କରି ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଛି ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରିକାର ଚଳିତ ବର୍ଷର ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ । ଆଶା କରୁଛି ଏହା ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଲାଗିବ । ଧନ୍ୟବାଦ

ଡା ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ

ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା-ସମ୍ପାଦକ, ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରିକା

Unleashing the Future: Welcome to Kshitij 2025 - Asia's Largest Techno-Management Fest !

Get ready for Kshitij 2025, Asia's largest techno-management fest, taking place from January 17th to 19th at IIT Kharagpur. The 22nd edition promises an unforgettable experience of innovation, intellect, and inspiration, bringing together brilliant minds from around the world, all free of cost !

Kshitij 2025 features over 20+ high-energy competitions spanning diverse domains. Some of the key highlights include Robowars, where

robots clash in thrilling battles, Sand Rover, which challenges participants to build and race rovers on tough terrains, and Droid Blitz, a fast-paced coding competition. Other exciting events include B-Plan, where entrepreneurial ideas are pitched, Quant Quest, which tackles challenges in quantitative finance, and Laws of Motion, where innovative aircraft models are designed and tested. The event also features Anadigix, which combines analog and digital engineering to solve intricate puzzles. From robotics and finance to quizzing and aero-modeling, these events push your potential and fuel creativity.

This year, workshops are at the heart of Kshitij, with industry leaders from companies like Google, Cisco, Bajaj, Boeing, and Simplify3X offering hands-on sessions on cutting-edge topics such as AI and Machine Learning, Cybersecurity, 3D Printing, and Project Management. These workshops are designed to provide real-world insights and equip participants with practical skills. Participants will also receive certificates to showcase their expertise, making them an essential part of the Kshitij experience.

Kshitij 2025 also features inspiring guest lectures from icons of success, including Dr. A. Velumani, founder of Thyrocare, who will share his story of grit and determination; Ms. Kanika Tekriwal, founder of Jet-SetGo, who has broken barriers in aviation; Dr. Vijender Singh Chauhan

and Dr. Tanu Jain, at the IAS panel, offering insights on versatility and perseverance. These sessions are sure to inspire ambition and innovation.

The event also offers unmissable exhibitions, with displays from the Indian Air Force showcasing cutting-edge aviation technology, the Ministry of Electronics and IT presenting technological breakthroughs, and an Auto Expo featuring Mahindra EVs, vintage cars, and more.

End your day on a high note with electrifying performances, including sensational Megashows featuring KR\$NA, Lost Stories and other performers.

Kshitij is more than just a fest—it's a launchpad for future leaders, a celebration of creativity, and a platform to innovate and inspire. Stay updated on events, schedules, and behind-the-scenes action by following Kshitij on social media. Mark your calendars for January 17th to 19th, and join us at IIT Kharagpur, where dreams turn into reality and the future unfolds. The countdown has begun !

Book your spot now:

<http://ktj.in/Accommodation>

XIM UNIVERSITY

XAVIER INSTITUTE OF MANAGEMENT, BHUBANESWAR

XIM - Old Campus Xavier Square,

Bhubaneswar - 751 013, Odisha Tel: 0674-3012345 Fax: 0674-2300995

E-mail: media-oc@xim.edu.in

Web: <https://ximb.edu.in/>

ଏକ୍ସଆଇଏମ୍ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଦ୍ୱାରା ଏକ୍ସ-ଏମିନେନ୍ସ୍ ୨୦୨୫ ଆୟୋଜିତ

ଜାନୁଆରୀ ୧୧, ୨୦୨୫ରେ ଜାତିୟର ଇନ୍‌ଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ୍ ଅଫ୍ ମ୍ୟାନେଜମେଣ୍ଟ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଦ୍ୱାରା ଏକ୍ସ-ଏମିନେନ୍ସ୍ ୨୦୨୫, ଏକ୍ସକ୍ୟୁଟିଭ୍-ଏମ୍‌ବି-ଏର ୬ଟିଏ ଅଂଶର ବ୍ୟାପାର ଆଲୋଚନା ଆୟୋଜିତ ହୋଇଥିଲା। ଏହି ବର୍ଷର ଥିମ୍ ଥିଲା “ଭବିଷ୍ୟତକୁ ପୁନର୍ଜନ୍ମନ।”

ସମ୍ମିଳନୀରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ୟବସାୟୀମାନଙ୍କ ଏବଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅତିଥିମାନଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି ଥିଲା, ଯାହାରେ ଡିଲୋଇଟ୍‌ର ପାର୍ଟନର୍ (କନସଲ୍ଟିଙ୍ଗ୍) ଶ୍ରୀ ମନୀଷ ପଣ୍ଡେୟ, ମାଇକ୍ରୋନ୍ ଟେକ୍ନୋଲୋଜିର ସପ୍ଲାୟ ଚେନ୍ ଏଆଇ ଡିରେକ୍ଟର ଶ୍ରୀ ଅର୍ଚ୍ଚିତ ବନାର୍ଜୀ, ଟାଟା କନସଲ୍ଟେନ୍ସି ସର୍ଭିସ୍‌ସ୍ ର ହେଡ୍ ଏଚଆର୍ (T&D) ଶ୍ରୀ ଅଭିନାଶ ସାମାଳ, ଉପ-ପଞ୍ଜୀକରଣକାରୀ ଫ୍ରା. ଭି. ଆରୋକିୟା ଦାସ୍, SJ, ଏବଂ ଏକ୍ସକ୍ୟୁଟିଭ୍ ଏମ୍.ବି.ଏ. ଆସୋସିଏଟ୍ ଡିନ, ଜେଭିଆର୍ ଇନ୍‌ଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ୍ ଅଫ୍ ମ୍ୟାନେଜମେଣ୍ଟ ପ୍ରଫେସର ଏସ୍. ଏସ୍. ଗଣେଶ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ଅମୂଲ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଏବଂ କୁଶଳତା ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ସଫଳ କରିଥିଲା।

ପ୍ରଥମ ଅଧିବେଶନର ଆରମ୍ଭ ପାଇଁ ପାରମ୍ପାରିକ ଦୀପ ପ୍ରଜ୍ୱଳନ ସହିତ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା। ପ୍ରଫେସର ଏସ୍. ଏସ୍. ଗଣେଶ ଏବଂ ପ୍ରଫା. ଭି. ଆରୋକିୟା ଦାସ, SJ, ସୂଚନାତ୍ମକ ଅଭିଭାଷଣ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, ଯିଏ ଏବଂ ତାହାର ଗୁରୁତ୍ୱ

ବିଷୟରେ ସାରଗର୍ଭକ ଅବଲୋକନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ। ପ୍ରଫେସର ସୌମ୍ୟଜିତ ଦତ୍ତା ସେସନ୍‌ର ଅଧ୍ୟକ୍ଷତା କରିଥିଲେ। ଆରମ୍ଭିକ ବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ମନୀଷ ପଣ୍ଡେୟ ତାଙ୍କର ବକ୍ତବ୍ୟ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ। ସେ କହିଥିଲେ, “ବସ୍ତୁ ଏତେ ଦ୍ରୁତ ଭାବେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଏ ଯେ, ଆପଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିବେ କି ନାହିଁ, ଆପଣଙ୍କୁ ଏହା ସହିତ ଅନୁକୂଳ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ।” ପ୍ରଥମ ଅଧିବେଶନର ଦ୍ୱିତୀୟ ବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ସ୍ୱରାଜ୍ ମିଶ୍ର ପୂର୍ବରୁ ଘଟିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟଗତ ସମୀକ୍ଷାକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରି, ଭବିଷ୍ୟତକୁ ସଠିକ୍ ଭାବେ ଗଠିତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ। ସେ କହିଥିଲେ ଯେ, ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ନ ହେଲେ, ଆମେ ବିଫଳ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି।

ପ୍ରଥମ ଅଧିବେଶନର ଶେଷ ବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଅବିନାଶ ସାମଲ୍ କହିଥିଲେ ଯେ, ଯେହି ସମ୍ପୃକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ନୂତନ କୌଶଳ ଅଧିଗମନ କରି ଓ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ଅନୁକୂଳ ହେବାକୁ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଯିବେ, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ବିକାଶ କରି ଭବିଷ୍ୟତକୁ ଦୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଅପରିବର୍ତ୍ତିତ ରହିବେ। ସେ କହିଥିଲେ ଯେ, “ଆମେ ଏହା କରିପାରିବା କି ନାହିଁ” ବୋଲି ପ୍ରଶ୍ନ କରିବାର ପୂର୍ବରୁ, ଆମେ ପ୍ରାୟ: “ମୁଁ ଏହା କରିପାରିବି ନାହିଁ” ବୋଲି ଆପଣଙ୍କୁ ସାମିତ କରିଦେଇଥାଉ।

ସମ୍ମିଳନୀର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧିବେଶନକୁ ଶ୍ରୀ ଭାସ୍କର ବାସୁ କୁଶଳତାର ସହ ପରିଚାଳନା କରିଥିଲେ, ଯିଏ ଆଲୋଚନାର ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ପ୍ରବାହକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସମଗ୍ର ସମୟରେ ଏକ

ଆକର୍ଷଣୀୟ ପରିବେଶ ବଜାୟ ରଖିଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ବକ୍ତା, ଏମ୍ପ୍ରାର ଏଜ ଭେଞ୍ଚରର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଶ୍ରୀ ଶରତ ଚନ୍ଦ୍ର ଏକ ପ୍ରେରଣାଦାୟୀ ଏବଂ ଚିତ୍ତା ଉଦ୍ରେକକାରୀ ଅଭିଭାଷଣ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଉଦୀୟମାନ ଧାରା ଏବଂ ଟେକ୍ନୋଲୋଜିର ପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳ ଶକ୍ତି ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରି ସେ ଏହି ଦାବି ସହିତ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଯେ "ଭବିଷ୍ୟତ ପୂର୍ବରୁ ଏଠାରେ ଅଛି" ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧିବେଶନର ଦ୍ୱିତୀୟ ବକ୍ତା, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସଚିନ ଗଙ୍ଗାଞ୍ଜାର, ଟାଟା କନସଲଟାନ୍ସି ସର୍ଭିସେସର ସ୍ଥିରତା ମୁଖ୍ୟ, ଆଜିର ବିଶ୍ୱରେ ସ୍ଥାୟୀତ୍ୱର ଗୁରୁତ୍ୱ ଉପରେ ଏକ ଅନ୍ତର୍ଦୃଷ୍ଟିସମ୍ପନ୍ନ ବକ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ସେ ସ୍ଥାୟୀତ୍ୱର ପ୍ରମୁଖ ଭ୍ରାତୃତ୍ୱକୁ ରେଖାଙ୍କିତ କରିଥିଲେ, ଆଇନଗତ ଆଦେଶରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଯାହା କମ୍ପାନୀଗୁଡ଼ିକୁ ସକ୍ରିୟ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ବନ ଫୁଟପ୍ରିଣ୍ଟ ହ୍ରାସ କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରେ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାୟୀତ୍ୱକୁ ଗମ୍ଭୀରତାର ସହ ନେବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରେ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧିବେଶନର ଅନ୍ତିମ ବକ୍ତା ଆନନ୍ଦ ରାଠୀ ଜେଲ୍ ଥ ଲିମିଟେଡର ଅର୍ଥ ବିଭାଗର ବରିଷ୍ଠ ଉପାଧ୍ୟକ୍ଷ ସୁଶ୍ରୀ ସନ୍ଧ୍ୟା ରାମସୁବ୍ରମଣ୍ୟନ୍ ଅର୍ଥ ଏବଂ ସମ୍ପଦ ପରିଚାଳନାର ମୌଳିକତା ଉପରେ ଏକ ଜ୍ଞାନପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଭିଭାଷଣ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ସେ ଅର୍ଥର ମୌଳିକ ନିୟମ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, "ଅଧିକ ଲାଭ ଅଧିକ ବିପଦ ସହିତ ଆସିଥାଏ", ନିବେଶରେ ସୁଚିତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାର ଗୁରୁତ୍ୱ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରିଥିଲେ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧିବେଶନ ପରେ ଶ୍ରୀ ଭାସ୍କର ବାସୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୁଶଳତାର ସହ ପରିଚାଳିତ ଏକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ପାନେଲ୍ ଆଲୋଚନା ହୋଇଥିଲା, ଯିଏ ଯୁରୋପୀୟ ସଂଘ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ଡିଜିଟାଲ୍ ଉତ୍ପାଦ ପାସପୋର୍ଟ ଏବଂ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହାର ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଲାଭ ସମେତ ଉଦୀୟମାନ ଧାରା ଆଡକୁ ବାର୍ତ୍ତାଳାପକୁ ଆଗେଇ ନେଇଥିଲେ । ଏହି ପାନେଲ୍ ବିଷୟଟିର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା ଏବଂ ପ୍ରଭାବ ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରି ଚିତ୍ତାଶୀଳ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା । ଏହା ପରେ, ଏକ ଇଣ୍ଟରାକ୍ଟିଭ୍ ପ୍ରଶ୍ନ-ଉତ୍ତର ଅଧିବେଶନ ପାଇଁ ଫ୍ଲୋର ଖୋଲା ଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ଉତ୍ସାହୀ ଛାତ୍ରମାନେ ଅନ୍ତର୍ଦୃଷ୍ଟିସମ୍ପନ୍ନ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଆଲୋଚନାକୁ ଆହୁରି ସମୃଦ୍ଧ କରିଥିଲା ।

ଗାଁ ଗାଁ ବିଭାଗ

ଯଦି ଆପଣ ଏହି ଇ-ପତ୍ରିକାରେ ନିଜ ଲେଖା ପ୍ରକାଶିତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ତା ହେଲେ ନିଜ ଲେଖାକୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦ୍ୱାରା ଟାଇପ୍ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେହି ଆଲୋଚନାକୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଇମେଲ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତୁ । ଓଡ଼ିଆରେ ଆପଣ ଯେକୌଣସି ସଫଟ୍‌ଫ୍ରେରରେ ଟାଇପ୍ କରି ପଠାଇ ପାରିବେ । ଧାରାବାହିକ କାହାଣୀ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଭାଗକୁ ଅଲଗା ଅଲଗା ଫାଇଲ୍ କରି ଏକାଥରେ ପଠାଇବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେଖା ସହ ନିଜ ଛବି ଓ ଠିକଣା ଲେଖି ପଠାନ୍ତୁ ।

ଅନେକ କଳାଛାଇ - ୨୩

ଅଶୋକ ବିଶ୍ୱାଳ

ରୌପ୍ୟ ବନ୍ଦୀଶାଳାର ଜେଲର-୩

ମିଢ଼ା ଖାନ ।

ସେ ବିରାଟ ଲୋକଟା ଗୋଟାଏ ଓପାର୍ଡରକୁ ଆଖିଠାର ମାରିଲା । ଓପାର୍ଡର ତରତରରେ ଯାଇ କଇଦୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆଦାୟ ହୋଇଥିବା ୧୦-୧୨ଟା ରୋଟି ଆଣି ମିଢ଼ା ଖାନର ଥାଳିରେ ପକାଇ ଦେଲା । ଗୋଟାଏ କଇଦୀ ଦେବାକୁ ରାଜି ହେଉନଥିଲା । ମିଢ଼ା ଖାନ ତା' ଉପରେ ଗର୍ଜି ଉଠି ତା' ପିଠିରେ ଦୁଇ ପାହାର ପକାଇଲା । ଲୋକଟା ବିକଳରେ କାଉଁ କାଉଁ ହୋଇ ଚିକ୍ରାର କରି ଉଠିଲା ଆଉ ମିଢ଼ା ଖାନର ଥାଳିକୁ ରୋଟି ଚାଲିଗଲା ।

ଦହି ସପ୍ତାହକୁ ଧରେ ମିଳୁଥିଲା ଆଉ ତାହା ପଠାଣ ବା ବେଲୁଚ ଜମାଦାରଙ୍କ ପେଟକୁ ଯାଉଥିଲା । ଜଣେ କଇଦୀ ନଡ଼ିଆ ଖୋଳରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିଜ ଭାଗକୁ ପିଇଦେଲା । ବେଲୁଚ ଜମାଦାର ତା' ଦେଖି ତା' ଆଡ଼କୁ ମାଡ଼ିଆସିଲା । ତା' ବାଳଗାଣି ତା'କୁ ଝିଙ୍କାସିଲା ଆଉ ତା'କୁ ଗୋଇଠା ମାରି ଚାଲିଲା ।

ଏତେ ବାଡେଇଲଣି । ତା'କୁ ପାଣି ଗୋପାଏ ଦିଅ ।- ନୂଆ କଇଦୀଟିଏ କହିଲା ।

ପାଣି ନାହିଁ ?- ପୁରୁଣା କଇଦୀଟିଏ ଉତ୍ତର ଦେଲା ।

ଯଥେଷ୍ଟ ଅଛି ।- ପଛରୁ ଜମାଦାରଟାଏ କହିଲା ।

ଦିନସାରା କାମ କରିକରି କଇଦୀଟିଏ ହାତ ମୁହଁ ଧୋଇବା ପାଇଁ କେଇ ଆଞ୍ଜୁଳି ପାଣି ଆବଶ୍ୟକ କରେ । ଏଠି ଜମାଦାରକୁ ଖୋସାମତି କଲେ ଆଞ୍ଜୁଳାଏ ପାଣି ପିଇବାକୁ

ମିଳିବ । ତେଲ ଘଣାରେ କାମ କଲେ ବହୁ ଶୋଷ ହୁଏ । ପାଣି ଦେବା ଲୋକ ଜମା ପାଣି ଦିଏ ନାହିଁ । ତା'କୁ କେମିତି ଚିକିଏ କିଛି ନା କିଛି ଦରକାର, କିଛି ଦେଲେ ପାଣି ଟୋପିଏ ମିଳିବ । ଜମାଦାରକୁ କହିଲେ ତା'ର ଉତ୍ତର ମିଳେ- ତମକୁ ଦୁଇ କପ ପାଣି ମିଳିବା କଥା, ତିନି କପ ମିଳି ସାରିଲାଣି । ଆଉ କେଉଁଠୁ ପାଣି ଆସିବ ? କ'ଣ ବାପ ପାଣି ଦେବ ? ମୁହଁ, ହାତ ଧୋଇବାକୁ ପାଣି ଟୋପାଏ ମିଳେନି, ତେବେ ଅନ୍ୟକାମ ପାଇଁ ପାଣି କାହିଁ ? ଗାଧୋଇବା ପାଇଁ ତିନି କଟୋରୀ ଲୁଣା ପାଣି ମିଳେ ।

ବାସ ସେତିକି ।

ଆଉ ଜାଣିନିଅ ଜେଲର ଶୃଙ୍ଖଳା ।- ଏତିକି କହି ଜେଲର ନିୟମକାନୁନ ଏକ ଜମାଦାର ଜୋରରେ ପଢ଼ିଲା । ବଢ଼ି ସକାଳୁ ଉଠିବ । କାମ ଆରମ୍ଭ ଛଅଟାରେ ବେଳେ ଆରମ୍ଭ ହେବ ।

ଜେଲର ଶୃଙ୍ଖଳା ଅତି କଡ଼ା ।- ଜଣେ ନୂଆ କଇଦୀ କହିହେଲା । ତା' ମୁହଁ କଳା ପଡ଼ିଯାଉଥିଲା ।

ରୁଟିନ ଅସମ୍ଭବ ଲାଗୁଛି । ତେଲ ଘଣାରୁ ଦିନକୁ ୩୦ ପାଉଣ୍ଡ ନଡ଼ିଆ ତେଲ ବାହାର କରିବା । ଅସମ୍ଭବ ।

କାମ ଶେଷ ନକରିପାରିଲେ ତୁମକୁ ଅତି ଉପଯୁକ୍ତ ଦଣ୍ଡ ମିଳିବ ।- ଏକ ଚିନତାଳ ଜୋରରେ ପାଟିରେ କହିଲା, ଯେମିତି ଗୋଟାଏ ବି ଶବ୍ଦ କାହା କାନରେ ନପଡ଼ି ମୁହଁରେ ରହିଯାଉ । ଏକଥା ହେବନି ।

କଇଦୀମାନଙ୍କ ଦଣ୍ଡ ସବୁ ଭଲଭାବେ ଦେଖିନିଅ ।- ସବୁଠାରୁ ବଳୁଆ ଆଉ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଲାଗୁଥିବା ଜମାଦାର କହିଲା । ଲୋକଟା ଏକ ବିରାଟ ପଠାଣ । ତା' ହାତଗୁଡ଼ା ମୋଡ଼ା ଡାଳ ଭଳି ସିଧା ଥିଲା ଆଉ ଆଖୁଠି ମାନ ଚେଙ୍ଗମାଛ ପରି ଛଟଛଟ ହେଉଥିଲା ଯେମିତି କାହା ତଣ୍ଡିଟା ସେ ମୋଡ଼ି ଦିଅନ୍ତା । ତା' ମୋଟା ନିଶରୁ ଯେମିତି ନଡ଼ିଆ ତେଲ ବୋହି

ପଡ଼ୁଥିଲା । କଇଦୀମାନେ ତା' ଆଗରେ ଛୋଟ ଦେଖାଯାଉଥିଲେ । ଲୋକଟା ପାଖକୁ ଆସିଲେ କେମିତି ମାଡ଼ି ମାଡ଼ି ପଡ଼ୁଥିଲା ।

ଏ ସେଲଗୁଡ଼ାକୁ ଦେଖ ।- ଲୋକଟା ଗର୍ଜନ କଲା ।

ସେଲ ଭିତରେ ଗୋଟାଏ କଇଦୀର ଗୋଡ଼କୁ ବେଢ଼ିରେ ରଖି ଲୁହା ଶିକୁଳିରେ ବାନ୍ଧି ଦିଆଯାଇଥିଲା । କଇଦୀର ଗୋଡ଼ ବୁଲିବା କଷ୍ଟ ହେଉଥିଲା ଆଉ ବେଢ଼ି ଘଷି ହୋଇ ହୋଇ ଗୋଡ଼ରେ ଘା ହୋଇଯାଇଥିଲା । ସେ ଲୋକଟା ଏମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଟିକେ ବୁଲି ଚାହିଁଲା । ତା' ଚଲାରେ ସେଲ ଭିତରଟା ଝଣଝଣ ଶବ୍ଦ ଶୁଣାଗଲା । ଅନେକ ଅନେକ ପାଉଁଜି ଝଣଝଣ ଶବ୍ଦ ସୃଷ୍ଟି କରେନି କି ? ଏଠି ଆଉ କିଛି ଭାବିହେବନି । ନୂଆ ଲୋକଙ୍କର ମୁହଁ ଶୁଖିଗଲା ।

ଆଉ ସେଲରେ ଏକ କଇଦୀକୁ କାନ୍ଥ ପାଖରେ ହାତକତା ପିନ୍ଧାଇ ଠିଆ କରି ରଖାଯାଇଥିଲା । ଲୋକଟାର ଗୋଡ଼ ବନ୍ଧା ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁ ଫରଟା ହୋଇ ଠିଆ ହୋଇଛି । କତାରୁ ଏକ ଶିକୁଳି ଯାଇ ଉପରେ ଏକ ଦୁକରେ ଲାଗିଛି । ଏହା ଏକ ଅତି କଠିନ ଦଣ୍ଡ । ତା' ମୁଣ୍ଡଟା ଏକ କାନ୍ଥକୁ ଢଳି ପଡ଼ିଥିଲା । ସେ ଅନାଇ ପାରୁନଥିଲା ।

ସାତ ଘଣ୍ଟା ହେଲା ଠିଆ ହେଲାଣି । ଆଉ ଘଣ୍ଟାଏ । ଏମିତିଆ ଦଣ୍ଡ ଅନେକ ଦିନ ଧରି ଚାଲିବ ।

ଏ ଜନ୍ତାସବୁକୁ ଦେଖ ।- ଜମାଦାର ପୁଣି ଦେଖିବାକୁ ଦୁକୁମ ଦେଲା ।

ଜନ୍ତୁକୁ ଜନ୍ତାରେ ଦେଖିବ ? - ଅବିନାଶ ମନରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା । ନୂଆ କଇଦୀମାନେ ପଦେ କହୁନଥିଲେ କି ସେମାନଙ୍କ ମୁହଁରୁ କିଛି ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ ଆସୁନଥିଲା ।

ଜଣେ କଇଦୀକୁ ସିଂହକୁ ଜନ୍ତାରେ ରଖିଲା ଭଳି ଜନ୍ତାରେ ରଖାଯାଇଥିଲା । ସେ ମଣିଷ ଦେଖିଲେ କଥା କହୁନଥିଲା । ସିଂହ ବି ଜନ୍ତାରେ ଖୋଲା ଗର୍ଜନ କରେନି । ତା' ମୁହଁ ଶୁଖି ଯାଇଥିଲା, ଆଖି କେଉଁ କୋରତରେ ଆଉ ଦାନ୍ତ ମାଢ଼ିରୁ ବାହାରି ଆସିବା ଭଳି

ଲାଗୁଥିଲା । ଲୋକଟା ପେଟେଇ ପଡ଼ି ଏମାନଙ୍କୁ ଚାହିଁଲା । ସେ ଚାହାଁରେ କିଛି ଆଶା ବା ନିରାଶା ଭରିନଥିଲା । ଏକ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୂନ୍ୟ ଚାହାଣୀ । ଆଖି କାଚ ଭଳି ଥିଲା ।

ଏମିତି କଠିନ ଆଉ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ କଇଦୀ ଜୀବନ ଥିଲା ନିଃସଙ୍ଗ କାରାବାସ ଯେଉଁଥିରେ ଅନ୍ୟ କଇଦୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଜାଣି ଦୂରରେ ରଖାଯାଏ । କେବଳ ଝାଡ଼ା ପରିସ୍ରା ପାଇଁ କଇଦୀ ବାହାରକୁ ଯାଇପାରେ । ତା' ପାଖରେ କେହି ନଥାନ୍ତି ବା ତା'କୁ କିଛି କାମ ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ । ଏମିତି ସାତ ଦିନ ରହିବା ଅତି କଷ୍ଟ । ଛଅମାସ ରହିବା, ଭାବିହେଉନି । ଜଣେ ମାନସିକ ସ୍ତରରେ ସେହି ମାତ୍ରାରେ ଦୃଢ଼ ଥିଲେ ଏମିତି ନିର୍ଜ୍ଜନବାସ କରିପାରିବ । ତାଠାରୁ ଆହୁରି କଠିନ ଥିଲା ଜନ୍ତା ଭିତରେ କଇଦୀମାନଙ୍କୁ ରଖିଦେବା । ସେହି ଭିତରେ ସେ ଖାଇବ, ପିଇବ ଆଉ ଶୋଇବ, ଝାଡ଼ା ପରିସ୍ରା ଯିବ । ଠିକ ଭାବରେ ଶୋଇବାକୁ ଜାଗା ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ମାଷ୍ଟର ଛତର ସିଂ, ଅମର ସିଂହ ଇତ୍ୟାଦି ଏମିତି ଜନ୍ତା ଭିତରେ ଏକୃଷିଆ ବର୍ଷ ବର୍ଷ କଟାଦେଲେ ।

ହିଂସ୍ର ମଣିଷକୁ ପୋଷା ମାନଯାଉଛି ।- ଅବିନାଶ କହିଲା । ଅନ୍ୟ କଇଦୀମାନେ ପ୍ରାୟ ପଥର ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଗୋଡ଼କୁ କିଏ ଯେମିତି ଟାଣି ଓଟାରି ନେଉଥିଲା । ଯିବାକୁ ତ ପଡ଼ିବ । କଇଦୀ ଜୀବନରେ ସଜ୍ଜା ତ ମିଳିବ । ଆଗକୁ କ'ଣ ଅଛି ?

ନୂଆ କଇଦୀଦଳ ସେତେବେଳକୁ ଭୟରେ ବା ନିଜର ଆତ୍ମ ବଳକୁ ଦୃଢ଼ କରିବାପାଇଁ ମନ୍ତ୍ର ଉଚ୍ଚାରଣ କରି ଥରୁଥିଲେ । ସମସ୍ତେ ରାଜନୈତିକ ବନ୍ଦୀ । କିଛି ତ ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହିଂସ୍ରା ଆଚରଣ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଚଳାଇବାରେ ମଧ୍ୟ ଓସ୍ତାଦ । କିନ୍ତୁ ତାହା ସବୁ ନିଜ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ଗହଳରେ, ଖୋଲା ପରିବେଶରେ, ଭାରତର ମୁଖ୍ୟ ଭୂମି ମଧ୍ୟରେ । ଏଠି, ସୁଦୂର ଆଣ୍ଡାମାନରେ, ଚାରିଆଡ଼େ ପାଣି, ଆଉ ଏ ଭିତରେ ମଣିଷ କେମିତି ସାଙ୍କୁଡ଼ି ଯାଉଛି । ସେ ଭିତରେ ଏକ

ବିରାଟ ଆଇରିଶ ମଣିଷ ଗର୍ଜନ କରି କିଛି କହିତାଲୁଛି । କିଛି ବନ୍ଦୀ ନିଜ ମନ ଭିତରେ ହରି ଶରଣ ନେଉଥିଲେ । ରଖେ ହରି, ମାରେ କିଏ ? ସେମାନେ ନିଜ ମନରେ ରକ୍ଷାମନ୍ତ ପଢୁଥିଲେ । ଚାହେଁ ଯେଉଁ କଷ୍ଟ ଆସୁ, ଯେଉଁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ମିଳୁ, ସେମାନେ ନିଜକୁ କେବେ ତଳେ ପକାଇ ଦେବେନି । ମାତୃଭୂମିର ସେବା କରିଚାଲିବେ ।

ଜେଲର ସାହେବଙ୍କ ସହ ତୁମମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷାତକାର ହେବ ।- ଜମାଦାର କହିଲା ଆଉ ସବୁ ନୁଆ କଇଦୀ ସେଲୁଲାର ଜେଲର ଗେଟ ପାଖ ଅଗଣାରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଗଲେ । ଏକ ବିଶାଳ ବପୁଧାରୀ, ଲାଲ ଦେଖାଯାଉଥିବା ଇଂରେଜ ଆଗରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲା । ତା' ଆଖିରେ ଯେମିତି ନିଆଁ ଥିଲା ଆଉ ମୁହଁରୁ ଧୂଆଁ ବାହାରୁଥିଲା ।

“ବାହର କାନ୍ଥ ଦେଖି ପାରୁଛ ତ ? ଜାଣିଛ କ'ଣପାଇଁ ଏଠି କାନ୍ଥ ଏତେ ତଲୁଆ ? କାରଣ ଏଠୁ ଖସି ପଳାଇବା ଅସମ୍ଭବ । ସମୁଦ୍ର ଏଠୁ ହଜାର ମାଇଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲମ୍ବି ଯାଇଛି । ଜଙ୍ଗଲରେ ତୁମେ କେବଳ ବନ୍ୟ ଶୁକର ଆଉ ଜଙ୍ଗଲୀ ବିଲେଇ ପାଇବ ଆଉ ଅଛନ୍ତି ହିଂସ୍ର ଆଦିମ ଜନଜାତି । ସେମାନେ ଯଦି ବାହାରର ମଣିଷ ଦେଖନ୍ତି, ତେବେ ତା'କୁ ଡରମାରି ବଧ କରିବାକୁ ସାମାନ୍ୟ ଶୋଚନା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଆଉ ମୋତେ ଦେଖୁଛ ତ । ମୋ ନାଁ ଡେଭିଡ ବେରୀ । ମୁଁ ସରକାରଙ୍କ ଅତି ଆଜ୍ଞାଧୀନ କର୍ମଚାରୀ । ଆଉ ସରକାର ପାଇଁ ସିଧା, କିନ୍ତୁ କୁଟୀଳ ପାଇଁ ମୁଁ ଚାରିଗୁଣ କୁଟୀଳ । ମୋତେ ଯଦି ଅବମାନନା କର, ତେବେ ବୋଧହୁଏ ତୁମକୁ ଇଶ୍ୱର ରକ୍ଷା କରିପାରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତୁମେ ମୋତେ ଭଲକରି ଜାଣିପାରିବ । ଜାଣିରଖ, ଇଶ୍ୱର ଅତିକମର ପୋର୍ଟଲୁଆରର ତିନି ମାଇଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାଡ଼ନ୍ତି ନାହିଁ ।” - ଡେଭିଡ ବେରୀ ଅତି ଗମ୍ଭୀର ସ୍ୱରରେ କହୁଥିଲା । ତା' ସ୍ୱର ଯେମିତି ସେଲୁଲାର ଜେଲର ସବୁ କାନ୍ଥରୁ ବାଜି ଫେରୁଥିଲା । ସବୁ ଜାଗାରେ କଇଦୀମାନଙ୍କ କାନରେ ସେ ସ୍ୱର ପ୍ରତିଧ୍ୱନିତ ହୋଇଚାଲୁଥିଲା ।

କଇଦୀମାନଙ୍କ ଆଖି ଜେଲର କାନ୍ଥ ଆଡ଼କୁ ବୁଲିଯାଉଥିଲା । ସେଲୁଲାର ଜେଲ ତ

ବନ୍ଦୀଶାଳା, କିନ୍ତୁ ଏକ ଦୁର୍ଗ ପରି ଲାଗୁଥିଲା । ଏକ ଅତୁଳନୀୟ ଗଢଣ । ମୁଖ୍ୟ ଦ୍ୱାରରେ ଥିଲା ଆତମିନଷ୍ଟ୍ରେଟିଭ୍ ରୁକ । ଆଉ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶପାଇଁ ଏକ ମଜବୁତ ଲୁହା ଦ୍ୱାର ଦେଇ ଯିବାକୁ ପଡୁଥିଲା । ମୁଖ୍ୟ ଗେଟ ପରେ ଏକ ଉଚ୍ଚ ତଳ ଥିବା କରିଡର ଆଉ ଏକ ଛୋଟ ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ଥିଲା । ଏହିଠାରେ ଆସୁଥିବା କଇଦୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ଜେଲର କାଇଦା କାନୁନ ବିଷୟରେ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଉଥିଲା ଆଉ ଭୟଭୀତ କରାଯାଉଥିଲା । ଆଉ ଏକ ଭୟଙ୍କରୀ ଇମାରତ, ସେଥିରେ ବାହାରିଯିବାକୁ ରାସ୍ତା ନାହିଁ ।

ମୁଁ ନିଜେ ଏ ସ୍ଥାନର ଇଶ୍ୱର ।- କିଛି କଇଦୀ ଯେମିତି ଡେଭିଡ ବେରୀର ସ୍ୱର ଶୁଣୁଥିଲେ । ଡେଭିଡ ବେରୀ ଏ ଶବ୍ଦ କେତୋଟି ଉଚ୍ଚାରଣ ତ କଲାନି, କିନ୍ତୁ ତା' ଓଠ ଧରୁଥିଲା, ଯେମିତି ଘଷିମାଜି ଏହି ଶବ୍ଦମାନ ସେ କହୁଅଛି ।

କେବଳ ମୁକ ଇଟା ଆଉ ପଲସ୍ତରା ଛଡା ।- ଅବିନାଶ ଭିତରୁ ପୁଣି କିଏ କହିଉଠିଲା । କିନ୍ତୁ ଅବିନାଶ ମନ ଭିତରେ ଉଠୁଥିବା ହାସ୍ୟକର ଦୃଢ ଭିତରକୁ ଗଲାନି । ପ୍ରକୃତରେ ସେଲୁଲାର ଜେଲର କାଳ କୋଠରୀମାନ ଅଛି । ଏକ ଲମ୍ବା ବାରଣ୍ଡା । ବେଶ ଲମ୍ବା । ତା'କୁ ଲାଗୁଥିଲା ଯେମିତି ବାରଣ୍ଡାଟା ମତମତ ଶବ୍ଦରେ କମ୍ପି ଉଠୁଛି । ରକ୍ଷୀମାନଙ୍କର ଯୋତା ଜୋରରେ ଆବାଜ କରୁଛି । ସେମାନେ ମୁଣ୍ଡରେ ଲାଲ ପଗଡି ପିନ୍ଧି ବେଶ ଦର୍ପରେ ଚାଲୁଛନ୍ତି ଆଉ ଲୁହା ରତ ଲାଗିଥିବା ବନ୍ଦ କୋଠରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗଣିହେଉନଥିବା ଯୋତା ଯୋତା ଆଖି ଚାହିଁଛି, କାନମାନ ଶୁଣୁଛି ।

କ'ଣପାଇଁ ଆଖିମାନ ପାଦଛାପ ଦେଖିବାକୁ ବ୍ୟଗ୍ର ହୋଇପଡେ ? କ'ଣପାଇଁ କାନମାନ ଯୋତାର ମତମତ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିବାକୁ ବ୍ୟଗ୍ର ହୋଇପଡେ, ଯେତେବେଳେ ଆଉ ସବୁ ନୀରବ ?- ଅବିନାଶ ନିଜକୁ ନିଜେ ପ୍ରଶ୍ନ କଲା ।

ବାରଣ୍ଡାକୁ ଅତି ପରିଷ୍କାର ରଖାଯାଇଛି । କାହାର ଶ୍ରମଝାଳ ଯେମିତି ସେଇଠି କେବେ ପଡିନି । କଇଦୀଗୁଡା ତଳେ କର୍ମଶାଳାରେ କାମ କରନ୍ତି । ତିନିତାଲା ଜେଲରେ

ପ୍ରଥମ ତାଲା ଛାଡ଼ି ଆଉ ସବୁ ତାଲାର ବାରଣ୍ଡା ବାହାରେ ମଧ୍ୟ ଜାଲି ଲାଗିଛି । କେହି ତେଇଁ ଆମ୍ବୁହତ୍ୟା ନକରିପାରୁ । କୋଠରୀର ଦ୍ୱାର ଆଉ ବାରଣ୍ଡାର ଝରକା ସବୁ ତୋରଣ ଆକାରରେ ନିର୍ମିତ ।

ଅସଂଖ୍ୟ ତୋରଣ ।- ଏମିତି ଭାବି ଅବିନାଶ ମନକୁ ମନ ହସି ଉଠିଲା । ଅବଶ୍ୟ ଦୁଃଖରେ । ଯଦି ସେ ତୋରଣମାନଙ୍କୁ ରଙ୍ଗୀନ ଆଲୋକରେ ସଜାଇ ଦିଆଯାଉଥାନ୍ତା, କେତେ ସୁନ୍ଦର ଲାଗନ୍ତା, କିନ୍ତୁ କେବଳ ତା'କୁ ଅନ୍ଧାରରେ ରଖିଲେ କି ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ପୁଚିବ ? କଇଦୀମାନଙ୍କ ଆଖିରୁ କି ରଙ୍ଗ ବାହାରୁଥିବ, ସୂର୍ଯ୍ୟ ଆଲୋକରେ ସେଲର ବାଡ଼ାମାନଙ୍କ ଛାଇ କେମିତି ପଡ଼ିଥିବ ?

ହାହାକାର, ଅନ୍ଧାରର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଅଛି ଅବିନାଶ । ଅନ୍ଧାରର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଶୁଣି ହେଉନଥିବା ଶବ୍ଦ ଆଉ ପ୍ରତିଧ୍ୱନୀତ ହେଉଥିବା ବିଳାପ । ଅବିନାଶ କଳା ପରଦା ପଛରୁ ତୁମେ ଲମ୍ବା ଶ୍ୱାସ ଶୁଣିବ । ଆଉ ତୁମ ହସ ତୁମକୁ ଡେଇଁତ ବେରୀ ପାଖକୁ ନେଇଯିବ ।- ସେ ନିଜ ଭିତରେ କିଛି ଶବ୍ଦ ଶୁଣିପାରୁଥିଲା ।

ସେତେବେଳେ ଡେଇଁତ ବେରୀ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଗମ୍ଭୀରରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲା । ସେ ନିଜକୁ ଭାବିଚାଲିଥିଲା ଏଠାକାର ଦଣ୍ଡର ହର୍ତ୍ତା, କର୍ତ୍ତା । ସେ ଆଦେଶର ଦାସ । ପ୍ରତିଟି ଶୃଙ୍ଖଳା ସେ ଲେଖା ମୁତାବକ ପାଳନ କରୁଛି । ଏଇ ଯେ କଲିକତାରୁ ଆସିଥିଲେ ସେକ୍ରେଟାରୀ ଆଉ ପ୍ରଜିନସର ଇନସ୍ପେକ୍ଟର ଜେନେରାଲ । ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟକଲେ ଯେ ପେନାଲ ସେଟଲମେଣ୍ଟର କଇଦୀମାନଙ୍କୁ ଶୃଙ୍ଖଳା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଦଣ୍ଡ ମିଳୁନାହିଁ । ସେମାନେ ଏକ ଜେଲର କଳ୍ପନା କଲେ । ସେଠାରେ ପ୍ରତି କଇଦୀକୁ ଅଲଗା ରଖାଯିବ । ପ୍ରତି କଇଦୀ ଅତିକମରେ ୬ ମାସ ପାଇଁ ସେ ଜେଲରେ ରହିବେ । ସେଇ ପ୍ରଥା ଭାରତର ଦକ୍ଷିଣ ପଶ୍ଚିମରେ ଥିବା ଜେଲ କାନ୍ଦୋର ଭଳି ହେବା ଉଚିତ । ଆଉ ଏମିତି ଏକ ଜେଲ ପାଇଁ ଅନୁମତି ମିଳିଲା । ଆଟଲାଣ୍ଟା ପଏଣ୍ଟକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ସ୍ଥାନଭାବେ ଚିର କରାଗଲା ।

ମୁଖ୍ୟ ଗାଞ୍ଜାର ବା ସ୍ତମ୍ଭରୁ ଚାରିଆଡ଼କୁ ସାଇକେଲର ଚକ ଭଳି ଜେଲର ଡେଣା ମେଲିଯିବ । ସେଲୁଲାର ଜେଲକୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀନର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଜେଲ ପେଣ୍ଟନଭିଲେ ମଡେଲରେ ତିଆରି କରାଯିବ । ଅବିନାଶକୁ ଲାଗିଲା ସେ ଡେଭିଡ଼ ବେରୀ କଥା ଶୁଣୁଛି ।

ତୁମେ ଆଜ୍ଞାକୁ ମୋ ପାଖେ ବନ୍ଦା ପକାଇଛ ।- ଡେଭିଡ଼ ବେରୀ କହିଲା ।

ଏକ ପକ୍ଷୀ କ'ଣ ଉଡ଼ିଯିବକି ?

ତୁମେ ସେ ଧାଡ଼ିଗୁଡ଼ା ଶୁଣିଛ ତ ?- ଅବିନାଶ ନିଜ କାନ ପାଖରେ କାହା କଥାସବୁ ଶୁଣୁଥିଲା ।

ଅନ୍ଧାରର ବନ୍ଦୀଘର, ଆଉ ଉଚ୍ଚ କାନ୍ଥମାନ । ଆଲୋକ ନୁହେଁ, ପବନକୁ ରୁଦ୍ଧି ଦିଆ ଯାଇଛି ସେଇଠି । ଆଲୋକ ପାଇଁ ତୁମେ ଭାବିପାର, କିନ୍ତୁ ତା' ମିଳିବ ତ ନାହିଁ । ପବନକୁ ତୁମେ ଡାକିପାର, ପବନ ତୁମ ପାଖେ ପହଞ୍ଚିବ ନାହିଁ । ପାର୍ବତ୍ୟ ରାସ୍ତାର ଭଙ୍ଗା ପଥରଖଣ୍ଡ ପରି ତୁମ ଭାଗ୍ୟ ଭାଙ୍ଗି ତ ଯାଇଛି, ଯୋଡ଼ି ଗଢ଼ିବ କେମିତି ? ଅନ୍ୟ ରାସ୍ତାରେ ଅନ୍ୟକୁ ଯିବାକୁ ତ ମନା । ଏଠି ତୁମ ଶରୀରକୁ ନୁହେଁ, ମନକୁ ଧୂଳିରେ ପରିଣତ କରାଯାଇଛି, ତୁମ ଆଖିରେ ଲୁହ ଆସିବ କେଉଁଠୁ ? ଶରୀରରେ କାହିଁ ଚିହ୍ନ ତ ରହୁନି । ମନ ତୁମର କ୍ଷତ ବିକ୍ଷତ ହେଉଛି । ରକ୍ତ ଝରିବ କେଉଁଠୁ ? ତୁମ ସ୍ୱର ନାହିଁ. ତୁମେ କହିବ କେମିତି ? ସନ୍ଦେହ ତୁମର ନଥାଉ, ମୁଁ କିଏ ?

ତୁମର ମୁଁ ଏକମାତ୍ର ବିଚାରକ, କର୍ତ୍ତା । ମୁଁ, ତୁମ ଧାତା ଓ ବିଧାତା ।

ଡେଭିଡ଼ ବେରୀ ଏତେ ଦୂରରେ ଠିଆ ହୋଇଛି । କିନ୍ତୁ ଅବିନାଶ ନିଜ ଭିତରରେ ତା' କଥା ଯେମିତି ଶୁଣୁଛି । ଏମିତି ଅଖାଡୁଆ, ଅମାନିଆ କଥା ଶୁଣି ଅବିନାଶ ଭିତରେ ଭିତରେ ଥରିଗଲା । ଲୋକଟା ବିରାଟ, ତା' ମୁହଁଟା ଫୁଲି ଲାଲ ହୋଇଯାଇଛି, ଏଇ ଯେମିତି ପିଚକାରୀ ଭଳି ରକ୍ତ ଛିଟିକି ଆସିବ । ମୁହଁର ସବୁ ରକ୍ତ ଆଖିକୁ ଯେମିତି ଚଢ଼ି ଆସିଛି । ସେ ଏକ ଦୌଡ଼ି ସଁ ସଁ ହେଉଥିବା ମାରଣା ଷଣ୍ଠ ଭଳି ତାଡ଼େଇ କରି

ଅନାଇଛି ।

ଏକ କଇଦୀକୁ ଘୋଷାରି ଘୋଷାରି ଓପାର୍ଡରମାନେ ନେଇଆସିଲେ ଆଉ ଡେଭିଡ଼ ବେରୀରର ଗୋଡ଼ ପାଖରେ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଲେ । ଲୋକଟାର ଶରୀରରେ ଅସଖ୍ୟ ବାଘ ଭଳି ପଟା ପଟା ପଟା କଳା ଦାଗ ଥିଲା । ମାତ, ଟଣା ଘୋଷାତାରେ ଚମ କେଉଁଠି କେଉଁଠି କଳା ପଡ଼ିଯାଇଛି । ମଣିଷକୁ ବାଘରେ ପରିଣତ କରିଦେଲେ କେତେ ଭଲ ହୁଅନ୍ତା ? ଫୁ-ଉ-ଉ-ସ, ଏଗୁଡ଼ାକ ହେଟାଭଳି ହେଁ, ହେଁ କରିବେ, ଗର୍ଜନ କରିବାର ଶକ୍ତି କାହିଁ ? କାନ୍ଥୁଆ, କାନ୍ଥୁଆ ହୋଇ ସକାଳୁ ସଞ୍ଜଯାଏଁ କିଛି ଘୋଷି ହେଉଥିବେ ।

ତୁମ ପାଖରେ ଆଉ ଯୁକ୍ତି କିଛି ଅଛି ?- ଡେଭିଡ଼ ବେରୀ ଜୋରରେ ପଚାରିଲା । ତା' ସ୍ୱରର ବିରାଟ ଲହଡ଼ିରେ କୋଠରୀଟା ଧରିଗଲା ଆଉ ଓପାର୍ଡରମାନେ ଏକଦମ ସାବଧାନ ପୋଜିସନରେ ଠିଆ ହୋଇଗଲେ । ଲୋକଟାର ଝୁଲିପଡ଼ିଥିବା ମୁଣ୍ଡ କରେଣ୍ଡ ଖାଇଲା ପରି ସିଧା ହୋଇଗଲା ଆଉ କାନ ଠେକୁଆ ଭଳି ଠିଆ ହୋଇଗଲା, ହାତ କାନ୍ଧରୁ ସିଧା ଝୁଲିପଡ଼ିଲା ।

ମୁଁ, ଅନ୍ୟମାନେ ଯେ ଏକଏକ ମଣିଷ ।- ସେ ଧରିଧରି କହିଲା ।

ଆଃ, ସେମାନେ କେବେ ମଣିଷ ଥିଲେ ? ହୁଁ, ପୁରୁଣା କେଉଁ ଦିନ ମଣିଷ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଆଜି ମଣିଷ ନୁହଁନ୍ତି । ତମେ ବି ମଣିଷ ନୁହଁ ।

ତେବେ ମୁଁ, ସେମାନେ କିଏ ?

ଜେଲର ପଥର କାନ୍ଥ । ସେମାନେ ଡେଭିଡ଼ ବେରୀର କଇଦୀ । ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ । ସେମାନେ କେବଳ ଓପାର୍ଡରଙ୍କ ଯୋତର ମତମତ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିବେ । ସେମାନଙ୍କ ଦେହରେ ଶବ୍ଦ ବାଜି ପ୍ରତିଧ୍ୱନୀ କରିଚାଲିବ । ଆଉ ସେ ପ୍ରତିଧ୍ୱନୀ ଏ କାନ୍ଥରୁ ବାଜି ସେକାନ୍ଥ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଯିବ ଆଉ ପୁଣି ଏ କାନ୍ଥ ପାଖକୁ ଫେରି ଆସିବ । ସେ ଧ୍ୱନୀ ସେମିତି ଚାଲୁଥିବ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋ ଯୋତାର ଶବ୍ଦ ଶୁଣାଯାଇ ନାହିଁ ।

ଏତେ ଯତ୍ନଶା, ଲାଞ୍ଛନା । ଏ ଧରତ୍ରୀ ଭାଙ୍ଗିଯାଉନି କାହିଁକି ? କେବଳ ମୁଦୁର୍ତ୍ତ ମୁଦୁର୍ତ୍ତର ଯତ୍ନଶା ପାଇଁ ବିଚାର, ମଣିଷ କି ଏହି ପାଇଁ ଜନ୍ମ ? ଶୂନ୍ୟ କେବଳ ଚାରିକାନ୍ଥର ମଧ୍ୟରେ । ମୋର ସବୁ ଲୁହ ମାଟି ତଳେ ତଳେ ଝରଣା ହୋଇ ବୋହିଯାଉଛି ମହାସମୁଦ୍ରକୁ ।- ଲୋକଟା ବିଳାପ କରୁଥିଲା । ବିଳାପ କରିବାର କାରଣ ବି ଥିଲା । ଏ ପଥର କାନ୍ଥ କେତେ ଲୁହକୁ ଧରିଥାନ୍ତା । ତା' ଆଖିରୁ ଲୁହ ଶୁଖିଗଲା । ସେ ନିଜକୁ ପଥର ଭଳି ସ୍ଥିର କରିଦେଲା ।

ହେଉ ପଛେ ସେଲୁଲାର ଜେଲ ଲୌହ ବନ୍ଦୀଶାଳା, କିନ୍ତୁ ଭାଙ୍ଗିବ ନିଶ୍ଚିତ ।- ଲୋକଟା ମନକୁ ମନ କହିଲା ।

ଆଉ ଅବିନାଶ ଦେଖିଲା ସେଲୁଲାର ଜେଲର କିଛି ଅଂଶ ଭୂକମ୍ପରେ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିଛି । କିଛି ଅଂଶ ଜାପାନୀମାନେ ଭାଙ୍ଗି ଦେଇଥିଲେ । ଆଉ କ'ଣ ଆଗକୁ ଭାଙ୍ଗି ଧୂଳିରେ ମିଶିଯିବ ?

ଏ ଲୋକଟା କ'ଣ ନା କ'ଣ ବିଳାପ କରୁଛି । ଲୋକଟାକୁ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେଲୁଲାର ଜେଲ ପରେ ମଧ୍ୟ ଜୀବନ ଅଛି । କଇଦୀମାନେ ବିବାହ କରି ରହିପାରିବେ ବା ନିଜର ପରିବାରକୁ ଆଣିପାରିବେ । ସେଇଟା ଅବଶ୍ୟ ସଜା କାଟିଲା ପରେ । କିନ୍ତୁ ପେନାଲ ସେଟଲମେଣ୍ଟରୁ ମୁକ୍ତି ମିଳିବନି । ତା'ର ଆବଶ୍ୟକତା ବା କ'ଣ ? ଏକ ନୂଆ ଜୀବନରେ ଥିବେ ଜଣେ ପୁରୁଷ ଆଉ ଜଣେ ନାରୀ । ନାରୀ ପୁରୁଷର ମିଳନ ହେଉଛି ସନାତନ ସତ୍ୟ । ତା'ପରେ ଜୀବନ ଆପେ ଆଗକୁ ଗତିଯିବ । ଏଇଠି ସବୁ ନିୟମ ମାନିଯାଅ, ମୁକ୍ତ ହୋଇଯାଅ ଏକ ନୂଆ ବନ୍ଦନ ଭିତରେ । ଏମିତି ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଯିବା ଜମାଦାରମାନେ ଭାରୁଥିଲେ । ଘର ସଂସାର କର । ଆଉ ପୋର୍ଟରେଆରରେ ଏକ ସ୍ଥାନ ଅଛି, ନାମ - ଶାଦିପୁର । ସେଠି ବାହାହୋଇଯିବା କଇଦୀମାନେ ରହୁଥିଲେ । ସେମିତି ଏକ ଘର କରିନିଅ ।

କଇଦୀମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଏକ ସୁନ୍ଦର ନାରୀ ଖୋଜିଦେବୁ । ଦେଖ ଏଠି ହିନ୍ଦୁ ମୁସଲମାନଙ୍କୁ ବାହାହେଲେ, ବର୍ମିଜ ଭାରତୀୟଙ୍କୁ ବାହାହେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଆଉଥରେ

ଏଇଠି ସଂସାର କରିବ । ଜୀବନ ଥରେ ଆସେ । କ'ଣପାଇଁ ଏମିତି ଅମାନିଆ ହେଉଛ ?- ଏକ ଓପାର୍ଡର ଫୁସଫୁସ କରି ଲୋକଟାର କାନରେ କହୁଥିଲା, ତା'କୁ ଆଣ୍ଡାମାନର କଇଦୀ ଜୀବନ ଭିତରେ ଆଉ ଏକ ଜୀବନକୁ ଖୋଜିବାକୁ ଫୁସୁଲାଉଥିଲା ।

ଦେହରେ ଦାଗ ଭରିଥିବା ଲୋକଟା ନିଜକୁ ଟାଣି ଠିଆ କରିଦେଲା ଆଉ ଓପାର୍ଡର ଆଖିକୁ ସିଧା ଅନାଇଲା । ସେ ଲୋକଟାର ରୂପ ଦେଖି ଓପାର୍ଡର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲା । ଏତେ ମାତ୍ର ପରେ ମଧ୍ୟ ଲୋକଟାର ଡେଜ ଅଛି । ଏତିକିବେଳେ ଡେଭିଡ ବେରୀ ଫେରିଆସିଲା ।

ଭଲହେଲା, ତୁମେ ଠିଆ ହୋଇଛ । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ମହାମୂର୍ଖ । ଭଲକରି ଜାଣ ତୁମ ଶରୀରକୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଗନ୍ତାଘର କରିଦିଆଯାଇଛି । ତୁମ ଆତ୍ମାର ଆଲୋକକୁ ପାଉଁଶରେ ପରିଣତ କରିଦିଆଯାଇଛି । ଛୁଇଁଲେ କେବଳ ତାହା ଝରି ପଡ଼ିବ । ସେଇଠି ରତ ନିଆଁ ନାହିଁ ଯାହା ତୁମକୁ ଆଲୋକ ଦେବ । ତୁମ ପାଖରେ କେବଳ ଏକ କାନ ଥିବ ମୋ ଯୋତାର ମର୍ ମର୍ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିବାକୁ ।- ଡେଭିଡ ବେରୀ କହିଲା ।

ମୋ ଯନ୍ତ୍ରଣାର ପୋଷାକକୁ ତୁମେ ସିଲାଇ କରୁଛ । ସେ ଭିତର ଦେଇ ଶୀତୁଆ ପବନ ଆଉ ଆସୁନାହିଁ, କି ମୋ ହାତ ଥରି ତ ଯାଉନି । ମୋ ମନର ସାଂଜୁ କେବେ ଭାଙ୍ଗିବନି । ମୁଁ ଏକ ମନ୍ଦିର ଗଢୁଛି । ମୋ ମନର ମନ୍ଦିର । ସେଇଠି ମୋ ଆତ୍ମା ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ । ତୁମେ କିଛି କରିପାରୁନ ।- ଲୋକଟା ଉତ୍ତର ଦେଲା ।

ସତରେ । ତୁମ ଏଇ ଆବେଗ କେବଳ ତୁମର ଖୁସି ହୋଇ ରହୁ । କିନ୍ତୁ ଜାଣିରଖ ତୁମ ଆତ୍ମାର ଆଲୋକରେ ଅନେକ ଅନେକ ଛିଦ୍ର ହୋଇଯାଇଛି । ସେଥିରୁ ଆଲୋକ ତୁମ ପାଖେ କିଞ୍ଚିତ ପହଞ୍ଚୁଛି । ଭଲକରି ଦେଖ ତୁମ ପୂଜାର ବେଦୀରେ ମୁଁ କେବଳ ବସି ତ

ରହିଛି, କେବଳ ଡେଭିଡ଼ ବେରୀ । ଏହି କାଳ କୋଠରୀର ଦ୍ୱାର ତୁମ ପାଇଁ । ସ୍ୱାଧୀନତା କେବଳ ଏଇ ବନ୍ଦୀ ଘରପାଇଁ । ଏହି କୋଠରୀ ଭିତରେ ତୁମେ ସ୍ୱାଧୀନ, ଲୁହା କଡ଼ା ତୁମ ହାତ ଆଉ ଗୋଡ଼ରେ ଲାଗିଛି । କେତେ ସ୍ୱାଧୀନ ତୁମେ ବୁଝିପାରୁଛୁ ? – ଡେଭିଡ଼ ବେରୀ କହିଲା ।

ତୁମ ଭାବିବାର କେବଳ ଓଲଟା । ଏହି ସେଲର ଦ୍ୱାର ମୋ ପାଇଁ ମୁକ୍ତିର ଦ୍ୱାର ।- ଲୋକଟା କହିଲା ।

ତୁମପାଖେ ଏକ ରହିବାର ବିଶ୍ୱାସ ଖାଲି ଅଛି । ଜାଣିଛ ଏଠି ଘଣ୍ଟାରେ କ'ଣ ପେଡ଼ାଯାଏ ? ଏଠି ଘଣ୍ଟାରେ ତୁମ ଆତ୍ମାର ମଶାଲକୁ ଚୁନା କରାଯାଏ । ଆଉ ସେଥିରୁ ବାହାରେ ନିଜିଆ ତେଲ । ସେଇ ତେଲ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଇଦିଆଯାଏ । ସେମାନେ ତେଲର ମହକରେ ମୁଗ୍ଧ ହୁଅନ୍ତି । ସେଥିରେ ଯେ ଆଲୋକ ମିଶିଛି, ତେଣୁ ଚମକେ । ସୁଗନ୍ଧ ଦିଏ । କିନ୍ତୁ ଏହି ତିଆରି ବିଧି ମୋ ଛଡ଼ା କେହି ଜାଣନ୍ତିନି ।- ଡେଭିଡ଼ ବେରୀ ଜୋରରେ କହୁଥିଲା ଆଉ ହସୁଥିଲା ।

ଯାହାହେଉ ତୁମ ହିସାବରେ ତେଲ ଘଣ୍ଟାରୁ ବାହାରୁଥିବା ତେଲ ସୁଗନ୍ଧ ଦିଏ, ଚମକେ ତ । ମୋ ନିଜ ଅବିଶ୍ୱାସ ମୋତେ କେବଳ ଯତ୍ନଶୀଳ ଦିଏ, ତୁମେ ନୁହଁ । ମୋ ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଶା ମୋତେ ଲାଞ୍ଜନା ଦିଏ, ତୁମେ ନୁହଁ । ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ମୋତେ ସାହଜନା ଦିଏ, ତୁମ ସିପାହୀମାନେ ନୁହଁନ୍ତି । ମୋ ମନ ମୋତେ ତୁମ ଜେଲରୁ ମୁକ୍ତି ଦିଏ, ତୁମ ଦ୍ୱାର ନୁହେଁ । ତୁମେ ମୋ ଠାରୁ ମୁକ୍ତି ଚାହୁଁଛ ଜେଲର ଡେଭିଡ଼ ବେରୀ । ତୁମେ ମୋତେ ବନ୍ଦୀ କରିନ ।- ଲୋକଟା ବଡ଼ ଆବେଗରେ କହିଲା ।

ଅତି ଜୋରରେ ହୋ ହୋ ହୋଇ ହସି ଉଠିଲା ଜେଲର । ତା' ମୁହଁ ବେଲୁନ ଭଳି ଫୁଲିଗଲା ଆଉ ଆଖିଗୁଡ଼ା ବାହାରକୁ ବାହାରି ଆସିବା ଭଳି ଲାଗୁଥିଲା । ସେ ହସ ବନ୍ଦ ହେଲାପରି ଲାଗୁନଥିଲା ।

ପ୍ରତିଟି ଉତ୍ସାହ ମୋତେ ପରମୁଦୁର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ଜୀବନ ଦେଉଛି । ତା'କୁ ତୁମେ ନେବ ତ କେମିତି ? ମୋର ଆଉ ଶରୀରର ତ ନାହିଁ, ତୁମେ କାହାକୁ କେଉଁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ତ ଦେବ ? ତୁମ ଡରାଣିଆ କୁହାକଥା କେବଳ ତୁମର ପାଗଳପଣିଆ । ଏ ଶରୀର ବାହାରେ ମୋର ଆଉ ଏକ ଜୀବନ ତ ଅଛି । ସେ ଜୀବନକୁ ତୁମେ କେବେ ଦେଖି ପାରିବନି ଜେଲର । ତୁମେ କେବଳ ଅଛ ମୋର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ, ମୋତେ ପାଲିବା ନିମନ୍ତେ, ମୋର ଦାସ ତୁମେ, ମୁଁ ତୁମ କଇଦୀ ତ ନୁହେଁ । ମୋ ବିନା ତୁମର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ ଜେଲର । ମୋ ର ଅଛି ଏକ ସ୍ୱାଧୀନ ଶରୀର । ସେ ଶରୀରକୁ ତୁମେ ଛୁଇଁ ପାରିବନି । ତୁମେ ଆଲିଙ୍ଗନ କରିପାରିବନି । ମୋ ସ୍ୱପ୍ନ ମୋ ପାଇଁ ଜୀବନ, ଯାହା ତୁମ ଛୁଆଁର ବାହାରେ । ମୋ ଆଶା ମୋ ପାଇଁ ଦୟାର ସାଗର, ଯାହା କେବେ ଶୁଖିବନି । ବନ୍ଦୀ ନୁହେଁ ମୁଁ କେବେ ତୁମ ଚାରିକାନ୍ଥର ଭିତରେ, ତୁମ କାଳ କୋଠରୀରେ ।- ଲୋକଟା କହିଲା ।

ତୁମେ ଅଗଣାରେ ବୋହୁଥିବା ଶବ୍ଦର ପ୍ରଖର ସ୍ରୋତକୁ କେବଳ ଶୁଣ । ସେତିକି ତୁମପାଖେ ଖାଲି ପହଞ୍ଚିବ । ଶୁଣାଯିବ କେବଳ ପ୍ରତିଧ୍ୱନୀ । ଯନ୍ତ୍ରଣା ବୀଣାର ଧ୍ୱନୀମାନ ତୁମ ଚାରିପାଖେ ମହୁମାଛି ପରି ଗୁଣୁଗୁଣୁ ଶବ୍ଦ କରୁଥିବେ । ଆଉ ସେ ମହୁମାଛିର ଶବ୍ଦ ବହୁତ ମଧୁର । ସେମାନେ କେତେଥର ଡେଣା ଝାଡ଼ିଲେ ତା' ତୁମେ ହିସାବ କରିପାରିବନି । କିନ୍ତୁ ଶବ୍ଦ ଶୁଣୁଥିବ । ସେମାନେ କେବଳ ତୁମ ଚାରିପାଖେ ଘୁରିବୁଲୁଥିବେ । ତୁମ ଉପରେ ବସି ଯାଉଥିବେ ।- ଏମିତି କଥା କହି ଡେଭିଡ ବେରୀ ଜେଲ କାନ୍ଥକୁ ଅନାଇଲା ଆଉ ଜୋରରେ ପୁଣି ହସି ଉଠିଲା ।

“ମୁଁ ସର୍ବକର୍ତ୍ତା, କଇଦୀମାନଙ୍କ ବିଧାତା ।” - କଇଦୀମାନଙ୍କ ସ୍ୱାଗତପାଇଁ ତା'ର କିଛି ଧାଡ଼ି ମୁଖସ୍ତ ଥିଲା । ସେଇଟା ସେ ପ୍ରାୟ ମୁଖ୍ୟ ଗମ୍ଭୀରରେ ଠିଆହୋଇ ନିଜକୁ ନିଜେ କହି ଚାଲେ । ତା' ସ୍ୱର ସବୁ ସେଲରେ ପହଞ୍ଚି ବୋଲି ସେ ଜାଣେ । ଅଶ୍ୱତଥ୍ ଗଛର

ପତ୍ର ହଲିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଡେଭିଡ ବେରୀର କଥା ସବୁଆଡ଼େ ପହଞ୍ଚିଛି । ସେ ନିଜେ କହିଲାମାତ୍ରେ ଗଛର ପତ୍ରକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରେ । ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ଗଛର ପତ୍ରମାନ ହଲୁଥାଏ । ସେ ସେହି କେତେଟା ଧାଡ଼ି ନାଟକରେ ଡାଇଲଗ ମୁଖସ୍ତ୍ର କଲାପରି ଘୋଷିହେଲା ।

“ଶୁଣିନିଅ କଇଦୀମାନେ । ବିଶ୍ୱରେ ଅନ୍ୟ ଜାଗାରେ ଜଣେ ଇଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି । ସେ ଉପର ସ୍ୱର୍ଗରେ ରୁହନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପୋର୍ଟ ରୋଆରରେ ଦୁଇଜଣ ଇଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି । ଜଣେ ଉପରେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଆଉ ଜଣେ ଏଇ ପୋର୍ଟରୋଆରରେ ସଶରୀରେ ବିଦ୍ୟମାନ । ଆଉ ସେହି ଶରୀରଧାରୀ ଇଶ୍ୱର ହେଲି ମୁଁ । ଉପରର ଇଶ୍ୱର ପରେ ତୁମ କର୍ମ ହିସାବରେ ତୁମକୁ ପରେ ଫଳ ଦେବେ । କିନ୍ତୁ ପୋର୍ଟରୋଆରର ଇଶ୍ୱର, ମୁଁ, ଏବେ ଏଇଠି ଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିବି । ତେଣୁ କଇଦୀମାନେ ଭଲ ବ୍ୟବହାର କର ।”

କ୍ରମଶଃ. . .

ରେବତୀର ପୁନର୍ଜନ୍ମ

ପୁନନ୍ଦା ମହାନ୍ତି

ଆଦିବାସୀ ଅଞ୍ଚଳର କୋମଳମତୀ ଝିଅ ରେବତୀ, ସହରକୁ ବୋହୂ ହୋଇ ଆସିବା ପରେ ନାକେଦମ ହୁଏ ସହରୀ ଢାଞ୍ଚା ଓ ଆଦବ କାଇଦା କଟକଣାରେ । ବଣ ମୁଲକରେ ଗୁରେଇ ଫୁଲ ଗଭାରେ ନାଇ, ଡାଲ ଖାଇ ଗୀତ ଗାଉଥିବା ଧାଙ୍ଗଡ଼ା ଧାଙ୍ଗଡ଼ି ଭିତରେ ମନୋନୀତ ଧାଙ୍ଗଡ଼ିକୁ ହାତ ଧରି ଭିଡ଼ିନିଏ ଏକ ଧାଙ୍ଗଡ଼ା, ଜୀବନସାଥୀ ରୂପେ । ସେଇଠୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଧାଙ୍ଗଡ଼ିର ପାହାଡ଼ି ବଧୂର ଜୀବନ । ବଣରୁ କାଠ ସହିତ ଜଙ୍ଗଲଜାତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଯଥା ଝୁଣା, ଲାଖ, ଅଁଳା, ବାହାଡ଼ା, ହରିଡ଼ା ମହୁ ଇତ୍ୟାଦି ସଂଗ୍ରହ ସହ ଚାଷବାସରେ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ପାହାଡ଼ି ବଧୂ । ଏମିତିକି କୁକୁର ସହ ଶୀକାର କରେ ବାରହା ହରିଣ, ଠେକୁଆ ଆଦି ଜଙ୍ଗଲୀ ପଶୁ ।

ଯେଉଁଦିନ ଶୀକାର କରୁକରୁ ରେଞ୍ଜର ସାହେବଙ୍କ ହାତରେ ଧରା ପଡ଼ିଲା ରେବତୀ ଧାଙ୍ଗଡ଼ି, ହାତକୁ ଧରିଥିଲା ବାବୁଟା, ତ ମନ ବିକିଦେଲା ବାବୁକୁ । ଚାରିଚକ୍ଷୁର ମିଳନ ହେଲା । ବାବୁଟା ବି ପାଗଳ ପରି ଭଲ ପାଇଲା ରେବତୀକୁ, ଆଉ ବୁଝାଇ ଦେଇଥିଲା ଜଙ୍ଗଲୀ ଜନ୍ତୁ ମାରିବା ଅପରାଧ ଅଟେ ଆଉ ଜଙ୍ଗଲରୁ ଗଛ କାଟିବା ଦ୍ୱାରା ମଣିଷର କେତେ କ୍ଷତି । କିଛି ଅବୁଝା ଆଖିରେ ବୁଝୁ ବୁଝୁ ବାବୁର ଘରଣୀ ହୋଇ ସହରକୁ ଆସିଥିଲା ରେବତୀ । ଆସିଲା ଦିନ ବାଆ କାନ୍ଦିଥିଲା ଢେର । ମଝିରେ ମଝିରେ ଆସିବାକୁ କଥା ଦେଇ ରେବତୀ କିନ୍ତୁ ଆସିପାରି ନଥିଲା ବାଆକୁ ଦେଖିବାକୁ ଏ ପାଞ୍ଚ ବରଷ ଭିତରେ, ଯେହେତୁ ରେଞ୍ଜର ସ୍ୱାମୀଙ୍କର ବଦଳୀ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଅନ୍ୟତ୍ର ।

ସହରୀ ଚାଲି ଚଳଣି, ପୂଜା ପଢ଼ତି, ଓଷା ଉପାସ ଓ ଘର କରଣା ଭିତରେ ପେଷି

ହୋଇଗଲା ବେଳେ ସଂସ୍କୃତି ପରମ୍ପରା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ରଖୁ ରଖୁ, କରୁଥିଲା ମାଣବସା,
ପୂଜୁଥିଲା ମାଆ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସାଆନ୍ତାଣୀଙ୍କୁ ଆଉ ପଢ଼ି ବୁଝି ବୁଝାଉଥିଲା ଲକ୍ଷ୍ମୀବ୍ରତ କଥା,
ଯେମିତି ପାଠ ପଢ଼ି ବୁଝାଏ ତ୍ରିନାଥ ମେଳା ଉପାଖ୍ୟାନ, ସାବିତ୍ରୀ ବ୍ରତ କଥା ଇତ୍ୟାଦି ।

ଏଥର କିନ୍ତୁ ରେବତୀ ମନରେ ଦୁର୍ଦ୍ଦି । ମାଆ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ଉପରେ ଅଭିମାନ । ମାଆ
ଲୋ, ଯେତେ ଶିଖିଲେ ବି, ଜାଣିଲେ ମଧ୍ୟ, ପଢ଼ିବାରେ ଯେତେ ଉନ୍ନତି କରେଇଲେ ମଧ୍ୟ,
ମନେ ପଡ଼ୁଛି ବାଆ, ଶୁଣିଲେ ମାଆ ଲକ୍ଷ୍ମୀ, ରେବତୀ ତାକ । କରୋନା ପରେ ନିଜ
ଗାଡ଼ିରେ ସ୍ୱାମୀ ନେଇଗଲେ ରେବତୀକୁ ତା ବାପଘର ।

ସବୁ ବଦଳି ଯାଇଥିଲା ତା ଗାଁର ଚିତ୍ର । ତା ଗ୍ରାମରେ ବିରାଟ ଜଳପ୍ରପାତର
ପ୍ରକଳ୍ପରୁ ବିଦ୍ୟୁତ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉଛି, ଗ୍ରାମରେ ସ୍କୁଲ ଖୋଲିଛି, ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ ରୋଗୀ
ଯାଇ ଔଷଧ ଆଣୁଛି ବିନା ପଇସାରେ । ହେଲେ ରେବତୀ ବାଆକୁ ଦେଖିବାକୁ
ଦଉଡ଼ିଲା । ରାସ୍ତାଘାଟ ଖାଲ ଢିପ ନହୋଇ ସୁନ୍ଦର ପିରୁ ରାସ୍ତା ଦେଇ ରେବତୀ ବାଆ
ବାଆ ତାକି ପହଞ୍ଚିଲା ସତ, ହେଲେ କରୋନା କବଳିତ ବାଆ ନଥିଲା ଜୀବନରେ ।
ରେବତୀ ବିକଳରେ ବାଆର ତାକ, ରେବ ଲୋ ଆସିଛୁ ଏତେଦିନେ ଆଉ ଟିକେ ଆଗରୁ
ଆସିନଥାନ୍ତୁ ରେବ, ବୋଲି ହୃଦୟରୁ ଶୁଣି ଭୁଲ୍ ସାଉଁଟିବା ବେଳକୁ ପଛରୁ ସ୍ୱାମୀ
କାଡ଼ମ୍ପିନୀ ଚାଲ ଫେରିଚାଲ, କହି ସାନ୍ତନା ଦେଉଥିଲେ, ଗାଡ଼ି ଆଗକୁ ବଢ଼ୁଥିଲା ପଛରୁ
କଳାହାଣ୍ଡିର ଘୁମୁରା ନାଚ ସହ ବାଆର କଣ୍ଠସ୍ୱର ରେବ ଲୋ, କାଡ଼ମ୍ପିନୀକୁ ମୋହ
ମାୟାଜାଲ ଘେରା ବନ୍ଦନରେ ପକେଇ ଦେଉଥିଲା ।

ସାକ୍ଷୀଗୋପାଳ, ପୁରୀ

୯୦୪୦୯୭୭୩୨୭

ଦାଢ଼ିର କରାମତି

ସୁଧାଂଶୁ ଶେଖର ଦ୍ୱିବେଦୀ

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବିମ୍ବାଧର ବାବୁଙ୍କ ଶ୍ରୀମତୀ ଖୁଣ୍ଟଣି ଦେବୀ ରାଗରେ ଜର୍ଜର ହେଉଥା'ନ୍ତି । ପ୍ରଶସ୍ତ ବାରଣ୍ଡାରେ ବିମ୍ବାଧର ବାବୁ ଓ ତାଙ୍କର କେତେଜଣ ସାହିତ୍ୟିକ ବନ୍ଧୁ ତା' ସୁଦୃକା ସହିତ ସାହିତ୍ୟ ଚର୍ଚ୍ଚାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥାଆନ୍ତି । ହଠାତ୍ ଶ୍ରୀମତୀ ଖୁଣ୍ଟଣି ଦେବୀ ବକର ବକର ଧ୍ୱନିରେ ସେମାନଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ

ଅଭିଯୋଗ ଫର୍ଦ୍ଦ ଦାଖଲ କଲେ - ଆପଣମାନେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି ତ ? ଏ ବୁଢ଼ା ବୟସରେ ତାଙ୍କୁ ଦାଢ଼ି ବଢ଼େଇବା ନିଶା ଘାରିଛି । ଆଜିକାଲି ଫିଲ୍ମରେ, ସିରିଏଲରେ ଯେତେ ସବୁ ନୂଆ ଚେହେରା ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି ସମସ୍ତେ ପ୍ରାୟଃ ଦାଢ଼ି ରଖି ବାହରୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ଦେଖାଦେଖି ପୁରୁଣା ଚେହେରାମାନେ ବି ଦାଢ଼ି ରଖିଲେଣି । ବୋଧେ ସେଇମାନଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରି ଆମ ଇଏ ବି ଦାଢ଼ି ବଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ମୁଁ ଯଦି ଦାଢ଼ି ଖିଅର ହେବାକୁ କହିବି କହୁଛନ୍ତି କଣ ନା ସମୟ ଅଭାବରୁ ଦାଢ଼ି ଖିଅର ହେବାକୁ ଭୁଲିଯାଉଛି । ଛଳନା କରିବାକୁ ଲୋକ ମିଳୁ ନାହାନ୍ତି ! ଶେଷରେ ନିଜ ଖାଇଫ୍ ସହିତ..... ଛି... ଛି.... ଛି..... ।

ନା-ନା ଆପଣମାନେ କୁହନ୍ତୁ, ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଦାଢ଼ି ରଖିଲେ କଣ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଉଛି ? ମୋ କଥା ଛାଡ଼ନ୍ତୁ ! ଚିହ୍ନା-ଜଣା, ସାଙ୍ଗ-ସମ୍ପର୍କୀ ଏପରିକି ନିଜ ପୁଅ ଝିଅମାନେ କଣ କହୁଛନ୍ତି ଜାଣନ୍ତି ? କହୁଛନ୍ତି - ତାଙ୍କୁ କୁଆଡ଼େ ବେମାର-ଫେମାର ହେଇଯାଇଛି ! ଏମିତି ବଣ ମଣିଷଙ୍କ ଭଳି ଦାଢ଼ି ଛାଡ଼ିଛନ୍ତି କାହିଁକି ? ଆଉ ଇଏ ଆମର ନିଜକୁ ଜଣେ ବହୁତ ବଡ଼ ଫିଲୋସଫର ମାନି ନେଇଛନ୍ତି ।

ବିମ୍ବାଧର ବାବୁଙ୍କ ମିତ୍ରଗଣ ଶ୍ରୀମତୀ ଖୁଣ୍ଟଣି ଦେବୀଙ୍କ ଆକ୍ଷେପରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ

କରିବା ପୂର୍ବରୁ ସ୍ୱୟଂ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ସମ୍ଭାଳି କହିଲେ - ଆରେ ସେଇଟା ପ୍ରକୃତ କଥା ନୁହେଁ । ପ୍ରକୃତ କଥା ହେଉଛି ଲେଖା ପଢ଼ା କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ପାଖେ ଦାଢ଼ି ଖିଅର ହେବାକୁ ସମୟ କାହିଁ? ତେଲି ଦାଢ଼ି ସେବ୍ କରିବା ଅର୍ଥ ଅଧଘଣ୍ଟା ସମୟ ବର୍ବାଦ । ସାହିତ୍ୟ କର୍ମୀଙ୍କର ସମୟ ତ ଏମିତି ବି ବହୁତ ମୂଲ୍ୟବାନ୍ । କେତେବେଳେ କୋଉ ବିଚାର ଆସି ମଗଜରେ ପଶିଯିବ ପୁଣି ତାକୁ କାଗଜରେ ଉତ୍ତାରିବାକୁ କେବେ ଆବଶ୍ୟକ ପଡ଼ିଯିବ କେହି କଣ ତାହା ପୂର୍ବାନୁମାନ ଲଗେଇପାରିବ? ତାଛଡ଼ା ଲେଖିବା କର୍ମର କୌଣସି ନିଶ୍ଚିତ ସମୟ ନଥାଏ । ତାପରେ ବି ଗୋଟେ ଖାସ୍ ଫାଇଦା ଯେ ମୁଁ ଦାଢ଼ି ବଢ଼େଇ ସମୟ ଓ ପଇସା ଖର୍ଚ୍ଚାନ୍ତରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ।

ଏତିକିବେଳେ ସାହିତ୍ୟ ବନ୍ଧୁ ଗୋବର ମିଶ୍ର କଟା ଘା'ରେ ଲୁଣ ଛାଟିଲେ - ଭାଉଜ ଠିକ୍ କଥା କହୁଛନ୍ତି ଭାଇ! ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ଚାକିରୀରେ ଥିଲ କେତେ ଯେ ଚିକଣ ଚାକଣ ହେଉଥିଲ ତାହା କଣ ମୁଁ ଦେଖିନି! ଆଃ - କି କ୍ଲିନ୍ ସେବ୍! ଲାଗୁଥିଲା ଯେମିତି ତୁମେ ଦିନରେ ଦୁଇଥର ସେବ୍ ହେଉଛ! ପୁଣି ରୁଲରେ କି ରସାୟନ ଲେପ ଦେଉଥିଲ ଯେ ଗୋଟେ ବି ଶୁଭ୍ର ରୁଲ ବାହାରି ଗଜା ଟୋକାଙ୍କୁ ଚିଡ଼େଇ ପାରିବ! ହେଲେ ଭାଇ! ଏବେ ତୁମ ଚନ୍ଦା ମୁଣ୍ଡରେ ରୁଲ ସବୁ ଶୁଭ୍ର ବେଶ ଧରିଲେଣି । ବୋଧହୁଏ ସେଇଥିପାଇଁ ଭାଉଜ ତୁମ ସହିତ କୋଉଠି କୁ ଯିବା ଆସିବା କରିବାକୁ ସଂକୋଚ କରୁଛନ୍ତି ।

ବିମ୍ବାଧର ବାରୁ ଠିକ୍ ଜାଣିପାରିଲେ ଏସବୁ ନାଟର ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ଗୋବର ମିଶ୍ର । ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କୁ ଉତ୍ସୁକେଇବାରେ ତାଙ୍କରି ବାଣୀ ସପୋର୍ଟ କରୁଛି । ସ୍ୱୟଂ ସେ ନିଜ ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ଭାବ ମୁଦ୍ରାକୁ କିଛି କ୍ଷଣ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ । ଗୋବର ମିଶ୍ରଙ୍କ ଆକ୍ଷେପକୁ ସେ ବେଶ୍ ସମର୍ଥନ କରୁଛନ୍ତି । ଅଗତ୍ୟା ପୁଣିଥରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଲେ - ବୁଝିଲ ମିଶ୍ରେ! ସେ ସମୟ ଅଲଗା ଥିଲା । ବୟସର ଛାପ ଏକ ପ୍ରକାର ଭିନ୍ନ ଥିଲା । ଚାକିରୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେବରନେଶ୍ ହେବା ସବୁଠୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ ହେଉଥିଲା । କ୍ଲିନ୍ ସେବ୍ ପାଇଁ

ଅଫିସର ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକ ଅଲଗା ଇମ୍ପେଜ ପଡ଼ିଥାଏ । ସେ ଅତୀତକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ ।
ଏବେ ତୁମେ କହିଲ ମୁଁ କଣପାଇଁ ଦାଢ଼ି ବଢ଼େଇଛି ?

ଇତ୍ୟବସରରେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ କବି ମିତ୍ର ବାର୍ତ୍ତାଳାପ ମଝିକୁ କୁଦି ପିଡ଼ିଲେ - ଆରେ
ଆପଣ ତ ଦାଢ଼ି ବଢ଼େଇ ଭଲ ସୁଆଙ୍ଗ ରଚିଛନ୍ତି ।

ଯେମିତି ନେତା, ନେତ୍ରୀ, କୁଜିନେତା, ମନ୍ତ୍ରୀମାନେ ଶୁଭ୍ର ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରି
ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ନିର୍ମଳ ଭାବମୂର୍ତ୍ତି ହୋଇଯା'ନ୍ତି ଅବିକଳ ସେଇଭଳି ଆପଣଙ୍କର
ବର୍ତ୍ତମାନର ବିଚାରଧାରା ।

ବିମ୍ବାଧର ବାବୁ ମିତ୍ରଙ୍କ କଟାକ୍ଷରେ ରୁକ୍ଷ ମୁଦ୍ରା ଧାରଣ କରିନେଲେ - ଆପଣ ସ୍ୱୟଂ
ଚାଲୁଣି ହୋଇ ଚଲାଉ ଦୋଷ ବାହାର କରୁଛନ୍ତି ! ନିଜେ ଅମିତାଭ ବଚନ ଭଳି ଫ୍ରେଣ୍ଡ୍
କଟ୍ ଦାଢ଼ି ରଖିଛନ୍ତି ଅଥଚ ମୋତେ ଉପଦେଶ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି !

କଥାର ସୂଅ ଅମାନିଆ ହେବାର ଜାଣି କବି ମିତ୍ର ନିଜର ଅସଂଯତ ଅବସ୍ଥାକୁ
ସଜାଡ଼ି କହିଲେ - ମୁଁ ସେ ଫିଲ୍ମ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖି ଏଭଳି ଦାଢ଼ି ଛାଡ଼ିନାହିଁ । ଆପଣ ତ ବହୁ
ପୂର୍ବରୁ ଜାଣିଛନ୍ତି ମୁଁ ସାମ୍ୟବାଦୀ ବିଚାରଧାରାର ଜଣେ ଦୃଢ଼ ସମର୍ଥକ । ଲେନିନ୍‌ଙ୍କ
ଆଶୀର୍ବାଦ ମୋ ଉପରେ ବହୁ ପରିମାଣରେ ଲାଗୁ ହୋଇଛି । ନିଜର ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର
ପରିଚୟ ନମନ୍ତେ ମୁଁ ଲେନିନ୍ କଟ୍ ଦାଢ଼ି ରଖିଛି ।

ପରମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଗାଳ୍ପିକ ମଞ୍ଜୁଲୁ ନାୟକ ବିମ୍ବାଧର ବାବୁଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କରି ବଖାଣିଲେ
- ଭାଉଜ ! ଭାଇ ଆମର ଦାଢ଼ି ରଖିଲେ ସେମିତି କିଛି ଖରାପ ତ ଦେଖାଯାଉ ନାହାନ୍ତି ।
ଆପଣଙ୍କୁ ତ ମାଲୁମ୍ ଥିବ ପୂର୍ବ କାଳରେ ରାଜା-ମହାରାଜା, ନବାବ୍-ବାଦଶାହା, ରକ୍ଷି-
ମୁନିମାନେ ଦାଢ଼ି ରଖୁଥିଲେ । ପରେ ପରେ ଏହି ପରମ୍ପରା ଏଯାଏ ଜାରି ରହିଛି । ବଡ଼
ବଡ଼ ବିଦ୍ୱାନମାନେ ଦାଢ଼ି ରଖିବାର କରାମତିକୁ ଆପଣେଇ ଦେଶ ସମାଜ ପାଇଁ
ଅନବାଦ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ସମୂହ ଛାଡ଼ି ଯାଇଛନ୍ତି ।

ତତକ୍ଷଣାତ୍ ହାସ୍ୟ ବ୍ୟଙ୍ଗ କରି ରସରାଜ ଦାସ ବାତାବରଣରେ ରସ ଗୋଳେଇବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ - ଭାଉଜ ! ଆପଣଙ୍କୁ ତ ଜଣାଯିବ ଭିକାରୀମାନେ ଦାଢ଼ି ରଖି ଭିକା ବୃତ୍ତିରେ ନିବୃତ୍ତ ରୁହନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ କୋଉଠି ପୁସର୍ତ୍ତ ମିଳେ ଦାଢ଼ି ଖିଅର ହେବାକୁ ! ରାତି ପାହୁ ପାହୁ ହାତରେ ଝୁଲାଇ, ବେଲା ଧରି ବାହାରି ପଡ଼ନ୍ତି ।

ହାସ୍ୟ - ବ୍ୟଙ୍ଗ କରିବା ବାକ୍ୟରେ ବିମ୍ବାଧର ବାରୁ ମାତ୍ରାଧିକ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ବାକ୍ୟ ସମୂହକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇଲେ - ସ୍ଥାପିତ ତଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଦାଢ଼ି ରଖୁଥିବା ପୁରୁଷଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା କ୍ଲିନ୍ ସେଭ୍ ପୁରୁଷଙ୍କ ଠାରେ ଅଧିକ ବେକ୍ରେରିଆ ମିଳିଥାଏ । ଚିକିତ୍ସା ଶାସ୍ତ୍ରୀ କହନ୍ତି - ଯଦି କାହାକୁ ଫୁଲର ପରାଗ ଓ ଧୂଳିକଣା ଜନିତ ଏଲର୍ଜି ହେଉଥାଏ ତାହା ଦାଢ଼ି ରଖୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଏଟାକ୍ କରେ । ତାଛଡ଼ା ଆମେରିକାର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଆବ୍ରାହାମ୍ ଲିଙ୍କନ୍ ଯାଏ ସମସ୍ତେ ଦାଢ଼ିର ସୌକିନ୍ ଥିଲେ । ଆମ ଦେଶର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ସ୍ୱୟଂ ଖୁର୍ ସାବଧାନରେ ଦାଢ଼ିର ଯତ୍ନ ନିଅନ୍ତି । ଏହା ବି ସତ୍ୟ ଦାଢ଼ିର ସମ୍ପର୍କ ପୁରୁଷଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ସହିତ ଜଡ଼ିତ । ସେକ୍ସପିୟର, ପ୍ଲାଟୋ ସକ୍ରେଟସ୍, ଗାଲିଲିଓ, କାର୍ଲମାକ୍ସ ଏମାନଙ୍କ ମୁଖରେ ଦାଢ଼ିର ଶୋଭା ମହାନ ଦାର୍ଶନିକ ରୂପେ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା । ତେଣୁ ଏହା ସ୍ୱଭାବିକ ଯେ ସେମାନେ ନିଜ ବିଚାରଧାରାରେ ନିମଗ୍ନ ରହି ଦାଢ଼ି ଖିଅର ହେବାକୁ ସମୟ ପାଉନଥିଲେ । ମୋ ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ସେମାନଙ୍କ ପରି, ଦାଢ଼ି ସେଭ୍ ହେବାକୁ ବେଳ କାହିଁ ?

ଶ୍ରୀମତୀ ଖୁଣ୍ଟଣି ଦେବୀ ଅନେକ ସମୟ ଯାଏ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତଙ୍କ ବାଣୀ ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ତର୍କ-କୁତର୍କକୁ ଶୁଣୁଥାନ୍ତି । ହଠାତ୍ ମୁହଁକୁ ଭଣ ଭଣ କରି ବିମ୍ବାଧର ବାରୁଙ୍କ ବାଣୀରେ ବିରାମ ଚିହ୍ନ ଲଗାଇଲେ - ଦେଖ ! ନିଜକୁ ଏତେବଡ଼ ଦାର୍ଶନିକ ହେବା ଦରକାର ନାହିଁ । ସ୍କୁଟରରେ କାର ଚାରି ଲଗେଇ ଷ୍ଟାର୍ଟ କରୁଛ ! ଘରେ ପିନ୍ଧୁଥିବା ସୁପର ପିନ୍ସି ପାର୍ଟି ଫଙ୍କସନ୍ ଏଟେଣ୍ଟକୁ ଚାଲି ଯାଉଛ ! କେବେ ଚଷମା ଭୁଲି ଯାଉଛ ତ କେବେ ଘଡ଼ି କି

ପର୍ଯ୍ୟ ! ଏସବୁ ଦାର୍ଶନିକ ହେବାର ସୁ-ଲକ୍ଷଣ ନୁହେଁ । ବରଂ ସ୍ୱୀକାର କରିନିଅ ପକ୍ୱ ଅବସ୍ଥା ମଗଜରେ ଠକ୍ ଠକ୍ କଲାଣି । ଏଲୟାଲମର ବେମାରୀ ତୁମ ଭିତରେ ଏଟାକ୍ କରି ସାରିଲାଣି । ଦାଢ଼ି ଫାଢ଼ି ବଢ଼େଇଲେ କେହି ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମେ ତଳର ପାଖକୁ ଯାଇ ରୋଗର ଇଲାଜ କର । ଯଦି ସମ୍ଭବ ହୁଏ ତୁମର ଏ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ବି ତଳରଙ୍କ ପାଖେ ଟେଣ୍ଟ କରିବାକୁ ନେଇଯାଅ । ଏମାନେ ବି ସବୁବେଳେ ନିଜ ଘରର ରାସ୍ତା ଭୁଲି ଗୋଷ୍ଠୀ-ସଂଗୋଷ୍ଠୀରେ ଭୋଳ ହେଇ ଯାଉଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଖୁଣ୍ଟଣି ଦେବୀଙ୍କଠାରୁ ଏତେସବୁ ମହତ ଉପଦେଶ ଶୁଣିବା ପରେ କାହାକୁ ବି ସଭା ସମାପନର ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ହୋଶ୍ ରହିଲା ନାହିଁ । ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜ ମାର୍ଗରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଲେ । ବିଚରା ବିମ୍ବାଧର ବାବୁ ନିକଟସ୍ଥ ଜେଣ୍ଟ୍ସ୍ ପାର୍କରକୁ ଯାଇ ରୁପଚାପ୍ ଦାଢ଼ି-ତୁଳ କଟା ହେଉଥିବା ଚେୟାରରେ ବସିପଡ଼ିଲେ ।

ବିସି-୭୪, ସଲ୍ଫୁ ଲେକ୍, କଲକତା-୭୪

ମୋ-୯୭୮୧୩୭୩୫୧୨

ପୁନର୍ମିଳନ

ଦିବାକର ନାୟକ

କରୋନା ସମୟର କଥା । ମୁଁ ବ୍ରହ୍ମପୁରରୁ ଆସି କନିସି ହାଟରେ ପହଞ୍ଚି ଘର ଆଗ ପର୍ଚକୋ ଛାଇରେ ମୋ ସୁଟିଟିକୁ ରଖି ଘର ଭିତରକୁ ଗଲି । ଭଲ ଭାବରେ ହାତକୁ ସାନିଟାଇଜ୍ କରା ଫ୍ରେସ୍ ହୋଇ ପନ୍ଦର ମିନିଟ୍ ଟିକିଏ ରୁପ୍ ଚାପ୍ ବସି ରହିଲି ।

ସେତେବେଳେ ତ ଚାରିଆଡ଼େ ଲକ୍ ଡାଉନ୍, ସର୍ ଡାଉନ୍ର ମାହୌଲ ଭିତରେ ମଣିଷ ଅଣନିଃଶ୍ୱାସୀ ହେଇଯାଉଥାଏ; ଅବଶ୍ୟ କୋରନା ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ କରୁଣ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଶେଷ ନିଃଶ୍ୱାସ ତ୍ୟାଗ କରିବାଠାରୁ ମାସ୍କର ସଠିକ୍ ଓ ନିରନ୍ତର ପରିଧାନ ସେତିକି କଷ୍ଟଦାୟକ ନୁହେଁ । ନିଜର ଓ ଅନ୍ୟର ସୁରକ୍ଷା ତ ଜରୁରୀ ।

ମୋ ମନରେ ଗୋଟିଏ ଭାବନା ବାଟ ସାରା ଆନ୍ଦୋଳିତ କରୁଥାଏ । ଆସିଲା ବେଳେ ଲାଞ୍ଜିପଲ୍ଲୀ ବାଇପାସରେ ଗାଡ଼ି ଚେକିଂ ଚାଲିଥାଏ । ଦୃତ ଗତି-ମହାବିପତ୍ତି, ତେଣୁ ମୋର ସ୍ଥିତ୍ ସର୍ବଦା ମଧ୍ୟମ । ହେଲେ ବି ଦୂରରୁ ଚେକିଂ ପ୍ରତି ସର୍ବଦା ସତର୍କ ଥାଏ । ତଥାପି କୌଣସି କାରଣରୁ ଚେକିଂର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ଯେ ହେତୁ ହେଲମେଟ୍ ଭିତରେ ବି ମୁଁ ମାସ୍କ ପିନ୍ଧିଥିଲି, ତେଣୁ ଆଶ୍ୱସ୍ତ ଥିଲି । ଜଣେ ପୋଲିସ୍ ଯେତେବେଳେ ମୋତେ ଗାଡ଼ିର କାଗଜପତ୍ର ମାଗିଲେ ତିକି ଖୋଲି ଦେଖେ ତ ତାହା ନାହିଁ, ଗାଡ଼ି ଧୋଇଲାବେଳେ ବାହାର କରି ଆଉ ବୋଧହୁଏ ରଖିନାହିଁ । ଡିଜିଲକର୍ ଆପ୍ ଖୋଲି ଦେଖେଇଲା ବେଳେ ନେଟ୍ ଡେଡ୍ ହୋଇ ଥିଲା ।

ସେ କହିଲେ- ମାଡାମ୍, ପର୍ସରେ ଯଦି ଆଧାର କାର୍ଡ ଅଛି ତ ଦେଖାନ୍ତୁ । ପର୍ସରୁ ବାହାର କରି ପିଡିସି ଆଧାର କାର୍ଡ ଦେଖେଇଲି । ନାମ ଓ ଠିକଣା ଦେଖିଲା ପରେ

ହଠାତ୍ ତାଙ୍କର ମୁହଁର ଭାବ ବଦଳିଗଲା । ତାଙ୍କ ପାଟିରୁ ହଠାତ୍ ବାହାରି ପଡ଼ିଲା-
ଆରେ, ଆରେ ତୁମେ ସେଇ ନିୟତି । ମାନେ ନିୟତି ପଣ୍ଡା । ଖଲିକୋଟ କଲେଜ
ଷ୍ଟୁଡେଣ୍ଟ୍ ।

ଏହାପରେ ତାଙ୍କ ମୋବାଇଲରେ ସେ ମୋ ଆଧାର କାର୍ଡର ଫୋଟ ଉଠେଇ ନେଇ
ମୋତେ ଛାଡ଼ିଦେଲେ । ମୋତେ ସେହି ପୋଲିସ୍ ବାବୁଙ୍କ ହାବଭାବ ଦରଚିହ୍ନା ଦରଚିହ୍ନା
ଲାଗୁଥିଲା ଯେତିକି ଦୃଶ୍ୟରେ ପକାଉଥିଲା ବି ସେତିକି । କିଛି ପଚାରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ଥିଲେ ବି
ପୋଲିସ୍ ପାଖରୁ ଯେତେ ଜଲଦି ମୁକଳି ଆସିବ, ସେତେ ଭଲ ବୋଲି ମୁଁ ଭାବୁଥିଲା
ବେଳେ ହଠାତ୍ କଲ୍ ଆସିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ଅଧିକ ଅନ୍ ଲାଭନ୍ ସପିଙ୍ଗରୁ ଏମିତି କଲ୍
ଆସିଥାଏ । ବାଞ୍ଛିତ କଲ୍ ପାଇଁ ଯେତିକି ଉତ୍ତର, ଅବାଞ୍ଛିତ କଲ୍ ପାଇଁ ସେତିକି ବିରକ୍ତି
ଭାବ । ଏଣେ ତାଟା ଚୋରି ହେଉଥିବା ଗୁଜବ ଶୁଣି ମୁଁ ଟୁକଲ୍ ଆପ୍ ତ କେବେଠୁ ଡିଲିଟ୍
କରି ସାରିଛି । ପୁଣି ସବୁ ନୂଆ ନମ୍ବରର କଲ୍କୁ ଏଡ଼ାଇ ଦେବା ବି ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ତେଣୁ
ଡ୍ରାଇଭିଂ କଲା ବେଳେ ବା ଆଟେଣ୍ଟ୍ କରି ନଥିବା କଲ୍କୁ ମୁଁ ସମୟ ସୁବିଧା ପାଇଲା
ପରେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ରିକଲ୍ କରିଥାଏ । କିନ୍ତୁ କାହିଁକି କେଜାଣି ଏହି କଲ୍ ରିସିଭ୍
କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ହେଲାନି । ବାରମ୍ବାର କଲ୍ ଆସିବାରୁ ଅନିଚ୍ଛାକୃତ ଭାବରେ ବୁକ୍ କରି
ସ୍ତାମ୍ ବୋଲି ରିପୋର୍ଟିଂ କରିଦେଲି । ହେଲେ କାହିଁକି କେଜାଣି ମନଟା ଟିକିଏ ଆଉଟୁ
ପାଉରୁ ହେଲା । ଉତ୍ତମ ପାଣି ଟିକିଏ ପିଉ ପିଉ ପୁଣି ଏକ ନୂଆ ନମ୍ବରରୁ କଲ୍ ଆସିଲା ।
ଏଥର କିନ୍ତୁ ଅଜାଣତରେ ବି ତତକ୍ଷଣାତ୍ କଲ୍ ରିସିଭ୍ କରିଦେଇ କହିଲି- ଆଜ୍ଞା, କିଏ
କହୁଛନ୍ତି ?

- ଆରେ ମୋତେ ଚିହ୍ନି ପାରୁନ କି ?
- କାହିଁ ନାହିଁ ତ !
- ଆରେ ମୁଁ ପରା ତମର ସେଇ ଦିବାକର

- ଦିବାକର !

ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଓ ବିରକ୍ତ ହୋଇ ପୁଣି କହିଲି - କୋଉ ଦିବାକର ? ମୁଁ କୋଉ ଦିବାକରକୁ ଜାଣିନି । ବୋଧହୁଏ ରଙ୍ଗ ନମ୍ବର । ରଖୁଛି ।

ଏତିକି କହି ଫୋନ୍ କାଟିଦେଲି ସେ ଆଉ କିଛି କହିବା ଆଗରୁ । ହଁ, ଏମିତି ବେଳେବେଳେ ହୁଏ, ଜଣକୁ କଲ୍ କଲେ ଜଣକୁ ଲାଗିଯାଏ ଅଥବା ନୁଆ ନମ୍ବର ଡାଏଲ୍ କରୁକରୁ ଗୋଟିଏ ଅଙ୍କ ବଦଳିଗଲେ ଆଉ ଜଣକୁ ଲାଗିବା ସ୍ୱାଭାବିକ । ଏମିତି ଭାରୁଛି ସେହି ନମ୍ବରରୁ ପୁଣି କଲ୍ ଆସିଲା । ଉଠଉ ଉଠଉ ଉତ୍ତାହପୂର୍ଣ୍ଣ କଣ୍ଠରେ ସେ କହିଲେ- ଆରେ, ଏ ଫେୟାର୍ ଆଣ୍ଟ ଲଭଲି ।

ଏ ନାମରେ ଜଣେ ହିଁ ମୋତେ ଡାକେ । ତେଣୁ 'ଫେୟାର୍ ଆଣ୍ଟ ଲଭଲି' ଡାକଟା ଶୁଣି ଛାଡ଼ିଟା ଧଡ଼କିନା ହେଲା । ଆଉ ମୋତେ ମନେହେଲା, ସବୁ ନଦୀ ଅଟକି ଗଲା କି, ଉଡୁଥିବା ପକ୍ଷୀ ଆକାଶରେ ସ୍ଥାଣୁ ପାଲଟିଗଲା କି ! ଭାବନାର ଖିଅ ଛିଣ୍ଡାଇ ସେପରୁ ପୁଣି ଶୁଭିଲା - ଆରେ, ଏ ଫେୟାର୍ ଆଣ୍ଟ ଲଭଲି । କ'ଣ ଭାରୁଛ ?

ମୁଁ ପଚାରିଲି - ତୁମେ ସେଇ..ସେଇ ନା ?

କଥା ଛଡ଼େଇ ସେ କହିଲେ - ହଁ ହଁ, ମୁଁ ତୁମର ସେଦିନର ସେଇ ଡିଅର୍ ଇଡିୟଟ୍ ପ୍ରୀତିକାନ୍ତ । କିନ୍ତୁ ତମେ ପ୍ରେମରେ ମୋତେ ଦିବାକର ବୋଲି ନୁଆ ନାମଟିଏ ଦେଇଥିଲ । କାରଣ ପୃଥିବୀରେ ଦିନ ହେଉ କି ରାତି ହେଉ, ଦିବାକର ମାନେ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ସେ ଅନବରତ ଜଳେ ପଦ୍ମ ପାଇଁ । ଆଉ ମୁଁ ବି ସେମିତି ଅହର୍ନିଶ ଜଳୁଛି କେବଳ ତୁମ ପାଇଁ ନିୟତି, କେବଳ ତୁମ ପାଇଁ । ଯାହାକୁ ମୁଁ ଫେୟାର୍ ଆଣ୍ଟ ଲଭଲି ବୋଲି ଡାକେ । ଚିଡ଼େଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା ହେଲେ 'ଫାୟାର ବଟ୍ ଲଭଲି' କହେ । ମୁଁ ତମର ସେଇ ପ୍ରୀତିକାନ୍ତ ଓରଫ୍ ଦିବାକର ।

ମୁଁ କ୍ଷଣିକ ସକାଶେ ନିଶଢ ହେଇଗଲି । ଭାବ ପ୍ରବଣତାର ଅଶୁ ଆଖିକୁ ମୋର ଆର୍ଦ୍ର

କରିଦେଲା । ହୃତ୍ ସ୍ୱୟମ୍ନ ସ୍ତବ୍ଧ ହେଲା ଭଳି ମନେ ହେଉ ହେଉ ମୋ ପାଟିରୁ ବାହାରି ପଡ଼ିଲା - କି ଭାଗ୍ୟ ମୋର । ଆଛା, ମୋ ନମ୍ବର ପାଇଲ କେମିତି ?

ପ୍ରୀତିକାନ୍ତ ମୁରୁକି ହସି କହିଲେ - ଆଜି ଯାଏ ଏତେ ବର୍ଷ କଟିଗଲା ତୁମକୁ ଖୋଜି ଖୋଜି । କଲେଜ ପରେ ଆମ ଭିତରେ କଣ୍ଠାକ୍ତ ରହି ପାରିଲାନି ତୁମେ ବାରମ୍ବାର ମୋବାଇଲ୍ ନମ୍ବର ବଦଳେଇବା ଯୋଗୁଁ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ବଦଳି ନ ଥିଲି । ସର୍ବଦା ତୁମରି ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ଥିଲି । ଅଳ୍ପ ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ବାଇପାସରେ ତୁମ ଗାଡ଼ି ଚେକିଂ ବେଳେ ତୁମର ସେହି ଆଧାର କାର୍ଡରୁ ତୁମ ମୋବାଇଲ୍ ନମ୍ବର ପାଇଲି ନାହିଁ ଯେ, ମୋର ଏକମାତ୍ର ପ୍ରେମିକାର ଠିକଣା ପାଇଗଲି । ସେଥିରେ ତୁମ ସ୍ୱାମୀ ପରିବର୍ତ୍ତେ ତୁମ ପିତାଙ୍କ ନାମ ଦେଖି ସବୁ ବୁଝିଗଲି । ତୁମେ ଏବେ ବି ଅବିବାହିତା ।

ଖୁସିରେ ମନ ନାଚି ଉଠିଲା । ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଘଣ୍ଟା ହୋଇ ପୂର୍ବାହ୍ନ ଭଳି ଅନୁଭବ ହେଲା । ନିଦାଘଟା ରିଭର୍ସ ହୋଇ ଫାଲୁନ ଫାଟକରେ କରାଘାତ କଲା । କ୍ୟାଲେଣ୍ଡରର ମସିହାଟା ବଦଳିଯାଇ ଦଶ ବର୍ଷ ତଳର ହେଇଗଲା । ଟିକିଏ ଆଗରୁ ଅଟକି ଥିବା ନଦୀଟା ବହିଯାଇ ସାଗରରେ ମିଶିଗଲା ଯେମିତି । ଆଉ ଆକାଶରେ ସ୍ଥାଣୁ ପାଲଟିଥିବା ସେହି ବିହଗର ତେଣା ମୋ ମନରେ ଲାଗିଯାଇ ଉଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା ନୁଆ ନୀଡ଼ ରଚିବା ପାଇଁ । ମୁଁ ଅନୁଭବ କଲି ମୋ ନହୁଲୀ ସ୍ୱପ୍ନର ଧୂଆଁ ଧୂଆଁ ବଳୟ ଓ ଭୂରଭୂରୁ ମଳୟ ଗନ୍ଧ ଭିତରେ ଯେମିତି ମୁଁ ହଜି ହଜି ଯାଉଛି ପ୍ରୀତିକାନ୍ତ ସହିତ..

ଆଉ ସତେ କି ସେତେବେଳେ ଦିଗବଳୟରୁ ପ୍ରତିଧ୍ୱନିତ ହେଉଥିଲା ପୁନର୍ମିଳନର ସୁମଧୁର ସଙ୍ଗୀତ...

ପ୍ରୀତିକାନ୍ତ - ସାଗର ମୁଁ ପାଇଗଲି ନଇକୁ

ହୃଦୟରେ ଉଠେ ଆଜି ଜୁଆର

ନିୟତି- ଚନ୍ଦ୍ରମା ତୁ ଛୁଇଁଦେଲୁ କଇଁକୁ

ଧିଲୁ ପର, ହେଲୁ ଆଜି ନିଜର (୦)

ନି- ଯତ୍ନେନ ମୋର ଧିଲା ମରୁତୁମି

ସବୁଜିମା କଲୁ ସାଜି ମଉସୁମୀ ;

ପ୍ରୀ- ତୋ ପାଇଁ ଧିଲି ମୁଁ ବାଆଁରା ବିହଗ

କିଣିନେଲା ମନ ତୋ ମିଠା ସୋହାଗ ;

ନି- ଧରଣୀ ମୁଁ, ରୁମିଲୁ ତୁ ଆକାଶ

ପ୍ରୀ- ଜୀବନେ ମୋ ଭରିଗଲା ପ୍ରକାଶ

ଦୁହେଁ- ଜଣେ ଫୁଲ ହେଲେ ଜଣେ ଭଅଁର...

ଧିଲୁ ପର, ହେଲୁ ଆଜି ନିଜର (୧)

ପ୍ରୀ- ପ୍ରତୀକ୍ଷା ବେଦିରେ ପ୍ରେମ ହାରେ ନାହିଁ

ମଧୁର ବେଳାକୁ ରହିଥାଏ ଚାହିଁ

ନି- ଏ ଭଲ ପାଇବା ଆଜିକାର ଦୁହେଁ

ଜନମ ଜନମ ତପଫଳ ଇଏ

ପ୍ରୀ- ତନୁରେ ମୋ ଜଗାଇଲୁ ପୁଲକ

ନି- ପ୍ରେମରେ ତୁ ଭିଜାଇଲୁ ମୂଲକ

ଦୁହେଁ- ଖୋଲିଗଲା ପ୍ରଣୟର ଦୁଆର...

ଧିଲୁ ପର, ହେଲୁ ଆଜି ନିଜର (୨)

ପାଟପୁର, କନିସି, ଗଞ୍ଜାମ

ମୋ: ୯୯୩୮୭ ୧୯୯୮୧

କମିଟମେଣ୍ଟ୍ : ଏକ ଅନୁଭୂତି

ସୌମ୍ୟରଞ୍ଜନ ପାଢ଼ୀ

କମିଟମେଣ୍ଟ୍ ବା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଏହା ସାଧାରଣତଃ ରାଜନୈତିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବହୁତ ବ୍ୟବହାରର ନଜିର୍ ରହିଛି ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଓ ସାମାଜିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଏହାର ବ୍ୟବହାର ଯେ କମ ଏହାକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିପାରିବା ନାହିଁ । କମିଟମେଣ୍ଟ୍ ବା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିର ସଂଜ୍ଞା ସେତେବେଳେ ଠିକ୍ ଯେତେବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣ ଏହାକୁ ପାଳନ କରୁଥିବେ, ନଚେତ୍ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଭାଙ୍ଗିଲେ ଆପଣ ସମସ୍ତଙ୍କର ଖରାପ ହେବେ ଏବଂ ସମାଲୋଚନାର ଶିକାର ମଧ୍ୟ ହେବେ । ହେଲେ ମୋ ମତରେ ଯେଉଁଠି ଆପଣ ଶତ ପ୍ରତିଶତ ସଫଳ ହେବେ ବୋଲି ଆକଳନ କରିପାରିଛନ୍ତି କିମ୍ବା ଆପଣ ସକ୍ଷମ ସେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆପଣ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେବା ଠିକ୍ ନଚେତ୍ ଆପଣ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଓହରିଯିବା ଭରିତ୍ କାହିଁକି ନା ଅପରପକ୍ଷର ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଶା ଥିବ ଯେ ଆପଣ କଥା ଦେଇଛନ୍ତି ଅର୍ଥ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ପାଳନ କରିବେ ହେଲେ ଏହାର ବ୍ୟତିକ୍ରମ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ମନୋମାଳିନ୍ୟର କାରଣ ହୁଏ । ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମାନ ସେ ଜାତିଭିତ୍ତିକ ହେଉ କି ଲିଙ୍ଗଭିତ୍ତିକ । ଏହି କ୍ରମରେ "କମିଟମେଣ୍ଟ୍" କୁ ନେଇ ମୋର ଏକ ଅନୁଭୂତି

ଏଇ କିଛି ବର୍ଷ ତଳର କଥା ମୁଁ ସେତେବେଳେ +୩ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ ଛାତ୍ର ଭାବେ ମୋ ଜିଲ୍ଲାର ଏକ ବେସରକାରୀ ଆବାସିକ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ ନାମ ଲେଖାଇଥିଲି । ଯେଉଁଠାକି ସେ ସହରର ଉପକଣ୍ଠରେ ଅବସ୍ଥିତ ଓ ସହରଠାରୁ ଅନତିଦୂରରେ, ଯେହେତୁ ଆଖପାଖରେ କୌଣସି ବହି, ଖାତା କିମ୍ବା ଜେରକ୍ସ ପାଇଁ କୌଣସି ଭଲ ସୁବିଧା ନଥାଏ ତେଣୁ ସହରକୁ ଆସିବାକୁ ପଡ଼େ ଇତିକ୍ରମେ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷର ପରୀକ୍ଷା ଆସିଯାଇଥାଏ ।

ସମସ୍ତେ ନିଜର ନୋଟ(ଖାତା) ଯୋଗାଡରେ ବ୍ୟସ୍ତ ମୋର ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ଙ୍କର ନୋଟ ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମେ ନଥିବାରୁ ସେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ ଆଉ କାହା ନୋଟ ନେଇ ଜେରକ୍ସ ମାରି ପଢାପଢି କରିବେ। ମୋତେ ନୋଟ କଥା କହିବାରୁ, ମୋର ଅକ୍ଷର ବଡ ଏବଂ ଏତେ ବି ଭଲ ହୋଇନଥିବାରୁ ଅଧିକ ପଇସାରେ ଜେରକ୍ସ ମାରି ଖର୍ଚ୍ଚାନ୍ତୁ ହେବା ଅପେକ୍ଷା ଅନ୍ୟ କାହାଠୁ (ଯାହାର ଅକ୍ଷର ଛୋଟ ଏବଂ ସୁନ୍ଦର ହୋଇଥିବ), ସାଧାରଣତଃ ବିଶେଷ କରି ଝିଅମାନଙ୍କର ଅକ୍ଷର ସୁନ୍ଦର ଓ ନୋଟ୍ ଠିକଠାକ୍ ଥାଏ ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କଠୁ ନେଇଯିବା ଖୁବ୍ ଭଲ ହେବ ବୋଲି ମୁଁ ପରାମର୍ଶ ଦେଲି ।

ସେ ମୋର କଥାରଖି ଆମର ଜଣେ ସହପାଠୀଙ୍କଠାରୁ ନୋଟଟିଏ ଆଣିଲା ଏବଂ ମୋତେ ତା ସହ କଚେରୀ ସ୍ଥିତ ଏକ ଜେରକ୍ସ ଦୋକାନକୁ ନେଇଗଲା । ଜେରକ୍ସ ଦୋକାନୀଟି ପ୍ରାୟ ପ୍ରାପ୍ତବୟସ୍କ (୫୦-୫୫ବର୍ଷ) ଆମେ କହିଲୁ ମଉସା, ଆମର ଏହି ଖାତାଟି ଜେରକ୍ସ ହେବ ୨ ପେଜ୍ ଲେଖାଏଁ ହେଲେ କେତେ ହେବ ? ହିସାବ କରି କୁହନ୍ତୁ ସେ ହିସାବ କରି ତାଙ୍କର ମୂଲ୍ୟ ଜଣାଇଲେ, ଆମେ ଆଉ କିଛି କମାଇବାକୁ ଅନୁରୋଧ କଲୁ, ପ୍ରଥମରୁ ତ ସେ ରାଜି ହେଉ ନଥିଲେ ପରେ କିନ୍ତୁ ହୁଁ ଭରି କାମ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ତାଙ୍କର ଜେରକ୍ସ ମେସିନ ଚଳାଇବାରେ ଅଜ୍ଞାତ ହେଉ କିମ୍ବା ଯେ କୌଣସି କାରଣ ହେତୁ ୨ ପେଜ୍ ବଦଳରେ ସବୁ ୧ ପେଜ୍ ହୋଇଯାଇଛି ଆମର ଭାଲେଟି ପଡିଲା ଟଙ୍କା ଆମକୁ ଦୁଇଗୁଣା ଦେବାକୁ ପଡିବ । ମୋ ବନ୍ଧୁ ମୋ ଆଡକୁ ବିଦ୍ୱେଷ ସହକାରେ ଅନାଇଲେ ବି ମୁଁ ତାକୁ ଭଲଭାବେ ଜାଣିଥିଲି ଉପରକୁ ସେ ଯେତେ କଠୋର ହେଲେ ବି ଭିତରୁ କିନ୍ତୁ ସେ ଖୁବ୍ କୋମଳ । ଅତୀତରେ ସାହାଯ୍ୟ ସହାନୁଭୂତି ମୁଁ ତାଠୁ ଦେଖିଛି କେତେବେଳେ ଓଭରଡ୍ରଜିଡ ତଳେ ନିରାଶ୍ରୟମାନଙ୍କୁ ଫଳ ବଣ୍ଟନ କରିବାର ହେଉ କି ବସ୍ ରେ ଯାଉଥିବା ସମୟର ଅପରଚିତ ମହିଳା ବୃଦ୍ଧବୃଦ୍ଧାମାନଙ୍କୁ ନିଜର ସିଟ୍ ଦେଇ ମହନୀୟତାର ପରିଚୟ ଦେଇଛି । ତାର କିଛି ଗୁଣ ମୋତେ ବିରକ୍ତ ଲାଗୁଥିଲେ ବି ଏହିସବୁ ଗୁଣ ପାଇଁ ସେ ଥିଲା

ମୋ ଅତି ଆପଣାର । ହେଲେ ଆଜି ଆମେ ଦୁହେଁ ଯେଉଁ ଅସୁବିଧାରେ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଇଛୁ ସେଥିରୁ କେମିତି ମୁକୁଳିବୁ, ଦୁହେଁ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ଚାହିଁବା ଭିତରେ ମୁଁ ସେ ମଉସାଙ୍କୁ ପଚାରିଲି ମଉସା ଆପଣ ବୋଧହୁଏ ଭୁଲ୍ ରେ ୨ ପେଜ୍ ବଦଳରେ ସବୁ ୧ ପେଜ୍ ରେ କରିଦେଇଛନ୍ତି ଯେଉଁଥିପାଇଁକି ପେପର୍ ୨ ଗୁଣା ହୋଇ ଯାଇଛି । ସେ ବୋଧହୁଏ ପ୍ରଥମରୁ ବୁଝି ପାରୁନଥିଲେ ପୁଣି ଥରେ ବୁଝାଇବାରୁ ବୁଝିଲେ । ନିଜର ଅଜ୍ଞାତରେ ଭୁଲ୍ ହୋଇଛି ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ମୋର ବନ୍ଧୁ ସମସ୍ତ ଜେରକ୍ସ ପେଜ୍ ର ପଇସା ନେବାକୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ ହେଁ ସେ ମନାକଲେ ତାଙ୍କର କମିଟମେଣ୍ଟ ଅନୁସାରେ ଯେତିକି ମୂଲ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରଥମରୁ ଦର ଛିଡା ଯାଇଥିଲା ସେତିକି ଦେବାକୁ ସେ କହିଲେ । ମୁଁ କହିଲି ମଉସା ଆପଣ ତ ଜାଣି ଜାଣି ଭୁଲ୍ କରିନାହାନ୍ତି ଏମିତିରେ ଭୁଲ୍ ହୋଇ ଯାଇଛି ତାଛଡା ଆମେ ମଣିଷ ଆମମାନଙ୍କର ଭୁଲ୍ ହେବନି ତ ଆଉ କାହାର ହେବ ତେଣୁ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରାପ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ସେ ଥିଲେ ନଚ୍ଛୋଡ଼ବନ୍ଧା, ଆମ କଥାରେ କୌଣସି ମତେ ରାଜି ନଥିଲେ ସଫା ସଫା ମନା କରିଦେଲେ, ଆଉ ଶେଷ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଶୁଣାଇବାକୁ ଯାଇଁ କହିଲେ ମୁଁ ଝିଅ ନୁହେଁ ଯିଏ କମିଟମେଣ୍ଟ ରଖିପାରିବନି ମୁଁ ପୁଅ କମିଟମେଣ୍ଟ ମାନେ କମିଟମେଣ୍ଟ ଯେତେ ଭୁଲ୍ ହେଲେ ବି ଏଥିରୁ କେବେ ଓହରିବି ନାହିଁ ।

ଏତିକି କହିବାପରେ ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଯାଇଥିଲି ମଉସା କୌଣସି ମତେ ଆମଠୁ ତାଙ୍କ କମିଟମେଣ୍ଟ ଠୁ ଅଧିକ ପଇସା ଗ୍ରହଣ କରିବେନି । ହେଲେ ତାଙ୍କର ଶେଷ କେଇପଦ "ପୁଅମାନେ କମିଟମେଣ୍ଟ ରଖନ୍ତି ଝିଅମାନେ ଯେ କମିଟମେଣ୍ଟ ରଖି ପାରିବୁ ନାହିଁ" ଏହାକୁ ମୁଁ ଆଦୌ ଗ୍ରହଣ କରିପାରୁ ନଥିଲି, କିନ୍ତୁ ମଉସା ଥିଲେ ପ୍ରାପ୍ତବୟସ୍କ ତାଙ୍କର ଅନେକ ଦିନର ଅଭିଜ୍ଞତା ରହିଛି । ନିହାତି ଏହା ଭିତରେ କିଛି ନା କିଛି ରହସ୍ୟ ରହିଛି ମୁଁ କିଛି ନୀରବ ରହି ପ୍ରଶ୍ନ କଲି ମଉସା ଆପଣ ଆମଠୁ ଅଧିକ ପଇସା ନେବାକୁ ତ ମନା କଲେ, ହେଲେ କୁହନ୍ତୁ ଏହା କଣ ସତ ଯେ ଝିଅମାନେ କମିଟମେଣ୍ଟ ରଖି ପାରିବୁ

ନାହିଁ? ଏଭଳି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବା ମୋର ପୁରୁଣା ଅଭ୍ୟାସ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଅଭିଜ୍ଞତା ଅନୁଭବରୁ କିଛି ଶିଖିବାରେ ମୋର ଦେର ଆଗ୍ରହ ଏଭଳି ନୁଆ ନୁଆ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଜାଣିବାକୁ ମୁଁ କୌତୁହଳ ସହ ଅପେକ୍ଷା କରେ ମଉସାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବି ସେଇ ଏକା ପ୍ରୟାସ ଥିଲା । ହେଲେ ମୋର ପ୍ରୟାସ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲା ବୋଧହୁଏ ତାଙ୍କର ଭାବନା ଭାବାବେଗରେ କାହାକୁ ଅଂଶୀଦାର କରିବାକୁ ଚାହୁଁନଥିଲେ । କେବଳ ଏତିକି କହିଥିଲେ ଏହା ଗହନ ବନର ଭିତର କଥା ଏହା ଯେତିକି ରୋମାଞ୍ଚିକର ସେତେ କଷ୍ଟଦାୟକ ଆପଣମାନେ ଯୁବପିଢ଼ି ଆପଣଙ୍କର ସୁଦୀର୍ଘ ଭବିଷ୍ୟତ ଅଛି ଏହି ଭବିଷ୍ୟତର ଅଭିଜ୍ଞତା ହିଁ ଜଣାଇବ ଏହାର ଉତ୍ତର । ଆମେ ଫେରିଆସିଲୁ..... ।

ସେ ଘଟଣାକୁ ଆଜି ଦୀର୍ଘ ସମୟ ବିତିଗଲାଣି ସେ ସହର ଛାଡ଼ି ମୁଁ ଆଜି ଅନ୍ୟ ସହରରେ ମୋ ବନ୍ଧୁ ବି ଅନ୍ୟ ଏକ ସହରରେ ହେଲେ ଆଜି ବି ସେ ସୁଖି ତାଜା ଅଛି । ସେ ଘଟଣା ପରଠୁ ଏହାର ଉତ୍ତର ଖୋଜିବାକୁ ମୁଁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛି, ଯଦିଓ ମଉସାଙ୍କ କଥାରେ ଆଂଶିକ ସତ୍ୟତା ରହିଛି ହେଲେ ମୁଁ ନିଷ୍କର୍ଷରେ ପହଞ୍ଚିପାରିନି, ଏହା କେତେ ସତ୍ୟ କେତେ ମିଥ୍ୟା ବୋଧହୁଏ ସମୟ ଏହାର ଉତ୍ତର ଦେବ ହେଲେ ଆଜି ଯାଏ ମୁଁ ମୋ କମିଟମେଣ୍ଟ ଭାଙ୍ଗିନି କମିଟମେଣ୍ଟ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ମଉସାଙ୍କ ସେହି କେଇପଦ କଥା କାନ ପାଖରେ ଗୁଞ୍ଜରିତ ହୋଇଯାଏ.... ।

ସୌମ୍ୟରଂଜନ ପାଢ଼ୀ

ଭଦ୍ରକ

କାଚ ଆଇନା

ରୁଦ୍ରକାନ୍ତ ରାଉତରାୟ

ଗୋଟିଏ ବୃକ୍ଷରେ ଦୁଇଟି ପ୍ରସ୍ତୁତିତ କଳିକା ପ୍ରାୟ ପ୍ରିୟଙ୍କା ଓ ସନ୍ଦୀପ । କଲେଜ ବେଳୁ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ମାନସିକତାର ମଣିଷ ଦୃୟ, ତାର ହୃରେ ଯାର ହୁଁ ଆଉ ଯାର ନାହିଁରେ ତାର ନାହିଁ ପରି ଯେଉଁ ଗାଉଁଲି ଛଟା ଅଛି ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ବାରି ହୋଇ ପଡୁଥିଲା । ସନ୍ଦୀପର ବାପା ମହେଶ୍ୱର ମିଶ୍ର ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସଂପନ୍ନ ପଣ୍ଡିତ । ଏକ ପ୍ରକାର ଗାଁ ମୁରବୀ କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବନାହିଁ । ପ୍ରିୟଙ୍କା ଯେନାର ବିବାହ ସେ ସନ୍ଦୀପ ମିଶ୍ର ସହ ହେଉ ପଣ୍ଡିତେ ଚାହୁଁନଥିଲେ । ମାତ୍ର ଆଜିର ଏ ସମ୍ପ୍ରାନ୍ତ ଚିନ୍ତାଧାରାର ଯୁବପିଢି ସେ ଅଜବ ନିୟମକୁ ମାନିବାକୁ ନାରାଜ । ଜାତି, ଧର୍ମ, ବର୍ଣ୍ଣ, ନିର୍ବିଶେଷରେ ଆମେ ଭାରତୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦାନର ଏ ନିୟମକୁ ମାନି ଚାଲିଥିବା ସନ୍ଦୀପ ଓ ପ୍ରିୟଙ୍କା ନିଜ ପ୍ରୀତି ସିନ୍ଧୁକକୁ ଖୋଲି ତହିଁରେ ସାଇତା ପ୍ରେମର ଗଣ୍ଡିଲିରେ ଆଉ ଏକ ସଂପର୍କକୁ ବାନ୍ଧିନେଲେ ଯାହାର ନାଁ ‘ବିବାହ’ । ମାତ୍ର ପଣ୍ଡିତେଙ୍କ ସେ ନୀତି, ଆଦର୍ଶ ଏ ଦୁଇଟି ନୀରିହ ପ୍ରେମୀଯୁଗଳ ପାଇଁ ସାମାନ୍ୟ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହୋଇନଥିଲା । ପଣ୍ଡିତେ ନିଜ ପୁଅକୁ ଘରୁ ଗଲାପକ୍ଷା ଦେଇ ବାହାରକୁ ବାହାର କରି ଦେଇଥିଲେ । ହୁଁ ସେମାନଙ୍କର ଚଳିବା ମୁସ୍ଲିଲ ନଥିଲା । ପ୍ରିୟଙ୍କା ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଓ ଫେସବୁକରେ ଜଣେ ପରିଚିତା ଚେହେରା । ସେଥିରେ ଭୃତ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଆଶାଠୁ ଅଧିକ । ଅର୍ଥ ବାଧକ ନଥିଲା । ବାଧକ ଥିଲା ଘରର ଏରୁଣ୍ଡି ବନ୍ଧ । ଇଚ୍ଛା ନଥାଇବି ସନ୍ଦୀପ ଓ ପ୍ରିୟଙ୍କା ଭତାଘରେ ରହିଥିଲେ । ସନ୍ଦୀପ କମ୍ପିଟେଟିଭ୍ ଏକ୍ଜାମ ଦେଉଥିଲା ଓ ପ୍ରିୟଙ୍କା ତାର ଇନ୍ଦ୍ରିୟ, ଯୁଗ୍ୟବ ଆଉ ଫେସବୁକରେ ମସଗୁଲ ।

ସମୟର ଗତିଶୀଳ ରୂପ ପ୍ରିୟଙ୍କାଙ୍କୁ ଏକ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଯୁଗ୍ୟବର ତଥା ଇନ୍ଦ୍ରିଆ ରାଣୀ କରିଦେଇଥାଏ । ସ୍ୱାମୀକୁ ସମୟ ଦେବାତ ଦୂରର କଥା, ନିଜ ପେଟରେ ବଦୁଥିବା ପିଲାକୁ ଆବରସନ କରିବାକୁ ସମୀପ ସହ ଝଗଡ଼ା କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲା । କ୍ୟାରିଅରର ଦୃଢ଼ି ଦେଇ ଓ ସ୍ୱାମୀକୁ ଏକ ଅପାରଗ, ବେରୋଜଗାରୀ ଦର୍ଶାଇ ବିଚରା ଦୁନିଆ ଦେଖିନଥିବା ପେଟରେ ବଦୁଥିବା ଆପଣା କେଇବୁନ୍ଦା ରକ୍ତର ସଂଗଠିତ ପିତୁଳାକୁ ଡାକ୍ତରଖାନାର ଡକ୍ଟରୀନରେ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଇଆସିଲା । ଝେବ୍‌ସିରିଜରେ ହିରୋଇନ ହେବାପାଇଁ କେଉଁ ଏକ ପ୍ରତ୍ୟୁସର ପାଖରୁ ୩ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଆଡ଼ଭାନ୍‌ସ ଆଣି ଚେକ୍‌ଟିକୁ ସମୀପକୁ ଦେଖାଇବା ପରେ ସମୀପର କଥା ଦୁଏତ ତାକୁ ବିସ୍ମିତ କରିଥିଲା । “ତମେ ସେହି ତ ଯିଏ ଦିନେ ମୋ ଅନୁପସ୍ଥିତିକୁ ତିଳେ ମାତ୍ର ସହ୍ୟ କରିପାରୁ ନଥିଲା, ଯିଏ ମୋ ପାଇଁ ଦୁନିଆ ସହ ଲଢ଼ିବାକୁ ଶପଥ ନେଇଥିଲା, ତୁମେ ସେହି ତ ଯିଏ ମୋ ପ୍ରେମ ଆଗରେ ଦୁନିଆର ସବୁ ମୂଲ୍ୟବାନ ଜିନିଷକୁ ତୁଚ୍ଛ ଭାରୁଥିଲା । ହେଲେ ଆଜି ତୁମର ଏକ ଯୁଗ୍ୟବ, ଇନ୍ଦ୍ରିଆ ଆଉ ଝେବ୍‌ସିରିଜ୍ ପ୍ରେମ ଓ ଭୃତ୍ୟର ନିଶା ତୁମକୁ ମୋ ଠୁ ଦୂରେଇ ନଉନି ତ ?” ସାମାନ୍ୟ ସ୍ଥିତ ହାସ୍ୟ ଦେଇ ପ୍ରିୟଙ୍କା କହିଉଠିଲା “ଓଃ ମାଇ ସୁଇଚ୍ ସଞ୍ଜୁ” ବ୍ୟସ୍ତ ହୁଅନି ଦେଖିବ ତୁମ ‘ପିକୁ’ ଦିନେ ଝେବ୍‌ସିରିଜର ଆଗଧାଡ଼ିର ନାୟିକା ହେବ, ଯେଉଁ ପ୍ରତକସନ୍‌କୁ ମୁଁ ରୁଜ୍ କରିଛି, ସେ ରେପୁଟେଡ୍ ଫିଲ୍ମ ମେକର । ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଲଗେଜକୁ ହାତରେ ବୋହି ସମୀପ ଏୟାରପୋର୍ଟରେ ପ୍ରିୟଙ୍କାକୁ ଛାଡ଼ି ଘରକୁ ଫେରିଆସେ । ହେଲେ ତା ଆଖିର ସେ ଅସୁମାରି ଲୁହ ଖାଲି ପ୍ରିୟଙ୍କାର ଭବିଷ୍ୟତକୁ ତର୍ଜମା କରୁଥାଏ ।

ଝେବ୍‌ସିରିଜ୍ କରିବାକୁ ଯାଇ ପ୍ରିୟଙ୍କାକୁ ବ୍ଲୁକମେଲ୍ କରାଗଲା । ତାକୁ ଖାଇବାରେ ନିଶାଦେଇ ତାର ଅନିଚ୍ଛା ସତ୍ତ୍ୱେ ନିଶାଗ୍ରସ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଶ୍ଳୀଳ ଦୃଶ୍ୟମାନ ସୁଟ୍ କରାଗଲା । ଯେତେ ଅନୁରୋଧ କଲେ ବି ତାର ସେ ଦୃଶ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଡିଲିଟ୍ କରାଗଲା

ନାହିଁ । ଆତତ୍ତାନସ୍ ନେଇ ଝେବସିରିଜ୍ କରିବାକୁ ଆସିଥିବା ପ୍ରିୟଙ୍କା କିଂକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିମୁଦ ହୋଇ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେବି ସନ୍ଧ୍ୟାପର ସେ ସରଳ ମୁହଁ ତାକୁ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଦେଉ ନଥାଏ । କାରଣ ସେ ସିନା ଭୃତ୍ୟ ପାଇଁ ପାଗିଲୀ ହେଲେ ସ୍ୱାମୀର ଭଲପାଇବା ଥିଲା ତାର ଗହଣା । ଘରକୁ ଫେରି ଦେଖେ ସେ ଅଶ୍ରୁମୟ ଭିତ୍ତି ସାରା ଦୁନିଆ ଦେଖିସାରିଛି । ଆଉ ସେ ଭିତ୍ତି ଦେଖି ମଧ୍ୟ ସନ୍ଧ୍ୟାପ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହ ବାକ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇଥାଏ । ତା ସ୍ୱୀର ପାରିବା ପଣିଆ, ମତର୍ଣ୍ଣିତ ଏସବୁ 'ସିନ୍'ରେ ହୁଏ ଏମିତି ବହୁତ କଥା । ପଣ୍ଡିତେ ସନ୍ଧ୍ୟାପକୁ ମଧ୍ୟ ଏ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଛନ୍ତି ହେଲେ ନିଜ ବାପାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ସେ ଅସମର୍ଥ ଥିଲା । ସୀମା, ସରହଦ ତେଇଁ ଯିଏ ଦୁନିଆକୁ ନିଜର ଲଙ୍ଘନା ଚେହେରା ଦେଖାଇ ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କରୁଛି, ସେ କେବେ କାହା ସ୍ତ୍ରୀ ହୋଇନପାରେ । ସେ ଗୋଟେ ମନୋରଂଜନକାରିଣୀ ନଗ୍ନା ଅଭିନେତ୍ରୀ । ପଣ୍ଡିତେଙ୍କର ଏ ବାଣୀକୁ ଶୁଣି ସନ୍ଧ୍ୟାପ ସାମାନ୍ୟ କ୍ରୋଧ ମନରେ ସଂଚରଣ କରିଥାଏ । ପ୍ରିୟଙ୍କାକୁ ଆଖି ସାମ୍ନାରେ ଦେଖି ସେଦିନ ରକ୍ତମୁଖା ହୋଇଯାଇଥିଲା ସେ, ବହୁତ ଗାଳି କଲା । ରୁପ୍ ରହି ଶୁଣୁଥିବା ପ୍ରିୟଙ୍କା ହଠାତ୍ ସନ୍ଧ୍ୟାପ ଗାଳକୁ ଚାପୁଡ଼ାଟାଏ ମାରି ଭୋ ଭୋ ହୋଇ କାନ୍ଦିଉଠି କହିଲା “ଏଇଭଳି ଚାପୁଡ଼ା ମାରି ମୋତେ ଶାସନ କରୁନଥିଲ କାହିଁକି” ? ସ୍ୱୀର ମନ ଭାଙ୍ଗିଯିବ, ସେ ଦୂରେଇ ଯିବ ଭାବି ରୁପ୍ ରହୁଥିଲ ପରା, ଦେଖ ତୁମ ପ୍ରାଣର ପ୍ରିୟତମା ଆଜି କଳଙ୍କିତା ଧର୍ଷିତା । ସନ୍ଧ୍ୟାପ ତା ଆଖିରୁ ଲୁହ ପୋଛି ଖାଲି ଏତିକି କହିଲା “ତୁମେ କଳଙ୍କିତା ନୁହଁ” ତୁମେ ସ୍ୱାମୀ ସୁହାଗୀ । ନିୟମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଇ ତୁମେ ସାମାନ୍ୟ ଭାବ ପ୍ରବଣତାରେ ହିଁ ଏ ଭୁଲ୍ କରିଛ । ଲାଭ, କ୍ଷତି, ଭୃତ୍ୟ, ଲାଭକ୍, ଫଲୋର୍ସ ପାଇଁ ତୁମେ ଯେଉଁ ପ୍ରତିଭାକୁ ଲୋକଲୋଚନକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ପାହାଚ ପରେ ପାହାଚ ତେଇଁଥିଲ, ଆଜି ସେ ଲାଭକ୍, ଡିସ୍ଲାଭକ୍ ପାଲଟିଛି । ଭୃତ୍ୟ ତ ପ୍ରବଳ ମାତ୍ରାରେ ବହୁଛି । ହେଲେ ତୁମ ପ୍ରତିଭା ପାଇଁ ନୁହଁ ତୁମ ଗୋରା ଦେହର ସେ ଶାଣିତ ଅଙ୍ଗଭଙ୍ଗୀ ଓ ଉଦ୍ଦାମତାକୁ

ଦେଖିବାକୁ । ପ୍ରିୟଙ୍କା ମୁହଁ ଉତ୍ତର ଶୂନ୍ୟ । ତାର ଧାର ଧାର ଲୁହକୁ ନିଜ ହାତରେ ପୋଛି ସନ୍ଧୀପ ସେମିତି ତା ମୁହଁକୁ ଚାହିଁଥାଏ । ସେମିତି ଲାଗୁଥାଏ ପ୍ରିୟଙ୍କାର ଆଖିରେ କେବଳ ଅନୁତାପର ନିଆଁ । ନିଜକୁ ନିଜେ ପଚାରୁଥାଏ ଆଉ ଉତ୍ତର ମଧ୍ୟ ନିଜେ ଖୋଜୁଥାଏ ଏକ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ପଥକ ପରି । ଲୋକାଦ୍ରୁତା ଚିହ୍ନା ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମର ଚର୍ଚ୍ଚିତା ନାୟିକା ପ୍ରିୟଙ୍କାର ନିଶା ଆଜି ତାକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ମଡୁଆଲା କରିଦେଲା । ଯେଉଁ ଘଟଣା କ୍ରମଶଃ ଦୁର୍ଘଟଣାରେ ସୀମିତ ହୋଇରହିଗଲା । କାତ ଆଇନାରେ ନିଜର ସୁନ୍ଦର ସାବଲୀଳ ମୁହଁକୁ ଦେଖି ସଜ୍ଜିତ ହୋଇ କ୍ୟାମେରା ଆଗରେ ରିଲସ୍ କରୁଥିବା ମୁହଁ ଏବେ ଆଇନ୍‌ା ଦେଖିବାକୁ ଡରୁଛି । ଖାଲି ସନ୍ଧୀପର ଛାତିରେ ମୁହଁ ମାଡି ଗୁମୁରି ଗୁମୁରି କାନ୍ଦୁଛି । କାରଣ କାତ ଆଇନା ତଳେ ପଡିଲା ପରି ତାର ସବୁ ସ୍ୱପ୍ନ, ଆଶା, ସଂପର୍କ ଭାଙ୍ଗି ରୁରମାର ହୋଇଯାଇଛି । ଆଉ ସେ ଖଣ୍ଡିତ କାତ ଗୁକୁଡାରେ ସେ ଯେଉଁ ଛବି ଦେଖୁଛି, ତାହା ଖୁବ୍ ଭୟଙ୍କର ? !

ରଚନା - ଶ୍ରୀ ରୁଦ୍ରକାନ୍ତ ରାଉତରାୟ

ଆଡଭୋକେଟ, ଭଦ୍ରକ

ମୋ. ୯୩୪୮୧୮୪୦୫୪

Email- rudrakanta456@gmail.com

କବିତା ବିଭାଗ

ଯଦି ଆପଣ ଏହି ଇ-ପତ୍ରିକାରେ ନିଜ ଲେଖା ପ୍ରକାଶିତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ତା ହେଲେ ନିଜ ଲେଖାକୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦ୍ୱାରା ଟାଇପ୍ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେହି ଆଲୋଚନାକୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଇମେଲ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତୁ । ଓଡ଼ିଆରେ ଆପଣ ଯେକୌଣସି ସଫଟ୍ୱେରରେ ଟାଇପ୍ କରି ପଠାଇ ପାରିବେ । ଧାରାବାହିକ କାହାଣୀ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଭାଗକୁ ଅଲଗା ଅଲଗା ଫାଇଲ୍ କରି ଏକାଥରେ ପଠାଇବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେଖା ସହ ନିଜ ଛବି ଓ ଠିକଣା ଲେଖି ପଠାନ୍ତୁ ।

ମୁଁ ପୁଣି ଫେରି ଆସିବି

ଶିବନାରାୟଣ ଦାସ

ମୁଁ ପୁଣି ଆସିବି ଫେରି

କେବେ ଥରେ

ଏଇ ଜୀବନରେ

ଗ୍ରାମ ସରୁ ଚଲାପଥ ଦେଇ

ମୋହରି ସେ ମାଟିକାନ୍ଥ ଘରେ,

ନଡ଼ା ଛପରର ଛାତୁ

ଉଠୁଥିବ ଯହିଁ

ସକାଳର ରୁଲି ଧୁଆଁ କୁହୁଲି କୁହୁଲି

ଆକାଶକୁ ଛୁଉଁଥିବା ଭିଜା ଶିଶିରରେ ।

ମୁଁ ପୁଣି ଆସିବି ଫେରି

ମୋ ଗାଆଁର ଝାଟି-ମାଟି ଘରେ,

ନିଦ ଆଖି ଖୋଲି କେବେ

ପାହାନ୍ତାର କୁକୁଡ଼ା ଡାକରେ

ସାରିଭିଡ଼ି ହେବାପାଇଁ

ପଞ୍ଚମର ଶୀତ ସକାଳରେ ।

ଗହବା ଧାନର କ୍ଷେତ ଚର୍ଚ୍ଚର ଉଡ଼ାଇ
ଦେଉ ଭାଙ୍ଗୁଥିବ ଯେବେ
ହେମନ୍ତର ହେମାଳ ହାଞ୍ଜାରେ,
ଧାନ-ବିଲ ହିଡ଼ପରେ ବସି ଦେଖୁଥିବି
ବଗ ପକ୍ଷୀ, ଗେଣ୍ଡାଲିଆ ଉଡ଼ିଯାଉଥିବେ
ହରିତ କେଦାର ଛୁଇଁ
ନୀଳ ଆକାଶରେ ।

ହରଡ଼ କ୍ଷେତରେ ଉଡ଼ି ଶୁଆ-ଶାରୀମାନେ
କଳରବ କରୁ କରୁ
ମୋତେ ଦେଖି ଥମକି ଚାହିଁଲେ
ମୁଁ ଯାଇ ମିଶିବି ତାଙ୍କ ଶାଗୁଆ ପଟଳେ,
ମୋ ଗାଆଁର ଶ୍ୟାମଳ ଶିରିରେ
ଆସିବି ମୁଁ ଫେରି ଆଉଥରେ
ଏଇ ଜୀବନରେ ।

ଗୋହିରି ସେପଟ କିଆ -
ବାଉଁଶ ବୁଦାରୁ
ପୁଣିମାର ଜହ୍ନ ଯେବେ ଉଠିବ ଉତୁରି,
ମୋ ଅଗଣା ଆମ୍ବତୋଟା ଫାଙ୍କୁ

ଜହ୍ନାଲୋକ ପଡୁଥିବ ଝରି ।

ମୁଁ ପୁଣି ଆସିବି ଫେରି

ତୁବ ଦେଇ ନଇ, ପୋଖରୀରେ

ମାଛରଙ୍କା ପକ୍ଷୀ ଯହିଁ

ଉଡ଼ିରୁଲୁଥିବେ,

ତୋଲୁଥିବି ନୀଳକଇଁ ବାଡ଼ି-ପୋଖରୀରୁ,

ମୋ ଗାଆଁର ଚାନ୍ଦିନୀ ରାତିରେ

ଆସିବି ମୁଁ ଫେରି ଆଉଥରେ

ଏଇ ଜୀବନରେ ।

ଫେରୁଥିବି ପୁଣି କେବେ

ଗୋଧୂଳିର ଧୂସର ପ୍ରାନ୍ତରେ

ଗାଈ, ବାଛୁରୀର ପଲ

ସଂଗେ ଧରି

ବଇଁଶୀର ସୁରେ,

ଉଡ଼ିଯାଉଥିବି ସତେ ଡେଶା ଝାଡ଼ି ଅବା

ନୀଡ଼ଫେରା ପକ୍ଷୀଙ୍କର ସଂଗେ -

ଦୀନାନ୍ତର ନିଷ୍ପତ୍ତ ଦିଗନ୍ତେ,

ଦିନ ହଜିଯିବ ଯେବେ

ମୋ କୁଟିରେ ଆସିବି ବାହୁଡ଼ି,
ଆସିବି ମୁଁ ଫେରି ଦିନେ
ମୋ ପଲ୍ଲୀର ମୃଦୁ ମଳୟରେ,
ଆଉଥରେ
ଏଇ ଜୀବନରେ ।

ସଞ୍ଜ ନଇଁବ ଯେବେ
ମୋ ଗାଆଁର ତାଳବଣ, କିଆରୁଦା ଛୁଇଁ
ବାଡ଼ି ପଛ ବାଉଁଶ ବଣରୁ,
ଜାଳିଦେବି ପ୍ରଦୀପ ମୁଁ ନେଇ
ମୋ ଅଗଣା ଚଉଁରାର ମୂଳେ,
ଗାଉଥିବି ଆଜ୍ଞାହନେ
ପ୍ରାର୍ଥନା ସଂଗୀତ,
କୁଟୀର ମୋ କରି ଆଲୋକିତ ।

ରାତି ଯେବେ ଆସିବ ଘନେଇ
ଠାକୁମା କୋଳକୁ ଆଉଜି
ଶୁଣୁଥିବି ବାଘମାମୁଁ ଅବା
ରୁଆଁ-ରୁଇଁ ପିଠାଖିଆ ଗପ,
ଅଜାଣତେ କେତେବେଳେ ପୁଣି

ପଢ଼ିଥିବି ଶୋଇ

ଠାକୁମା କୋଳପଶା ହୋଇ

ନିଶଇ ରାତିରେ,

ମିଠା ମିଠା ସ୍ମୃତି ସବୁ ଯେବେ

ରୋମାଂଚିତ କରୁଥିବେ ମୋତେ

ମୋ ପଲ୍ଲୀର ସୁଖ ସପନରେ ।

ମୁଁ ପୁଣି ଆସିବି ଫେରି

କେବେ ଥରେ

ଏଇ ଜୀବନରେ

ମୋହରି ସେ ନଡ଼ା-ଛାତ

ମାଟିକାନ୍ଧୁ ଘରେ ।

ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା

ବାସନ୍ତୀ ଲତା ଜେନା

ମଣିଷ ଜୀବନ ଭଗବାନ ଦାନ
ଭବ ସଂସାରର ଖେଳ
ଆତ୍ମୀୟ ସ୍ୱଜନେ ବନ୍ଧୁ ପରିବାରେ
ବିତାଅଛି ଦିନ କାଳ ।୧।

ସ୍ନେହ ଶ୍ରଦ୍ଧା ପ୍ରେମ ମନରେ ରଖିବ
ପରୋପକାରିତା ଗୁଣ
ଦୁଃଖି ରଙ୍ଗି ପ୍ରତି ସଦୟ ହୋଇଲେ
ଖୁସି ହୁ'ଛି ନାରାୟଣ
ଜନମ ମରଣ ରତ୍ନ ତକ୍ତ ପରି
ମହୀରେ କରଇ ଖେଳ ।୨।

ଗୀତା ଭାଗବତ ପାଠ କରୁ ଥିଲେ
ମନରେ ଆସେ ସ୍ୱଚ୍ଛତା
ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଭରସା ରଖିଲେ
ପାଶେ ଥାନ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କର୍ତ୍ତା
ଭଜନେ କିର୍ତ୍ତନେ ନାମ ଜପୁ ଥିଲେ
ରୁଚି ନ ଯିବରେ ବେଳ ।୩।

ଜନମରେ ଖୁସି ମୃତ୍ୟୁରେ ବିଷାଦ
ଲୁହ ଝରେ ଝରେ ଝରେ
ଲୋଭ ମୋହ ମାୟା ଘେରି ରହି ଥାଏ
ପ୍ରାଣ ହୁଅଇ ଅସ୍ଥିର
ନିଃସ୍ୱାର୍ଥ ଭାବନା ସତ୍ୟ ନ୍ୟାୟ ଧର୍ମ
ବିଶ୍ୱରେ ମହାନ ମେଳ ।୩।

ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଚିନ୍ତା ଯେ ନର କରଇ
ଇଶ୍ୱର ବିଶ୍ୱାସୀ ହୁଏ
ନର ନାରାୟଣ ସେବା ସେ କରଇ
ପବିତ୍ର ମଣିଷ ସିଏ
ହେ ପରମ ବ୍ରହ୍ମ ଦିଅ ଦିବ୍ୟ ଜ୍ଞାନ
ହୃଦ ହେଉ ସୁଚ୍ଛ ଜଳ ।୪।

ଗାନ୍ଧୀନଗର, ପୋଷ୍ଟ / ଜିଲ୍ଲା : ନବରଙ୍ଗପୁର

ମୋବାଇଲ ନଂ : ୮୭୫୮୭୫୫୯୭୯

ଦୁଃଖ ସୁଖ ଦୁହେଁ ଜାଆଁଳା ଭାଇ

ରବି ନାରାୟଣ ମିଶ୍ର

ଜୀବନ ବି ଅଛି ମରଣ ବି ଅଛି

ଅଛି ପୁଣି ଭଲମନ୍ଦ,

ଆଲୋକ ଅନ୍ଧାର ଅବା ନିଜ ପର

ପୁଣି ଅଛି ହସକାନ୍ଦ ।

ଏକ ବିନା ଶୂନ୍ୟ ଆରେକ ଅଟଇ

ସଭିଙ୍କୁ ଏ କଥା ଜଣା,

ଭଙ୍ଗା ଗଢ଼ା ଏହି ସଂସାରେ ରହିଛି

ଯେମିତି ପର ଆପଣା ।

ଜ୍ଞାନୀ ଗଣ ଯୋଗୁଁ ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧାର

ଦୂର ହୋଇଥାଏ ସିନା,

ସଞ୍ଜ କି ସମ୍ଭବ ସକାଳର ବିନା

ଦିନ କିବା ରାତି ବିନା ।

ଶତ୍ରୁ ନାଶ ହୁଏ ମିତ୍ରତା ଭାବରେ

ଠିକ୍ ହୁଏ ଭୁଲ୍ କଲେ,

ପରିଶ୍ରମ ବଳେ ଧନ ବୃଦ୍ଧି ହୁଏ

ଦାରିଦ୍ର୍ୟତା ନାଶ ହେଲେ ।

ସୁଖ ପରେ ଦୁଃଖ ଦୁଃଖ ପରେ ସୁଖ

ଏ ତ ଜୀବନ କାହାଣୀ,

ଜନ୍ମ ଥିଲେ ମୃତ୍ୟୁ ଅବଶ୍ୟ ଆସଇ

ସଭିଏଁ ଥାଆନ୍ତି ଜାଣି ।

ଦୁଃଖ ସୁଖ ଦୁହେଁ ଜାଆଁଳା ଅଟନ୍ତି

ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ୱ ମୁଦ୍ରା ଏକ

ସତ୍ୟ ଅବା ମିଥ୍ୟା ଜୟ ପରାଜୟ

ଆସଇ ଜୀବନ ଯାକ ।

ବାଲିପଦା, ଘଣ୍ଟେଶ୍ୱର

ଭଦ୍ରକ

ମାଟିର ଦ୍ରୋଣ

ସୁଜିତ କୁମାର ମିଶ୍ର

ଗାଆଁ ନଦେଖିଲେ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଦେଖ,
ତାଙ୍କ ଭିତରେ ତ ଗାଆଁ ଶ୍ରୀମୁଖ ।

ସେ ଛାତି କହେ ମାଟିର ମନକଥା,
ଛାତି କହେ ଛାତି ତଳ କଥା,
ବେଶ୍ କିଶଳୟ ସେ ଛାତି,
ତା ଭିତରେ ଅଛି ଗାଁ ରାମାୟଣ,
ଗାଁର ମଧୁର ସ୍ମୃତି ।

ଭାବ ପ୍ରବଣର ମିଠାଝର
ସେ ମାଟିର ଦ୍ରୋଣ
ଶବ୍ଦରେ ଚିତ୍ରଣ ଆପଣାରପଣ
ସୁର, ତଳ, ଛନ୍ଦରେ
ସତେ କି ଏଠି ସବୁଦିନେ ପାର୍ବଣ ।

ଫେରେ ପଖାଳ କଂସା
ତା ସାଙ୍ଗକୁ ବଢ଼ିରୁରା,
ଶୁଭେ ଚଷାଗୀତ,
ଚାଟଶାଳୀରୁ ପିଲାକଂ ଅ, ଆ.... ତାକ,
କମ୍ପେ ଜେଜେ ନାତିଙ୍କ କୋଳାକୋଳି,
ବାସେ ଭୁଆସୁଣୀର ଚଉରାମୁଲେ
ସଞ୍ଜ ଦୀପ, ଶୁଭା ଥାଳି ।

ଅପରାହ୍ନର ତାସ ଖେଳରେ
ଅପସରି ଯାଏ ମଧ୍ୟାହ୍ନର ତାତି
ମୁଖରିତ ହୁଏ ଭାଗବତ ଚୁଙ୍ଗି,
ବିଭୁପ୍ରେମରେ ଦରବୁଢ଼ାଠୁ ପାକଳ
ସବୁ ଯାଆନ୍ତି ମଞ୍ଜି ।

ବଣ, ବିଲ, ନଈ, ପୋଖରି ଦୁଡ଼ା,
 ଯେଉଁଠି ଦେଖିବ ପିଲାଠୁ ବୁଢ଼ା,
 କିଏ ମାଛ ଧରେ କିଏ ବୁଲେ
 ମଉଜେ,
 କିଏ ବୁଡ଼େ ଉଠେ କିଏ ଖୁସିରେ ଭିଜେ,
 ଦୂରକୁ ଶୁଭଇ ଢିଙ୍କିର କୁଟା,
 ଚାଉଳ ବଟା ,
 ପୁନେଇ ପରବ, କେତେ ସରାଗ,
 ସବୁର ସାକ୍ଷୀ ସେ ଲେଖନୀ ମୁନ,
 ଅନୁରାଗ ବୋଲା ସ୍ମୃତି ଅମ୍ଳାନ,
 ଆଲେଖ୍ୟ ନୁହଁଇ ଅଲକ୍ଷ୍ୟରେ ସେ
 ଲକ୍ଷେ ଆହ୍ୱାନ ।

ଯାହାଙ୍କ ମଳୟ ଛୁଆଁରେ
 ମୁଖରିତ ଗାଁ,
 ଅସରନ୍ତି ଭାବର ବରଷା,
 ଅପୂର୍ବ ଆବେଗର ଝଙ୍କାର ,
 ଯିଏ ହିଲୋଳ ରସାଳ ରୂପକାର,
 ମାଟିର ଦୁର୍ମୂଲ୍ୟ ମୋତି,
 ଆଶାର ଅଭୁଲା ସ୍ମୃତି ଛନ୍ଦ ,
 ଆଧୁନିକ ନଭେ ସକଳ ହୃଦେ ସେ
 ପ୍ରଣମ୍ୟ ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦ ।

ଜନାର୍ଦ୍ଦନପୁର ଶାସନ

କେନ୍ଦୁଝର

୭୭୮୩୮୮୨୭୭୪୭

ଶ୍ରୀବତ୍ସା ଚପଳଛନ୍ଦା

ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ଦାଶ

ତମ ଆଖିତଳେ ମୋ ସାରାଦୁନିଆ
ହୃଦୟରେ ତମଛବି
ତମସା ରାତିର ରୁପାଜହ୍ନ ତମେ
ମୁଁ ଯେ ଅସ୍ତମିତ ରବି ।।

ତମ ଛବିଦେଖି ପ୍ରୀତି ପ୍ରଣୟର
ଗୀତ କେତେ ଦିଏ ଲେଖି
ଭୁଲିପାରେ ସାରା ଜୀବନର ଦୁଃଖ
ହୃଦୟେ ତୁମକୁ ରଖି ।।

ମୁଁ ଯେ ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ ମନ ଆକାଶର
ତୁମେତ ଶ୍ରୀବତ୍ସା ମୋର
ଆସି ଦିଅ ହସ ଯାଉ ଅବସୋସ
ପୋଛିଦିଅ ଅଶ୍ରୁଧାର ।।

ସୋରିଷଫୁଲର ରଙ୍ଗପରି ତୁମ
ଦେହତ ହଳଦିମଖା
ମୁଁ ଯେ ପ୍ରଜାପତି କାଳିଆ ଭଅଁର
ଦେହ ଦେଉଳର ସଖା ।।

କଇଁକୁ ଯେମିତି ଭୁଲି ପାରେନାହିଁ
ଶରତ ଆକାଶ ଜହ୍ନ
ସେଇପରି ଥାଉ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତର
ମୋ ପାଖେ ତୁମର ମନ ।।

କୁଞ୍ଜର -ସଙ୍ଗଳାଇ, ପିପିଲି -ପୁରୀ
ମୋବାଇଲ -୯୬୭୮୮୨୨୧୯୦

ଚିହ୍ନିଆଅ ସମାଜର ଶତ୍ରୁକୁ

ହରେରାମ ପଣ୍ଡା

ମଣିଷ ସମାଜ ସବୁଠୁଁ ଅଜବ
 ରଖିଥିବ ସଦା ମନେ ,
 ନିଜ ଲୋକ ପରି ଲାଗୁଥିବା ଲୋକ
 ଧୋକା ଦେଇପାରେ ଦିନେ ।
 ସତ୍ୟ, ଶାନ୍ତି ଆଉ ଅହିଂସାକୁ ନେଇ
 ଭାଷଣ ଦିଏ ଯେ ଜନ ,
 ନିଜ ସ୍ୱାର୍ଥ ପାଇଁ ମୁଖା ବଦଳେଇ
 କରେ ଯେତେ ମନ୍ଦ କର୍ମ ।
 ପର ତଣ୍ଡିଚିପି ଧନ କେ ବଢ଼ାଏ
 ମନ୍ଦିରରେ ଦାନ କରେ ,
 ନାରୀର ସୁରକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ର ଗାଇଗାଇ
 ଲାଞ୍ଜିନା ଦିଏ ନାରୀରେ ।

ସାଧୁ ବେଶ ଧରି ଭଜେ ରାମନାମ
 ମଥାରେ ତିଳକ ଚିତା,
 ସେଇ ଭଣ୍ଡ ଯୋଗୀ ପାଇଲେ ସୁଯୋଗ
 ମଣିଷକୁ କାଟେ ଚିତା ।
 ଭଦ୍ରବେଶ ତଳେ ଭୟଙ୍କର ରୂପ
 ସହଜେ ନ ପଡ଼େ ଜଣା,
 ଏମାନଙ୍କ ରୂପ ଚିହ୍ନି ନ ପାରିଲେ
 ଭୋଗିବ ନିଶ୍ଚେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ।

ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଧାନଶିକ୍ଷକ
 କୁଆଁସ, ମେରଦା କାଟିଆଛକ, ଯାଜପୁର
 ସମ୍ପର୍କ - ୯୪୩୮୦୭୫୧୯୫

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ଅବଲୁପ୍ତ ପ୍ରେମର ଫସଲ

ସିଦ୍ଧେଶ୍ୱର ତ୍ରିପାଠୀ

ମୁଁ ଏମିତି ଉଜୁଡ଼ା ଫସଲ
ତୁମେ ଏକ ଅଦିନିଆ ବଢ଼ି
ମୋ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଆଜି ଲୁପ୍ତପ୍ରାୟ
କୋହୁ ଭରା ପରୁମାଟି ଚଢ଼ି ।

ଅତୀତରେ ଆସିଥିଲ ତୁମେ
ଚପଟପ ବରଷା ଗୋପାରେ
ଶାଖା ମେଲି ଝୁମି ଉଠିଥିଲି
ଧୀରେ ଧୀରେ ତୁମ ପରଷରେ ।

ଅମୃତର ସୁଆଦ ଚଖାଇ
ଶେଷେ ମୋତେ ଦେଇଗଲ ବିଷ
ଫଳ ବିନା ଗଛ ମଉଲିଲା
ରହିଗଲା ଗୋଟେ ଅବଶୋଷ ।

ବାରବାର ତୁମରି ପରଷେ
ଫୁଟିଥିଲା ପ୍ରେମ ଫୁଲକଢ଼ି
ମୁଁ ଏମିତି ଉଜୁଡ଼ା ଫସଲ
ତୁମେ ଏକ ଅଦିନିଆ ବଢ଼ି ।

ମାରିଦେଲ ଏମନ ଚାଷୀକୁ
ସାରାବର୍ଷ ଦେଲଗୋ ଉଜାଡ଼ି
ମୁଁ ଏମିତି ଉଜୁଡ଼ା ଫସଲ
ତୁମେ ଏକ ଅଦିନିଆ ବଢ଼ି ।

୮୦୧୮୭୪୭୭୦୪

ଖୋର୍ଦ୍ଧା

ସମ୍ବେଦନା ବାଣୀ

ଅଲେଖ ମେହେର ଯାଯାବର

ସଜଳ ନୟନ କରୁଣ ଚାହାଣି
 ଯିଏ ପାରେନାହିଁ ପଢ଼ି,
 ସିଏ କି ବୁଝିବ ଅନ୍ତର ବେଦନା
 ସେନେହର ସୌଧ ଗଢ଼ି ।
 ହସ ଅନ୍ତରାଳେ ଆରତ ଚିହ୍ନାର
 ଶୁଣିପାରେ ଯେଉଁ ଜନ,
 ସିଏ ସିନା ଏହି ମହୀମଣ୍ଡଳରେ
 ଜିଣିପାରେ କୋଟି ମନ ।
 ନଗଲେ ନ ଯାଅ ସୁଖ ସମ୍ପଦରେ
 ବିପଦରେ ହୁଅ ଠିଆ,
 ଜୀବ ଥିବାଯାଏ ମନେ ପଡ଼ୁଥିବ
 ବାସୁଥିବ ମଲ୍ଲୀ କିଆ ।
 ନ ଦେଲେ ନ ଦିଅ ଧନ ଦଉଲତ
 ଦିଅ ସମ୍ବେଦନା ବାଣୀ,
 ଭଗୀରଥ ସାଜି ମନ୍ଦାକିନୀ ନୀରେ
 ଦୁଃଖ ରାଶି ଦେବ ଛାଣି ।

ସାହାଯ୍ୟ ବଦଳେ ପ୍ରତିଆଶା ରଖି
 ଯିଏ କରେ ଭପକାର,
 ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ କରି ମସ୍ତିଷ୍କକୁ ସଦା
 କ୍ରୋଧେ କରେ କଦାକାର ।
 ଦୁଃଖର ଇକ୍ଷଣେ ହସଟିଏ ଯଦି
 ଖେଳାଇବା ଶକ୍ତି ନାହିଁ,
 ଖେଦର ଭରଣ ଜୀବନରେ ଛାଡ଼ି
 କନ୍ଦାଇ ମାରିବା କାହିଁ ?
 ହସର ଝରଣା ଅନୁକମ୍ପା ବଚ
 କଷ୍ଟ ମନୁନିଏ ହରି,
 ଶରଧା କୁସୁମ ଆନ ହୃଦୟରେ
 ଅଯାଚିତେ ଯାଏ ଭରି ।

ବରପଦର, ଗୋବିନ୍ଦପୁର, ବରଗଡ଼

ଦାନାର ଅପମୃତ୍ୟୁ

ସୁଶାନ୍ତ ଶେଖର ଦାଶ

ତୁମର ଏ ଅପମୃତ୍ୟୁରେ,
 ଅପବାଦର କାଳିମା ବହି
 ଗରଜୁଥିବା ଚିତ୍ତି ସବୁ ଥମିଗଲେ
 ଥମିଲା ଡାକବାଜି ଯନ୍ତ୍ରର ଚିହ୍ନାର...
 ନରମିଲା ବହୁଥିବା ବତାସୀଆ ଝଡ଼
 ଥମିଲା ତେଜ୍ଜି ଘନ କଳା ମେଘ,
 ଥମିଲା ହୁ ହୁ ବହୁଥିବା ବଜାରର ଦର !

ମନକୁ ଘାରୁଥିଲା ନିରାଶା
 ଜମୁଥିଲା ଅଜସ୍ର ଆଶଙ୍କା, ହତାଶା
 ମେଡିଆର ବୁକୁଫଟା ଚେତାବନୀ
 ମାଳ ମାଳ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ
 ନେତାଙ୍କ ତୋଫାନୀ ଗ୍ରସ୍ତ.....
 ଅଙ୍କୁରୁଥିଲା ମନେ,
 ରକ୍ଷାଖାଦ୍ୟ, ପ୍ୟାକେଟ ରେସନ ଓ
 ମୋଟା ଅଙ୍କ ଅନୁଦାନର ଭରସା !

ତୁମର ଏ ଅପମୃତ୍ୟୁରେ
 ପରସ୍ତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଭାଙ୍ଗି ହୋଇଗଲା
 ପ୍ରଶାସନ, ତଟୀୟ ଜନ ମାନସରେ
 କିଛି ନେତା ଲୋକସବକ ପ୍ରାଣରେ....
 ହେନ୍ତାଳ, ଝାଉଁବଣ, ଲୁଗା ଘେରି ମଧ୍ୟେ
 ଫୁଙ୍କୁଳା କିଛି ଲୋକ...
 ଚରମ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟରେ ଚାହିଁ ରହିଥିଲେ,
 ଆକାଶରେ ଘେରା ଧୂସର ବାଦଲ
 ଅକାରଣେ ଉଡୁଥିବା ଆଲୁ ପିଆଜ
 ଦୁଲକାଏ କୋହଲା ପବନ ଓ
 ଶହ ଶହ ଲମ୍ବା ହାତ ସହାୟ ଆଶାରେ !

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ଆଗମନୀର ପ୍ରାରମ୍ଭେ
ଇଶ୍ୱର ଚିନ୍ତନ ସବୁ କୁଳ ଲଂଘୁଥିଲା
ଗାଁ ଦାଣ୍ଡେ ସହାୟତାର ବଜାର
ସମୁଦ୍ର ଦେଉରେ ବାରି ହେଉଥିଲା
ସ୍ନେହ, ପ୍ରେମ, ଭାଇଚାରାର ଆସର...
ତୁମ ଫେରନ୍ତା ରାସ୍ତାରେ,
ନେଇଗଲ ଭାତୁଭାବ ବନ୍ଧୁ ଉଦାରତା
ଉଡିଗଲା ସହାୟତା ହାତ ସବୁ
ହଜିଗଲା ଗହଳିଆ ହେନ୍ତାଳ ବଣରେ
ତୁମର ଏଇ ଅପମୃତ୍ୟୁରେ !

ପ୍ରାକ୍ତନ ମହାପ୍ରବନ୍ଧକ
ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ ଇଣ୍ଡିଆ

ନୂତନ ରାହା

ଆଶୁତୋଷ ମେହେର

ଜୀବନ ଟା ଯଦି ଚାଲିବାର କଥା ବାଟ ସବୁଦିନ ସାଥୀ
ସେଇ ଏକା ରାହା ସାଥେ ସାଥେ ଥାଏ ସମୟ ତ ଯାଏ ବିତି ।
ଜଣା ବି ଅଜଣା କଣ୍ଟା ଝଣ୍ଟା ବଣ ପଥ ଲାଗେ ଅସୁମାରୀ,
ଦୁଃଖ ସୁଖ ଭରା ତରଙ୍ଗ ଲହରୀ ସଦା ରହିଥାଏ ଭରି ॥

ବାଟ ଆଗେ ନିଏ ଜୀବନର ଲକ୍ଷ୍ୟ ପୂରଣର ଅନୁରାଗେ ,
ସେଇ ଏକା ସାଥୀ ହାତଧରି ଟାଣେ ଜୀବନର ଅନୁଭବେ ।
ସମୟ ବଦଳେ ନୁଆଁ ଆବେଦନ ନୁଆଁ ପ୍ରଶ୍ନବାରୀ ଉଠେ,
ନୁଆଁ ବାଟ ଖୋଜି ଆଗେ ବଢ଼ିବାକୁ ମନର ସଉକ ତୁଟେ ॥

ତଥାପି ମଣିଷ ପାଦେପାଦେ ବଢ଼େ ଯାତନା ଜଞ୍ଜାଳ ଧରି,
ଅଜଣା ପଥରେ ନୂତନ ଦିଗନ୍ତ ଦେଖାଯାଏ ଆଶା ଭରି ।
ନୁଆଁନୁଆଁ କଥା ନୁଆଁନୁଆଁ ଭାବ ନୂତନ ସୁଗନ୍ଧବାସ ,
ବାହୁ ପରଗାରି ଖୋଲି ଠିଆ ହୁଏ ଜୀବନର ମୂଳରସ ॥

ନୂତନ ରାହାର ନୁଆଁନୁଆଁ ରଙ୍ଗ ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ ଭରା ଛାଇ
ମଣିଷ ଜୀବନେ ନୁଆଁ ଖୋଜିବାକୁ ମନ ସଦା ହୁଏ ବାଇ ।

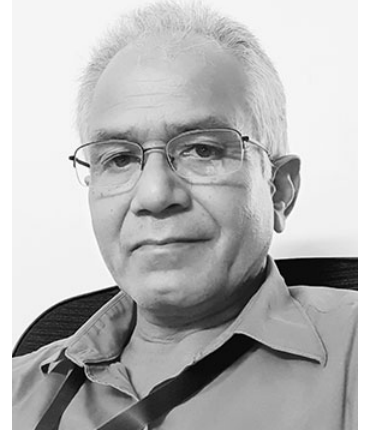
୫୪, ଆର୍ଯ୍ୟପଲ୍ଲୀ

କିଟକ୍ସକ ପଟିଆ ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୭୫୧୦୨୪

ଦୂରଭାଷ : ୯୪୩୭୦୮୫୩୯୭

ସୁପକାଠ

ବିନୟ ମହାପାତ୍ର

କେବେ ବି ଭାବିବନି
 ମୁଁ ତୁମକୁ ଭୁଲିଗଲି ବୋଲି,
 ପ୍ରଣୟର ପ୍ରଥମ ଅନୁଭୂତି,
 ସତେ କେବେ କିଏ, ପାରିଅଛି ଭୁଲି !
 ସିଏ ଯେ ଚିତାକୁଟା ହୋଇଛି
 ହୃଦୟର କାନ୍ଧ ସାରା ମୋର,
 ସେଇମିତି ଜକ୍ ଜକ୍ ଝଟକୁ ଥିବ
 ଜୀବନର ଶେଷ ଯାତ୍ରା ମଶାଣି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ,
 ଭୁଲିଯାଇ ସୃଷ୍ଟିର, ଦୃଷ୍ଟି ଦିଗନ୍ତ ।

ପ୍ରେମ ଆମ ବଳି ପଡ଼ିଗଲା
 ସମାଜର ସୁପକାଠେ
 ମାଆ ବାପା, ଖାନଦାନ
 ଇଚ୍ଛୁତ ମହତ ନାଆଁରେ ।

ଆଶାମାନେ ଝାଉଁଳି ଗଲେ
 ଈର୍ଷାର ବୈଶାଖୀ ଝାଞ୍ଜିରେ,
 ସ୍ୱପ୍ନ ସବୁ, ନିରାଶାର ଜାମା ପିନ୍ଧି
 ହଜିଗଲେ ରଞ୍ଜି ରଞ୍ଜି ସଂଜ ପହରରେ
 ଘନ କଳା ରାତ୍ରିର ଗହନ ଅନ୍ଧାରେ ।

ମନର କାନଭାସରେ ମୋର,
 ନୁଆ ରଙ୍ଗ ବୋଲା ହେଲା,
 ପୁରୁଣା କାନ୍ଧରେ ଅବା ରୁନ ନେସି ଗଲା ।

ଧୂଳି ଜମି ଗଲା ମନ ଆଇନାରେ,
 ସବୁ କିଛି ଝାପସା କରିଦେଲା,
 ହେଲେ ଲିଭିଲାନି,
 ଯେଉଁ ରଙ୍ଗ ବୋଳା ଥିଲା
 ମୋର ମନ, ଗହନ ହୃଦୟ ଭିତରେ ।

ତୁମେ ଆଉ ମନେ ପଡୁନାହିଁ,
 ଦିଶେ ନାହିଁ ତୁମ ମୁହଁ, ଆଉ ସପନରେ,
 ଭୁଲି ହୁଏନାହିଁ କିନ୍ତୁ କୁମାରୀ ଜୀବନର
 ସେଇ ପ୍ରଥମ ପ୍ରଣୟର ସ୍ୱର୍ଗ,
 ରୋମାଞ୍ଚିତ ପ୍ରତିଟି ମୁହୂର୍ତ୍ତ,
 ତୁମ ଆମ ପ୍ରିତି
 କେତେ ସଙ୍ଗ, ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ଅନୁଭୂତି ।

ପ୍ରତୀକ୍ଷାର ସେଇ ମହାର୍ତ୍ତ୍ୟ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଗୁଡ଼ିକ
 ଏବେ ବି ମନେ ପଡ଼ିଯାଏ,
 ପ୍ରତିଟି ସଂଧ୍ୟାରେ
 ତାଙ୍କ ଅଫିସ ଫେରନ୍ତା
 ପଥ ଚାହିଁବାରେ ।
 ଜୀବନର ଅସଲ ରୋମାଞ୍ଚି ଥାଏ
 କଳିକାରୁ ଫୁଲ ଫୁଟିବାରେ,
 ଫୁଲ ଥରେ ଫୁଟି ଗଲେ
 ଚାହିଁ ରହେ ଝାଉଁଳିବା
 ବେଳା ପ୍ରତୀକ୍ଷାରେ ।

ପଟିଆ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ହୃଦୟର ଠାକୁର

ଦୀପକ ରଂଜନ ଜେନା

ପ୍ରଭୁ, ଯାହା ମୁଁ ମାଗିଲି ସବୁକୁ ତ ଦେଲ
 କି ମାଗିବି ଜାଣେ ନାହିଁ
 ଜଗତର ନାଥ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଙ୍କ
 ଶ୍ରୀ ଚରଣ ତଳେ ଥାଇ ।
 ତର ନାହିଁ ମୋର ଭୟ ନାହିଁ ମୋର
 କିବା ଅବଶୋଷ ନାହିଁ
 ଯାହାଙ୍କ କରୁଣା ଯାହାଙ୍କ ଆଶିଷ
 ସଦା ମୋ ଉପରେ ଥାଇ ।
 ଶୟନେ ସପନେ ଅବା ଜାଗରଣେ
 ଯାହାଙ୍କୁ ମୁଁ ଭାବୁ ଥାଇ
 ଯାହାଙ୍କ ଦୟାରୁ ଯାହାଙ୍କ କୃପାରୁ
 କୁଶଳ ମୋ ହୋଇ ଥାଇ ।

ଦୁଃଖ ସମୟରେ କଷ୍ଟ ସମୟରେ
 ମୋତେ ଯେ ଉଦ୍ଧାରୁ ଥାଇ
 ଖରାପ ବେଳରେ ଦୁର୍ବଳ ସମୟେ
 ଅରି ଯିଏ ନାଶୁ ଥାଇ ।
 ମନ ଗଢ଼ିରୁ ହୃଦୟ ଭିତରୁ
 ଯାହାଙ୍କୁ ମୁଁ ଡାକୁଥାଇ
 ଯାଉ ମୋ ଜୀବନ ହେବି ମୁହିଁ ଧନ୍ୟ
 ତାଙ୍କ ନାମ ଗୁଣ ଗାଇ ଗାଇ
 ପ୍ରଭୁ, ନାମ ଗୁଣ ଗାଇ ଗାଇ ।

ରାଜନୀତି ବିଜ୍ଞାନ ଅଧ୍ୟାପକ, ପାରିମାଳ ଭଢ଼
 ମାଧ୍ୟମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ପଣ୍ଡୁଆ, ଭେଙ୍କାନାଳ
 ମୋ:୯୯୩୮୩୩୫୫୯୭

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ଜୀବନେ ଏମିତି ନାଟକ ଚାଲିଛି

ଡା. ପ୍ରସାଦ ଜେନା

ଜୀବନେ ଏମିତି ନାଟକ ଚାଲିଛି
ସରୁନାହିଁ ଅଭିନୟ
ହସ କାନ୍ଦ ଦୃଢ଼ ଛଳନା ଭିତରେ
ବଞ୍ଚିବାର ଅନୁନୟ
.....ଜୀବନେ ଏମିତି ନାଟକ ଚାଲିଛି ୦

ସତ ଅଭିନୟ ମିଛ ବେଶି ଲାଗେ
ଦୃଶ୍ୟାନ୍ତର ଆକଳନ
ବିଶ୍ୱାସର ନାଆଁ ଦୀର୍ଘଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼େ
ଅବସୋସ ଅପଘନ,
ହସ ଠାରୁ ଲୁହ ଦାମୀ ଜଣାପଡ଼େ
ସନ୍ଦିହାନ ପରିଚୟ
.....ଜୀବନେ ଏମିତି ନାଟକ ଚାଲିଛି ୧

ଆଲୋକର ନିଆଁ ଦେହ ଦାହ ଦିଏ
ଅଭିସନ୍ଧି ନାରଖାର
ପୁଣ୍ୟ ବଜାରରେ ପାପୀ ସୌଦାଗର
ମାୟାଛନ୍ଦୁ କାରବାର,
ଦୋଷ ନକରିବି ଦୋଷୀ ତାଲିକାରେ
ମର୍ମାହତ ପରାଜୟ
.....ଜୀବନେ ଏମିତି ନାଟକ ଚାଲିଛି ୩

ସା.- ରଣପୁର (ଗୋଡ଼ିପାଟଣା ସାହି),
ଡାକ-ରାଜ ରଣପୁର, ଜିଲ୍ଲା - ନୟାଗଡ଼,
ଫିନ୍- ୭୫୨୦୨୭,
ଦୂରଭାଷ- ୯୩୪୮୦୫୪୩୦୦

ଶୀତ ଦିନ

ସଞ୍ଜୟ ନାଏକ

ଇ ବଛର ଏନ୍ତା ହିସାବେ ଦି ଦେଉଛେ ଯେ ଜାତ
ସତେ କି ଭାଙ୍ଗି ଜିବା ଭଲିଆ ଦିହିର ହାଡ଼ ॥
ପାଏନ କେ ଦେଖଲା ବେଳକେ ଲାଗୁଛେ ଡର
ଯେନ୍ତା ହିସାବେ ଦି ଦେଉଅଛେ ଯେ କାକର ॥

କୋଏଁଲି ପତର ଉପରେ ଶିଶିର ହେଉଛି ଢଳ ମଲ
ଏନ୍ତା କରି ଦେଉଛେ ଶୀତ ଦିନେ ଓଡୁଛୁଁ କମ୍ବଳ ॥
ପାଏନ କେ ନେଇ ହେଉଛେ ହାତେ ଧରି
ଲାଗୁଛେ ସତେ କରେଣ୍ଟ ସର୍ ମାରିଲା ପରି ॥

ନେଇ ଖାଇ ହେବାରନ ଆର ପଖାଳ
ତାପସୁଁ ଯୋଏ ସଞ୍ଜେ ଆର ସକାଳ ॥
ଦେଉଛେ ହେମ କାକର ନେଇ ହେଉଛେ ଗାଦି
ଗାଦି ଦେଲା ବେଳକେ ହେଇ ଯାଉଛେ ସରଦି ॥

ଖାଇବାକୁ ମିଳେ ପିଞ୍ଜୁଳି ବରକୋଳି ଫଳ
କରନ୍ତି କଞ୍ଚା ପନିପରିବା ଶାଗ ଡାଳ ॥
ଶୀତ ଦିନେ ଖରା ଦିଏ ବେସି କଅଁଳିଆ
ଖରା ତାପିବାକୁ ଲାଗେ ଭାରି ବଢ଼ିଆ ॥

ରଏନଗୁଡ଼ା, କୋକସରା, କଲାହାଁଡ଼ି, ମୋ-୮୨୭୦୪୩୮୨୭୩

ଫଗୁଣ ବି କଥା କହେ

ଶିଶିର କୁମାର ପଣ୍ଡା

ଆରଗାଆଁ ନଇ ତୁଠରେ ପ୍ରିୟା ମୋ
ପଥରେ ଘଷିଲେ ପାଦ
ଏପଟେ ପବନ ମୋ ଦେହରେ ଆଣି
ବୋଲିଦିଏ ଅପବାଦ ।
ସିଏ ପଖାଳିଲେ ପିନ୍ଧାଲୁଗା ସେଠି
ଏପଟେ ସୁନାମୀ ଆସେ
ଖୋଲିଦେଲେ ପ୍ରିୟା କବରୀ ତାହାର
ବଉଳ ବଉଳ ବାସେ ।
ହସିଦେଲେ ପ୍ରିୟା ଫୁଟେ ପାରିଜାତ
କାନ୍ଦିଲେ ଝରଣା ବହେ
ଗୁଣୁଗୁଣୁ ହେଲେ କୋଉଠି କେମିତି
ଫଗୁଣ ବି କଥା କହେ ।

କୁଆଁସ, ମେରଦା କାଟିଆ, ଯାଜପୁର

ଆଳାପ:-୮୯୮୧୭୩୭୨୨୮

କଣ କାହାଠୁ ମିଳିବ

ବିନୟ କୁମାର ମିଶ୍ର

"ଯିଏ ବା ଥାଉ ଯେଉଁ ମତେ,
 କାରେ କି ମିଳେ କଦାଚିତେ ॥"
 "ଯିଏ ଯେପରି ଇଚ୍ଛା କରେ,
 ସେହି ସେପରି ବାଟ ଧରେ ॥"
 "ଯାହାକୁ ଦରକାର ଚିନି,
 ତାକୁ ଯୋଗାଏ ଚିନ୍ତା ମଣି ॥"
 "ଯିଏ କରଇ ଇଚ୍ଛା ଗୁଡେ,
 ଜୀବନ କଟେ ଲତ ବଡେ ॥"
 "ସାଗର କୁଳେ କେତେ ମାଟି,
 ବିରଳ ମୃତ୍ତିକା ବୋଲାନ୍ତି ॥
 ତହିଁରୁ ହୀରା ମାନ ମିଳେ,
 ତା ହୀରାଖିଆ ପକ୍ଷୀ ଗିଳେ ॥
 ହେତା ଖାଆନ୍ତି ଗୃଧ୍ର କାକ,
 ଯାହାର ଯେମନ୍ତ ବିବେକ ॥

କର୍ମ ପ୍ରକାରେ ଫଳ ପାଇ,
 ପ୍ରାଣୀ ତା ବାଧ୍ୟରେ ଭୁଞ୍ଜଇ ॥
 ଆମ୍ଭ ବୃକ୍ଷେ କି ଲିମ୍ବୁ ଫଳେ,
 ସୋଲ କି ବୁଡ଼ଇ ଜଳରେ ॥
 ଯିଏ ଯା ହେବ ହେଉଥାଉ,
 ତୁଛାକୁ କିମ୍ପା ହାଉ ହାଉ ॥
 ଜାଣିଲେ କି ପାରିବ କରି,
 ତୁଛାକୁ ମରଣକୁ ବରି ॥
 କିଲା ଯାଉଚି ଦାଣ୍ଡେ ଦାଣ୍ଡେ
 ସୁସୁରି ବଜାଇଣ ଭାଣ୍ଡେ ॥
 ତାକନ୍ତି ଆସ ଆସ ବୋଲି,
 ପଶନ୍ତେ କହେ ମଲି ମଲି ॥

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ଯିଏ ବା ଥାଉ ଯେଉଁ ମତେ
ମନେ ନ ଧର କଦାଚିତେ ॥
ବୃଷଭ ପଛରେ ଶୃଗାଳ,
ଧାଇଁଛି ହୋଇଣ ପାଗଳ ॥
କିଛି ନ ମିଳେ ଅବଶେଷେ
କ୍ଳାନ୍ତରେ ବିଶ୍ରମେ ହତାସେ ॥
ଯେ ଯାହା ବାଟେ ଯାଉଥାଉ,
ସୂଚିଉ ହରି ପଦେ ରହୁ ॥
॥ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ ॥

ମଲ୍ଲୀପୁର, ନିଆଳ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

ପ୍ରୟାଗରାଜରେ କୁମ୍ଭମେଳା

ନୀଳମଣି ରାୟ

ଜେଜେ ସଜକଲେ ଆପଣା ସାଜ
ଶୁଣିଲୁ ଯିବେ ସେ ପ୍ରୟାଗରାଜ
ସାଙ୍ଗରେ ଆଇ
କୁମ୍ଭମେଳା ଯିବେ ଦେଖିବା ପାଇଁ ।

ଆଗେ ଆଲାହାବାଦ ଥିଲା ନାଁ ଯାର
ତୀର୍ଥକ୍ଷେତ୍ର ଭାବେ ସୁଖ୍ୟାତି ତାର
ଯମୁନା,ଗଙ୍ଗା
ସରସ୍ୱତୀ ସଙ୍ଗମସ୍ଥଳୀ ଜାଗା ।

ଏଇ ଜାନୁୟାରୀ ତେର ଠାରୁ
ମହାକୁମ୍ଭମେଳା ହେଉଛି ସୁରୁ
ଚାଲିବ ସିଏ
ଫେବ୍ରୁଆରୀ ମାସ ଛବିଶ ଯାଏ ।

ବାର ବର୍ଷ ପରେ ଏ କୁମ୍ଭମେଳା
ପଡ଼ିଛିରେ ଯୋଗ ଓ ଶୁଭବେଳା
ସେ ମହାକୁମ୍ଭ
କିଏ କିଏ କହନ୍ତି ପୂର୍ଣ୍ଣକୁମ୍ଭ ।

ସଙ୍ଗମରେ ଯାଇ ବୁଡ଼ି ଯିବେ
ଏଥିରେ ଯେ ସିଏ ପ୍ରୀତି ହେବେ
ହିନ୍ଦୁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ
ତା କଥା ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି ସତରେ ।

ଦେଶବିଦେଶରୁ ଆସନ୍ତି କେତେ
ତା କଥା ସରେନି କହିଲେ ଯେତେ
ପ୍ରସିଦ୍ଧି ତାର
କୁମ୍ଭମେଳାଟି ତ ମେଳାରେ ସାର ।

୨୭, ମନ୍ତ୍ର ମାନୋର, ଗୋଠପାଟଣା
ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୯, ମୋ:୯୫୮୩୨୦୨୩୫୭

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

କଳାକର କଳାମୁଖ

ଡଃ ଅର୍ଜୁନ ଚନ୍ଦ୍ର ବାରିକ

ସତ୍ୟ ଶାନ୍ତି ଦୟା କ୍ଷମାର ପ୍ରତୀକ

କଳାକର କଳାମୁଖ ।

ଫଗୁଣର ଫଗୁ ରସିଆ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ

ଭକତ ସୁଖ ଦାୟକ ॥

ଲାଭ ଏ ସଂସାରେ ଶ୍ରୀହରି ଭଜନ

ପ୍ରଦାନେ ଅଶେଷ ସୁଖ ।

ଏକ ଦେବ ସେହି ପ୍ରଭୁ ଭାବଗ୍ରାହୀ

ହରଇ ସକଳ ଦୁଃଖ ॥

କାମର ପିଅର ଦେବ ଚକ୍ରଧର

ସକଳ କରଣେ ଦକ୍ଷ ।

ଦମନ କରଇ ଶମନ ଦରପ

ନାରାୟଣ ପଦ୍ମ ମୁଖ ॥

ଶିର ଶୋଭାବନ ତୁଳସୀର ଦଳ

ଶ୍ରୀଧର ଅରକ୍ଷ ରକ୍ଷ ।

ରସ ରତ୍ନାକର ଦେବ ବଂଶୀଧର

ଶ୍ରୀବତ୍ସଲାଞ୍ଜନ ବକ୍ଷ ॥

ଉପେନ୍ଦ୍ର ଇନ୍ଦ୍ରାବରଜ ଚକ୍ରପାଣି

ରୂପ ଗୁଣ ଯା ଅଲେଖ ।

ପଲକ ପତନେ ହରଇ ଦୁରୀତ

ଯତନେ ସାଧବେ ଦେଖ ॥

ବାସୁଦେବ ଦୀନ ବାନ୍ଧବ ମାଧବ

କେଶବ ପୁଣ୍ଡରିକାକ୍ଷ ।

ସଖା ସହୋଦର ତୁହି ବନ୍ଧୁ ମୋର

ସଦା ଶ୍ରୀ ପୟରେ ରଖ ॥

ପ୍ରଫେସର ଡକ୍ଟର ଅର୍ଜୁନ ଚନ୍ଦ୍ର ବାରିକ

ମଦୁ, ଆଳି, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା

ଦୂରଭାଷ ୯୯୩୭୯୯୦୫୯୯

କହିଲ ଦେଖି

ଅମରନାଥ ବାରିକ

ପୁରୁଣା ମସିହା ଯିବଟି ଚାଲି
 ନୂତନ ମସିହା ଆସିବ କାଲି ।
 ଦୁଇ ଶୂନ୍ୟ ଦୁଇ ଚାରି ହଜିବ
 ଦୁଇ ଶୂନ୍ୟ ଦୁଇ ପାଞ୍ଚ ଆସିବ ।
 ତିସେମ୍ବର ଥାଟିଫାଷ୍ଟ ପରେ
 ଜାନୁଆରୀ ଏକ ଆସଇ ପିରେ ।
 ଆସ ପିଲେ ଆଜି ଜାଣିବା ଆସ
 ଇଂରାଜୀରେ ତାକୁ କୁହନ୍ତି କିସ ?

(ଉ -: New year)

ଧିଲା ଦିନେ କେତେ ଚିଠି ପତର
 ଲେଖାରେ ଦରଦି ପ୍ରେମ ଆମର ।
 ଏବେ ମୋବାଇଲ୍ କରୁଛି ଖେଳ
 ଜଣା ପଡୁନାହିଁ ସରୁଛି ବେଳ ।

ନବବର୍ଷ ଆଗ ପନ୍ଦର ଦିନୁ
 ଲେଖୁଥିଲୁ ବାର୍ତ୍ତା ଭାବି ମନରୁ ।
 ସେହି ଶୁଭେଚ୍ଛାର ପତ୍ର ଖଣ୍ଡକୁ
 ଇଂରାଜୀରେ କ'ଣ କହନ୍ତି ତା'କୁ ?

(ଉ -: greetings)

ଇଂରାଜୀ ପ୍ରଥାକୁ ଆଗେଇ ନେଲେ
 ଆମ ପରମ୍ପରା ସବୁ ଭୁଲିଲେ ।
 ନୁହେଁ ସିନା ହିନ୍ଦୁ ନବ ବରଷ
 ତଥାପି ସଭିଏଁ ହର୍ଷ ଉଲ୍ଲାସ ।

ନୂଆ ଜାଗା ବୁଲି ଦେଖିଣ ଥାଉ
ବଣ ଭୋଜି କରି ଏକାଠି ଖାଉ ।
ସାଙ୍ଗ ସାଥି ମେଲେ ଯୁଆଡ଼େ ଯାଉ
ଇଂରାଜୀରେ ତାକୁ କଅଣ କହୁ ?
(ଉ -: picnic)

ପିଠା ପଣା ଘରେ ଖୁସିରେ କରୁ
ନବ ବରଷକୁ ସ୍ୱାଗତ କରୁ ।
ତୁଳସୀ ଚଉଁରା କରୁ ପୂଜନ
ଇଷ୍ଟ ଦେବତାଙ୍କ ପାଖେ ଭଜନ ।
ବୈଶାଖ ମାସରେ ପାଳିତ ଏହା
ଆମ ସଂସ୍କୃତିରେ ମହାନ ତାହା ।
ଅଛି ଆମ ନବ ବରଷ ଯେଉଁ
ଓଡ଼ିଆରେ ଆମେ କାହାକୁ କହୁ ?
(ଉ -: ପଣା ସଂକ୍ରାନ୍ତି)

ଗ୍ରା/ପୋ-କର୍ଯ୍ୟା, ଥା-ମଙ୍ଗଳପୁର, ଜି-ଯାଜପୁର
ଓଡ଼ିଶା, ପିନ୍ ନମ୍ବର - ୭୫୫୦୧୧
ଦୂରଭାଷା - ୯୫୪୦୩୦୮୦୯୫ (ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ)

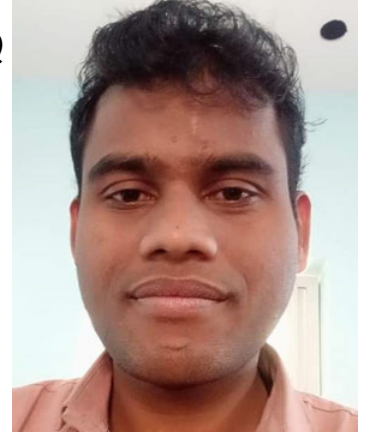
ଅବନା ଚଉତିଶା

ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ଜିଲିକାରା

ଅବନା ଆଦ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତ ଯମକ ସିଂହାବଲୋକନ ଅଳଙ୍କାରରେ
ଚଉତିଶା

(ରାଗ - ମାଳବ)

କର ଦରଶନ ଗଜ-ନକ୍ରର, କର ଚକ୍ରର ଉଦ୍ଧରଣ-କର ।୦୧
 ଖର ତପନ ଚନ୍ଦ୍ର କର ଖର, କ୍ଷରଣ ସରସ କଞ୍ଜ ଅକ୍ଷର ।୦୨
 ଗରଳ-ଧର ମସ୍ତକ ରଂଗର, ଗରବ୍ରତ-ପର ନଟ ଅଗର ।୦୩
 ଘନ-ବରନ ନଗ-ଅପଘନ, ଘନ ବର୍ଣ୍ଣ ଶଇଳ ନଭ-ଘନ ।୦୪
 ଉରଗ ଶୟନ ରସ ଚଉର, ଉରଶଲ ଜଗ-ଦଶ-ଚଉର ।୦୫
 ଚରଣ କଞ୍ଜର ବର-ଖଚର, ଚର ସର୍ବ ସମୟ ସହଚର ।୦୬
 ଛଦ-ଗହନ ରଙ୍ଗ ରଦଛଦ, ଛଦମର ବସ କରତ ଛୟ ।୦୭
 ଜନକ ନୟ ନୟନ ସଞ୍ଜନ, ଜନ ଅନ୍ତର ମନର ରଞ୍ଜନ ।୦୮
 ଝରଇ ସରସ ରସର ଝର, ଝର ଝର ପଦ୍ମ ଲପନ ଝର ।୦୯
 ନବ ନତ- ବର ବର ତ ନବ, ନବ- ନଟ ରସଦତ୍ତ ଅର୍ଣ୍ଣବ ।୧୦
 ଟମକ ଟମକ ଶବଦ ଟମଟମ ଲପନ ନୟନ ମଟମ ।୧୧
 ଠକବର ଗମନ ଠକଠକ, ଠକର ତପନ-ତନୟ ଠକ ।୧୨
 ଡର ହର ଭ୍ରଷ୍ଟ ଦୃୟ ପଣ୍ଡର, ଡର ଅମରଙ୍ଗ କର ଅଡର ।୧୩
 ଢଗର ରସ ବଚନର ଢଙ୍ଗ, ଢଙ୍ଗ ତ୍ରୟ ବଶକରଣ ଢଙ୍ଗ ।୧୪

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ଅଘଟଣ ଘଟଣ କର ଅଘ, ଅଘ ଅଘ ଚୟୁ ମର୍ଦ୍ଦନ ଅଘ ।୧୫
 ତମ ଚକ୍ର ଖଣ୍ଡ ନର ଉତ୍ତମ, ତମସ ଚର ବଧର ସତମ ।୧୬
 ଧରଧର ମରତ-ବର ଧର, ଧରଦ ଦଶ ଦଶ ଏକଧର ।୧୭
 ଦର ଚକ୍ର ଧର ରଖ ଅଦର, ଦର ହର କ୍ଷୟକର ମନ୍ଦର ।୧୮
 ଧର ଧର ଉପର ବର-ଧର, ଧର ଧର ଦକ୍ଷ ରକ୍ଷ ବଧର ।୧୯
 ନର ଅମର ମର୍ତ୍ତ୍ୟ -ବର ନର, ନରକ ହର ଭଜ ପ୍ରସନ୍ନର ।୨୦
 ପରମ ରମ୍ୟ ସ୍ତର ଦରପର, ପରଶଂସ ଘଟ ଦଇତ୍ୟ-ପର ।୨୧
 ଫଳ ଦଉକ ଦର୍ଶନ ସଫଳ, ଫଳ ବର୍ଦ୍ଧନ ଲଭ୍ୟ ବର୍ଗଫଳ ।୨୨
 ବରଜ ବର ନନ୍ଦନ ସୁବର, ବର ସର୍ବ କରଗତ ଜବର ।୨୩
 ଭରମର ମନ ପଦର ଭର, ଭରସଳ ଜଳଜ ରସ ଭର ।୨୪
 ମରକତ ଅପଘନ ସମର, ମରଣବର ଭୟ ସକ୍ଷମର ।୨୫
 ଯମକର ଭଜନ କର ଯମ, ଯମ ଦଣ୍ଡର ସତ ବଡ଼ ଯମ ।୨୬
 ରସ ଅମଳ କମଳ ସରସ, ରସ ସରସ ପୟର ସରସ ।୨୭
 ଲଭ ଅଶରଣ ଶରଣ ଲଭ୍ୟ, ଲଭ୍ୟ ଭକତର ଖଳ ଅଲଭ୍ୟ ।୨୮
 ବର ଅମର ଅମର ସୁବର, ବରଦ ହସ୍ତ ଖଗବରବର ।୨୯
 ଶରଣଦ ଭରଣଦ ସଶର, ଶର ଆସନଧ ଭକ୍ତ ଈଶ୍ୱର ।୩୦
 କ୍ଷତଦଶ ଚନ୍ଦ୍ର ଆସ୍ୟ ଭ୍ରଷଟ, କ୍ଷତପଦର ପଦମ ନକ୍ଷଟ ।୩୧
 ସଜ କଞ୍ଜି ବଦନ ଲୟ ସଜ, ସଜ ଭବ ଜଳ ଲଘନ ସଜ ।୩୨
 ହର କଞ୍ଜି ଅମର ବୃତ୍ତ-ହର, ହରଷ ମଗନ ଅହରହର ।୩୩
 କ୍ଷମ ନନ୍ଦ ତନୟ ସର୍ବ କ୍ଷମ, କ୍ଷମ ବନ୍ଦ୍ୟ ଭଦ୍ର ବନ୍ଦ ଅକ୍ଷମ ।୩୪

ସଭିଙ୍କୁ ଦିଅ ହେ ଖୁସି

ବିଦ୍ୟୁତ ପ୍ରଭା ମିଶ୍ର

ନୂଆ ବରଷ ତୁମେ ନୂଆ ବରଷ
 ବରଷକ ପରେ ଯାଇଛୁ ଆସି,
 ନବ ଚେତନା ଓ ପ୍ରେରଣାକୁ ଦେଇ
 ସଭିଙ୍କ ମନରେ ଭରହେ ଖୁସି ।
 ତୁମ ଆଗମନେ ପୂର୍ବ ବରଷର
 ଦୁଃଖ ଶୋକ ସବୁ ଯାଆନ୍ତୁ ଭୁଲି,
 କର୍ମ ପଥରେ ଆଗେଇ ଚାଲନ୍ତୁ
 ନୂଆ ଉତ୍ସାହର ପ୍ରଦୀପ ଜାଳି ।
 ସମୟକେ କେବେ ସମାନ ଯାଏନି
 ଦୁଃଖସୁଖ ଲାଗି ରହେ ଜୀବନେ,
 ତଥାପି ଆଶାରେ ବଞ୍ଚିଲ ମଣିଷ
 ପତି ଭଠି ବାନ୍ଧେ ସାହସ ମନେ ।

ପୁରୁଣା ବର୍ଷରୁ ଶିକ୍ଷା କିଛି ନେଇ
 ଆଗେଇବା ଯଦି ସୁଧାରି ତାକୁ,
 ଆଶା ସବୁ ଆମ ଫଳବତୀ ହେବ
 କର୍ମ କରୁଥିଲେ ଚିତ୍ତି ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ।
 ସୁଜଳା ସୁଫଳା କର ଏ ଧରଣୀ
 ଖାଦ୍ୟର ଅଭାବ ନଭୋଗୁ କେହି,
 ମିଳିମିଶି ସର୍ବେ ରୁହନ୍ତୁ ମହୀରେ
 ବିଶ୍ୱ ଭାତୃତା ର ଭାବନା ନେଇ ।
 କାହା ମନେ ଦୁଃଖ ଦିଅନାହିଁ ତୁମେ
 ହେ ନୂଆ ବରଷ ଏତିକି ଚାହେଁ,
 ଆଗାମୀ ଦିନଟି ଶୁଭଙ୍କର ହେଉ
 ସମସ୍ତେ ରୁହନ୍ତୁ ସଦା ନିର୍ଭୟେ ॥

ଯାଜପୁର

ସଭିଙ୍କୁ ଦିଅ ହେ ଖୁସି

ଭାସ୍କର ରାଉତ

ପଲ୍ଲୀରୁ ସହର ଉତ୍ସବ ମୁଖର
 ଗୋଟେ କ୍ୟାଲେଣ୍ଡର ପାଇଁ,
 ରାତି ଉଜାଗର ତୋରଣ ସୁନ୍ଦର
 ଆଲୋକରେ ଝଲସଇ ।।୦।।
 ଲଙ୍ଗଳା ନାଟକୁ ଲଗାଇ ତାହାକୁ
 ସବୁ ମତୁଆଲା ହୋଇ,
 ନାଚନ୍ତି ସେଠାରେ ସବୁ ଅଜ୍ଞାନରେ
 କେ କାହାକୁ ନ ଚିହ୍ନଇ ।
 ନିଶାନ୍ଧ ରାତିରେ ଚିତ୍କାରକୁ କରେ
 ନୂଆ ବର୍ଷକୁ ଡାକଇ ।।
 ଉଦୟ ଭାନୁ କୁ ଡାକରେ ତାହାକୁ
 ଫୁଲ ଫଳ ଜଳ ଦେଇ
 ସାରା ଜଗତରେ ଅଟେ ସେ ଆଧାର
 ଆରାଧନା କର ଭାଇ ।

ଜଗତ ଦୁଃଖ କୁ ଦୂର କରିବାକୁ
 ଶପଥ ନିଅରେ ଯାଇ ।।
 ମନର ଆଶଙ୍କା ଯୁଦ୍ଧ ବିଭୀଷିକା
 ଧରାରୁ ଦିଅ ହଟାଇ,
 ହସ୍ତ ଏ ଜଗତ ନଘରୁ ବିପ୍ରାତ
 ସ୍ୱାର୍ଥପର ନୁହଁ କେହି ।
 ସଭିଙ୍କ ମନରେ ଖୁସିକୁ ଭରରେ
 ଭାଇଚାରା ଭାବ ନେଇ ।।

ଦେବମାୟା ଭବନ, ଶେରଗଡ଼, ଗଞ୍ଜାମ

୯୭୭୭୪୮୭୭୨୮

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ସଭିଙ୍କୁ ଦିଅ ହେ ଖୁସି

ଭରତବନ୍ଧୁ ବିଶ୍ୱାଳ

ନୂଆ ଆଶା ସ୍ୱପ୍ନ ନୂଆ ସମ୍ଭାବନା
ପ୍ରଗତି ଶାନ୍ତି ସମୃଦ୍ଧି
ଭରିଦିଅ ଖୁସି ଜୀବନେ ଆନନ୍ଦ
ନବବର୍ଷ ଉପଲବ୍ଧି ।

ନବ ବରଷର ପ୍ରତିଟି ସକାଳ
ହେଉ ସୁଖ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦ
ଚଲାପଥ ହେଉ ସଦା କୁସୁମିତ
ମଧୁର ହେଉ ସମୃଦ୍ଧି ।

ହେଉ ପ୍ରୀତିପ୍ରଦ ଜୀବନ ସୁଖଦ
ମଧୁମୟ ପରିବାର
ଝଲସୁ ବିଶ୍ୱାସ ସକାରତ୍ୱକତା
ଭବିଷ୍ୟ ହେଉ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ।

ନବ ବରଷର ଖୁସି ସୁସଙ୍କଳ୍ପ
ଅଜେୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ନିଷ୍ଠା
ଅତିକ୍ରମ ବାଧା ମନୋବଳ ଦୃଢ
ପ୍ରତିକୂଳ ପରିସ୍ଥିତି ।

ଖେଳୁ ପ୍ରତି ଓଠେ ହର୍ଷ ଓ ଉଲ୍ଲାସ
ମିଳୁ ସୁଖ ସଫଳତା
ସଭିଙ୍କୁ ଦିଅ ହେ ଖୁସି ନବବର୍ଷ
ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉ ଶୁଭ ଇଚ୍ଛା ।

ଉପର ବରୁଆଁ, କବୀରପୁର, ଯାଜପୁର

ପ୍ରଥମ ପ୍ରଣାମ ଘେନ ନୀଳାଚଳ ନାଥ

ବାସନ୍ତୀ ଦେବି

ପ୍ରଥମ ପ୍ରଣାମ ଘେନ ହେ ନୀଳାଚଳ ନାଥ
ନୂତନ ବର୍ଷେ ପୂରିବ ସଭିଙ୍କ ମନୋରଥ ॥

ହସ ଖୁସି ଭରିଦିଅ ହେ ସବୁରି ଜୀବନେ
ନ ରହୁ କେ ଧରାରେ ଅଭାବ ଅନାଟନେ ॥

ସତ୍ୟ ଶାନ୍ତି ଦୟା କ୍ଷମା ମହତ ଗୁଣରେ
ମାନବୀୟ ଗୁଣେ ବିଭୂଷିତ ହୁଅନ୍ତୁ ନରେ ॥

ନିଷ୍ଠା ରହୁ କର୍ମମୟ ଜୀବନ ଜଞ୍ଜାଳେ
ଶାରୀରିକ ସୁସ୍ଥତା ରଖ ସଦା କାଳେ ॥

ସ୍ନେହ ପ୍ରେମ ପ୍ରୀତି ମୈତ୍ରୀ ବଜାୟ ରହୁ
ହିଂସା ଦ୍ୱେଷ ରାଗ ମନରୁ ଦୂରେଇ ଯାଉ ॥

ମନ ମୋର ଚିନ୍ତୁଥାଉ ତୁମ ଦିବ୍ୟରୂପ
ହୃଦ ଧ୍ୟାନ କରୁ ସଦା ବିରାଟ ସ୍ୱରୂପ ॥

ମଙ୍ଗଳମୟ ହେଉ ଏହି ନବୀନ ପ୍ରଭାତ
ସୁଖ ଶାନ୍ତିରେ ଜୀବନ କରୁ ଅବିରତ ॥

ଦୁଃଖ ରୋଗ ଶୋକ ଦୂର ହେଉ ପୃଥିବୀରୁ
ଅମୃତ ଲୋଚନେ ଚାହିଁ ଥାଅ ମହାମେରୁ ॥

ଜ୍ୟେଷ୍ଠ କନିଷ୍ଠ ବରିଷ୍ଠ ସ୍ନେହ ସମ୍ମାନରେ
ପରସ୍ପର ସଦଭାବନା ରହୁ ନିରନ୍ତରେ ॥

ତୁମ ପଦପଙ୍କଜରେ ବାସନ୍ତୀର ମିନତି
ସଭିଙ୍କୁ କରୁଣା ବାରି ସିଞ୍ଚିବ ହେ ଶ୍ରୀପତି ॥

**** ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ ****

ଜଗା ମୋ ଜୀବନ

ଏଲିଜା ଜେନା

ତୁମେ ତ ମାଧବ ଜଗତ ବାନ୍ଧବ
ମୁଁ ତ ସାଧାରଣ ଜୀବ
କିପରି ବୁଝିବି ଆହେ ଦୀନବନ୍ଧୁ
ସୁଖ, ଦୁଃଖ ହାନିଲାଭ ।

ଯେତେ ଦୁଃଖ ଦିଅ ହେଲେ ଜଗବନ୍ଧୁ
କରିବନି ମୋତେ ପର
ଦୁଃଖ ନିଅ ହରି ସୁଖ ଦିଅ ଭରି
ଦର୍ଶନ ଦେଇ ତୁମର ।

ଚିନ୍ତାମଣି ତୁମେ ବହିଅଛ ନାମ
ଚିନ୍ତାରୁ କରିବ ପାରି
ଶ୍ରୀରଙ୍ଗା ଚରଣେ କରୁଛି ଗୁହାରି
ସର୍ବ ଦୁଃଖ ନେବ ହରି ।

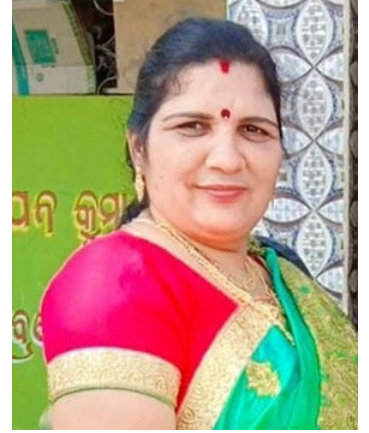
ଜୀବନ ତୁମର ଆୟୁଷ ତୁମର
ସବୁତ ତୁମରି ଦାନ
ରହିଥାଏ ପ୍ରଭୁ ସଦା ତୁମ ପାଶେ
ଯିବା ଯାଏ ମୋର ପ୍ରାଣ ।

ଚାହିଁଥିବ ଚିକେ ଆହେ ଦୀନବନ୍ଧୁ
ସୁଖ ଦୁଃଖ ସାଥେ ରହି
ଆପଣାର ଭାବି ନେବ ହେ ଚଳାଇ
ତୁମ ପରିବାର କହି ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର

କେତେ କନ୍ଦାଈବ ଆହେ ଶ୍ରୀହରି

ନଳିନୀ ଦାଶ

କେତେ କନ୍ଦାଈବ ଆହେ ଶ୍ରୀହରି
 ନିତି ବଞ୍ଚୁଅଛି ମୁଁ ମରିମରି
 କେତେ ବୁଢ଼ାଇବି ଆଖିରୁ ଲୁହ
 ତୁମ ବିନା ସାହା ହେବ କେ କୁହ ।
 ମାଆ କୋଳେ ମତେ ଜନମ ଦେଲ
 ସଂସାର ହାଟରେ ବଡ଼ କରିଲ
 ଡାକିଲି ବିପଦେ ହେ ଚଉବାହା
 ଦୁଃଖରେ ସୁଖରେ ହୋଇଲ ସାହା ।
 ମୋଠାରେ ପ୍ରଭୁହେ କଲକି ରୋଷ
 କୁହ କରିଅଛି ମୁଁ କେଉଁ ଦୋଷ
 ଝରାଅ ଓଠରୁ ମଧୁର ହସ
 ଭକ୍ତିରେ ମୋହର ହୁଅ ହେ ତୋଷ ।
 ତୁମେ ପରା ପ୍ରଭୁ ଜଗତ ପତି
 ସେବାରେ ଲାଗିଥାଉ ମୋର ମତି
 ଖଣ୍ଡି ଦିଅ ପ୍ରଭୁ ମୋର ଦୁର୍ଗତୀ
 ଗାଉଥିବି ତୁମ ଭଜନ ଗୀତି ।

କୋଟି ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ମଉଡ଼ମଣି
 ଭକତଙ୍କୁ ତୁମେ କରିଛ ଗୁଣି
 ଯେତେ ମୁଁ ତାକୁଛି ପାରୁନ ଶୁଣି
 ଆଖି ମୋ ହେଲାଣି ଲୁହ ଉଜାଣି ।
 ଅନାଥର ନାଥ ହେ ଜଗନ୍ନାଥ
 ପାଖେ ପାଖେ ରହି ଦେଖ ସୁପଥ
 ତୁମେ ମୋର ବନ୍ଧୁ କଲି ଶପଥ
 ନିର୍ଦ୍ଦେଶେ ଚାଲୁଏ ଜୀବନ ରଥ ।

ଭିକାରିପଡ଼ା, ଶରଣକୁଳ, ନୟାଗଡ଼ ।

ମୋ-୯୨୩୮୯୯୭୭୪୯

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ନୂଆ ବରଷର ନୂଆ କବିତା

ବଟକୃଷ୍ଣ ପଣ୍ଡା

ପୂର୍ବଦିନରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତି
 ରାତି ବାରଟା ଢୋ ଢା, ଠି ଠା
 ଚିହ୍ନାର ଖାଲି ଚିହ୍ନାର
 ହାପି ନିୟୁ ଇଅର ,ହାପି ନିୟୁ ଇଅର ।
 ଆତ୍ମୀୟ ସୁଜନ ସାଙ୍ଗ ସାଥି ମାନଙ୍କ
 ଫୋନର ଲମ୍ବା ଧାଡ଼ି ।
 ଆଖିକୁ ଆଉ ନିଦ ନାହିଁ
 କଣ ହେବ ?
 ନୂତନ ବର୍ଷ ଆସୁଛି
 କେତେ ଖୁସି କେତେ ଆନନ୍ଦ
 ସ୍ୱପ୍ନ ଅନେକ ଯୋଜନା ବି ଅନେକ ।
 ଧିରେ ଧିରେ ରାତି ପାହିଲା
 ଆସିଲା ଏକ ନୂତନ ସକାଳ
 ସମସ୍ତଙ୍କ ମନରେ ଖୁସିର ଜୁଆର ।

ଠାକୁର ପୂଜାରେ ସକାଳ ସମୟ
 ଅତିବାହିତ ହୋଇଗଲା ।
 ଆଜି ଥିଲା ମାନଭୀର
 ପ୍ରଥମ ଜନମ ଦିନ ।
 ହୋଇଛି କବିତା ଆସର ଆୟୋଜନ
 ଯିବାକୁ ହେବ ମାଷ୍ଟର କ୍ୟାଣ୍ଟିନ
 ବୁଲେନ ଭାଇଙ୍କ ବାସଭବନ
 ଗାଡ଼ି ମୋର ଛୁଟିଲା
 କରିବି କବିତା ପଠନ
 ଆଶିର୍ବାଦତୁଳ କବିତା କରିଲି ଗାୟନ
 ଭେଟ ହେଲେ ପୁଷ୍ପଲତା ଭଉଣୀ
 ଛୁଟିଲା ନବ ବର୍ଷର ଅଭିନନ୍ଦନ ।

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ଦେଖାହେଲେ ବଡ଼ ଭାଇ
ନାରାୟଣ ସେନାପତି
ଭଠାଈଲୁ ସେଲଫି
କଥାବାଉଁର ଭାବ ବିନିମୟ ।
ଆସିଲେ କବି ଭାଇ ତପନ
କରିବେ ସାହିତ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନ
ଫେସ୍‌ବୁକରେ ହୋଇଲା ନିର୍ମାଣ ।
ବହୁ କବି ବନ୍ଧୁଙ୍କ ମିଳନ
ସଭିଙ୍କ ମୁଖରେ ଅଭିନନ୍ଦନ ।
ତୁମେତ ଆସିଛ
ଭରିଦିଅ ଖୁସି ଅଜାତି ଦିଅ
ସୁଖର ପସରା ।
ପୂରି ଉଠୁ ମନ ପ୍ରାଣ
ହସି ଉଠୁ ସକଳ ଜୀବନ ।

ଭେରୁଣିଆ, ଦେଙ୍କାନାଳ

ନୂଆ ସକାଳର ମିଠା ସମ୍ପର୍କ

ଯାଜ୍ଞସେନୀ ପଣ୍ଡା

ସ୍ନେହରେ ଗଢ଼େ ସମ୍ପର୍କ ର ନିତ୍

ବ୍ୟବହାର କରେ ଜୀବିତ

ସେବା, ଯତ୍ନରୁ ଯେ ହୁଏ ଅନୁଭୂତି

ସ୍ନେହ ପ୍ରେମ କରେ ଉଜ୍ଜୀବିତ ।

ଅବିଶ୍ୱାସ ଆଉ ଅହଂକାରେ ପରା

ଭାଙ୍ଗି ଯାଏ କେତେ ନିତ୍

ଭଲ ପାଏ ବୋଲି ଯେତେ ଚିଲ୍ଲେଇଲେ

କିଏ ଜା କାହିଁ ଜାଣିବ ?

ଖୁସି ଶାନ୍ତି ଆଶୁ

ଦୁଇ ହଜାର

ଅନୁଭବ ଯେବେ ଜଣେ ନ କରିବ

ପତିଶ

ଅନ୍ୟର ସ୍ନେହ, ପ୍ରୀତି ଓ ମମତା

ମନେ ଥାଉ ସେଇ ବିଶ୍ୱାସ

କିଲାତ ଅଛି ସେ ଭଲପାଇବାର

ପରସ୍ପର ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟ

ଏମିତି ଥାଉ ରେ

ମନେ ଥାଏ ଯାହା ଅଦେଖା ॥

କୃପା କର ହେ ଜଗନ୍ନାଥ ॥

୨୦୨୪ ମସିହାର ମିଶାଣ ଫେଡ଼ାଣ

ନବ ବରଷ ର

ସକାଳ କିରଣ

ପୁଣି ଗୁଣନ ପରେ ହରଣ

କରିଦେଉ ଖୁସି ମନ

ଯାହା ବଳିଥିବ ତାକୁ ସାଥେ ନେଇ ହେବ

ଶାନ୍ତି, ପ୍ରୀତି ଆଉ

ମୈତ୍ରୀ ସହିତ

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଗତ ଜୀବନ ॥

ଜଣାଏ ନବବର୍ଷର ଅଭିନନ୍ଦନ ।

ବାଙ୍କାଲୋର, କର୍ଣ୍ଣାଟକ

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ନୂଆବର୍ଷ ସ୍ୱାଗତିକା

ଦେବାଶିଷ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ

ନୂଆ

ମଉଜେ ସଭିଏଁ ଝୁମୁଅଛୁ ସିନା
ଆସିଅଛି ନୂଆ ବରଷ ବୋଲି
ଲାଭ କଣ ଯଦି ହୃଦୟ କାନନେ
ନୂଆ ଚେତନା ର ଫୁଟୁନି କଲି ?

ଶୋଷ

ଛାଗ କୁକୁଟଙ୍କ ଶୋଣିତରେ କଣ
ମେଣ୍ଟାଇ ପାରିବୁ ଧରାର ଶୋଷ
ଅମଣିଷପଣେ ହୃଦରେ ତାହାର
ସୃଜିଅଛୁ ଆମେ ଯେ ଅବସୋସ ?

ନିଶାନ୍

ବଡ଼ପଣ ଆମେ ଦେଖାଉଛୁ ସିନା
ମଧ୍ୟଯରାତ୍ର ରେ ଫୁଟାଇ ବାଣ
ଅନୁଭବିଛୁ କି କେବେହେଲେ ତିଲେ
ଆମ ବିବେକର ବିବଶପଣ ?

ଅଭିନନ୍ଦନ

ନୂଆବରଷ ରେ ପରସ୍ପର କୁ
ଜଣାଉଛୁ ସିନା ଅଭିନନ୍ଦନ
କି ଲାଭ କୁହନି ତା' ଭିତରେ ଯଦି
ସାଇତି ପାରିବୁ ଆପଣାପଣ ?

ଆସର

ନୂଆ ବରଷ କୁ ସ୍ୱାଗତ କରୁଛୁ
କବିମାନେ ସିନା ଗଳା ଫଟେଇ
କୃତଜ୍ଞ ହେଉ ନାହୁଁ କି ସତରେ
ବିଗତ ଦିନର ନିନ୍ଦା ଗାଇ ?

ମଣୁଆ, କେନ୍ଦୁଝର ଗଡ

ମୋ-୯୪୩୩୭୭୫୨୩୯୫

ସ୍ତ୍ରୀଗତ ହେ ନବବର୍ଷ

ଝୁମୁରୀ ସାହୁ

ସ୍ତ୍ରୀଗତ ଘେନ ହେ ନୂତନ ବରଷ
ଦୁଇ ହଜାର ପଚାଶ,
ତୁମ ଆଗମନେ ପୁଲକିତ ଦେଖ
ହୃଦୟେ ଖୁସି ପୀୟୂଷ ॥

ସବୁଜିମା ଭରା ସୁନ୍ଦର ଧରଣୀ
ମହିମା ମଣ୍ଡିତ ହେଉ,
କୋଟି ଜନ ମନେ ଆନନ୍ଦ ଭଲ୍ଲାସ
ଗୌରବ ବଢାଇ ଦେଉ ॥

ପ୍ରକୃତି ପ୍ରକୋପ ଦୂରେଇ ତ ନେବ
ଦେବନି ଦାରୁଣ ଦୁଃଖ,
ଚାଷୀ ହତ୍ତସତ୍ତ ପେଟ ପାଇଁ ଭାତ
ପଉଷ ଅମଳ ସୁଖ ॥

ଦୁଷ୍ଟର୍ମ ଦୁନିଆଁ ହେବନି ଛାନିଆ
ନାରୀ ଜାତି ଆମ ମାଆ,
ବିକଳ୍ପ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବ ନିଷ୍ପିୟ
ଦୁର୍ଗତି ନାଶିନୀ ସାହା ॥

ଶିକ୍ଷାରେ ସଂସ୍କାର ଆଣିବ ସୁଧାର
ଦିଗ୍ ବିଜୟୀ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ,
ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ରହିବା ବିଖ୍ୟାତ ହୋଇବା
ପ୍ରକୃତିସ୍ଥ ସତ୍ୟ ଶାନ୍ତି ॥

ସମ୍ମାନିତ ହେବେ ମାତୃଜାତି ନାରୀ
ମମତା ରେ ଅଛି ମୂଲ,
ସାହସ ଶକତି ଅମୀୟ ଭାବନା
ସର୍ବେ କର ସମତୁଲ ॥

ନୂତନ ବର୍ଷ ର ନବୀନ ଆଲୋକ
ସରସ ସୁନ୍ଦର ହେଉ,
ଜୀବନ ଜଞ୍ଜାଳେ ପ୍ରତିଟି ମୁହୂର୍ତ୍ତ
ପ୍ରଭୁ ନାମ ଜପୁ ଥାଉ ॥

ଶେଷରେ ମିନତୀ କରୁଛି କାଳିଆ
ଶୁଭ ଦୃଷ୍ଟି ସଦା ଦିଅ,
କଷ୍ଟକିତ ପଥ କୁସୁମିତ କର
କର୍ମ ପଥେ ରୁଦ୍ଧି କୁହ ॥

ସ୍ଵାଗତ ଘେନ ହେ ନୂତନ ବରଷ
ଦୁଇ ହଜାର ପଟିଶ,
ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ ବିକଶିତ ହେଉ
ବିଶ୍ଵ ବାସୀ ମନେ ଖୁସି ॥

ବିଦାୟ ଚଢ଼ିଣି ସ୍ୱାଗତ ପଢ଼ିଣି

ସୌଦାମିନୀ ତ୍ରିପାଠୀ

ବିଦାୟ ଶବ୍ଦଟି ସ୍ୱାଗତ କରୁଛି

ନୂତନ ଆଗମନକୁ

ବିଦାୟ ଶବ୍ଦଟି ବିଶେଷ ବୁଝୁଛି

ସମୟର ଅବଧିକୁ ।

ବିଦାୟ ଶବ୍ଦରେ ବିଶେଷ ଦାୟିତ୍ୱ

ବହନ କରି ମିଆଦ

ବିଦାୟ ତିସ୍ରେମ୍ବର ଏକତିରିଶି ତାରିଖ

ପଞ୍ଜିକା ସ୍ମୃତି ତାରିଦ ।

ବିଦାୟ ପୁରୁଣା ସ୍ୱାଗତ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା

ଏକ ଯାଏ ଏକ ଆସେ

ବିତରଣେ ଖୁସି ସୁଖ ମାଲେ ଆଶ୍ୱାସୀ

ନୂତନ ଆଶା ବିଶ୍ୱାସେ ।

ବିଶେଷ ଆକର୍ଷଣ ନୂତନ ସଂସ୍କରଣ

ଆଶାର ତାଜମହଲେ

ବିଭିନ୍ନ ସମସ୍ୟା ବିଲୋପନେ ତୃଷା

ତୋଷଇ ପଢ଼ିଣି କୋଳେ ।

ବିରଳ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ରଚି ସୁଖ ଖେଦ

ଦୁଃଖ ବା ନାଶ ବୈଭବ

ବିଶିଷ୍ଟ ପଦ୍ମା ଅବଲମ୍ବନ ବ୍ୟବସ୍ଥା

ବଦଳେ କିର୍ତ୍ତୀ ରଚିବ ।

ବିନିଯୋଗ ପ୍ରାୟେ ଜୀବନ ସମୟେ

ଯୁଦ୍ଧ ବାତ୍ୟା ବାରମ୍ବାର

ବିଭିନ୍ନ ମାର୍ଗରେ ଜୀବନ ଛାରଖାରେ

ନୂତନର ପ୍ରତୀକ୍ଷାର ।

ବିତାଇବେ ଦିନ ବିଶେଷ ଦେଇ ଧ୍ୟାନ

ସୁଖ ବୈଭବ ଆଶାରେ

ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନଦେବେ ସଂପର୍କ ବଢ଼ାଇବେ

ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ଭୁଲିବାରେ ।

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ବିବଶ ବିନାଶ ସମୟ ସୁପ୍ରକାଶ
ଦୁଇ ହଜାର ପଚାଶ
ବିଦାୟ ବରଷ ଦୁଇହଜାର ଚାରିଶ
ସ୍ୱାଗତ ନୂତନ ବର୍ଷ ।
ବିତରିବ ଖୁସି ଭରି ସୁନା କଳସୀ
ସୁଖ ସମୃଦ୍ଧି ସଦରୁଦ୍ଧି
ବିନୟ ପ୍ରାର୍ଥନା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପୟରେ
ଦୁଇହଜାର ପଚାଶ ସ୍ଥିତି ।
ବିତରଣ କରୁ ସୁଖ ସୌଭାଗ୍ୟ
ଏତାଇ ଦୁଃଖର ଗତି
ବିତରଣ ଆନନ୍ଦ ସୁଖ ସଂପଦ
ଭୁଲି ସଂକଟ ସ୍ଥିତି ।
ବିକଶିତ କର ନୂଆ ସକାଳର
ରଣ୍ଡାରେ ନୂଆ ସୁକୀର୍ତ୍ତି
ବିକସିତ ହେଉ କୁସୁମ ପଲ୍ଲବେ
ଉନ୍ନତି ଦେଶ ପ୍ରଗତି ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର-୨

ନୂଆ ବରଷର ବାର୍ତ୍ତା

ବସନ୍ତ କୁମାର ମଲ୍ଲିକ

କେତେ ଯେ ବରଷ ଆସିଛି ଯାଇଛି
ତାହାର ହିସାବ ନାହିଁ
କାହିଁପାଇଁ ମନ ହୁଏ ଯେ ଉଛନ୍ନ
ଏ ନୂଆ ବରଷ ପାଇଁ ?

ଚାଲି ଯାଉଥିଲା ବରଷ ଚବିଶି
ପଛରୁ କେ ତାକେ ଆସ
ପଛକୁ ଫେରିକି ଦେଖିଲା ବେଳକୁ
ଆସୁଛି ନୂଆ ବରଷ ।

ହିସାବ ତାଲିକା ମାଗୁଛି ସେ ଆଜି
ମାଗୁଛି ବ୍ୟାଲେନସ ଶିଟ୍
କେତେ ନେଇଗଲୁ କେତେ ଛାଡ଼ିଗଲୁ
ଦେଇଯା ତାହାର ଲିଷ୍ଟ ।

ଏଇ ଆସିଥିଲି ଏଇ ତ ଯାଉଛି
ସମୟ ମୋ ହେଲା ଶେଷ
କ୍ଷମା କର ଭାଇ ହିସାବ ଯେ ନାହିଁ
କହେ ବରଷ ଚବିଶ ।

ବଡ଼ ଭାଇ ତୋର ନେଉଛି ବିଦାୟ
ଶ୍ରୀବଣର ଲୁହ ନେଇ
ହସି ଉଠୁ ଆଜି ବରଷ ପଚିଶ
ଖୁସିର ବାରତା ଦେଇ ।

ସୁଲୁସୁଲୁ ବାଆ ଶୀତ ଲହରୀରେ
ହସି ଉଠୁ ଏହି ଧରା
ହସି ଉଠୁ ଗଛ, ପତ୍ର ସବୁ କିଛି
ରହୁ ଦୁଆ ବର୍ଷସାରା ।

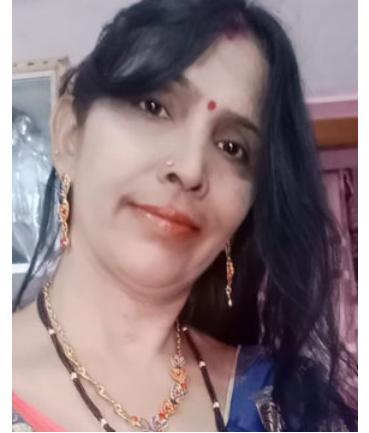
କେତେ ସ୍ମୃତି କେତେ ଅନୁଭୂତି ନେଇ
ଯାଉଛି ମେଲାଣି ନେଇ
ନୁଆ ନୁଆ ଆଶା ଆକାଂକ୍ଷାର ବାର୍ତ୍ତା
ଧରା ପୃଷ୍ଠେ ଛାଡ଼ି ଦେଇ ।

ପୁଣି ଏ ଧରତୀ ନୁଆ ବରଷରେ
ନୁଆ ରଙ୍ଗ ସଜା ହେଉ
ଏତିକି ମିନତୀ ହେ ଜଗତ ପତି
ଦୁଃଖ ଯାଉ ସୁଖ ରହୁ ।

ଜଗଣୀ, ଓଡ଼ିଶା

କିଛି ସ୍ମୃତି କିଛି ଅନୁଭୂତି

ମହାକିନୀ ପାଢ଼ୀ

ତୁମରି ବିଦାୟେ ଅନୁଭୂତି କିଛି
ସ୍ମୃତି ହୋଇ ଭାସିଯାଏ
ଛିଣ୍ଡି ରହେ ଅନ୍ତରରୁ କିଛି ଅଂଶ
ମନ ଛଟପଟ ହୁଏ ॥

ଦୂରରୁ ତୁମ ସ୍ମୃତିର ମୁହଁ ଦେଖି
ହୃଦୟ ମୋ ବିଦାରିତ
ଦୁଃଖର ଅତଳ ଗର୍ଭରେ ଥିଲେ ବି
ଦିଏ ତୁମକୁ ବିଦାୟ ॥

ତୁମ ସହ ପୁଣିଥରେ ଅଠାବୋଲି
ଯୋଡ଼ିହେବା ସ୍ୱପ୍ନକଷ୍ଟ
ଦିଏ ଅନେକ ଦୁଃଖ ଓ ଯନ୍ତ୍ରଣା ସେ
ଶୁଖି ଯାଏ ସତେ ଗଛ ॥

ତୁମରି ବିଦାୟେ ସ୍ମୃତି ପଦଚିହ୍ନ
ଭାସେ ମନପରଦାରେ
ହେଲେ ମୋ ନିରୁଦ୍ଧିଷ୍ଟ ଚେତନାରେ
ତୁମ ଆଲବନ୍ ଖୋଜେ ॥

ତୁମ ଆଗମନେ ହୋଇଥିଲା ଦିନେ
ଅସୁମାରୀ ଆଶା କ୍ଷୁଣ୍ଣ
କଳାବାଦଲ ତଳେ ଲୁଚିଲେ ସୂର୍ଯ୍ୟ
କିଏ ପାଇଲା ଯାତନା ॥

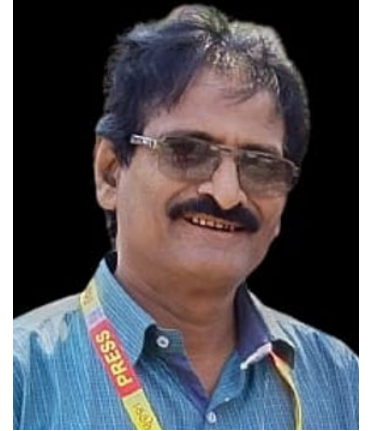
ମାଆ ପୁଅକୁ ହରାଇଲା ପଢ଼ି ସ୍ୱାମୀ
ସମସ୍ତେ ହେଲେ ବ୍ୟଥିତ
ତଥାପି ସୁଖର ଆଶାବାଡ଼ୀ ଥିଲ
ଲେଖେ କଷ୍ଟେ ଅଟୋଗ୍ରାଫ ॥

ଅଧ୍ୟାପିକା ରାଜନୀତି ବିଜ୍ଞାନ
ପଦ୍ମପୁର, ବରଗଡ଼

ଅନେକରେ ଏକ

ପ୍ରଭଞ୍ଜନ ତ୍ରିପାଠୀ

ପ୍ରାକ୍ତନ ପୃଷ୍ଠାରେ ଲିପି ଇତିହାସ ଲେଖା
ଗାଣିତଜ୍ଞ ସୃଷ୍ଟି ଥିବା ଏକ ଅଙ୍କ ରେଖା
ଶେଷ ଅଙ୍କ ହିସାବରେ ଅଙ୍କ ଏକାଧିକ
ଗଣିବା ବେଳେ ବଳକା ଲାଗଇ କ୍ଷଣିକ ॥

ଭୁକ୍ତ ହିସାବି ହିସାବେ ମିଶ୍ରଣ ଏ ଅଙ୍କ
ଘଣ୍ଟା କଣ୍ଟା ମାଧ୍ୟମରେ ଘୁରଇ ଶଶାଙ୍କ
ଅହିସାବି ସୌର ଦେଶେ ଘୁରନ୍ତା ମଣ୍ଡଳ
ପୃଥୀ ପୃଷ୍ଠେ ପ୍ରାଣିଗଣେ ସମୟ କାଙ୍ଗାଳ ॥

ବର୍ଷ କେତେ ଆସି ପୁଣି ଜାଇଅଛି ଫେରି
ଜନ୍ମ କେତେ ହୋଇ କେତେ ଯାଇଛନ୍ତି ମରି
କିନ୍ତୁ ମାଟି ଉଢ଼ାବିତ ଧରାରେ ଜୀବନ
ଏଠି ମୃତ୍ୟୁ ଏଠି ଜନ୍ମି ଚକ୍ରରେ ଘୁର୍ଣ୍ଣନ ॥

ଭାବାବେଗ ଚିହ୍ନାଶୀଳ ଚାରିତ୍ରଚିତ୍ରନ
ରକ୍ଷି ମୁନି ଜ୍ଞାନୀ ଜଣେ କରିଛି ବର୍ଣ୍ଣନ
ମୋକ୍ଷ ମିଳେ ବୋଲି କର୍ମ ସୁକର୍ମ ଆଦରି
ପୁରାଣ ଭାଗବତ କୁ ଶେଷ ପୃଷ୍ଠା ସାରି ॥

ଧନ ଜନ ମାନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ସାଥେ
ଶେଷ କୃତ୍ୟ ହେଉ ଥାଇ ବନ୍ଧୁବର୍ଗ ହାତେ
ଏ ଜନ୍ମରେ କର୍ମ ଫଳ ଏ ଜନ୍ମେ ଭୋଗିଣ
ମୃତ୍ୟୁ ଶଯ୍ୟାରେ ମିଳଇ ଗଣର କୀର୍ତ୍ତନ ॥

କୀର୍ତ୍ତିବନ୍ଧୁ ପ୍ରାଣ ପାଏ, ସ୍ୱର୍ଗାପୁରେ ସ୍ଥାନ
ମର୍ତ୍ୟ ମଣ୍ଡଳରେ ହୁଏ ତାର କୀର୍ତ୍ତି ଗାନ
ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତି ମୁଖେ ଦେଇ ଗଙ୍ଗାଜଳ
ପ୍ରାଣ ଉତିବା ପୂର୍ବରୁ ଝାରି ଅଶ୍ରୁ ଜଳ ॥

ଆଦର ସକ୍ରୀର ଦେଇ ଥାନ୍ତି ସାଧୁ ସନ୍ଥ
ମୃତ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ଗ୍ରାମମଧ୍ୟେ ପାଠ
ସ୍ତୁତିକୁ ନେଇ ହୁଅଇ ଅନେକ ଆଲୋଚ୍ୟ
ଭବନା ବାଢ଼ି ଦିଅନ୍ତି ଅନେକ ଚିହ୍ନତ ॥

ବିଚିତ୍ର ଧାରା ଏହାର ଅନେକ ବିଧାନ
ଯେ ଗୁଣି ଜ୍ଞାନୀ ଜାଣେ ଭାବ ର ମହାନ
ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଶୌର୍ଯ୍ୟ ସୌଭାଗ୍ୟଟି ହଜାରରେ
ଏକ
ନହେଲେ ହୁଅନ୍ତେ ମହା ପୁରୁଷ ଅନେକ ॥

ନବରଙ୍ଗପୁର

ଦୋହଲୁଧିବା ବସା

ସୌଦାଗର ବିଶ୍ୱାଳ

ମୁଁ
 ତୁମକୁ ଖୋଜେ
 କେତେ ଗୁଡ଼ିଏ
 ନା, କିନ୍ତୁ ପରନ୍ତୁର
 ଶୂନ୍ୟତା ଭିତରେ...
 ହୃଦୟରେ ଚେଇଁ ଉଠୁଥିବା
 ଆବେଗ ଗୁଡ଼ିକ
 ତେଣା ମେଲି ଉଡ଼ି ବୁଲନ୍ତି,
 ଇତସ୍ତତଃ ହୋଇ ।।
 ତୁମେ ହିଁ ସେ ଶାଖା,
 ଯାହାର କୋଳରେ
 ବସା ମୋ'ର ...
 ବସିଗଲେ
 ଥକା ତେଣା
 ଆରାମକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ !

ଭାଙ୍ଗି ଦିଅନି,
 ମୋ କୁଟା କାଠିର କୁଡ଼ିଆ
 କାଠୁରିଆର କୁଠାଠାଠାତରେ
 ତପସ୍ୱୀର ତପସ୍ୟା
 ବିନା ବିଭୁ ଦର୍ଶନେ
 ଅବା ପ୍ରସନ୍ନେ
 ତପ ଭଗ୍ନ କରିବାର ବୃଥା ପ୍ରୟାସ ..
 ଅଭିଶପ୍ତ ପୃଥିବୀର ଅଭିଶାପ ଗ୍ରସ୍ତ
 ଆତ୍ମା ରୂପରେ,
 ଘୁରି ବୁଲ କାହିଁ ମୋ ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ ।।
 ପକ୍ଷୀର ଘୋର କ୍ରନ୍ଦନର ରୋଳ...
 ତା'ର ଦୋହଲୁ ଥିବା ବସା !

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiiprasad>

ପ୍ରେମ ପତ୍ର

ଲୋପାମୁଦ୍ରା ମହାପାତ୍ର

ଏମିତି ତୋ ପ୍ରେମରେ ପ୍ରେମିକା ସାଜି
କେବେ ଲେଖୁନି ମୋ ମନର ଭାବନା ତୋତେ

ତଥାପି ପ୍ରଶ୍ନ ଆସେ
ମୋ ମନରେ ଯଦି ବି ଲେଖୁଥାନ୍ତି,
କଣ ଅବା ଲେଖୁଥାନ୍ତି ?

କଣ ଏ ପ୍ରେମ କେବେ
କେଉଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଶବ୍ଦରେ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି କରି ହୁଏ ... !

ନା ଏ ମନର ଅବୁଝା ଅବ୍ୟକ୍ତି କଥାକୁ
ନିଜ ପାଖେ ହିଁ ରଖି ପାରିଲେ ପ୍ରେମରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପ୍ରାପ୍ତି ହୁଏ.. !

ନା ନିଜ ଅନଳକୁ ନିଜେ ପିଇ ଜୀବନ ଜିଇଁବା
ପ୍ରେମର ଦୁର୍ବଳତା ପରି ଲାଗେ ... ?

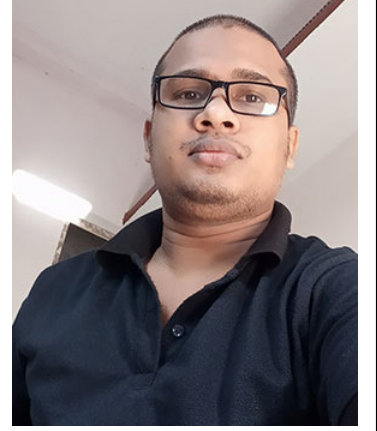
ଅନଳର ଶିଖା ହେଉ ଜୀବନର ଉପସାଗର,
ସଂଘର୍ଷରେ ଜଳୁଥିବା ଏ ମନ ନେଉ
ନୂତନ ଆତ୍ମବଳର ଅବସର !

ଗଣ୍ଡପଡ଼ା, ଗୁଆମାଳ, ଭଦ୍ରକ

ଶୂନ୍ୟ ଜୀବନ

ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ସୁତାର

ଅଳହାଶୟ କରେ, ମୋତେ ଏ ଜୀବନ,
 ହିସାବ ମାଗୁଛି ମୋତେ, ଜନ୍ମରୁ ମରଣ ।
 ସମୟ ବି କୁସାରଟନା, ପ୍ରତିକ୍ଷଣ କରେ,
 ସମାଲୋଚନା ସରବେ୍ୟ, ସବୁଠି ମୁଁ ମରେ ।
 ବୟସ କହୁଛି ମୋତେ, ବେଳ ତୋ ସରୁଛି,
 ଶୈଶବ, କୈଶୋର ବୃଦ୍ଧକାଳ ତାକୁଅଛି ।
 କେତେଦିନ କରିବୁ ତୁ, ଛଳନା ବାହାନା,
 ଧନ, ଜନ, ମାନ ତୋର ହେବ ସବୁ ତୁନା ।
 ଅସାମର୍ଥ୍ୟ ହେବୁ, ତୋର ସାମର୍ଥ୍ୟ ନଥବ,
 ଦକ୍ଷତା ପାଇଁ ତୁ ଲୋଡ଼ା, କ୍ଷମତା ତୋ ଯିବ ।
 ଅହଙ୍କାରୀ, ଅହଂ ପାଇଁ ତୋ ଆତ୍ମବାଦିମା,
 ଘୃଣ୍ୟ କର୍ମେ ଚପିଛୁ ତୁ, ଅନ୍ୟାୟ ର ସୀମା ।
 ଜିହ୍ୱା ଲାଳସା ରେ ନେଉ ନିରୀହ ଜୀବନ,
 ନିର୍ମମ ର ପାଶ୍ଚାତାପେ କଟିବ ତୋ ଦିନ ।
 ସର୍ବୋକୃଷ୍ଟ ପ୍ରସାଧନ ପ୍ରଲେପ ତୋ ଯେତେ,
 ଲିଭିବ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଆତ୍ମା ନ ଚିହ୍ନିବେ ତୋତେ ।
 ସମୟ ଏ ଅକ୍ତିମର କେବେ ଆସିଯିବ,

ପାର୍ଥବ ଏ କାୟା ଦିନେ ଶବ ବୋଲାଇବ ।
 ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରାଣୀ ପିଣ୍ଡେ ଜନ୍ମ ସିନା ନେଲୁ,
 ଦୁର୍ଲଭ ଏ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ମୂଲ ନବୁଝିଲୁ ।
 ଅଟକିବ ଏ ପବନ ସପନ ଭାଙ୍ଗିବ,
 ହିସାବ ଚାଲିଛି, ଦିନ ତୋର ବି ଆସିବ ।
 ହସୁଅଛୁ, ଲିଭିଯିବ ହସୁ ହସୁ ହସ,
 ଅକସ୍ମାତ ଘଟିଯିବ ନହେବ ବିଶ୍ୱାସ ।
 ତୁଚ୍ଛ, ବ୍ୟର୍ଥ ଲାଗିବ ଏ ସବୁ ଉପାର୍ଜନ,
 ଶୂନ୍ୟ ରୁ ଆରମ୍ଭ ପୁଣି ହୋଇଯିବୁ ଶୂନ୍ୟ ।
 ସତ୍ୟ, ଏ ଶରୀର ମାଟି କୋଳରେ ଲୋଟିବ,
 ପଞ୍ଚତୁତେ ଗଢ଼ା, ପଞ୍ଚତୁତେ ଲୀନ ଯିବ ।
 ଦୁଇଟି ନିଆଁ ମଧ୍ୟରେ ଜୀବନ ଏ ତୋର,
 ଜନ୍ମ ସିନା ଏନ୍ତୁଡ଼ି ରେ ମଶାଣି ତୋ ଘର ॥

ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ଇଂରାଜୀ ସାହିତ୍ୟ ସମ୍ମାନ ବିଭାଗ

କଟକ

ମୋବାଇଲ - ୯୭୭୭୭୭୮୨୯୩

ଚନ୍ଦ୍ରମା ଗୋ...

ଶିଳ୍ପାଲିପି ବେହେରା

ଚନ୍ଦ୍ରମା ଗୋ ତୁମେ ନିତି ନିତି
ନିଅ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରୂପ ,
ବିରହୀ ସାଜେ ଚକୋରୀ
ତୁମ ନାଁରେ କରି ଜପ ।

ପ୍ରେମର ଲାଳସାରେ କଇଁ
ଫୁଟେ ବିରହର ଗୀତି ଗାଇ,
ଶଶା ବି ଧାଏଁ ମରୁତୁମି ଲଂଘି
ଚନ୍ଦ୍ରମା ତୁମ ସାନିଧ୍ୟ ପାଇଁ ।

ଗଂଗଶିଖରୀର ସୁଗନ୍ଧବି
ମୋହେନି କି ତୁମ ମନକୁ ?
ଝୁରି ଝୁରି ଯାଏ ମରି
ସାରା ରାତି ଚାହିଁରହି ତୁମକୁ ।

ବଉଦର କୋମଳ ଶେଯ
ଲାଗେ କି ଏତେ ଭଲ,
ଯାହାପାଇଁ ଭୁଲିଯାଅ ପ୍ରେମ
ସ୍ନେହ ମମତାର ମୂଲ ।

+୩ ଦ୍ୱିତୀୟ ବର୍ଷ ଛାତ୍ରୀ
ସ୍ୱାମୀ ବିବେକାନନ୍ଦ ସ୍ମାରକ ସ୍ୱୟଂଶାସିତ
ମହାବଦ୍ୟାଳୟ ଜଗତସିଂହପୁର
ଫୋନ୍ : ୮୦୯୩୫୨୨୯୨୪

ଜୟ ଶ୍ରୀ ରାମ

ଜୟନ୍ତ ଦାସ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ

ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପୁରୁଷ ପ୍ରଜା ଚିତ୍ତହାରୀ
କୌଶଲ୍ୟାର କୋଳ ନନ୍ଦନ,
ପିତୃସତ୍ୟ ଧାରି ସତ୍ୟର ପୂଜାରୀ
ସତୀ ସୀତାଙ୍କର ସ୍ୱୟମ୍ବନ ॥

ତ୍ରେତୟା ଯୁଗରେ ବିଷ୍ଣୁ ଅବତାର
ସପ୍ତମ ନାମଙ୍କ ରାମ,
ଏକ ପତ୍ନୀବ୍ରତା ବିରତ୍ତର ଗାଥା
ବାନର ଭକ୍ତର ଧାମ ॥

ସତ୍ୟ ଧର୍ମ ପରାୟଣ ଅଯୋଧ୍ୟା ରାଜା
ଅସ୍ତ୍ର ତୁମ ଧନୁତୀର ,
ରଘୁ ବଂଶୀ ତୁମେ ଶତ୍ରୁ ଭେଦଧାରୀ
ପୂଜନ୍ତି ନୁଆଁଇ ଶିର ॥

ସ୍ୱୟଂବରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଧନୁର୍ତ୍ତିର ଭାଙ୍ଗି
ରଚିଲ ସାହସୀକତା,
ଜନକର କନ୍ୟା ପ୍ରଥମ ନୟନେ
ପତ୍ନୀ ହେଲେ ତୁମ ସୀତା ॥

ମାତୃବର ପାଇଁ ପିତୃ ସତ୍ୟ ଧରି
ଗଲ ତୁମେ ବନବାସ,
ନିର୍ବାସନ ସମେ ବନ ଆହରଣେ
ଭୋଗିଲ ବାଧା ଅଶେଷ ॥

ସତୀ ସୀତା ପାଇଁ ଗଢ଼ି ଦେଲ ସେତୁ
ନାମ ହେଲା ରାମ ସେତୁ,
କୁଶ ଶଯ୍ୟା ନେଇ ସୀତା ଠାବ ପାଇଁ
କାଟିଲ ସାତଟି ରତୁ ॥

ହନୁମାନ ଭକ୍ତ ଭକ୍ତି ପରିଚୟେ
ଦେଲା ସେ ଛାତିକୁ ଚିରି,
ବ୍ରାହ୍ମଣରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ରାବଣର ଜଙ୍ଘ
ଭେଦିଲ ତୀରକୁ ଧରି ॥

ହିନ୍ଦୁ ସମାଜର ତୁମେ ଆବାହକ
ତୁମେ ହିଁ ସତ୍ୟର ଧାମ,
ସାରା ବିଶ୍ୱ ଆଜି ତୁମକୁ ପୂଜୁଛି
ତୁଣ୍ଡ ଧରି ରାମ ନାମ ॥

ଥାଲସତା, ବାଲେଶ୍ୱର
ମୋ -୮୪୫୫୮୭୭୭୭୭

ମନେ ରହେ କିଛି କଥା

ଗୋଲୋକବିହାରୀ ବେହେରା

ମନେ ରହେ ନାହିଁ ସବୁ କଥା
ମନେ ରଖିବା ବି ସହଜ ନୁହେଁ
କିନ୍ତୁ ମନେ ରହିଯାଏ କିଛି କଥା,
ଯେମିତି ଦହନର ଭଲଙ୍ଗ ମସୁଧା ।

ଇଚ୍ଛା ଥାଉ ବା ନ ଥାଉ
ମନ ବନସ୍ତତିରେ ଲଟକି ରହି
ବାଇଚଢ଼େଇ ବସା ଭଳି ଝୁଲୁଥାଏ,
ହୃଦୟକୁ କୋରି ଖାଉଥାଏ ।

ଝଡ଼ ଆସୁ, ବାତ୍ୟା ଆସୁ
ସେ ବସା ଝଡ଼ି ପଡ଼େନା,
ଜୀବନର କେତେ ଶୀତ ବସନ୍ତ
ସିତି ଦେଇ ମଣିଷ ଯାଏ ମନେ ରହେନା ।

ନଦୀର ଗତି ପରି ଜୀବନର ବହୁମାନ ଗତି
ଶରତ ନଦୀର ଢେଉର ସଙ୍ଗୀତ ପରି,
ବସନ୍ତ ମନର ମର୍ମର ପରି,
ନାମ ହୀନ ଫୁଲର ସୁଗନ୍ଧ ପରି ସ୍ୱପ୍ନ;
ସେଇ ସ୍ମିରଣ, ଶୀତଳ, ସୁରଭିତ
ମୁହୂର୍ତ୍ତଟି ମନେ ରହିଯାଏ ସବୁଦିନ ।

ଅବସର ପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ
ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ
ଝଡ଼ଙ୍ଗୀ, ଢେଙ୍କାନାଳ
ମୋ: ୯୯୩୮୩୦୩୦୪୭

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ବିରହ ସନ୍ଦେଶ

ସାଗର ଖରା

ଏ ଆଖିର ଲୁହ ଖୋଜୁଛି ତମକୁ
ଓଠ ମୋର ପ୍ରିୟେ ଡାକୁଛି ତମକୁ
ମନ ମୋର ବିକଳ ପ୍ରତିମୁହୂର୍ତ୍ତରେ
ତୁମ ସହ ପଦେ ଭାବ ସଞ୍ଚାରକୁ....

ଏ ରଙ୍ଗୀନ ସହରର ଜନଗହଳି ଓ କୋଳାହଳ
ମୋତେ ଲାଗୁଛି ଏକ ଶୁନଶାନ୍ ଶୁଣାନ
ଲାଗୁଛି ଯେମିତି ଏକ ବନ୍ଦୀ କୋଠରୀରେ
ଲୁହକୁ ପାଥେୟ କରି କାଟୁଛି ଜୀବନ....

ମନରେ ଅଜସ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ, ଅସଂଖ୍ୟ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଭଙ୍ଗି ମାରୁଛି
କିନ୍ତୁ ଆଜି ମୁଁ ଅକାମ୍ୟ, ଅଚଳ, ଅଚେତ
ହେଲେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନ
କ'ଣ ତୁମକୁ ବି ମୋ କଥା ବାରବାର ମନେ ପଡୁଛି ?...

ତୁମେ ବସିଥିବ କେଉଁ କୋଣେ ବା ନିରୋଳା ଏକାକୀ ସ୍ଥାନେ

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ଆଖିରେ ଲୁହ ମନରେ ପ୍ରୟାସ ଜାରି ରହିଥିବ
ହେଲେ ଏହା କେତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ,କେତେ ଦୀର୍ଘସ୍ଥାୟୀ
ମନକୁ ବୁଝାଇ ତୁନୀ ପଡ଼ୁଥିବ
କାରଣ ତୁମେ ଆଜି ଆବଦ୍ଧ ଶୃଙ୍ଖଳା ଓ ସମ୍ମାନ ର ପାଚେରୀରେ.....

ମୁଁ କିନ୍ତୁ ଆଜି ସୀମାକୁ ଲଙ୍ଘନ କରିବାକୁ ସତେଜ
ଶୃଙ୍ଖଳାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିବାକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ
ସମ୍ମାନକୁ ଛିନ୍ନ ଛିନ୍ନ କରି ପାଦତଳେ ଚିପିବାକୁ ପ୍ରତାପୀ
ଯେହେତୁ ମୁଁ ଆଜି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରେମରେ ଅଛି
ହେଲେ ଅନ୍ଧ କ'ଣ କେବେ ହୋଇପାରେ ବଳଶାଳୀ ?...

ଏ ପ୍ରେମ ନୁହେଁ ଛଳନାର
ଏ ପ୍ରେମ ନୁହେଁ ପ୍ରତାରଣାର
ଏ ପ୍ରେମ ନୁହେଁ ସ୍ୱାର୍ଥର
ଏ ପ୍ରେମ ନୁହେଁ ଦେହ ସୁଖର
ଏ ପ୍ରେମ ହେଉଛି ଅନନ୍ତ ଆନନ୍ଦର
ଏ ପ୍ରେମ ହେଉଛି ଅସୀମ ସୁଖ ପ୍ରାପ୍ତିର

ଆଜି ପୁଣି ଏକ ଦିନ ବିତିଗଲା

ପୁଣି ଏକ ରାତି ଚାଲିଗଲା

ହେଲେ ଶୁଣି ପାରିଲି ନି ତମ କୋକିଳ କଣ୍ଠ

ଦେଖି ପାରିଲି ନି ତମ ଚାନ୍ଦ ମୁଖ

କେବଳ ତୁମକୁ ଅନୁଭବ କରୁଛି

ଆଖିରୁ ରୁଧିର ଝରୁଛି

କଲମ ମୁନିରେ ଲେଖି ଚାଲିଛି...

ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ଦ୍ୱିତୀୟ ବର୍ଷ

ଖଲ୍ଲିକୋଟ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, ବ୍ରହ୍ମପୁର

ମାଣିକ ପାଟଣା

ଆକୁଳାନନ୍ଦ ପୃଷ୍ଟି

ଅଜଣା ସେ ତିଥି ବାର
 ମାସ ଏବଂ ବର୍ଷ
 ନିର୍ଜନ ମଧ୍ୟାହ୍ନେ ହେଲା
 ଘୂର୍ଣ୍ଣି ଝଡ଼ ଦୃଶ୍ୟ ।
 ସମ୍ମୁଖେ ଅଟକି ଗଲେ
 କଳା ଧଳା ଅଶ୍ରୁ
 ଅଶ୍ରୁରୋହୀ ଦୁଇ ଜଣ
 ସୈନିକ ଅବଶ୍ୟ ।
 ଲାଗୁଥିଲେ ତୃଷାତୁର
 ଦୁଇ ଅଶ୍ରୁରୋହୀ
 ଇଚ୍ଛା କଲେ ମାଣିକଠୁ
 ପିଇବାକୁ ଦହି ।
 ମାଣିକ ବି ଦହି କଲା
 ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ଅର୍ପଣ
 ଦହି ପିଇ ତୃପ୍ତ ହେଲେ
 ସୈନ୍ୟ ଦୁଇ ଜଣ ।
 ଏବେ କିନ୍ତୁ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା

ବିଷମ ସମସ୍ୟା
 ଦେବାକୁ କଉଡ଼ି ନାହିଁ
 ହେବେ ଲୋକ ହସା ।
 ହାତରୁ ଖୋଲିଲେ ମୁଦି
 ଦେଲେ ମାଣିକକୁ
 କହିଲେ ଏ ମୁଦି ଦେଇ
 କହିବ ଛାମୁଙ୍କୁ ।
 ଦଧି ର ପାଉଣା ଦେଇ
 ନେବେ ଏ ମୁଦ୍ରିକା
 ଛାମୁଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା କର
 ଶୁଭିଲାଣି ଢକା ।
 ଛାମୁଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରିକା ଦେଇ
 କହିଲା ବୃତ୍ତାନ୍ତ

ରତ୍ନ ମୁଦି ଦେଖି ଛାମୁ
ହେଲେ ଆଚମ୍ବିତ ।
ଏ ନୁହେଁ ସାମାନ୍ୟ ମୁଦି
ନୁହେଁ ହୀରା ନୀଳା
ଦଧି ପିଇ ବନ୍ଧା ଦେଲେ
ପ୍ରଭୁ ଚକାତୋଳା ?
ଏ ଅଞ୍ଜଳ ଦାନ କଲି
ତୁମ ନାମେ ହେବ ଜଣାଶୁଣା
ନୀଳାମୁ ଚିଲିକା କୁଳେ
" ମାଣିକ ପାଟଣା "
ସେ ବେଳ ଯାଇଛି ଚାଲି
କେତେ କାଳ ହେଲାଣି ଅତୀତ
ମାଣିକର ମୃତ୍ୟୁ ନାହିଁ
ଥିଲା ଅଛି ରହିବ ଜୀବିତ ।
ଧନ୍ୟ ପ୍ରଭୁ ଧନ୍ୟ ଜଗନ୍ନାଥ
ମାଟିର ମଣିଷ ପାଖେ
ହେଲ ବନ୍ଧକିତ ?

ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଧାନଶିକ୍ଷକ

ମହାଲପଡ଼ା କଖଡ଼ି କଟକ

ମୋ -୯୪୩୭୮୭୪୫୭୭

ବାପା

ରୋସନୀ ସାହୁ

ଥିଲା କିଛି ପଚାରିବାର
କାହିଁ ତମେ ମୋତେ ହିଁ ବେଶୀ ପ୍ରେମ କର ?

ଛାଇଁ ଦେବା ପାଇଁ ନିଜ ପାଦ ଜାଳାଇ
ଛୋଟ ଛୋଟ ରାଗରୁଷାକୁ ମନାଅ ଖେଳଣା ଖେଳାଇ,
ଥିଲା ନାହିଁ ପାଖେ ଯେତେ ଦେଲ ତୁମ୍ଭେ
ହେଲେ ଖୁସିରେ ସବୁ ଦେଲ ପରିସ୍ଥିତି ନ ଦେଖାଇ ।

ଏତେ ସବୁ କେମିତି କର
ଏତେ ଦୁଃଖ ନ ଦେଖାଇ କେମିତି ରହ,
ପାଣି ତ ଆଖିରୁ ଝରୁଥିବ ନିଶ୍ଚେ
ହେଲେ ବାପା ଏତେ ସଦାବେଳେ କେମିତି ହସ ।

କେତେ କଷ୍ଟ ଗୋଟେ ଝିଅ ବାପର
ଅଜାଡ଼ି ଦିଏ ନିଜ ଘର ଛପର ,
ଯେତେ ରାଗିଲେ , ଯେତେ ଗାଳି କଲେ ମଧ୍ୟ
କେବେ ବାପ ନ ହୁଏ ପର ।

ହାୟେ ଅଭାଗା ଏ ଝିଅ ବାପ ଜୀବନ
ଛାଡ଼ିବାକୁ ପଡ଼େ ସବୁ ଖୁସି , ସୁଖ ବନ୍ଧନ
ଥରେ ଭାବିଲେ ମାଁ ହେବା ସହଜ
କିନ୍ତୁ ବାପା ସମର୍ପେ ନିଜ ସବୁ ,
ଝିଅ ପାଇଁ ଆଜୀବନ ।

ମାଁ ଜନ୍ମ ଦେଇ ଥରେ ଜିତେ
ବାପା ସେ ଛୁଆ ଖୁସି ପାଇଁ ନିତି ହାରେ ,
ଦେଖାଏ ମା ସଂସାରର ସୁନ୍ଦରତା
ବାପା ଦେଖାଏ ସମାଜର ନିରାଟ ସତ୍ୟତା ।

ମାଁ ପାଲେ ଗର୍ଭେ କେବଳ ମାସ ନଅ
ତୁମେ ତ ଦେଲ ମୋତେ ଜୀବନ ,
ଆଜ୍ଞୁଳି ଯେବେ ଧରୁଥିଲା ଏ କୁନି ହାତ
ସେ ସବୁ ସ୍ମୃତି ମୁଁ ଭୁଲି ପାରୁନି ।

ଆଜି ହାତ ଚାହୁଁଛି ସେ ଆଜ୍ଞୁଳି
ତୁମ ହାତ ପାଇଁ କରୁଛି ମୁଁ ଅଳି
ଯାହା ତୁମେ କହିଥିଲ କରୁଛି ପାଳନ
ତମ କଥାନ୍ତୁସାରେ କାହା ସାଥେ କରୁନି କଲି ।

ତୁମ ସେ ପ୍ରେମମୟ ହାତ
ଧରି ଚାଲିଛି କେଜାଣି କେତେ ବାଟ ,
ବଞ୍ଚାଇଲ କେତେ ଘାତ ପ୍ରତିଘାତ
ଚାଲିଥାଉ ଆଜୀବନ ଏହି ନାଟ ।

ବାପା .. ହାତ ଥାମି ନିଅ ଗୋଡ଼ ଥରୁଛି
ବାପା .. ସାହାରା ଦିଅ ତମ ଝିଅ ଡରୁଛି,
ଦେଇ ଆଶୀର୍ବାଦ ଥାଅ ସାଥେ
ବାପା ..ଛାତିରେ ଲଗାଇ ଦିଅ ମୁଁ ନିତି ମରୁଛି ।

କରିଦେବ ମୋ ଭୁଲ ପାଇଁ ମୋତେ କ୍ଷମା
ନିଜଠୁ କେବେ ଦୂର କରିବନି ଜମା,
ରଖିଥିବ ସଦାବେଳେ ଶିରେ ହାତ
ତୁମ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟହୀନ ଦରମା ।

ବାପା ତମ କର୍ମକୁ ସମାପ
ଝିଅ ପାଇଁ କଲ ସବୁ ନିଲାମ ।

ଛୋଟ ଭୁଲିବି ଦୁନିଆଁ ଲାଗି ପାପ
ଆଉ ଯିଏ ପାପକୁବି ଛୋଟ କରିଦିଏ ସେ ଜଣେ ବାପ ॥

+୨ ଦ୍ୱିତୀୟ ବର୍ଷ, ଏମସ୍ ଉଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ସମ୍ବଲପୁର

ନୀରବ ସାଜିଛ

ଦୁଷ୍ଟ ବେହେରା

ଆଜି ମୁଁ ମୋ ପାଇଁ
ନୀରବ ସାଜିଛ..

ନିଜକୁ ଦୁନିଆ ଆଗରେ
ଅସହାୟ ମନେ କରୁଛି..

ନୀରବ ନୀରଦୟା ହୋଇ
ନୀରିକ୍ଷଣ କରୁଛି..

କ'ଣ ମୁଁ ଲଢ଼ି ପାରିବି ନା
ନୀରବ ରହି ଦେଖିବି..

ମୋର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ମୁଁ ନେଇ
ପାରୁନି ନିଛଳ ହୋଇଛି..

ମୁଁ ମୋର ଅସହାୟ ଦେଖି
ଏଠି ସେଠି କହୁଛି..

ଆଜି ମୁଁ ଲଢ଼ି ପାରୁନି
ମୁଁ ନୀରବ ସାଜିଛ..

ରାସୋଳ-ମୁଖ୍ତିଆପଷି

ଢେଙ୍କାନାଳ

ମୋ ନଂ-୭୩୭୨୨୨୭୭୨୨

ନମ୍ର ନୟନା

ଅଶୋକ କୁମାର ବାରିକ

ତୁମର ସ୍ଥିତହାସ୍ୟ ନମ୍ର ନୟନା
 ହୃଦେ ସୃଷ୍ଟି କଲା ପ୍ରୀତିମନା ।
 ପତା ଲେଉଟେ ଲଜ୍ଜା ଛଲେ
 ପୁଣି କଣେଇ ଚାହିଁ ଭାଲେ ।
 ଇଚ୍ଛା ହୁଏ ସମୟ ଟିକେ ଥିମି
 ଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତି ହୁଅନ୍ତା ହୃଦେ ଅସ୍ତ୍ରଗାମୀ ।
 ତୁମ ଆତ୍ମା ପାଇ ମୋ ଜୀବନେ
 ନବ ପଲ୍ଲବ ପ୍ରସ୍ତୁତେ ଆବେଗମନେ ।
 ମୋ ଜୀବନ କାବ୍ୟ ସାର ତୁମେ
 ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ଅଳଙ୍କାର ନୁହେଁ ତୁମସମ ।
 ଦୃଷ୍ୟା ପ୍ରାୟ ମୋର ସ୍ୱପ୍ନ ର ହରିଣୀ
 ସଖୀ ଗୋ ସାଜିବ ମୋର ଘରଣୀ ।
 ନ ଲାଗିବ କେବେ ସଂସାର ଚଡ଼କ
 ରହିବ ଏ ବାକ୍ଷ୍ୟାକାରୀ ହୋଇ ଚାତକ ।
 ହୃଦୟ କୋଠରୀ ରେ ହୋଇ କିରଣ
 ମୋ ଘରେ ସ୍ତପିବ କି ତୁମ ଚରଣ ?

ଅଧ୍ୟାପକ (ଅର୍ଥନୀତି ବିଭାଗ),
 ମଡେଲ ଡିଗ୍ରୀ କଲେଜ, ନୟାଗଡ଼,
 ଯୋଗାଯୋଗ - ୮୭୩୭୨୩୫୭୧୭

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@dijyotiiprasad>

ବେଇମାନି ପ୍ରେମ

ତୃପ୍ତିମୟୀ ହୋକ୍ତା

ତୁ ଭାରି ବେଇମାନି, ଭାରି ମତଲବି
ସତରେ ମୁଁ ଜାଣି ନାହିଁ
ବନ୍ଧୁତା ର ବାତ ତେଇଁ ଆସିଥିଲୁ
କ'ଣ ସମ୍ପର୍କ ଭାଙ୍ଗିବା ପାଇଁ ?
କେତେ ସୁନ୍ଦର ଯେ ଗଢ଼ି ଉଠିଥିଲା
ସ୍ନେହ ମମତାର ଖିଅରେ
କାହିଁକି ଭାଙ୍ଗିଲୁ ବନ୍ଧୁତା ସମ୍ପର୍କ
ଆମ ଦୁହିଁଙ୍କ ଭିତରେ
ଆମ ବନ୍ଧୁତାର ପରିଚୟେ ଆଜି
ସାଜିଥାନ୍ତା ଉଦାହରଣ
ସେଇ ପରିଚୟେ ବଞ୍ଚିଥାନ୍ତୁ ଆମେ
ସାଙ୍ଗ ହୋଇ ସାରା ଜୀବନ
କାହିଁକି ଆସିଲୁ ଆମ ମଝିରେ ତୁ
କଣ୍ଠାର ପାଚେରି ସାଜି
ତୋ ପାଇଁ ଆଜି ଜଳି ମୁଁ ମରୁଛି
ମୋ ଜୀବନ ଯାଇଛି ହଜି ।

ଖଲିଆ ବଗିଚା, ବୌଦ୍ଧ

ମୃତ୍ୟୁର ଭୟ ଜୀବନଠୁ ବି ବଡ଼ ହୁଏ
ବାସ୍ତବତା କୁ ମୁଁ ପୁଣି ଆଖି ବୁଜି ଦିଏ ।

ହୃଦୟର ସାହାସ ମାଟି ତଳେ ଧସେ
ବଞ୍ଚିବା ଲାଳସା ମୋତେ ଜଞ୍ଜିରରେ ବାନ୍ଧେ ।

ଯୌବନ କାଳ ବିତେ ମୃଗତୃଷ୍ଣା ପଛେ
ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥା ଅଦ୍ଭିମ ଆଶରା ଖୋଜେ ।

ନିର୍ଭୀକ, ନିଶ୍ଚଳ, ନିର୍ବାଣ ଆତ୍ମାର ପରିଚୟ
ଅଗ୍ନି ସ୍ନାନେ ଶାଶ୍ୱତ ହେଉ ମୋର ସ୍ୱଳ୍ପ ସମୟ ।

ଜୀବନେ ପ୍ରେମ ହିଁ ଚିରନ୍ତନ ସତ୍ୟ
ଜାତିପ୍ରେମ ଇତିହାସେ 'ମୁଁ' ର ନାହିଁ ଅସ୍ତିତ୍ୱ
ଆତ୍ମା ନୁହଁ କେବଳ ଅହଙ୍କାର କୁହେ ମୁଁ ସତ୍ୟ ।

ଉଦଳା, ମୟୂରଭଞ୍ଜ, ୭୫୭୦୪୧

ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ

ଅରୁଣ କୁମାର ଦାସ

ଗେରୁଆ ବସ୍ତ୍ର ପରିହିତ ପାଞ୍ଚି ଫୁଟ୍ ଲମ୍ବର
ଅଣ୍ଟା ନଇଁ ପଡ଼ି ଥାଏ
ପାଦରେ ହଲେ କଠଉ
ଗୌର ବର୍ଣ୍ଣ ଚେହେରାକୁ କଳା ମତ ମତ ଘଞ୍ଚି ଦାଢ଼ି
କ୍ଷୀଣ ଅଥବା ସୁସ୍ଥ ଅବୟବର ।
ସଦା ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରଦାୟୀ ମୁଖ ମଣ୍ଡଳ
ଲାଗି ରହିଥାଏ ଚେନାଏ ହସ ଅଧରରେ
ନା ଅଛି କାମନା ନା ପ୍ରତ୍ୟାଶା
ନା ପାଇବାର ଲୋଭ ନା ହରାଇବାର ଭୟ
ହସ ଖୁସିର ଏକ ମିଶ୍ରିତ ରାଗ
ପରକୁ ଆପେଶେଇବାର ଏକ ଦୁର୍ବାର ତପସ୍ୟା ।
ତ୍ରିସନ୍ଧ୍ୟା ଆଳତି, ଭଜନ, ଜଣାଣ, କୀର୍ତ୍ତନ
ଭାଗବତ ପାରାୟଣ, ଯଜ୍ଞ ଆଦୂତିର ମନ୍ତ୍ର ସମ୍ପ୍ନୋହନ
ହନୁମାନଙ୍କ ପୂଜା, କାର୍ତ୍ତିକ ପଞ୍ଚକର ନାମ ଯଜ୍ଞ
ଶିବ ରାତ୍ରୀ, ଧନୁ ସଂକ୍ରାନ୍ତିର ମୁଆଁ
ବାବାଙ୍କ ବ୍ରହ୍ମ ଲୀନର ତିଥି
ସାଧୁ ସନ୍ଥଙ୍କ ଆଗମନ ।

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

କେବଳ ତୀର୍ଥ ନୁହେଁ ତ ମହା ତୀର୍ଥ
ଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନର ମହା ମିଳନ
ଆତ୍ମା ଓ ପରମାତ୍ମାର ଅପୂର୍ବ ସଂଯୋଗ
ହରି ହରର ଭେଟ
ପାପ ପୁଣ୍ୟର ଦ୍ୱିସାବ ନିକାଶ
ପ୍ରାପ୍ତି ଅପ୍ରାପ୍ତିର ଛେଦବିନ୍ଦୁ
ଧର୍ମ ଅଧର୍ମର ସମୀକରଣର ସମତୁଲ୍ୟନ୍ ।

ଠାକୁରା, ପୁରୁଣା ବଉଳମାଳ, ଧର୍ମଶାଳା, ଯାଜପୁର

୯୯୩୮୭୩୩୦୭୫

ସ୍ମୃତି

ଅମୃତନାରାୟଣ ଶତପଥୀ

ସ୍ମୃତି କେବେ କୁହୁଲୁଥିବା ପାଉଁଶ ତଳର ନିଆଁ,
 କେବେ ପୁଣି ଲିଭି ଯାଇଥିବା ଦୀପ ସଲିତାର ଧୂଆଁ ।(୧)
 ସ୍ମୃତି କେବେ ଶୀତ ସକାଳର ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଉଷ୍ମ ପରଶ,
 କେବେ ପୁଣି କାନ୍ଦ କେବେ ଅଟେ ଯେ ବନ୍ଧୁ ହରଷ ।(୨)
 ଆଉ କେବେ ହୃଦୟ ଭିତର କିଛି ଯେ ଅକୁହା କଥା,
 କାଗଜରେ ଲେଖା ଯାଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗଳ୍ପ କବିତା ।(୩)
 କେତେବେଳେ ସ୍ମୃତି ଥାଏ ସୁଖଦ ଯେ ଆଗମନ,
 ଦୁଃଖ ସ୍ମୃତି ଭରିଯାଏ କେବେ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ।(୪)
 ସ୍ମୃତି କେବେ ପିତା ମାତାଙ୍କର କୋମଳ ହାତର ସ୍ପର୍ଶ,
 ପୁଣି କେବେ କ୍ଷଣ କ୍ଷଣ ହୋଇ ସରୁଥିବା ମାସ ବର୍ଷ ।(୫)
 ସ୍ମୃତି କେବେ ରୋମଢ଼ିତ ହୋଇ ହୁଏ ହୃଦୟ ଅତିଥି,
 କେବେ ପୁଣି ଭୁଲି ଯାଇ ହୁଅଇ ପୁଣି ବିସ୍ମୃତି ।(୬)
 ସ୍ମୃତି ପୁଣି କେବେ ଲାଗେ ମହୁ ଠୁ ଅଧିକ ମିଠା,
 ସବୁ ସଞ୍ଜାଦ ସବୁ ଭାବ ସ୍ମୃତିରେ ଥାଏ ଜାଣିଥା ।(୭)
 ସ୍ମୃତିକୁ ଯେ ମନ ହୃଦୟରେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଜୀବିତ,
 ବିଚାରକୁ ରଖିବାକୁ ହେବ ସର୍ବଦା ମାର୍ଜିତ ।(୮)
 ସ୍ମୃତି ଯଦି ହେଲା ବିସ୍ମୃତି ଦୁର୍ବିସହ ଯେ ଜୀବନ,
 ବେଳେବେଳେ ତାହା ସୃଷ୍ଟି କରେ ଯେ ହୃଦ କମ୍ପନ ।(୯)
 ସ୍ମୃତି ସତେ ଅଟେ ଅନେକ ଯେ ଆଶୀର୍ବାଦ ସମାହାର,
 ରେଷ୍ଟା ସର୍ବଦା କରିବା ସଭିଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ଉତ୍ତମ ସ୍ମୃତିର ଉପହାର ।(୧୦)

ପଞ୍ଚମର ଏ ଜନ୍ମଦିନେ

କିରନ୍ ସ୍ୱାଇଁ

ସକାଳର ଯେତେ ଝୁରୁଝୁରୁ ସ୍ୱପ୍ନ
 ପ୍ରାଚୀ ତଟର ସୁନେଲି କିରଣ
 କାକର ସବୁକୁ ଧୋଇ,
 ମଧୁମୟ ବେଳ
 ମନର ମହକ
 ଗୀତଟିଏ ହୋଇ
 କହିଯାଏ କାନେକାନେ
 ପଞ୍ଚମର ଏଇ ଦିନେ ।

ଲଦାଲଦି ହୋଇ ସୋରିଷ ଫୁଲ ଯେ
 ଫୁଟିଥାଏ ମୋ ଗାଁରେ
 ଚିତ୍ରଟିଏ ସତେ ଆଙ୍କେ
 ହଳଦିଆ ସୁଷମାରେ,
 ଏ ସବୁ ଉପହାର ପାଇ
 ଜନ୍ମ ପରି ଝିଅଟିଏ
 ପୁଲକିତ ହେଲା ମନେମନେ
 ପଞ୍ଚମର ଏଇ ଦିନେ ।

ରଞ୍ଜୁନ୍ ଫୁଲର ମହକ ଭିତରେ
 ହଳଦୀ, ଆକାଶୀ ଛିଟ ପ୍ରଜାପତି
 ଆନମନା ହେଇ
 ଘୁରି ବୁଲେ ପବନେ,
 କଞ୍ଚା ହଳଦୀର ବାସ୍ନା
 ପବନକୁ ଗୀତ ଶୁଣାଇ
 ଅମୃତ ବିଞ୍ଚେ ସେ ବନେ
 ପଞ୍ଚମର ଏଇ ଦିନେ ।

ବହିଆପଦର, ବରପାଲି, ବରଗଡ଼

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ପ୍ରବନ୍ଧ ବିଭାଗ

ଯଦି ଆପଣ ଏହି ଇ-ପତ୍ରିକାରେ ନିଜ ଲେଖା ପ୍ରକାଶିତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ତା ହେଲେ ନିଜ ଲେଖାକୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦ୍ୱାରା ଟାଇପ୍ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେହି ଆଲୋଚନାକୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଇମେଲ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତୁ । ଓଡ଼ିଆରେ ଆପଣ ଯେକୌଣସି ସଫଟ୍ୱେରରେ ଟାଇପ୍ କରି ପଠାଇ ପାରିବେ । ଧାରାବାହିକ କାହାଣୀ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଭାଗକୁ ଅଲଗା ଅଲଗା ଫାଇଲ୍ କରି ଏକାଥରେ ପଠାଇବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେଖା ସହ ନିଜ ଛବି ଓ ଠିକଣା ଲେଖି ପଠାନ୍ତୁ ।

ଦୁ୍ୟମାନ ମେଟାନ୍ୟମୋ ଭୂତାଣୁ

ଡା ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ

ବର୍ଷ ୨୦୨୦ ଏବଂ ୨୧ରେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱକୁ କବଳିତ କରିଥିବା କୋଭିଡ଼ ଭୂତାଣୁର ପ୍ରଲୟଙ୍କାରୀ ପ୍ରଭାବ ବିଶ୍ୱ ଇତିହାସରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇ ରହିବ । ଏକ ଏହିଭଳି ମହାମାରୀ ଯାହା ବିଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ଦେଶକୁ ବିସ୍ତାର ହେବା ସହ ଅସଂଖ୍ୟ ଜୀବନ ବିପନ୍ନ କରିଦେଇଥିଲା । ଭୂତାଣୁଟି ଚୀନ ଦେଶର ଉତ୍ତର ସହରରୁ ବ୍ୟାପିଥିବା କଥା ଅନେକେ ମତ ଦେଇଥିଲେ । ସେହି ପ୍ରଲୟଙ୍କାରୀ ମହାମାରୀର ସ୍ତୃତି ଆମ ମନରୁ ଦୂର ନ ହେଉଣୁ ପୁଣିଥରେ ଚୀନରୁ ହିଁ ଏକ ନୂତନ ମହାମାରୀ ଜନ୍ମ ନେବା ଭଳି ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ପୁଣି ଏକ ନୂତନ ଭୂତାଣୁଜନିତ ସଂକ୍ରମଣ ଚୀନ ଦେଶର ଅନେକ ପ୍ରଦେଶମାନଙ୍କରେ ତାଣ୍ଡବ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲାଣି ବୋଲି ଶୁଣିବାକୁ ମିଳୁଛି । ବିଶ୍ୱ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସଂଗଠନ ସମେତ ବିଶ୍ୱର ଅନେକ ଦେଶ ଏହା ଉପରେ ଧ୍ୟାନ କେନ୍ଦ୍ରିତ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ନୂତନ ଭାବରେ ବ୍ୟାପୁଥିବା ଭୂତାଣୁ କଣ ? ଏହା କୋଭିଡ଼ଠାରୁ କେତେ ଭିନ୍ନ ବା ସମାନ ? ଏହି ରୋଗର ଲକ୍ଷଣ ସବୁ କଣ ? ଏହାଠାରୁ ସୁରକ୍ଷାପାଇଁ କେଉଁ ଟୀକା ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି ? ଆସନ୍ତୁ ଜାଣିବା ଚୀନରେ ବିସ୍ତାର ଲାଭ କରୁଥିବା ଦୁ୍ୟମାନ ମେଟାନ୍ୟମୋ ବା ଏର୍ ଏନ୍ ପି ଭୂତାଣୁ ବିଷୟରେ ।

ଦୁ୍ୟମାନ ମେଟାନ୍ୟମୋ ଭୂତାଣୁ ଏକ ଅସାଧାରଣ ଭୂତାଣୁ ଯାହା ପଶୁଜୀବ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ସାଧାରଣତଃ ଶ୍ୱାସନଳୀ ସଂକ୍ରମଣ ଭଳି ସମସ୍ୟା ଏହା

କରିଥାଏ ଏବଂ ବେଳେ ବେଳେ ଏହା ନ୍ୟୁମୋନିଆ ଏବଂ ଆଜ୍ୱା ଭଳି ମାରାତ୍ମକ ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି କରି ଶ୍ୱାସରୋଗୀଙ୍କ ଜୀବନ ବିପନ୍ନ କରିପାରେ । ଏହି ଭୂତାଣୁ ସାଧାରଣତଃ ଶୀତ ଓ ବସନ୍ତ ଋତୁରେ ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ସକ୍ରିୟ ଥାଆନ୍ତି ।

ଅଧିକାଂଶ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ବୟସ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଏହି ଭୂତାଣୁ ଦ୍ୱାରା ସଂକ୍ରମିତ ହୋଇଥାନ୍ତି, ଅବଶ୍ୟ ପୁଣି ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିପାରେ କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ରୋଗର ଲକ୍ଷଣ ସାମାନ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ।

ଏହି ଭୂତାଣୁ ଥଣ୍ଡାଜ୍ୱର ଭଳି ଲକ୍ଷଣ ସୃଷ୍ଟି କରେ କିନ୍ତୁ କିଛି ବ୍ୟକ୍ତି ଅଧିକ ରୋଗାକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ନ୍ତି, ମୁଖ୍ୟତଃ ପ୍ରଥମଥର ସଂକ୍ରମଣ ସମୟରେ ଏହାର ଲକ୍ଷଣ ଅଧିକ ଜଟିଳ ହୋଇପାରେ, ତେଣୁ ଛୋଟ ଶିଶୁମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ଭୟଙ୍କର ହୋଇ ପାରେ । ବୟସ୍କ ବ୍ୟକ୍ତି, ଶ୍ୱାସ ରୋଗୀ ଏବଂ ଦୁର୍ବଳ ରୋଗୀଙ୍କୁ ଏହା ଫଳରେ ଅଧିକ କଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ।

ବୈଜ୍ଞାନିକ ମାନଙ୍କ ମତରେ ପ୍ରାୟ ୧୦ରୁ ୧୨ ପ୍ରତିଶତ ଶିଶୁ ଏହି ଭୂତାଣୁ ଜନିତ ଥଣ୍ଡାକାଶ ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଅଧିକାଂଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ସାମାନ୍ୟ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ୫ରୁ ୧୨ ପ୍ରତିଶତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ବିପଦଜନକ ନ୍ୟୁମୋନିଆ ଦିଗକୁ ଗତି କରିପାରେ ।

ଏହି ଭୂତାଣୁ ସଂକ୍ରମିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଲକ୍ଷଣ:

୧. କାଶ ହେବା

୨. ଜ୍ୱର

୩. ନାକ ବହିବା ବା ବନ୍ଦ ହେବା

୪. ଗଳା ବ୍ୟଥା

୫. ଶ୍ୱାସ ନେବାରେ କଷ୍ଟ

୬. ଶରୀରରେ ଲାଲ୍ ଫୋକା ଦେଖାଯିବା

ଏହି ଭୂତାଣୁ ସଂକ୍ରମଣ କିଭଳି ହୁଏ;

ଏହି ଭୂତାଣୁଦ୍ୱାରା ସଂକ୍ରମିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହ ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆସିଲେ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ଛିଙ୍କ ଓ କାଶ ଦ୍ୱାରା, ଛୁଇଁବା ଦ୍ୱାରା, ଭୂତାଣୁ ସଂକ୍ରମିତ ପଦାର୍ଥକୁ ଛୁଇଁବା ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ ।

ଏହି ଭୂତାଣୁ କେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ହୋଇପାରେ ?

୫ ବର୍ଷରୁ କମ ବୟସର ଶିଶୁ ଓ ୬୫ ବର୍ଷ ବୟସରୁ ଅଧିକ ବୟସ୍କ ବ୍ୟକ୍ତି । ଦୁର୍ବଳ ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧ ଶକ୍ତିଯିବା ବ୍ୟକ୍ତି । ଆଜମା ଏବଂ ଶ୍ୱାସ ରୋଗ ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ।

ଏହି ଭୂତାଣୁ ସଂକ୍ରମଣ ଯଦିଓ ସାମାନ୍ୟ ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ସ୍ଥଳବିଶେଷରେ ଏହା ଭୟଙ୍କର ଶ୍ୱାସ ସଂକ୍ରମଣ, ନ୍ୟୁମୋନିଆ, ଆଜମା, କର୍ଣ୍ଣ ସଂକ୍ରମଣ, ଇତ୍ୟାଦିକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇପାରେ ।

ଏହି ଭୂତାଣୁକୁ କେଉଁଭଳି ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଏ ?

ରୋଗାକ୍ରାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଗଳା ଓ ନାସିକାରୁ ତୁଳା ଲଗା କାଠିଦ୍ୱାରା ଲାଳ ସଂଗ୍ରହ କରି ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥାଏ । ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ଥଳେ ଛାତିର ଏକ୍ସ ରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପରୀକ୍ଷା ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିପାରେ ।

ଏହି ଭୂତାଣୁ ସଂକ୍ରମିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଚିକିତ୍ସା କିଭଳି କରିବେ ?

ଏହି ଭୂତାଣୁ ପାଇଁ କୌଣସି ଟୀକାର ଉଦ୍ଭାବନ କରାଯାଇନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଘରୋଇ

ଉପଚାର ଦ୍ୱାରା ରୋଗର ଲକ୍ଷଣକୁ କମ କରାଯାଇ ପାରେ । ଅଧିକ ଦୁର୍ବଳତା ଥିଲେ କିମ୍ବା ଲକ୍ଷଣ କମ ନ ହେଉଥିଲେ, ହସ୍ପିଟାଲରେ ଭର୍ତ୍ତି କରିବାକୁ ପଡ଼ିପାରେ ।

ହସ୍ପିଟାଲରେ ରୋଗୀଙ୍କୁ ଅତିରିକ୍ତ ଅନୁଜାନ ଦିଆଯାଏ, ଅଧିକ ଜଳୀୟାଂଶ ଦ୍ରବଣ ଶିରାରେ ଦିଆଯାଏ ଏବଂ ଶୀଘ୍ର ଉପଶମ ପାଇଁ ଷ୍ଟେରଏଡ୍ ଭଳି ଔଷଧ ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଇପାରେ ।

ଏହିଭଳି ରୋଗୀଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆଣ୍ଟିବାୟୋଟିକ୍ସର ଆବଶ୍ୟକତା ନଥାଏ । ଅବଶ୍ୟ ଯଦି ରୋଗୀ ଅନେକ ଦିନଧରି ରୋଗୀକ୍ରାନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ତା ହେଲେ ଜୀବାଣୁ ଜନିତ ସଂକ୍ରମଣ କମ କରିବାପାଇଁ ଏହା ଦିଆଯାଇଥାଏ ।

ଏହି ରୋଗରୁ ନିଜକୁ କିଭଳି ସୁରକ୍ଷିତ କରିବେ ?

ତୁତାଣୁ ଏବଂ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧିତ କୌଣସି ଦ୍ରବ୍ୟକୁ ଛୁଇଁବାର ସମ୍ଭାବନାକୁ ଏଡ଼ାଇବାକୁ ହେବ, ଏଥିପାଇଁ

୧. ନିୟମିତ ହାତକୁ ସାବୁନ ଏବଂ ପାଣିଦ୍ୱାରା ଧୋଇବେ । କିମ୍ବା ସାନିଟାଇଜର୍ ବ୍ୟବହାର କରି ପାରିବେ ।

୨. କାଶ ହେଉଥିବା କିମ୍ବା ଛିଙ୍କ ହେଉଥିବା ସମୟରେ ନିଜର ମୁଖ ଓ ନାସିକାକୁ ହାତର କହୁଣ୍ଡଦ୍ୱାରା ଘୋଡ଼ାଇ ରଖିବେ ।

୩. ରୋଗୀକ୍ରାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆସିବେ ନାହିଁ । ଏଥିପାଇଁ ଯେତେ ସମ୍ଭବ ଘରେ ହିଁ ରହିବେ ।

୪. ଯଦି ଆପଣଙ୍କୁ ଏହି ରୋଗର ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯାଏ ତା ହେଲେ ତୁରନ୍ତ ମାସ୍କ ବ୍ୟବହାର କରିବେ ।

୫. ନିଜ ମୁହଁ, ଆଖି, ନାକ ଆଦିକୁ ବାରମ୍ବାର ଛୁଆନ୍ତୁ ନାହିଁ ।

୬. ନିଜେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା କୌଣସି ଦ୍ରବ୍ୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ବା ପୋଷାକ, ବାସନ ଆଦି ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ।

କେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ରୋଗର ଭୂତାଶୁ ସକ୍ରିୟ ରହେ ?

ସାମାନ୍ୟ ସଂକ୍ରମଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା କିଛି ଦିନରୁ କିଛି ସପ୍ତାହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିପାରେ କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆପଣ ଅଧିକ ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ତାହେଲେ ଏହା ଦୀର୍ଘଦିନ ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ଦେଇପାରେ ।

ଏହି ରୋଗ ହୋଇଥିବା ସମୟରେ ହେଉଥିଲେ ନିଜର ସୁରକ୍ଷା କିଭଳି କରିବେ ?

୧. ଅଧିକ ଜଳ ଓ ଜଳୀୟ ଦ୍ରବଣ ସେବନ କରିବେ ।

୨. ରୋଗର ଲକ୍ଷଣ ଅନୁସାରେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଔଷଧର ସେବନ କରିବେ ।

୩. ସୁରକ୍ଷା ନିୟମ ସବୁକୁ କଡ଼ାକଡ଼ି ଭାବରେ ପାଳନ କରିବେ ।

୪. ଉଷ୍ମ ଓ ସୁଷମ ଖାଦ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ।

୫. ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣର ବିଶ୍ରାମ କରିବେ ।

କେତେବେଳେ ହସ୍ପିଟାଲ୍ ଯିବା ଉଚିତ ?

୧. ଅତ୍ୟଧିକ ଜ୍ୱର (୧୦୩ ଡିଗ୍ରୀ ବା ଅଧିକ) ଥିଲେ

୨. ଶ୍ୱାସ ନେବାରେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ହେଲେ

୩. ନଖ, ଓଠ କିମ୍ବା ଶରୀର ନୀଳ ପଡ଼ିଲେ

୪. ଅତ୍ୟଧିକ ଅସୁସ୍ଥତା ଅନୁଭବ ହେଲେ

MBBS, PGDMCH, PGDHM, DCND ସିନିୟର୍ ରେସିଡେଣ୍ଟ, IMS & SUM Hospital-III, Ganjam, Odisha

ଜୀବନ୍ତ ଦେବତା

ଅଭୟ କୁଣ୍ଡ

ଯିଏ ଦାନ କରେ ସେ ଦାତା । ଯିଏ ଦାତା ସେ ଦେବତା ।
 ଜୀବଜନ୍ତୁ ଯାହାଠାରୁ ସର୍ବାଧିକ ଦାନ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ସେ ମାଟି ପାଣି
 ଓ ଉଦ୍ଭିଦ । ଚଳ ଜଗତ ଓ ଅଚଳ ଜଗତ ପରସ୍ପର ପରିପୁରକ ।
 ଅଚଳ ଜଗତ କହିଲେ ଆମେ ବୃକ୍ଷଲତାକୁ ବୁଝିବା । ବୃକ୍ଷଲତା
 ବିନା ପ୍ରାଣୀ ବଞ୍ଚିବା ଅସମ୍ଭବ । ମଣିଷ ପଶୁପକ୍ଷୀଙ୍କ ଜୀବନ ଧାରଣ
 ପାଇଁ ଯାହା ଆବଶ୍ୟକ ସବୁକିଛି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବା ପରୋକ୍ଷ ଭାବରେ ବୃକ୍ଷଲତା ଆମକୁ
 ଦେଇଥାଏ । ଶ୍ୟାମଳ ସନ୍ଦନ ବନଭୂମି ଶୋଭିତ ଆମ ଦେଶ ଭାରତ । ଆମ ଦେଶର
 ବଣଜଙ୍ଗଲରେ ଶାଳ, ଶମୀ, ପିଆଶାଳ, କୁସୁମ, ଶିଶୁ, ଆମ୍ବ, ପଶସ, ବର, ଅଶୁଭ୍ର
 ଅସଂଖ୍ୟ ଲତା ଗୁଳ୍ମ ଦେଖାଯାଏ । ପୁରାଣ ଯୁଗରେ ମୁନି ରକ୍ଷିମାନେ ଆଶ୍ରମ ସ୍ଥାପନ କରି
 ରହୁଥିଲେ । ମଣିଷ ପ୍ରଥମେ ବଣ ଜଙ୍ଗଲରେ ରହୁଥିଲା । ବୃକ୍ଷ ତାକୁ ଖାଦ୍ୟ, ଆଶ୍ରୟ,
 ବସ୍ତ୍ର, ଔଷଧ ସବୁ ଯୋଗାଉଥିଲା । କ୍ରମେ ମଣିଷ ସଭ୍ୟ ହେଲା । ବିଜ୍ଞାନ ମଣିଷକୁ
 ଅନେକ ତଥ୍ୟ ଜଣାଇଲା । ମଣିଷ ବଣ ଜଙ୍ଗଲର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଭବ କଲା । ବୃକ୍ଷ
 ଠାରୁ ମଣିଷ କଣ କଣ ପାଏ ଆସନ୍ତୁ ଜାଣିବା ।

ସେବିତବ୍ୟୋ ମହାବୃକ୍ଷ

ଫଳ ଛାୟା ସମନ୍ୱିତଃ

ଯଦି ଦୈବାତ୍ ଫଳମ୍ ନାସ୍ତି

ଛାୟା କେନ ନିବାର୍ଯ୍ୟତେ ।

ବୃକ୍ଷ କେବଳ ଫଳ ଦାନ କରେ ନାହିଁ । ଆମେ ତା ଠାରୁ ଫଳ, ଫୁଲ, ପତ୍ର, କାଠ,

ଛାୟା, ମୂର୍ତ୍ତିକା, ଜଳ, ବାୟୁ ଏବଂ ଆଶ୍ରୟ ତଥା ବିପର୍ଯ୍ୟୟରୁ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷା କରେ । ପ୍ରାଣୀମାନେ ଶ୍ୱାସକ୍ରିୟାରେ ଅମ୍ଳଜାନ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ଅଙ୍ଗାରକାମ୍ଳ ତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି । ବୃକ୍ଷ ଅଙ୍ଗାରକାମ୍ଳ ଗ୍ରହଣ କରେ ଅମ୍ଳଜାନ ଛାଡ଼ିଥାଏ । ଗୋଟିଏ ବୃହତ୍ ଗଛ ବର୍ଷକୁ ୧୦୦ କିଗ୍ରା ଅମ୍ଳଜାନ ଛାଡ଼ିଥାଏ ଓ ୨୦-୨୫ କିଗ୍ରା ଅଙ୍ଗାରକାମ୍ଳ ଶୋଷଣ କରେ । ଫଳରେ ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ଅମ୍ଳଜାନ ଓ ଅଙ୍ଗାରକାମ୍ଳ ବାଷ୍ପ ସନ୍ତୁଳନ ରକ୍ଷା ହୁଏ ।

ବୃକ୍ଷ ଛାୟା ପ୍ରଦାନ କରେ, ଶୀତଳତା ଦାନ କରେ । ଫଳରେ ଉତ୍ତାପ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରହେ । ମାଟି କ୍ଷୟ ରୋକିଥାଏ । ଯାହାଦ୍ୱାରା ମୂର୍ତ୍ତିକା ସଂରକ୍ଷଣ ହୁଏ । ପବନର ବେଗକୁ ବୃକ୍ଷ ଅଟକାଇଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ ବଜ୍ରପାତ ରୋକିବା ପାଇଁ ତାଳଗଛ ସମର୍ଥ ।

ଚରକ ସଂହିତାଅନୁସାରେ ଧରାରେ ଏପରି ବୃକ୍ଷ ନାହିଁ ଯାହାର ଔଷଧୀୟ ଗୁଣ ନାହିଁ । ନିମ, ବେଲ, ତୁଳସୀ, ପିତ୍ତୁଳି ବିଷୟରେ ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି । ମହୁ, ଝୁଣା ମଧ୍ୟ ବୃକ୍ଷରୁ ମିଳେ । ବୃକ୍ଷ ମଣିଷ, ପଶୁପକ୍ଷୀ, କିଟପତଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆଶ୍ରୟ ଦିଏ । ଗ୍ରାମ ଦେବଦେବୀମାନେ ବୃକ୍ଷମୂଳରେ ପୂଜା ପାଆନ୍ତି । ମାଆ ତାରିଣୀ ଶାଳ ଗଛ ମୂଳେ ପୂଜିତା । ଭଗବାନ ବୁଦ୍ଧ ଅଶ୍ୱତ୍ଥ ବୃକ୍ଷ ମୂଳରେ ତପସ୍ୟା କରି ସିଦ୍ଧି ଲାଭ କଲେ ଓ ଶେଷରେ ନିର୍ବାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ । ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ ଦାରୁ ଦେବତା ଅର୍ଥାତ ବୃକ୍ଷରାଜଙ୍କର ଅଂଶ ମଧ୍ୟ ।

ପୁରାଣ ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କରେ ବୃକ୍ଷଲତା ବଣଜଙ୍ଗଲକୁ ନେଇ ବିସ୍ତୃତ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ସବୁଜ ବନାନୀ, କୁସୁମିତ ବନ ଉପବନ ଆମ କାବ୍ୟ କବିତାର ଆଧାର । ଅରଣ୍ୟର କାନ୍ତ କମନୀୟ ଶୋଭାଶ୍ରୀ କବି ଭାରୁକକୁ ଭାବିବାକୁ ଓ ଲେଖିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରେ । ଚିତ୍ରକର ମଧ୍ୟ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ମନ୍ତ୍ର ଘନ ବାନରାଜିରୁ ଆହରଣ କରେ । ପ୍ରକୃତିର ଉଦାର ସୁନ୍ଦର ମଙ୍ଗଳମୟ ରୂପ ହେଉଛି ବୃକ୍ଷଲତା । ଶାସ୍ତ୍ର କହେ ବୃକ୍ଷ ନିଜର ପୁଷ୍ପରାଜି

ଦ୍ୱାରା ଦେବତାଙ୍କୁ, ଫଳଦ୍ୱାରା ପିତୃ ପୁରୁଷଙ୍କୁ, ଛାୟା ଦାନ କରି ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ତୃପ୍ତ କରେ । ସୁପୁତ୍ର ପିତାମାତାମାନଙ୍କୁ ଜୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ ସେବା ଯତ୍ନ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପିଣ୍ଡଦାନ କଲା ପରି ବୃକ୍ଷ ପୁତ୍ର ଧର୍ମପାଳନ କରି ଇନ୍ଦ୍ର ଓ ପରକାଳରେ ସୁଖ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରେ । ଜୀବନରେ ବୃକ୍ଷ ନିଜର ସର୍ବସ୍ୱ ଅନ୍ୟର ହିତ ପାଇଁ ଦାନ କରେ । ବାସ୍ତବରେ ବୃକ୍ଷଲତା ଆମ ପାଇଁ ଜୀବନ୍ତ ଦେବତା ।

ପରୋପକାରିତା, ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟ ଓ ବିନମ୍ରତାର ପ୍ରତୀକ ଫଳ ଭାବରେ ଆନନ୍ଦ ବୃକ୍ଷଲତା ଆମମାନଙ୍କର ଆଦର୍ଶ ହେଉ ।

ସହକାରୀ ଶିକ୍ଷକ

ପଞ୍ଚାୟତ ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ

ପଡ଼ିଆଭଙ୍ଗା ତାଳଚେର ଅନୁଗୋଳ

ମୋ - ୯୫୫୭୯୮୯୭୭୩

ବଞ୍ଚିରହିବା ପାଇଁ ଜୀବନ ସଂଗ୍ରାମ

ଆଶୁତୋଷ ନାୟକ

ସୃଷ୍ଟିର ଆରମ୍ଭରୁ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ଯେ ପ୍ରକୃତି ବିଜ୍ଞାନଠାରୁ ବଳଶାଳୀ । ମଣିଷ ନିଜର ସମସ୍ତ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ କରି ମଧ୍ୟ ପ୍ରକୃତି ଉପରେ ନିଜର ଆଧିପତ୍ୟ ବିସ୍ତାର କରିବା ଅସମ୍ଭବ । ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଭଗବାନଙ୍କର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଉପରେ ସର୍ବଦା ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ସେମାନେ ଜାଣି ରଖିବା ଉଚିତ ପ୍ରକୃତିର ସୃଷ୍ଟି ବିଜ୍ଞାନର ଅନ୍ତରୁ ହିଁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ । ନିଜର ଅର୍ଥ, ବ୍ୟାଙ୍କ ବାଲାନ୍ସ, ପ୍ରତିଷ୍ଠା, କ୍ଷମତା, ସୁନ୍ଦର ଆକର୍ଷଣୀୟ ଚେହେରା ପାଇଁ ଅହଂକାର କରୁଥିବା ମନୁଷ୍ୟ ଆଜି କିନ୍ତୁ ନିଜର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ବଜାୟ ରଖିବା ପାଇଁ ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ସଂଗ୍ରାମ କରୁଛି ।

କରୋନା ମହାମାରୀ ସମୟରେ ନିଜକୁ ସବୁଠାରୁ ବଳଶାଳୀ ମନେ କରୁଥିବା ସମଗ୍ର ମାନବଜାତି ନିଜର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ପାଇଁ ଗୃହବନ୍ଦୀ ହୋଇରହିଥିଲା । ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ଅର୍ଥନୀତିର ମେରୁଦଣ୍ଡ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିଲା । ବିଶ୍ୱର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରାଷ୍ଟ୍ର ଯେପରି ଆମେରିକା, ରୁଷିଆ, ଜାପାନ, ଚୀନ, ଫ୍ରାନ୍ସ, ଜର୍ମାନୀ ଇତ୍ୟାଦି କରୋନା ଭୁତାଶୁ ଆଗରେ ନତମସ୍ତକ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ଚିକିତ୍ସା ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଉନ୍ନତ ଜ୍ଞାନକୌଶଳ ସବୁକିଛି ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ବିକଶିତ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନଙ୍କର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁସ୍ତୁଡ଼ି ପଡ଼ିଥିଲା । ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଲୋକ ପୋକମାଛି ପରି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରୁଥିଲେ । ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଖାଦ୍ୟ ଅଭାବରୁ ସେ ସମୟରେ ଜୀବନ ପ୍ରଦୀପ ଲିଭି

ଯାଇଥିଲା । ପ୍ରାଣଘାତୀ ମାରାତ୍ମକ କରୋନା ଭୂତାଣୁ ପାଖରେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ଯେପରି
ଅସହାୟ ଓ ନିରୁପାୟ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲା ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହର କୌଣସି ଅବକାଶ ନାହିଁ ।

୧୪୦ ଖଣ୍ଡ କାରରେ ବସି ବୁଲୁଥିବା ଏବଂ ୧୦୦୦୦ କୋଟିରୁ ଅଧିକ ସମ୍ପତ୍ତିର
ଅଧିକାରୀ ଥିବା ଆମ ଓଡ଼ିଶାର ପୂର୍ବତନ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନବ ଦାସ ବହୁ ଚେଷ୍ଟା କରି ମଧ୍ୟ
ନିଜ ଜୀବନ ବଞ୍ଚାଇ ପାରିନଥିଲେ । ଯଦି ପୁଲାପୁଲା ଟଙ୍କା ବାଟି ବାଟି ସମ୍ପତ୍ତି ବଳରେ
ସବୁକିଛି ହୋଇପାରୁଥାନ୍ତା ତାହେଲେ ସବୁ ନେତା, ମନ୍ତ୍ରୀ, ଅଫିସର ଅମର
ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତେ । ସେଥିପାଇଁ ଆମ ଶାସ୍ତ୍ରରେ କୁହାଯାଇଛି

"ଦଇବ ଦଉଡ଼ି ମଣିଷ ଗାଇ

ଯେଣିକି ଟାଣଇ ତେଣିକି ଯାଇ ।"

ଝିଟିପିଟି ଯେପରି ରାତିସାରା ଅନେକ ଯୋକ ଝିଣ୍ଟିକା ଖାଇ ପ୍ରାତଃ ସମୟରେ
ମହାପୁରୁଷଙ୍କ ଫୋଟ ପଛପଟେ ଲୁଚି ଯାଏ ଏକ ବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀ ମନୁଷ୍ୟର ଚରିତ୍ର ଠିକ୍
ସେହିପରି ।

ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସୁନ୍ଦର ସୃଷ୍ଟିରେ ବୃଦ୍ଧିମାନ ଜୀବ ହେଉଛି ମଣିଷ । ମନୁଷ୍ୟ ନିଜର ବୃଦ୍ଧି
ଓ ବିବେକ ବଳରେ ଜଳ, ସ୍ଥଳ, ଆକାଶ ପଥରେ ନିଜର ଆଧିପତ୍ୟ ବିସ୍ତାର କରିଛି ।
କିନ୍ତୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖ ଓ ପରିତାପର ବିଷୟ ଏହିକି ମନୁଷ୍ୟ ନିଜର ବୃଦ୍ଧି ଅସତ ଉପାୟରେ
ପରିଚାଳିତ କରି ପ୍ରକୃତି ଉପରେ ଅନବରତ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଚାଲିଛି ଏବଂ ନିଜର
ଅର୍ଥବଳ, ବାହୁବଳ ପ୍ରୟୋଗ କରି ଦୁର୍ବଳ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଚାଲିଛି । ନିଜର
ସ୍ୱାର୍ଥସାଧନ ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟ ଜଙ୍ଗଲ, ଗଛଲତା, ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ, ଜୀବଜନ୍ତୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଚାଲିଛି ।
ସେଥିପାଇଁ ଜଳବାୟୁର ଅସ୍ୱାଭାବିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟୁଛି । ଜଳବାୟୁର ଅସ୍ୱାଭାବିକ

ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆମ ପାଇଁ ସତର୍କ ଘଣ୍ଟି । ଆମେ ନିଜେ ହିଁ ନିଜର ଧ୍ୟାନ କରୁଛୁ । ସେଥିପାଇଁ କୁହାଯାଏ "ଆପଣା ହସ୍ତେ ଜିହ୍ୱା ଛେଦି କେ ଅଛି ତାର ପ୍ରତିବାଦୀ । "

ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖ ଓ ପରିତାପର ବିଷୟ ଏହିକି ଯେ ନିଜକୁ ସର୍ବଶେଷ୍ଟ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ମନେକରୁଥିବା ଏକବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ମନୁଷ୍ୟ ପୁଲା ପୁଲା ଟଙ୍କା ବାଟି ବାଟି ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ହୋଇମଧ୍ୟ ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଶାନ୍ତିରେ କାଳାତିପାତ କରୁଛନ୍ତି । ସବୁକିଛି ସୁଖ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ଦାମୀ ଗାଢ଼ି, ସୁରମ୍ୟ ଅଜାଳିକା, ସୁନା, ରୁପା, ହୀରା ଅଳଙ୍କାର ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମାନସିକ ଆବସାଦ ଏବଂ ଅତ୍ୟଧିକ ଚାପଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ସୁଶାନ୍ତ ସିଂ ରାଜପୁତଙ୍କ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଅନେକ ହିନ୍ଦୀ, ତେଲୁଗୁ, କନ୍ନଡ଼ ସିନେମା ଅଭିନେତା, ଉଚ୍ଚପ୍ରଦସ୍ତ ଅଧିକାରୀ, ପୋଲିସ ଅଫିସର, ଆଇଏସ ଅଫିସର ଆତ୍ମହତ୍ୟାର ରାସ୍ତା ବାଛି ନେଉଛନ୍ତି । ଏହାର ଅନେକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ରହିଛି ।

ଏକବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ସ୍ୱାର୍ଥବାଦୀ ମନୁଷ୍ୟ ଅହଂକାରରେ ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଅର୍ଥ ଏବଂ ପ୍ରାରୁଯ୍ୟ ବଳରେ ଅନ୍ଧ ହୋଇ ନିଜକୁ ସର୍ବଶେଷ୍ଟ, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ମନେ କରୁଛି । ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖ ଓ ପରିତାପର ବିଷୟ ଏହିକି କଳିଯୁଗ ମନୁଷ୍ୟର ଔଦ୍ଭତ୍ୟ ଏବେ ଚରମ ସୀମାରେ । ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସୁନ୍ଦର ସୃଷ୍ଟି ପ୍ରକୃତିକୁ ଧ୍ୟାନ କରିବାରେ ସେ ବ୍ୟଗ୍ର । ଅନେକ ଜଙ୍ଗଲ, ଗଛଲତାକୁ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜର ସ୍ୱାର୍ଥ ପାଇଁ ଧ୍ୟାନ କରିଦେଉଛି । ଏହାଛଡ଼ା ନିରୀହ ପଶୁ, ପକ୍ଷୀଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ୱାର୍ଥବାଦୀ ମନୁଷ୍ୟ ନିଷ୍ଠୁରତା, ବର୍ବରତା ଆଚରଣ କରୁଛି । କେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏସିଡ଼, ଗରମ ପାଣି ପକାଇଦେଉଛି, ସେମାନଙ୍କ ଖାଦ୍ୟ ଥିବା ଖାଦ୍ୟରେ ବିଷ ମିଶାଇଦେଉଛି ତ ଆଉ କେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରି ସେମାନଙ୍କ ମାଂସ ଭକ୍ଷଣ କରୁଛି ।

ଏବେବି ସାଧାରଣ ଗରିବ ଓ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଗ ନ୍ୟାୟ ପାଇବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେଉଛନ୍ତି । ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଖାଦ୍ୟ, ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ସଂଘର୍ଷ କରୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ସହିତ ହେଉଥିବା ଅନ୍ୟାୟକୁ ସହ୍ୟ କରିନପାରି, ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ଆମ ଦେଶର ସରକାରି କଳରେ ଉଦାସୀନତା ଓ ଭ୍ରଷ୍ଟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଦାୟୀ ।

ନ୍ୟାୟନୀଳ କ୍ରାଇମ୍‌ସ୍ ରେକର୍ଡ୍ ବ୍ୟୁରୋ (NCRB)ର ରିପୋର୍ଟ ଅନୁସାରେ 'ମହିଳାଙ୍କ ପ୍ରତି ହେଉଥିବା ଅତ୍ୟାଚାର ଯେପରି ଧର୍ଷଣ, ଗଣ ଦୁଷ୍କର୍ମ, ମର୍ତ୍ତର, ଶାରୀରିକ ଓ ମାନସିକ ନିର୍ଯାତନା ହାର ୬୪.୫% (୧ ଲକ୍ଷ ଜନସଂଖ୍ୟାର ପରିଧି ମଧ୍ୟରେ) । ଏହା ବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ସଭ୍ୟ ସମାଜରେ ବିକାଶର ପରିପତ୍ତୀ ! ନ୍ୟାୟନୀଳ କ୍ରାଇମ୍ ରେକର୍ଡ୍ ବ୍ୟୁରୋ (NCRB) ୨୦୨୧ର ଆଉ ଏକ ରିପୋର୍ଟ ଅନୁସାରେ ପ୍ରତିଦିନ ଆମ ଦେଶର ୮୬ ଜଣ ମହିଳା ଧର୍ଷଣର ଶିକାର ହେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ୪୯ ଜଣ ମହିଳା ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର ସାମ୍ନା କରୁଛନ୍ତି, ପ୍ରତି ଘଣ୍ଟାରେ ଭାରତରେ କୋଣ ଅନୁକୋଣରେ ଏପରି ଘଟୁଛି । ୨୦୨୦ରେ ଦିଲ୍ଲୀ ନିର୍ଭୟା ଗଣଦୁଷ୍କର୍ମ । ୨୦୧୯ରେ ହାଇଦ୍ରାବାଦରେ ୨୬ ବର୍ଷିଆ ମହିଳା ପଶୁ ଚିକିତ୍ସାଳୟ ଗଣଧର୍ଷଣ ଓ ୧୯ ବର୍ଷିଆ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶର ହାତ୍ରାସରେ ଜଣେ ମହିଳା ଗଣଧର୍ଷଣ ଭଳି ଅମାନୁଷିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଶିକାର ହୋଇଥିଲେ। ଏହିପରି ଅନେକ ଘଟଣା ଆମ ଦେଶର ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ସ୍ତବ୍ଧ କରିଦେଉଛି । ଏହି ସବୁ ଘଟଣା ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଭୟ ଓ ଲୋମ ହର୍ଷଣକାରୀ ଅଟେ । ଆମ ଦେଶରେ ବାରମ୍ବାର ଏହିପରି ଘଟଣା ପୁନରାବୃତ୍ତି ଘଟିବା ବିଡ଼ମ୍ବନାର ବିଷୟ । ଆମ ଦେଶର କ୍ଷମତା ଲୋଭି ରାଜନେତା ଆରୋପ ପ୍ରତ୍ୟାରୋପ କାଦୁଆ ଫିଙ୍ଗା ରାଜନୀତିରେ ବ୍ୟସ୍ତ । ଧର୍ଷଣ ଗଣଧର୍ଷଣ ମହିଳାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର ଦିନକୁ ଦିନ କମିବା ବଦଳ ରେ ବଢିବାରେ ଲାଗିଛି । ନୂତନ ଭାରତ ଶିକ୍ଷିତ

ଲୋକେ ଏଥିପ୍ରତି ଉଦାସୀନ ନହୋଇ ସଚେତନ ହେଲେ ଆମ ଦେଶର ସ୍ୱପ୍ନ ପୂରଣ ହେବ । "ସ୍ୱତ୍ର ପୂଜ୍ୟତେ ନାରୀ ତତ୍ର ତିଷ୍ଠନ୍ତି ଦେବତା ।"

ଆମ ଦେଶର ପୂର୍ବତନ ଆଇନ ମନ୍ତ୍ରୀ କିରଣ ରିଜିଜୁ ରାଜ୍ୟ ସଭାରେ ଦେଇଥିବା ମନ୍ତବ୍ୟ ଆଧାରରେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ ଦେଶରେ ପାଖାପାଖି ୫ କୋଟିରୁ ଅଧିକ ମାମଲା ବିଭିନ୍ନ କୋର୍ଟରେ ବିଚାରଧୀନ ଅଛି । ଭାରତର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଆଦାଲତ (ସୁପ୍ରିମ କୋର୍ଟ)ରେ ୬୯୦୦୦ରୁ ଅଧିକ ମାମଲା ଏବେ ବି ବିଚାରଧୀନ ଅଛି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଆମ ଦେଶର ୨୫ଟି ହାଇକୋର୍ଟରେ ୫୯ ଲକ୍ଷ ମାମଲା ଏବେ ବି ବିଚାରଧୀନ ଅଛି । ଏହିସବୁ ମାମଲାର ତୁରନ୍ତ ବିଚାର ପାଇଁ ଆମ ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କୌଣସି ଆଖିଦୃଶିଆ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ଓ ବିଡ଼ମ୍ବନାର ବିଷୟ । ଆମ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ତୁଟି ପାଇଁ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଗରିବ ଓ ମଧ୍ୟବିତ୍ତ ସାଧାରଣ ଲୋକ ନ୍ୟାୟ ପାଇବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଦିନକୁ ଦିନ ସାଧାରଣ ଜନ ସାଧାରଣ ଆମ ସରକାର ଓ ନ୍ୟାୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରୁ ଆସ୍ଥା ହରାଉଛନ୍ତି ।

ଆମ ଦେଶର ଗରିବ ଓ ମଧ୍ୟବିତ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ସମସ୍ତ ନିତ୍ୟବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ସାମଗ୍ରୀ ଯେପରି ସାମାନ୍ୟ ଛୁଞ୍ଚିଠୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଫ୍ରିଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜିଏସଟି ଆକାରରେ ସରକାର କୋଟି କୋଟି ଟଙ୍କା ଆଦାୟ କରୁଛନ୍ତି । ଟୋଲଟାଙ୍କୁରେ ଅନେକ ରାଜସ୍ୱ ସରକାର କମାଉଛନ୍ତି । ଏପରିକି କ୍ୟାନସର, ଭାଇବେଟିସ, ହାର୍ଟଆଟାକ ପରି ଭୟଙ୍କର ରୋଗର ଉପଶମ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିବା ମେଡିସିନରେ ଆମ ସରକାର ୧୨% ଜିଏସଟି ଆଦାୟ କରୁଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ସାଧାରଣ ଗରିବ, ମଧ୍ୟବିତ୍ତ ପରିବାର ପାଇଁ ଏହା "ବୋଝ ଉପରେ ଲଳିତା ବିଜା ସଦୃଶ ।" ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ପନିପରିବା ଓ

ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକୀୟ ସାମଗ୍ରୀର ଅହେତୁକ ବୃଦ୍ଧି ସାଧାରଣ ଗରିବ ମଧ୍ୟବିତ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଣ୍ଡବ୍ୟଥାର କାରଣ ସାଜିଛି । ନିଜର ଗୁଡୁରାଣ ମେଣ୍ଟାଇବା ପାଇଁ ସେମାନେ ରାତିଦିନ ସଂଘର୍ଷ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ କ୍ୟାନସର, ଡାଇବେଟିସ, ହାର୍ଟ ଆଟାକ ପରି ଭୟଙ୍କର ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଝାଳବୁହା କଷ୍ଟପାର୍ଜିତ ଅର୍ଥ ବିନିଯୋଗ ହେଉଛି ମେଡ଼ିସିନ ଏବଂ ମେଡ଼ିକାଲ ଟେଷ୍ଟରେ । ସେଥିପାଇଁ ଅନେକ ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତି ରଣ ଭାରରେ ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ଆମ ସରକାରୀ କଳ ଏବଂ ଜଟିଳ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦାୟୀ ।

ଆଇଏଲଓର ରିପୋର୍ଟ ଅନୁସାରେ ୨୦୦୦ ମସିହା ତୁଳନାରେ ଦେଶରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶିକ୍ଷିତ ବେକାରୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟାରେ ଦୁଇଗୁଣା ବୃଦ୍ଧି ଘଟିଛି । ୨୦୦୦ ମସିହାରେ ଆମ ଦେଶରେ ଶିକ୍ଷିତ ବେକାରୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୩୫.୨ % ଥିଲା କିନ୍ତୁ ୨୦୨୨ରେ ଏହା ୬୫.୭ % ବୃଦ୍ଧି ଘଟିଛି । ସରକାର ବେକାରୀ ସମସ୍ୟା ପ୍ରତି ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉନାହାନ୍ତି । ଆମ ସରକାର କୁମ୍ଭକର୍ଣ୍ଣ ନିଦ୍ରାରେ ଶୋଇପଡ଼ିଥିବା ପରି ପ୍ରତୀୟମାନ ହେଉଛି ।

ବଡ଼ ବଡ଼ ଅଜ୍ଞାନିକ, ରାସ୍ତା ନିର୍ମାଣ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକରଣ ନାମରେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଗଛଲତା ବଳି ପଡ଼ୁଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ତାପମାତ୍ରା ଅହେତୁକ ବୃଦ୍ଧି ଘଟୁଛି । ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଋତୁରେ ତାପମାତ୍ରା ୪୮, ୪୯ ଡିଗ୍ରୀ । କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ଏହା ୫୦ ଡିଗ୍ରୀରୁ ଅଧିକ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ରୌଦ୍ର ତାପ ହେଉଛି । ପାଣିପାଗ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ମତରେ ଆଗକୁ ପରିସ୍ଥିତି ଭୟଙ୍କର ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ବିଶ୍ୱରେ ଅସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବେ ବଦଳୁଛି ପାଣିପାଗ । ଜଳବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ, ଗଛଲତା, ମନୁଷ୍ୟ, ଜୀବଜନ୍ତୁ ଅନେକ ସମସ୍ୟାରେ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଛନ୍ତି । ଅନେକ ସମୟରେ ଏହି ଜଳବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ

ପ୍ରଭାବରେ ସେମାନେ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କରୁଛନ୍ତି । ବିଶ୍ୱର ଲଣ୍ଡନ, ପ୍ୟାରିସ ନ୍ୟୁୟର୍କ, ଟୋକିଓ ପରି ବଡ଼ବଡ଼ ସହର ଏବଂ ଆମ ଦେଶର ମେଟ୍ରୋସିଟି ଦିଲ୍ଲୀ, ମୁମ୍ବାଇ, ବାଙ୍ଗାଲୋର, ଚେନ୍ନାଇରେ କ୍ରମାଗତ ଜନସଂଖ୍ୟା ଓ ଗାଡ଼ିମଟର, କଳକାରଖାନା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ବିଷାକ୍ତ ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ସ୍ତ୍ରୀ, ଅତର ବହୁଳ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଆମ ଓଢ଼ନ ସ୍ତରରେ ରନ୍ଧୁ ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ଏଥିପାଇଁ ଚର୍ମକର୍କଟ ପରି ଭୟଙ୍କର ସମସ୍ୟାରେ ଜର୍ଜରିତ ବିଶ୍ୱବାସୀ । ବିଭିନ୍ନ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ମତରେ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତି ଲାଗିରହିଲେ ଆଗାମୀ କିଛି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱର ୫୦%ରୁ ଅଧିକ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଭିନ୍ନ ଶ୍ୱାସଜନିତ ରୋଗ ଯେପରି ଆଜମା, ଫୁସଫୁସ୍, ହାର୍ଟଷ୍ଟ୍ରୋକ, କ୍ୟାନସର ପରି ଭୟଙ୍କର ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେବେ ।

ଜଳବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନର ପ୍ରଭାବରେ ଟକୋଟି ଶିଶୁ କ୍ଷୁଧା କବଳରେ ପଡ଼ିବେ ବୋଲି ଆକଳନ କରିଛି ବିଲ ଆଣ୍ଡ ମେଲିଣ୍ଡା ଗଟେସ ଫାଉଣ୍ଡେସନ । ଏହି ରିପୋର୍ଟରେ କୁହାଯାଇଛି ଚାରିକୋଟି ଶିଶୁ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ସଫର୍ଷ କରିବେ । ଏଥିପାଇଁ ତୁରନ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆନଗଲେ ଅପପୂର୍ଣ୍ଣ ସମସ୍ୟା ଆହୁରି ସାଂଘାତିକ ହେବ ।

ଗୋପାଳପୁର, ବାଲେଶ୍ୱର

ମୋବାଇଲ-୭୦୨୦୨୧୧୩୦୦

ଅଯୋଗ୍ୟ ପଦାଧିକାରୀଙ୍କ ବରଖାସ୍ତ

ପଙ୍କଜ କୁମାର ପାଣିଗ୍ରାହୀ

ଦେଶ ତଥା ରାଜ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରଶାସନିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିୟୋଜିତ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ସରକାରୀ ପଦାଧିକାରୀ / ଚାକିରିଆଙ୍କୁ ସର୍ବସାଧାରଣ ଅର୍ଥରୁ ଯଥେଷ୍ଟ ମାତ୍ରାରେ ଦରମା ଦିଆଯାଇଥାଏ କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱବୋଧତା କାରଣରୁ ଯେ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୋପାନର କାର୍ଯ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ସାମ୍ବିଧାନିକ ଆଇନ ତଥା

ସରକାରୀ ଚାକିରି ନିୟମାବଳୀକୁ ଆଧାର କରି ନିଜର ଦାୟିତ୍ୱ ତୁଲାଇବେ । ଆଇନ କାନୁନ ନଜାଣି କିମ୍ବା ସବୁ ଜାଣିଶୁଣି ବେଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ସରକାରୀ ତହବିଲରୁ କୋଟି କୋଟି ଟଙ୍କା କ୍ଷତି କରିବା ଅର୍ଥାତ ସେ ଜଣେ ପଦାଧିକାରୀ ପଦବାର୍ତ୍ତ୍ୟ ନହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ସେହିଭଳି କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସରକାରୀ ଅଧିକାରୀ ପଦରୁ ବହିଷ୍କାର କରି ବିତାଡ଼ିତ କରାଯିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ।

ଅନେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି ଯେ ସରକାରୀ ପଦାଧିକାରୀମାନେ କେତେବେଳେ ଅଜ୍ଞାନତା, ଆଇନ କାନୁନ ବିଷୟରେ ଅନଭିଜ୍ଞତା, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆଗ୍ରହ, ଆର୍ଥିକ ଲାଞ୍ଜି ଆଶା କରି ନପାଇବା, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆକ୍ରୋଶ ହେଉ କିମ୍ବା ଆତ୍ମ ଅହଙ୍କାର ଜନିତ ଅଧସ୍ତନ କର୍ମରୀ କିମ୍ବା ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ବ୍ୟାପକ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇ ଥା'ନ୍ତି । ଭାରତୀୟ ସାମ୍ବିଧାନିକ କ୍ଷମତାର ଅପବ୍ୟବହାର କରି ସେମାନେ ନିଜ ଇଚ୍ଛା ମୁତାବକ ଅନେକ ଅକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ତଥା ବେଶାତିରି ଭାବେ ଅନୈତିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥା'ନ୍ତି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସାଧାରଣ ଲୋକେ ଆଶାତୀତ କ୍ଷତିରେ ପଡ଼ୁଛନ୍ତି । ଏମିତିକି ଅନେକ ସମୟରେ ସରକାରୀ ତହବିଲରୁ କୋଟି କୋଟି ଟଙ୍କା କ୍ଷତି ହେଉଛି ସେହିଭଳି ପଦାଧିକାରୀଙ୍କ

ମନମାନୀ କାର୍ଯ୍ୟ କଳାପ କାରଣରୁ । ସେମାନଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ଭୁଲିଯାଇ ଆଇନର ସୀମାରେଖା ପାରକରି କରୁଥିବା ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ହେତୁ ବ୍ୟାପକ କ୍ଷତି ହେଉଥିବା ବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ହେଉନଥିବା କାରଣରୁ ଏହିଭଳି ଅସଂଖ୍ୟ ଘଟଣାର ଉଦୟମାନ ହେଉଛି ପ୍ରାୟତଃ ଅନେକ ସମୟରେ । ନିକଟ ଅତୀତରେ ତା. ୨୨.୧୨.୨୪ରେ ଦୈନିକ ଖବର କାଗଜ ସମାଜରେ ପ୍ରକାଶିତ ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଡି.ଇ.ଓଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ନମୁନା ଦେଖିଲେ ଜାଣିହେବ ଯେ ଏମିତି ଆହୁରି ଅନେକ ଉଦାହରଣ ମିଳିବ ଆଜି ସମୟରେ ରାଜ୍ୟବ୍ୟାପୀ ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗରେ ।

କିଛି ଉଦାହରଣ ନେଇ ଦେଖିଲେ ଜାଣିହେବ ଯେ ଜଣେ ପଦାଧିକାରୀ ତାଙ୍କ ଅଧିକାର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ୱାର୍ଥ କିମ୍ବା ଲାଞ୍ଜି ଆଶା କରି ନପାଇବା ପରେ ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ନଥାଇ ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ଆଳରେ ତାଙ୍କୁ ନିଲମ୍ବନ କରୁଛନ୍ତି । ବେଳେ ବେଳେ ଚାକିରିରୁ ବହିଷ୍କାର ମଧ୍ୟ କରିଦେଉଛନ୍ତି ! ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ନିରୀହ ଚାକିରିଆ ଜଣକ ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଶ୍ରୟ ନେଇ ବହୁବର୍ଷ ପରେ ଚାକିରିରେ ପୁନଃ ପ୍ରବିଷ୍ଟ ହେବା ସହିତ ସେହି ସମୟ ଗୁଡ଼ିକର ସମସ୍ତ ଦରମା ପାଉଛନ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟ ନକରି । ଏହା ସରକାରୀ ଅର୍ଥରୁ ଦିଆଯାଉଥିବା ବେଳେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ପାଠିତ / ପାଠିତାଙ୍କ ମାନସିକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ତଥା ସାମାଜିକ କ୍ଷତି ପୁରଣ କରାଯାଇଥାଏ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ଯିଏ କ୍ଷମତାର ଅପବ୍ୟବହାର କରି କରିଥା'ନ୍ତି ସେହି ବେନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟ । ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି ଯେ ଜଣେ ଉଚ୍ଚସ୍ତରୀୟ ଅଧିକାରୀ ନିଜର ଆଗ୍ରହକୁ ଚରିତାର୍ଥ କରିବା ପାଇଁ ସାମ୍ବିଧାନିକ ଆଇନର ଅପବ୍ୟବହାର କରିବେ ଆଉ ସରକାର ସମ୍ପୃକ୍ତ ପାଠିତ / ପାଠିତାଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ହାସଲ ନକରି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଫଇସଲା ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘରେ ବସାଇ ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଆସିବା ପରେ ତାଙ୍କୁ ବର୍ଷ ବର୍ଷର ଦରମା ଦେବେ ! କାହିଁକି ?

ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଯୋଗ୍ୟ ବିଷୟ ଏହାକି ଯେ ଯେହେତୁ ପଦାଧିକାରୀମାନେ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷିତ ଓ ଜ୍ଞାନ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନିତ କରାଯାଉଛି ଏବଂ ତଦନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କ ଦରମା ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ଆକାରରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଛି ତେଣୁ ଯେକୌଣସି ବ୍ୟତିକ୍ରମ ପାଇଁ ସେମାନେ ହିଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାୟୀ ରହିବା ସହିତ ସମସ୍ତ ଆର୍ଥିକ ଦେୟ, ଦରମା ତଥା କ୍ଷତି ପୁରଣ କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ହିଁ ଆଦାୟ କରାଯିବା ବିଧେୟ । ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କ ଏତାଦୃଶ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ହେତୁ ନିରୀହ ଲୋକଙ୍କ କ୍ଷତି ସହିତ ସରକାରୀ କଲର ବ୍ୟାପକ କ୍ଷତି / ଅସୁବିଧା / ଅପମାନ ତଥା ଗଣତନ୍ତ୍ର ଅମର୍ଯ୍ୟାଦା ହେଉଥିବା କାରଣରୁ ସେମାନଙ୍କୁ କଠୋର ଶାସ୍ତି ଦେବା ସହିତ ଚାକିରିରୁ ବହିଷ୍କାର କରାଯିବା ମଧ୍ୟ ବିଧେୟ ! କାରଣ ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅନୁମୋଦନ କରି ଆଣି ନାହାନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଯାହା କଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନିଆଯିବ ନାହିଁ ! ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ / ନିଷ୍ପତ୍ତି ହିଁ ଶେଷ ! ଅଦ୍ୟାବଧି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରହିଥିବା ଦଣ୍ଡ ବିଧାନ ଆଇନ ଗୁଡ଼ିକ ବ୍ରିଟିଶ୍ କୋହଲ ନୀତି ଆଧାରିତ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ପ୍ରାୟତଃ କାହା ଉପରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ହୋଇପାରୁ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସରକାର ଏଥିପ୍ରତି ସଚେତନ ହୋଇ ପ୍ରକୃତ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ପଦ୍ଧତିରେ ସର୍ବଜନ ସମାନ ନୀତିରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କଠୋର ଆଇନ ଆଣିବା ଦିଗରେ ଉପଯୁକ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ଏକାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ।

ଚାକିରିଆଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସରକାରୀ ତହବିଲରୁ କ୍ଷତି ହେଉଥିବା ବେଳେ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ କେତେକ ପଦାଧିକାରୀଙ୍କ ଯୋଗୁ ସାଧାରଣ ଲୋକେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟାପକ କ୍ଷତି / ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଛନ୍ତି । ଜଣେ ସାଧାରଣ ଲୋକକୁ ସରକାରୀ ପଦାଧିକାରୀ ବ୍ରିଟିଶ୍ ବଡ଼ଲାଟ ସଦୃଶ୍ୟ ନିଜ ପାଦ ତଳର କର ଭଳି ଆଚରଣ କରିବା ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟାପକ ଅସୁବିଧା ତଥା କ୍ଷତିରେ ପକାଉଥିବା ଉଦାହରଣ କିଛି କମ୍

ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁନାହିଁ ଆମ ସମାଜରେ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଜଣେ ଲୋକ ତାର ଜମି ଚିହ୍ନଟ କଲେ ବିକ୍ରିକରି ଝିଅ ବାହାଘର କରିବ କିମ୍ବା ପାରିବାରିକ ଜରୁରୀକାଳୀନ ସାଂଘାତିକ ରୋଗ ଚିକିତ୍ସା କରିବା ହେଉ କି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କୌଣସି ଅସୁବିଧାର ମୁକାବିଲା କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟାକୁଳତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିବ ! ଠିକଣା ସମୟରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ରାଜସ୍ୱ ବିଭାଗୀୟ ପଦାଧିକାରୀ ମାନେ ତା'ର ତଣ୍ଡି ଧରିଥାନ୍ତି ! କେତେବେଳେ ବ୍ୟାପକ ଲାଞ୍ଜ ଦାବିକରି ହେଉ କିମ୍ବା ଆଉ କେତେବେଳେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଜମିକୁ ଜାଲିଆତି କରି ମାଫିଆଙ୍କ ହାତରେ ଟେକିଦେଇ କାନ୍ଦିଲି କିଲିବିଲି କରୁଛନ୍ତି ନିରୀହ ଜନତାଙ୍କୁ । ଅନେକ ସମୟରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ପୀଡିତ / ପୀଡିତା ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଶ୍ରୟ ନେଇ ନିଜର ଅଧିକାର ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ବେଳକୁ ସେହି ଲୋକଟି ଆଉ ଜୀବନରେ ବଞ୍ଚି ନଥାଏ । ତା'ର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମୁଚିତ ନ୍ୟାୟ ମିଳିବାର କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଠିକଣା ମିଳୁନାହିଁ । ଏଭଳି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜଣେ ନିରୀହ ସାଧାରଣ ଜନତାକୁ ତାର ନ୍ୟାୟ ଅପେକ୍ଷା କ୍ଷତିର ଭାର ଅଧିକ ହେଉଥିବା ବେଳେ ତାହା କାହାଠାରୁ ଭରଣା କରାଯାଉ ନଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି । ହେଲେ ଏହି ପଦସ୍ଥ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ମନମାନୀ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ହେତୁ ନିରୀହ ଜନତା ଯେ ବ୍ୟାପକ କ୍ଷତିର ଶିକାର ହେଉଛନ୍ତି କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେହିଭଳି କୌଣସି ଆଖିଦୃଷ୍ଟିଆ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ହେଉନଥିବା କାରଣରୁ । ଏହାପ୍ରତି ସରକାର ସଚେତନ ହୋଇ କଡାକଡି ଭାବେ ନିୟମ ଲାଗୁ ନକଲେ ଯେ ଏହା ଗଣତନ୍ତ୍ର ପ୍ରତି ଏକ ଉପହାସ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି କୁହାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

ସେହିଭଳି ଚିକିତ୍ସା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ମନମାନୀ ହେଉ କିମ୍ବା କାରିଗରୀ କୌଶଳ ଜନିତ ବିଭିନ୍ନ ସରକାରୀ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ କେତେବେଳେ ଅଜ୍ଞାନତା ବଶତଃ ତ ଆଉ କେତେବେଳେ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାର ଜନିତ କ୍ଷତି ସହିବାକୁ ପଡୁଛି ସରକାର ତଥା ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ

ଯାହା ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି । କହିବାକୁ ଗଲେ ଆମ ଦେଶରେ ପ୍ରାୟତଃ ଦାୟିତ୍ୱବାନ ପଦାଧିକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ସେହିଭଳି କୌଣସି ଆଖିଦୃଷ୍ଟିଆ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ଅଭାବ କାରଣରୁ ସମସ୍ତେ ଏକ ରକମ ବେଶାତିରି କରି ଚଳାଉଛନ୍ତି ନିଜର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଯିଏ ଯେଉଁଠାରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛନ୍ତି ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ । ସରକାର ଏ ଦିଗରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନିୟମ କଡାକଡି ଭାବେ ଲାଗୁ କରିବା ସହିତ ଯେ କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମସ୍ତ କ୍ଷତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦାଧିକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ଆଦାୟ କରିବା ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ଚାକିରିରୁ ବହିଷ୍କାର କରାଯିବା ଭଳି କଠୋର ନିୟମ ଲାଗୁ ନକଲେ ଯେ ଏହାର ସମାଧାନ ହେବା ଅସମ୍ଭବ ! କାରଣ ପ୍ରାୟତଃ ପଦାଧିକାରୀ ମାନେ ଏକ ମିଳିତ ଗୋଷ୍ଠୀ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟକରି ଜଣେ ଅନ୍ୟକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କରି ଚଳାଉଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଗୁପ୍ତ ରାଜତନ୍ତ୍ର ଯାହାଦ୍ୱାରା କେତେବେଳେ ସରକାରୀ ତହବିଲ ତ ଆଉ କେତେବେଳ ନିରୀହ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ବ୍ୟାପକ କ୍ଷତି ହେଉଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି ।

ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଗୁଡ଼ିକରେ ଦୁର୍ନୀତି ବା ଲାଞ୍ଜି କାରବାର ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରାୟତଃ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଗୋଚର ତଥା ଆଗ୍ରହରେ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ସହାୟକ ଦୁଅନ୍ତ କିମ୍ବା ଚତୁର୍ଥ ଶ୍ରେଣୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କରାଯାଇଥାଏ । ଯଦି କୌଣସି ସମୟରେ ଭିଜିଲାନସ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କୌଣସି ଚଢ଼ାଉ ହୁଏ ତାହେଲେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତୃତୀୟ କିମ୍ବା ଚତୁର୍ଥ ଶ୍ରେଣୀ କର୍ମଚାରୀ ହିଁ ଅଭିଯୁକ୍ତ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ସମସ୍ତ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ହୋଇଥାଏ । ଏହା କିନ୍ତୁ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ନୁହେଁ ! କାରଣ ଯେହେତୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତୃତୀୟ କିମ୍ବା ଚତୁର୍ଥ ଶ୍ରେଣୀ କର୍ମଚାରୀ ଜଣେ ନିରୀହ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାରୀ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଚାପ ପକାଇ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ତାଙ୍କୁ ନିୟୋଜିତ କରୁଛନ୍ତି ତେଣୁ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ଯଦି ଦୁର୍ନୀତିର ଗନ୍ଧ ବାହାରେ ତାହେଲେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାରୀ ହିଁ ୧୦୦ ପ୍ରତିଶତ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ଏକାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ । ତାଙ୍କୁ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର

ସମସ୍ତ ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଥିବା ହେତୁ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର ସମସ୍ତ ଭଲମନ୍ଦ ପାଇଁ କେବଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାରୀ ହିଁ ଦାୟୀ ରହିବେ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରାଗଲେ ଖୁବ୍ କମ୍ ସମୟରେ ଦୁର୍ନୀତି ଦୂର କରାଯାଇ ପାରିବ । ଏଥିପ୍ରତି ସରକାର ସଚେତନ ହୋଇ ଠିକଣା ନିୟମ ଜାରି କଲେ ଯେ ଆମ ଦେଶ ଅନେକାଂଶରେ ଦୁର୍ନୀତି ମୁକ୍ତ ହୋଇ ପାରିବ ସେଇଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ଯଥା ଶୀଘ୍ର ପଦାଧିକାରୀ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସର୍ବ ସମାନ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ପଦ୍ଧତିରେ କତା ନିୟମ ଜାରି କରାଯିବା ସହିତ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ କଳାପ ଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ କତା ନଜର ରଖି ଅବିଳମ୍ବେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନେବା ଭଳି ନିୟମ କରାଗଲେ ସମାଜର ମଙ୍ଗଳ ସାଧିତ ହୋଇପାରିବ । ଅନ୍ତତଃ ପକ୍ଷେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ଏବଂ ତାହାଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ରହିଥିବା ସମସ୍ତ ସରକାରୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହି ନିୟମ ଲାଗୁ କରାଯିବା ବିଧେୟ । କାରଣ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର ଅଧିକାରୀ ଭାବେ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଥାନ୍ତି ଯାହାଙ୍କ ସମସ୍ତ ଦାୟିତ୍ୱ ରହିଥାଏ ସରକାରୀ ଆଇନ କାନୁନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ । ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଠିକଣା ଅଙ୍ଗୁଣ ଚାରଣ କରାଗଲେ ବ୍ରିଟିଶ ଶାସନ ସମୟରେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ କ୍ଷମତା ରାଜ ଚଳାଇ ଲୋକଙ୍କୁ କ୍ରୀତଦାସ ଭଳି ରଖିଥିବା ଜୁଲୁମରାଜ ଯେ କେବେହେଲେ ସମାପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ଯାହା ଅଦ୍ୟାବଧି ଆମ ଦେଶରେ ପ୍ରଚଳିତ ରହିଛି ସେଇଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ !

ପଙ୍କଜ କୁମାର ପାଣିଗ୍ରାହୀ ।

ସୋସିଆଲ ଫୋରମ (ଭାରତ)

ଛତ୍ରପୁର, ଗଞ୍ଜାମ-୭୬୧୦୨୦

ଦୂରଭାଷ.: ୯୪୩୭୩୨୪୯୧୭

ବିର୍ସା ମୁଣ୍ଡା : ଅନ୍ୟାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂଗ୍ରାମର ପ୍ରତୀକ

ଅସିତ ମହାନ୍ତି

୧୫ ନଭେମ୍ବର ୧୮୭୫ ରେ ଖୁଣ୍ଟି ଜିଲ୍ଲାର ଭଲିହାତୁ ନାମକ ଏକ ଗାଁରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବା ବିର୍ସା ମୁଣ୍ଡା କେବଳ ଜଣେ ଭାରତୀୟ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ତଥା ଆଦିବାସୀ ନେତା ନୁହଁନ୍ତି ବରଂ ଜଣେ ଧର୍ମ ସଂସ୍କାରକ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ସେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡର ଛୋଟନାଗପୁର ମାଲଭୂମି ଅଞ୍ଚଳର ମୁଣ୍ଡା ଜନଜାତିର ଥିଲେ । ୨୦୨୧ ମସିହାରେ, ଭାରତ ସରକାର ୧୫ ନଭେମ୍ବର, ବିର୍ସା ମୁଣ୍ଡାଙ୍କ ଜନ୍ମ ବାର୍ଷିକୀକୁ 'ଆଦିବାସୀ ଗୌରବ ଦିବସ' ଭାବରେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ । ଏହି ଦିନ ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ ରାଜ୍ୟ ଗଠନ ସହିତ ସମକକ୍ଷ, ଯାହାକୁ ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ ସ୍ଥାପନା ଦିବସ କୁହାଯାଏ । ୧୫ ନଭେମ୍ବର ୨୦୦୦ ରେ, ଛୋଟନାଗପୁର ଅଞ୍ଚଳ ବିହାରର ଦକ୍ଷିଣ ଭାଗରୁ ଅଲଗା ହୋଇଥିଲା ।

ଜୟପାଲ ନାଗଙ୍କ ମାର୍ଗଦର୍ଶନରେ ବିର୍ସା ସାଲଗାରେ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପରେ ଜର୍ମାନ ମିଶନ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଭାଗ ନେବାପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ତଥାପି, ସେ ଶୀଘ୍ର ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ବ୍ରିଟିଶମାନେ ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ଧର୍ମରେ ପରିଣତ କରିବା ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ହୃଦୟଙ୍ଗମ ପରେ ସେ ନିଜ ବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ନିଜକୁ ଅଲଗା କରି 'ବିରସା ଧର୍ମ' ନାମକ ଏକ ନୂତନ ଧର୍ମ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କଲେ, ଯାହା ମୁଣ୍ଡା ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅନେକ ଅନୁଗାମୀଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିଥିଲା ଏବଂ ଉପନିବେଶବାଦୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ବଡ଼ ବିପଦ ହୋଇଗଲା । ଏହି ଅନୁଗାମୀମାନେ ଖୋଲାଖୋଲି ଭାବରେ ଘୋଷଣା କଲେ ଯେ

ସେମାନେ 'ବିର୍ସାଈନ' ଭାବରେ ପରିଚିତ ଏବଂ ବ୍ରିଟିଶମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରନ୍ତି । ଆଦିବାସୀ ଆନ୍ଦୋଳନ - ବିର୍ସା ମୁଣ୍ଡାଙ୍କ ସ୍ନୋଗାନ ବ୍ରିଟିଶ ରାଜକୁ ଧମକ ଦେଇଥିଲା - ଅବୁଆ ରାଜ ଏତେ ଜାନା, ମହାରାଣୀ ରାଜ ରୁଁଡୁ ଜନା ("ରାଣୀଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ ଆମର ରାଜ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେବା ଉଚିତ") - ଆଜି ମଧ୍ୟ ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ, ଓଡ଼ିଶା, ବିହାର, ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ଏବଂ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଅଞ୍ଚଳରେ ବିର୍ସା ମୁଣ୍ଡାଙ୍କ ଏହି ସ୍ନୋଗାନ ସ୍ମରଣୀୟ । ବ୍ରିଟିଶ ଉପନିବେଶ ପ୍ରଣାଳୀ ଆଦିବାସୀ କୃଷି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସାମନ୍ତ ରାଜ୍ୟରେ ପରିଣତ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଆହୁରି ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ କଲା । ଯେହେତୁ ଆଦିବାସୀମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଆଦିମ ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟା ସହିତ ଅଧିକ ଉତ୍ପାଦନ କରିପାରି ନଥିଲେ, ତେଣୁ ଛୋଟନାଗପୁର ମୁଖ୍ୟମାନେ ଅଣଆଦିବାସୀ କୃଷକମାନଙ୍କୁ ଏହି ଜମି ଉପରେ ରହିବାପାଇଁ ତଥା ଚାଷ କରିବାକୁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରିଥିଲେ । ଏହି କାରଣରୁ ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କର ଜମି ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଛଡ଼ାଇ ନିଆଯାଇଥିଲା । ନୂତନ ଶ୍ରେଣୀର ଜମିଦାରମାନେ ଅଧିକ ଲୋଭୀ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିର ସର୍ବାଧିକ ଲାଭ ଉଠାଇବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ଥିଲେ । ୧୮୫୭ ମସିହାରେ ଜାଗିର ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ ୬୦୦ ଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଗାଁରୁ ୧୫୦ଟି ଗାଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ୧୮୭୪ ସୁଦ୍ଧା, ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା କୃଷକଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୁରାତନ ମୁଣ୍ଡା କିମ୍ବା ଓରାଓନ୍ ସର୍ଦ୍ଦାରମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ପ୍ରାୟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ନଷ୍ଟ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । କେତେକ ଗ୍ରାମରେ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମାଲିକାନା ଅଧିକାରକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ହରାଇଲେ ଏବଂ କ୍ଷେତ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ଛାଡ଼ି ଦେଇ ଆସି ଯାଇଥିଲେ । କୃଷି ବିଚ୍ଛିନ୍ନତା ଏବଂ ସାଂସ୍କୃତିକ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଯୁଗ୍ମ ଆହ୍ୱାନଗୁଡ଼ିକ ବିର୍ସା ମୁଣ୍ଡାଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଅନେକ ବିଦ୍ରୋହ ଏବଂ ବିଦ୍ରୋହର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲେ । ୧୮୯୫ ମସିହାରେ, ତାମରର ଚଳକଡ଼ ଗ୍ରାମରେ ବିର୍ସା ମୁଣ୍ଡା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ଧର୍ମ ତ୍ୟାଗ କରି ତାଙ୍କ ସହକର୍ମୀମାନଙ୍କୁ

କେବଳ ଗୋଟିଏ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବାକୁ ଏବଂ ବୋଗାଓଁଙ୍କ ପୂଜା ଛାଡ଼ିବାକୁ କହିଥିଲେ । ସେ ନିଜକୁ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟତ ବକ୍ତା ବୋଲି ଘୋଷଣା କଲେ, ଯିଏକି ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ହଜିଯାଇଥିବା ରାଜ୍ୟ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ଆସିଥିଲେ । ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ରାଣୀ ଭିକ୍ଟୋରିଆଙ୍କ ଶାସନ ଶେଷ ହୋଇଛି ଏବଂ ମୁଣ୍ଡା ରାଜ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ବିର୍ସା ମୁଣ୍ଡା ଇଂରେଜମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଭତା ନ ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ମୁଣ୍ଡା ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଧରଣୀର ପିତା ବୋଲି କହିଥିଲେ । ବିର୍ସା ମୁଣ୍ଡାଙ୍କୁ ଧରାଯାଇ ରାଞ୍ଚି (୧୮୯୦)କୁ ନିଆଯାଇଥିଲା - ଯେଉଁମାନେ ବିର୍ସାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରୁନାହାଁନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯିବ ବୋଲି ଗୁଜବ ହେତୁ (ଇଂରେଜମାନେ ବିର୍ସାଙ୍କ ନାମରେ ଗୁଜବ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ) ବିର୍ସାଙ୍କୁ ୨୪ ଅଗଷ୍ଟ ୧୮୯୫ ରେ ଗିରଫ କରାଯାଇ ଦୁଇ ବର୍ଷ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇଥିଲା । ୨୮ ଜାନୁଆରୀ ୧୮୯୮ରେ ଜେଲରୁ ମୁକୁଳିବା ପରେ ସେ ତାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କ ସହିତ ରୁଚିଆ ଯାଇ ରେକର୍ଡ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ସହ ମନ୍ଦିର ସହିତ ଜାତିଗତ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ମନ୍ଦିର କୋଲର ଅଟେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ମିଶନାରୀମାନେ ବିର୍ସା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଧର୍ମ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର କ୍ଷମତା ପ୍ରତି ବିପଦ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ । ବିର୍ସା ଦୁଇ ବର୍ଷ ତଳେ ଭୂମିଗତରେ ରହିଲେ କିନ୍ତୁ ଅନେକ ଗୁପ୍ତ ସଭାରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ ଜାରି ରଖିଥିଲେ । କୁହାଯାଏ ଯେ ୧୮୯୯ ମସିହାର ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ସମୟରେ ପ୍ରାୟ ୭୦୦୦ ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳା ଭଲଗୁଲାନ (ମହାନ ଉପଦ୍ରବ) ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲେ ଯାହା ଖୁଣ୍ଟି, ତମାଡ଼, ବସିଆ ଏବଂ ରାଞ୍ଚିରେ ବ୍ୟାପିଗଲା । ମୁରଦୁରେ ଏଙ୍ଗଲିକାନ୍ ମିଶନ୍ ଏବଂ ସର୍ବତ୍ରରେ ରୋମାନ୍ କ୍ୟାଥୋଲିକ୍ ମିଶନ୍ ମୁଖ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା । ବିର୍ସା ସମର୍ଥକମାନେ ଖୋଲାଖୋଲି ଭାବେ ଘୋଷଣା କଲେ ଯେ ପ୍ରକୃତ ଶତ୍ରୁ ବ୍ରିଟିଶ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ମୁଣ୍ଡା ନୁହଁନ୍ତି ଏବଂ ବ୍ରିଟିଶମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ

ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ ଦେଇଥିଲେ । ସେ ଠିକାଦାର, ଜାଗିରଦାର ଏବଂ ରାଜା ଏବଂ ହାକିମ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାପାଇଁ ଆଗ୍ରହ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ବନ୍ଧୁକ ଏବଂ ଗୁଳିକୁ ପାଣିରେ ପରିଣତ କରାଯିବ । ଦୁଇବର୍ଷ ଧରି ସେମାନେ ବ୍ରିଟିଶମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱସ୍ତ ପଦବୀ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ । ୧୮୯୯ରେ, କ୍ରିସମାସର ପୂର୍ବ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ବିର୍ସାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନେ ରାଞ୍ଚି ଏବଂ ସିଂଭୁମ ଚର୍ଚ୍ଚ ଜାଲିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ । ୫ ଜାନୁଆରୀ ୧୯୦୦ରେ, ବିର୍ସାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନେ ଏଲକେଡିହରେ ଦୁଇଜଣ ପୋଲିସ କନଷ୍ଟେବଲଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ । ଜାନୁଆରୀ ୭ରେ ସେମାନେ ଖୁଣ୍ଟି ପୋଲିସ ଷ୍ଟେସନ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରି ଜଣେ କନଷ୍ଟେବଲଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରି ସ୍ଥାନୀୟ ଦୋକାନୀଙ୍କ ଘର ଭାଙ୍ଗି ଦେଇଥିଲେ । ସ୍ଥାନୀୟ କମିଶନର ଏ ଫୋବେସ ଏବଂ ଡେପୁଟି କମିଶନର ଏଚ୍.ସି ସ୍ୱେଟ୍ସ ଫିଲଡ ବିଦ୍ରୋହକୁ ଦମନ କରିବା ସେନାସହିତ ଖୁଣ୍ଟି ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ଔପନିବେଶିକ ପ୍ରଶାସନ ବିର୍ସା ମୁଣ୍ଡାଙ୍କ ପାଇଁ ୫୦୦ ଟଙ୍କା ପୁରସ୍କାର ମଧ୍ୟ ଘୋଷଣା କରିଥିଲା । ଫୋବସ୍ ଏବଂ ଷ୍ଟେଟଫିଲ୍ଡଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ସୈନ୍ୟମାନେ ଡମ୍ଫି ହିଲରେ ମୁଣ୍ଡାଙ୍କ ଗରିଲାମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରି ପରାସ୍ତ କରିଥିଲେ, ଯଦିଓ ମୁଣ୍ଡା ନିଜେ ସିଂହଭୂମ ପାହାଡକୁ ପଳାଇଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ୩ ଫେବୃଆରୀ ୧୯୦୦ରେ ଚକ୍ରଧରପୁରର ଜାମକୋପାଇ ଜଙ୍ଗଲରେ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା । ଡେପୁଟି କମିଶନର ରାଞ୍ଚିଙ୍କ ଚିଠି ଅନୁଯାୟୀ ୧୫ଟି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଅପରାଧିକ ମାମଲାରେ ୪୭୦ ଆଦିବାସୀ ଅଭିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ୨୩ ଜଣ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ଜଣଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ, ୩୯ ଜଣ ଆଜୀବନ ନିର୍ବାସନ ଏବଂ ୨୩ ଜଣ ଚଉଦ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ ହୋଇଥିଲେ । ବିର୍ସା ମୁଣ୍ଡାଙ୍କ ସମେତ ଜେଲରେ ୨ଟି ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା । ୯ ଜୁନ୍ ୧୯୦୦ରେ ବିର୍ସା ମୁଣ୍ଡା ଜେଲରେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଆନ୍ଦୋଳନ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଗଲା । ୧୯୦୮ ମସିହାରେ, ଔପନିବେଶିକ

ଛୋଟାନାଗପୁର CNT ଆକ୍ଟ - ବିଦ୍ରୋହର ଜବାବରେ ବ୍ରିଟିଶମାନେ ୧୯୦୮ର ଛୋଟାନାଗପୁର (CNT) ଅଧିନିୟମ (ଆଦିବାସୀ ଜମି କ୍ରୟ ଏବଂ ବିକ୍ରୟକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରେ) ପ୍ରଣୟନ କରିଥିଲେ । CNT ଆକ୍ଟ କେବଳ ଜମି ରେକର୍ଡ ସୃଷ୍ଟି ଏବଂ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇନାହିଁ, ବରଂ ଏକ ଅନନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ବର୍ଗ, "ମୁଣ୍ଡାରି ଖୁଣ୍ଟକଢିଦାର୍" (ମୁଣ୍ଡାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜମିର ମୂଳ ବାସିନ୍ଦା ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଏ) ଏବଂ ଆଦିବାସୀ ଜମିକୁ ଅଣ ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର ଉପରେ ବାରଣ କରିଥିଲା । ଏହା ସହିତ, CNT ଅଧିନିୟମ ଜଳ, ଜଙ୍ଗଲ ଏବଂ ଜମି (ଜଳ, ଜଙ୍ଗଲ ଏବଂ ଜମି) ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପାରମ୍ପାରିକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅଧିକାରକୁ ରେକର୍ଡ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲା । ଏହି ଅଧିକାରଗୁଡ଼ିକ ଜଙ୍ଗଲରୁ ଉତ୍ପାଦ ଅମଳ କରିବା, ଗୋରୁ ଚରାଇବା ଏବଂ ଧାନ ଚାଷ ପାଇଁ 'ବର୍ଜ୍ୟବସ୍ତୁ' (କୋରକର) ପୁନରୁଦ୍ଧାର ଅଧିକାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରି ଆଦିବାସୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଜମି ଅଧିକାରକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେଇଥିଲା । ବିର୍ସା ମୁଣ୍ଡାଙ୍କ ଆପୋଷହୀନ ସଶସ୍ତ୍ର ସଂଘର୍ଷ ଇଂରେଜ ମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଅଧିକାରକୁ ମାନିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିଥିଲା । ଆଜି ଇଂରେଜ ନାହାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଆଜି ମଧ୍ୟ ଆଦିବାସୀ ଜନଜାତିମାନଙ୍କର ଶୋଷଣ ଆମ ଦେଶର ପୁଞ୍ଜିପତି ପରସ୍ତ ସମାଜ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଜାରି ରଖିଛି । ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରତାରଣା କରାଯାଉଛି । ସେମାନଙ୍କର ଧର୍ମ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସହିତ ଜଳ, ଜଙ୍ଗଲ ଏବଂ ଜମିକୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଛତାଇ ନିଆଯାଉଛି । ତେଣୁ ଆଜିର ଦିନରେ ବିର୍ସା ମୁଣ୍ଡାଙ୍କ ସଂଘର୍ଷରୁ ଶିକ୍ଷା ନେଇ ପୁଞ୍ଜିପତି ପରସ୍ତ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ତେଜ କରିବା ଛାଡ଼ ଅନ୍ୟ କେଉଁ ଉପାୟ ନାହିଁ ।

ଆବାହକ , ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ସୁରକ୍ଷା ଅଭିଯାନ

ସୁଜନପୁର , ଯାଜପୁର

୯୪୩୭୨୮୮୦୨୮

Search for Odia e-Patrika or e-Magazine and you will find Aahwaan e-Patrika at the top of the Search Page. We are indeed at Number 1 in Google Search because we deliver every month without fail. Join our Group and Publish your articles.

odia e patrika

All Videos Images Shopping News More

Tools

Aahwaan e-Patrika

<https://www.aahwaan.com> · Translate this page

Aahwaan e-Patrika : ଓଡ଼ିଆ ଇ-ପତ୍ରିକା, ଇ ...

Aahwaan e-Patrika : e-Patrika, Patrika, Magazine, Online Magazine in Odia, First | aahwaan.com.

ସଂଗ୍ରହକର

Aahwaan e-Patrika : e-Patrika, Patrika, Magazine, Online ...

odia e magazine

All Images Videos Shopping News More

Tools

Aahwaan e-Patrika

<https://www.aahwaan.com> · Translate this page

Aahwaan e-Patrika : ଓଡ଼ିଆ ଇ-ପତ୍ରିକା, ଇ ...

Aahwaan e-Patrika : e-Patrika, Patrika, Magazine, Online Magazine in Odia, First | aahwaan.com.

ସଂଗ୍ରହକର · ମତାମତ · ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରିକା ସହାୟତା ପୃଷ୍ଠା · ସମ୍ପାଦକ

PODCAST

Bhagabata Geeta Katha

Available on Spotify and 4 other platforms >
8 episodes

Share

Profile page

Podcast overview

Plays ⓘ

20,750

All-time

Audience size ⓘ

40

Last 7 days

Spotify followers ⓘ

624

Latest episode

Plays ⓘ

1,924

ଓଡ଼ିଆ ଭାଗବତ ଗୀତା ବ୍ୟାଖ୍ୟା ...

ବିଶେଷ ସୂଚନା

ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରିକାରେ ନିଜ ଲେଖା ପ୍ରକାଶିତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ବନ୍ଧୁମାନେ, ନିଜ ଲେଖାକୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର (ଆକୃତି / ଶ୍ରୀଲିପି / ଆଇଲିପ୍ / ଅପ୍ରାକ୍ତ) କିମ୍ବା ମୋବାଇଲରେ ଟାଇପ୍ କରି ଆମ ଇମେଲ୍ ଠିକଣାରେ ପଠାଇ ପାରିବେ । ଛବି, ହାତଲେଖା କିମ୍ବା ଅତ୍ୟଧିକ ବ୍ୟାକରଣତ୍ରୁଟି ଥିବା ଲେଖାକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

ମୋବାଇଲ୍ କିମ୍ବା ହ୍ୱାଟସଆପ୍ ଦ୍ୱାରା ଲେଖା ପଠାନ୍ତୁ ନାହିଁ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାସରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ହିଁ ଲେଖା ପଠାଇବେ । ଏକାଧିକ ଲେଖା ପଠାଇଲେ, ଶେଷରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ଲେଖାକୁ ପ୍ରକାଶିତ ପାଇଁ ନିର୍ବାଚିତ କରାଯିବ । ଧାରାବାହିକ ଲେଖା ପ୍ରକାଶନ ହେତୁ ସମସ୍ତ ଭାଗକୁ ଅଲଗା ଅଲଗା ଫାଇଲରେ ଟାଇପ୍ କରି ଏକାସଙ୍ଗେ ପଠାଇବେ । ହାତ ଲେଖା କିମ୍ବା ସ୍କାନ ହୋଇଥିବା କିମ୍ବା ପିଡ଼ିଏଫ୍ ଫର୍ମାଟରେ ଥିବା ଲେଖାକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂସ୍କରଣ ନିମନ୍ତେ ମାସର ତିନି ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା ଲେଖା ପଠାଇବେ ଏବଂ ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶିତ ହେବାପରେ ଆମ ୱେବସାଇଟରୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ପାରିବେ । ଲେଖା ସହ ନିଜର ଛବି ଏବଂ ଠିକଣା ଲେଖି ପଠାଇବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ନୁଆ ଛବି ପଠାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା ଖବର ତୁରନ୍ତ ପାଇବା ପାଇଁ ଆମର ହ୍ୱାଟସଆପ୍ ଗ୍ରୁପ୍ ଯୋଗ ଦିଅନ୍ତୁ । ସହାୟତା ପାଇଁ ଆମ ହ୍ୱାଟସଆପ୍ ନମ୍ବର ୯୦୪୦୯୮୫୪୭୩ରେ ଯୋଗାଯୋଗ କରି ପାରିବେ ।

ପତ୍ରିକାରେ ଥିବା ବ୍ୟାକରଣଗତ ତ୍ରୁଟି ପାଇଁ ସମ୍ପାଦକ କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥୀ ।

ଆମ ଇମେଲ୍ ଠିକଣା :

aahwaan@gmail.com